ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ
ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ
ΑΘΗΝΑΙ. ΕΤΟΣ Γ΄ ΑΡ. 776

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 3-01
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 12
ΕΝ ΘΕΣ/ΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤΑΥΡ. ΕΓΝΑΤΙΑΣ) ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 98α ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ—ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ "ΠΡΩΪΑΝ"

Η ΠΡΩΪΑ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ
28
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1928
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 7 Λ. 35 ΔΥΣΙΣ ΗΛ. ΩΡ. 5 Λ. 41
ΕΦΡΑΙΜ ΟΣΙΟΥ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 11.2 ΕΛΑΧΙΣΤΗ 7.4 ΜΕΣΗ ΥΓΡΑΣΙΑ ΜΕΤΡΙΑ ΑΝΕΜΟΙ: ΑΙΓΑΙΟΝ Β. ΙΣΧ. ΙΟΝΙΟΝ ΔΙΑΦ. ΑΣΘ. ΘΑΛΑΣΣΑ ΑΙΓΑΙΟΝ ΚΥΜ. ΙΟΝΙΟΝ ΤΕΤ.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 768.6

730.00
205
72.795

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Ἡ θυελλώδης συζήτησις διὰ τὰς ἀπαλλοτριώσεις ἔληξεν εἰς τὴν Βουλὴν καὶ μοιραίως θὰ λήξῃ καὶ εἰς τὸν τύπον. Ὁ κ. Κύρκος θὰ παραμείνῃ ὑπουργός, διότι ὁ κ. Καφαντάρης ἔχει ἀνάγκην γαλήνης καὶ κομματικῆς περισυλλογῆς. Οἱ ῥήτορες τῆς ἀντιπολιτεύσεως θὰ ἐπαναπαυθοῦν εἰς τὰς δάφνας των καὶ οἱ ὀλίγοι ἐκμεταλλευταὶ τῆς προσφυγικῆς δυστυχίας θὰ καταστήσουν — ἀλλοίμονον! — περισσότερον ἀσυμπαθῆ τὴν ὑπόθεσιν τῶν προσφύγων, ἡ ὁποία ἐν τούτοις εἶναι ὑπόθεσις ἐνδιαφέρουσα τὴν κοινωνικὴν εὐστάθειαν. Οἱ ἀδικηθέντες δὲν θὰ ἐπανεύρουν τὸ δίκαιόν των οὐδὲ διὰ τῶν βιαίων μέτρων τὰ ὁποῖα ὑπηνίχθη ἕνας βουλευτὴς ἀντικυβερνητικός. Ἀλλ' εἶναι γελοῖον νὰ φανταζώμεθα ὅτι μὲ τὸν κ. Κύρκον ὑπουργὸν καὶ μὲ τὸν κ. Καφαντάρην ἀνεκτικὸν κηδεμόνα του δὲν θὰ ἐπαναληφθοῦν ἀδικήματα ὡσὰν ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα συνετάραξαν ἐπ' ἐσχάτων τὴν Κοινὴν Γνώμην. Εἶναι γελοῖον νὰ φανταζώμεθα ὅτι ἡ ἰδιοκτησία δὲν κινδυνεύει καὶ δὲν θὰ κινδυνεύσῃ πλέον καὶ ὅτι τὸ ἄρθρον 119 δὲν θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ εἶναι τὸ ἐργοστάσιον τῶν τορπιλλῶν ἀπὸ τὸ ὁποῖον οἱ «ἀριστεροὶ» θὰ προμηθεύωνται τὸ πολεμικόν των ὑλικὸν δι' ἐπιχειρήσεις....κατὰ τῆς Κοινωνίας.

Ἀπὸ ἄλλης σκοπιᾶς ἐρευνῶντες τὰ πράγματα παρατηροῦμεν καὶ τοῦτο: Ὅτι τὰ ἐν τῇ κυβερσεινὴ φερόμενα συντηρητικὰ κόμματα, τὸ κόμμα τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου καὶ τὸ κόμμα τοῦ κ. Μεταξᾶ, δεχθέντα νὰ παραμείνουν εἰς τὸ ὑπουργεῖον καὶ μετὰ τὰς προσφάτους ἀποκαλύψεις, πρέπει νὰ θεωρηθοῦν ἀναγκαίως ὡς προδώσαντα τὸ πρόγραμμά των — ὡς προσχωρήσαντα εἰς τὴν ἀριστερὰν παράταξιν τῶν κ. κ. Παπαναστασίου, Καφαντάρη καὶ Κύρκου καὶ ὡς ἐγκαταλείψαντα ὁριστικῶς τὴν ἀστικὴν παράταξιν. Ἐφ' ὅσον δὲ οὕτως ἔχουν τὰ πράγματα, αἱ ἀστικαὶ τάξεις ὀφείλουν νὰ σκεφθοῦν κατὰ ποῖον τρόπον θὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ προασπίσουν εἰς τὸ μέλλον τὰ συμφέροντά των — δῆλα δὴ κατὰ ποῖον τρόπον θὰ περιφρουρήσουν τὰ θεμέλια τῆς Ἑλληνικῆς Κοινωνίας.

Πρέπει συναφῶς νὰ τονισθῇ ἀπὸ τῆς στήλης ταύτης καὶ μία ἄλλη ἀλήθεια: Πρέπει νὰ τονισθῇ, ὅτι καὶ ἡ Ἀντιπολίτευσις δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ παλαίσῃ καὶ νὰ νικήσῃ, διότι μετασχοῦσα εἰς τὴν «κατασκευὴν» τοῦ πρώτου δημοκρατικοῦ συντάγματος καὶ ψηφίσασα τὸ ἄρθρον 119 ἐδημιούργησε τόσας καὶ τόσας εὐχερείας ὑπονομεύσεως τοῦ θεσμοῦ τῆς ἰδιοκτησίας.

Ταῦτα πάντα πρέπει νὰ ἔχουν ὑπ' ὄψιν των αἱ ἀστικαὶ τάξεις. Ταῦτα πάντα πρέπει νὰ ἔχουν ὑπ' ὄψιν ὅσοι δὲν ἐμπνέονται ἀπὸ τὰ «ἀριστερὰ» ἰδεώδη, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐμπνέεται ὁ κ. Παπαναστασίου καὶ οἱ ὑπηρέται τῆς ἰδεολογίας του, δῆλα δὴ οἱ κ. κ. Καφαντάρης, Μιχαλακόπουλος καὶ Μεταξᾶς. Ταῦτα πάντα πρέπει νὰ ἔχουν ὑπ' ὄψιν ὅσοι διστάζουν ἀκόμη νὰ πιστεύσουν, ὅτι ἄνευ ἐπιστροφῆς εἰς τὸν θεσμὸν τῆς Βασιλείας εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπανεύρωμεν τὸ ποσὸν ἐκεῖνο τῆς εὐημερίας, τῆς εὐρυθμίας καὶ τῆς κοινωνικῆς εὐσταθείας, τὸ ὁποῖον διέκρινε τὴν Ἑλλάδα πρὸ τοῦ μεγάλου πολέμου. Ταῦτα πάντα πρέπει νὰ ἔχουν ὑπ' ὄψιν των ὅλοι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι διστάζουν νὰ ἀνομολογήσουν, ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος καὶ οἱ ἄνθρωποί του εἶναι οἱ σπορεῖς τῶν ζιζανίων.

Αἱ ἀστικαὶ τάξεις ἂς συνέλθουν λοιπὸν εἰς ἑαυτάς. Καὶ ἂς μὴ ἀρκεσθοῦν εἰς τὰ «ἐντυπωτικὰ» ἀνακοινωθέντα τῶν ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιμελητηρίων. Ἂς μὴ ἀρκεσθοῦν εἰς τὴν φιλολογίαν τῶν «ὁμοσπονδιῶν» καὶ τῶν συνομοσπονδιῶν καὶ τῶν ὀργανώσεων μεγάλης καὶ μικρᾶς ἰδιοκτησίας, ἐκφυλιζομένων μετὰ τὰς...ἀρχαιρεσίας. Αἱ ἀστικαὶ τάξεις ἂς συσπειρωθοῦν εἰς πανελλήνιον ἕνωσιν, ἀποβλέπουσαν νὰ ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν Χώραν τὸν βασιλικὸν θεσμόν: Μόνον αὐτὸς θὰ εἶναι διαρκὴς ἐγγύησις διὰ τὴν ἰδιοκτησίαν καὶ ὄχι τὰ κόμματα, τὰ ὁποῖα προδίδουν τὰ προγράμματά των ἀντὶ ἑνὸς ἢ δύο ὑπουργείων καὶ ἰσαρίθμων...αὐτοκινήτων.

Ἀπὸ τῆς χθές, ὁπωσδήποτε, οἱ κ. κ. Μιχαλακόπουλος καὶ Μεταξᾶς ἐνεγράφησαν εἰς τὴν δύναμιν τοῦ κόμματος τῶν κ. κ. Παπαναστασίου καὶ Παναῒτ Ἰστράτι.

Πῶς θὰ ξυπνήσουν ἕνα πρωῒ οἱ συμπολῖται

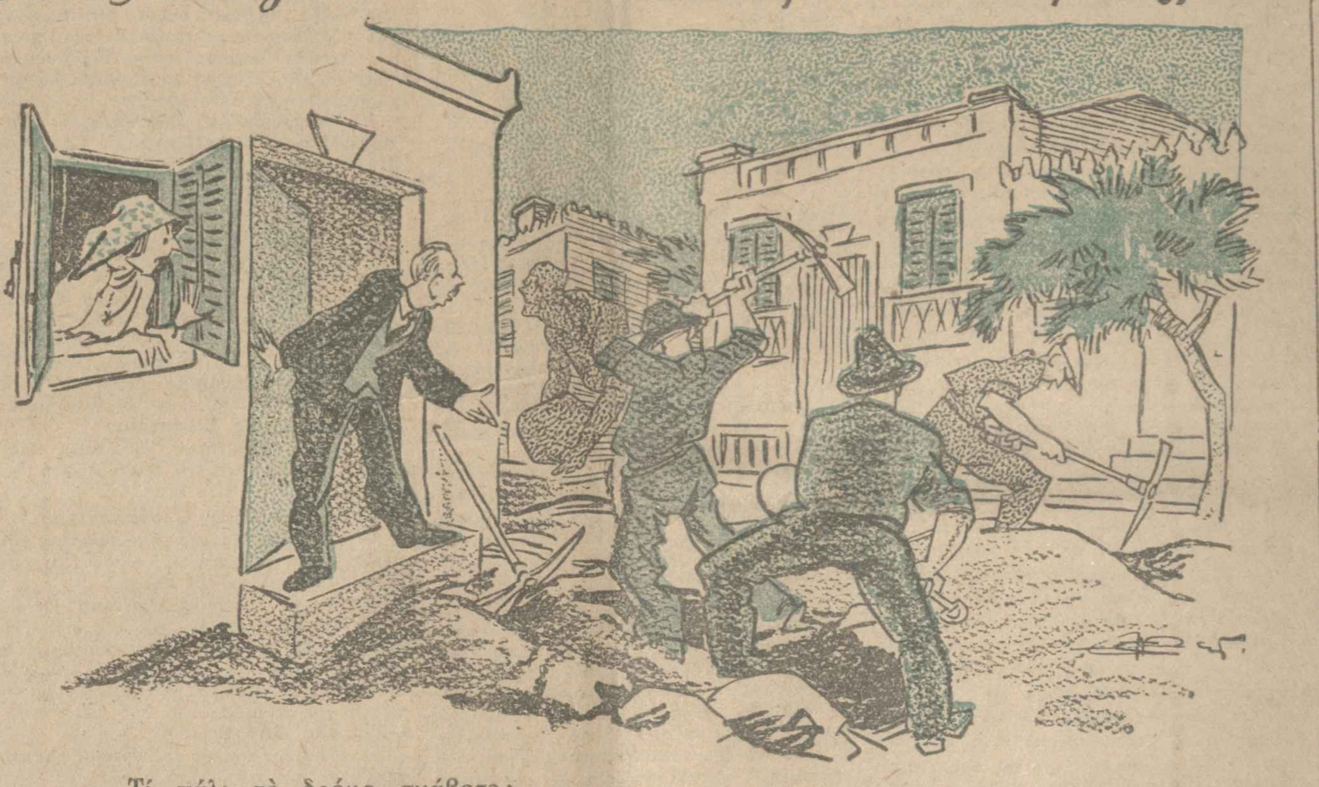

— Τί πάλι τὸ δρόμο σκάβετε;
— Ὄχι..τὸν ἀπαλλοτριώνουμε...

(Γελοιογραφία Ν. Καστανάκη)

Αἱ σχέσεις μας μὲ τοὺς γείτονας

Αἱ Ἑλληνοαλβανικαὶ διαφοραὶ

Δηλώσεις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἀλβανίας κ. Βρυώνη

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Ἰανουάριος. (Τοῦ μονίμου ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ Ἰλιὰζ βέης Βρυώνη, ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἀλβανίας, εὑρίσκεται εἰς τὸ Παρίσι, σταθμὸν τῆς περιοδείας του ἀνὰ τὰς πρωτευούσας τῶν Μεγάλων Δυνάμεων. Μετά τινας ἡμέρας ἀναχωρεῖ διὰ τὸ Λονδῖνον καὶ ἐκεῖθεν κατ' εὐθεῖαν διὰ Γενεύην ὅπου θὰ καταθέσῃ εἰς τὴν Γραμματείαν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν τὸ κείμενον τῆς τελευταίας Ἰταλοαλβανικῆς συμμαχίας. Ὁ Ἀλβανὸς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, τὸν ὁποῖον καὶ ἄλλοτε εἶχα τὴν τιμὴν νὰ παρουσιάσω εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας, μοῦ ἔχει ἐμπνεύσει ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην διὰ τὰ πρὸς τὴν Ἑλλάδα φιλικώτατα αἰσθήματά του. Εἰς τὸ Παρίσι ἢ εἰς τὴν Γενεύην, πάντοτε ὁσάκις μοῦ ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νὰ συνομιλήσω μαζί του, ᾐσθάνθην ὅλην τὴν εἰλικρίνειαν τῆς χαρᾶς του διὰ τὰ εὐχάριστα ἑλληνικὰ γεγονότα καὶ τὴν θλῖψιν του κάθε φορὰν ποῦ ἡ Ἑλλὰς εὑρίσκετο ἐνώπιον μιᾶς κρισίμου στιγμῆς. Τὸν εἶδα εἰς τὴν Γενεύην νὰ προπαγανδίζῃ τὴν ψήφισιν τῆς Ἑλλάδος διὰ μίαν θέσιν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, μὲ τὸν ἀνθρώπινον ἐκεῖνον φανατισμὸν ποῦ δὲν συνηθίζεται μεταξὺ ἐκείνων ποῦ κατέχουν τὸ ἀξίωμα τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν. Δὲν πιστεύω νὰ ὑπάρχουν προηγούμενα τὰ ὁποῖα νὰ διαψεύδουν τὴν πεποίθησίν μου, ὅτι ὁ Ἰλιὰζ βέης Βρυώνη εἶνε ἕνας ἀπὸ τοὺς πιὸ εἰλικρινεῖς φίλους τῆς Ἑλλάδος.

Εἰς τὸ σαλόνι τῆς ἐνταῦθα πρεσβείας ποῦ μοῦ ἔκαμε τὴν τιμὴν νὰ μὲ δεχθῇ εἰς μίαν νέαν συνομιλίαν, ἡ εἰκὼν τοῦ Προέδρου τῆς Ἀλβανικῆς Δημοκρατίας εἶνε ὁλόσωμος. Χρυσοκέντητοι πέπλοι στολίζουν τὰ ἔπιπλα καὶ ὁ Ἀλβανικὸς ἀετὸς εἶνε ἐκεῖ μπρούτζινος ἀλλ' ὁρμητικός.

Ὁ κ. Βρυώνης συνωμίλησεν ἐσχάτως ἐπὶ μακρὸν μετὰ τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου εἰς τὴν Ρώμην. Ἀπὸ τὴν συνομιλίαν αὐτὴν προέκυψε κάποια συνεννόησις μεταξὺ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν δύο Κρατῶν καὶ ἡ συνεννόησις αὐτὴ ἀφορᾷ τὴν λύσιν τῶν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἀλβανίας ἐκκρεμούντων ζητημάτων. Ἡ πολεμικὴ ποῦ ἐγείρεται ἑκάστοτε πέριξ τῶν ζητημάτων αὐτῶν, προκαλεῖται κυρίως, ὄχι τόσον ἀπὸ τὴν οὐσίαν τῆς ὑφισταμένης διαφορᾶς, ὅσον ἀπὸ τὴν ἀναβολὴν τῆς λύσεώς των. Αἱ πληροφορίαι ποῦ ἐγνώσθησαν μετὰ τὴν συνάντησιν Βρυώνη - Μιχαλακοπούλου, ἀνεπαρκῶς ἐξέθεσαν τὴν σημερινὴν θέσιν τῶν Ἑλληνοαλβανικῶν ζητημάτων. Μὲ τὴν ἐλπίδα νέων τινῶν συμπληρωματικῶν λεπτομερειῶν, ἐζήτησα νὰ ἀκούσω παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἀλβανίας, τὴν ἔκθεσιν τῆς διαφορᾶς μας καὶ τὴν ἀλήθειαν τῆς διεξαγομένης ἐν Ἀθήναις πολεμικῆς.

— Θὰ σᾶς τὸ εἴπω μὲ μεγάλην μου λύπην, μοῦ λέγει ὁ κ. Ἰλιὰζ βέης Βρυώνη. Ἡ πολεμικὴ ποῦ διεξάγεται εἰς τὰς Ἀθήνας ὀφείλεται κυρίως εἰς μερικὰ ἄτομα τὰ ὁποῖα κρύπτουν κάτω ἀπὸ τὴν ἐθνικήν των δῆθεν ἄποψιν, τὰ ἀτομικὰ των συμφέροντα. Κανεὶς λόγος δὲν συντρέχει διὰ νὰ ἐπιτίθενται οἱ Ἕλληνες ἐναντίον τῆς Ἀλβανικῆς Κυβερνήσεως. Ἡμεῖς προσπαθοῦμεν νὰ διατηρήσωμεν ὅσον εἶνε δυνατὸν φιλικωτέρας καὶ εἰλικρινεστέρας τὰς σχέσεις μας μὲ τὴν χώραν σας. Ἐγὼ προσωπικῶς πιστεύω ὅτι καμμία ἄλλη πολιτικὴ δὲν εἶνε ἐκ τῶν πραγμάτων λογικωτέρα καὶ ἐκ τῶν αἰσθημάτων ἀληθεστέρα, εἰμὴ ἡ πολιτικὴ τῆς πλήρους συνεργασίας Ἑλλάδος καὶ Ἀλβανίας.

— Τὰ σχολεῖα...

— Ἀκριβῶς, τὰ σχολεῖα. Τί ἔχουν νὰ μᾶς εἴπουν διὰ τὴν στάσιν μας ὅσον ἀφορᾷ τὰ σχολεῖα τῆς ἑλληνικῆς ἐν Ἀλβανίᾳ μειονότητος; Συνεζητήσαμεν εἰς τὴν Ρώμην ἐπὶ τοῦ ζητήματος, ὁ κ. Μιχαλακόπουλος καὶ ἐγώ. Καὶ ἰδοὺ ἓν τηλεγράφημα τῆς Κυβερνήσεώς μου, διὰ τοῦ ὁποίου μὲ εἰδοποιοῦν ὅτι ἀπεφασίσθη ἡ διατήρησις τῶν ἑλληνικῶν σχολείων εἰς τὸ στάτους κβό. Ἔχομεν τεσσαράκοντα ἑλληνικὰ σχολεῖα εἰς τὴν Ἀλβανίαν, διὰ τὰς ἑλληνικὰς μειονότητας. Τὰ Ἀλβανικὰ σχολεῖα τῆς Τσαμουργιᾶς δὲν ἔχουν ὅμως λειτουργήσει. Ἰδοὺ ποῦ εὑρίσκεται τὸ ζήτημά μας. Ἔχομεν καὶ τὰ δύο Κράτη, ὑπογράψει τὴν συμφωνίαν τῶν μειονοτήτων. Καὶ δὲν ἠμποροῦμεν ἡμεῖς νὰ παρέχωμεν εἰς τὴν ἑλληνικὴν μειονότητα τὰ ἐπιβαλλόμενα ὑπὸ τῆς συμφωνίας ταύτης, χωρὶς νὰ ἀπολαμβάνῃ καὶ ἡ Ἀλβανικὴ ἐν Ἑλλάδι μειονότης τοῦ δικαιώματος τῆς ἀμοιβαιότητος.

— Δὲν ὑπάρχουν Ἀλβανικὰ σχολεῖα;

— Δὲν λειτουργοῦν. Ἡ Κυβέρνησίς σας ἀνέβαλε τὴν λειτουργίαν των. Μὲ τὴν ἀπόφασιν ποῦ ἐλάβομεν νὰ διατηρήσωμεν τὸ στάτους-κβὸ εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα τῆς Ἀλβανίας, τηροῦμεν τὴν ὑπόσχεσιν ποῦ ἐδώσαμεν εἰς τὸν κ. Μιχαλακόπουλον. Ἡ στάσις μας αὐτὴ ὑπόκειται εἰς «ὡρισμένα ὅρια».

— Ἐθέσατε ὅρους διὰ τὴν διατήρησιν τῶν ἑλληνικῶν σχολείων;

— Δὲν ἠμπορῶ νὰ σᾶς εἴπω τί ἀκριβῶς ἀπεφασίσαμεν. Ἀλλὰ εἰς τὴν διατήρησιν ἢ τὴν κατάργησιν τοῦ στάτους-κβὸ τὸ ὁποῖον μοῦ ἀναγγέλλουν ὅτι ἀπεφάσισαν νὰ διατηρήσουν εἰς τὴν χώραν μου, ὑπάρχει ἕνα ὅριον.

— Μία προθεσμία;

— Προθεσμία ἐὰν θέλετε.

— Ἐντὸς τῆς ὁποίας ἡ Ἑλλὰς πρέπει νὰ διατάξῃ τὴν ἔναρξιν τῆς λειτουργίας τῶν Ἀλβανικῶν σχολείων τῆς Τσαμουργιᾶς.

— Προθεσμία διὰ τὴν ἐφαρμογὴν ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος, κατὰ τὴν συμφωνίαν τῶν μειονοτήτων, τοῦ ὅρου τῆς ἀμοιβαιότητος.

— Ἐντὸς τῆς προθεσμίας αὐτῆς πρέπει νὰ λυθῇ καὶ τὸ ζήτημα τῶν Ἀλβανικῶν κτημάτων;

— Καὶ τὸ ζήτημα αὐτὸ τὸ ἐκμεταλλεύονται εἰς τὴν Ἑλλάδα μερικὰ ἄτομα ὅπως σᾶς ἔλεγα πρίν. Τὸ συσχετίζουν μὲ τὴν ὑπόθεσιν τῶν σχολείων. Ἠμπορεῖτε νὰ τὸ εἴπητε καθαρά. Τὸ ζήτημα τῶν Ἀλβανικῶν κτημάτων δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν μὲ τὸ ζήτημα τῶν σχολείων. Εἶνε δύο ζητήματα ἐντελῶς χωριστά. Κακῶς θέλουν μερικοὶ νὰ ὑποτάξουν τὸ ἓν εἰς τὸ ἄλλο.

— Ποῖαι εἶνε αἱ ἀπαιτήσεις σας διὰ τὰ κτήματα;

— Δὲν θέλομεν νὰ δεχθῶμεν ὅτι οἱ ὑπήκοοί μας πρέπει νὰ ὑποστοῦν τὴν αὐτὴν τύχην τὴν ὁποίαν καθώρισεν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις διὰ τοὺς ὑπηκόους Ἕλληνας.

— Περίπου μία μικρὰ ὑπόθεσις τῶν Οὔγγρων τῆς Τρανσυλβανίας.

— Περίπου. Ἀλλὰ ἡ ὑπόθεσις δὲν εἶνε μικρά. Ἡ Ἑλλὰς κατέσχε τὰ Ἀλβανικὰ κτήματα, ἄλλα ἔδωσεν εἰς τοὺς πρόσφυγας καὶ ἄλλα παραμένουν κατασχεμένα.

— Εἰς ποῖον ποσὸν ὑπολογίζετε τὴν ἀξίαν των, τὴν ὁποίαν ζητεῖτε νὰ καταβάλῃ ἡ Ἑλλάς;

— Ἥμισυ δισεκατομμύριον περίπου δραχμῶν.

— Καὶ ποίαν λύσιν ἀντιμετωπίζετε, ἀφοῦ ἡ Ἑλλὰς δὲν ἠμπορεῖ σήμερον νὰ ὑποβληθῇ εἰς μίαν τοιαύτην δαπάνην;

— Ἡ λύσις ὑπάρχει. Ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ ἔχομεν μείνει σύμφωνοι, ὁ κ. Μιχαλακόπουλος καὶ ἐγώ. Δὲν ἠμπορῶ νὰ σᾶς τὴν ἀνακοινώσω. Πάντως ἄρχονται αὐτὴν τὴν στιγμὴν αἱ διαπραγματεύσεις μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἀλβανίας. Ἀνεχώρησαν, νομίζω, ἐκ Τιράνων οἱ ἀντιπρόσωποί μας διὰ τὰς Ἀθήνας. Εἶνε ὁ τέως ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης κ. Μίλτο Τουτουλόνι καὶ ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν Τζαφὲρ βέης Βίλλα. Ἡ Ἀλβανία ἔχει ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν γενναιοδωρίαν τῆς Ἑλλάδος.

—....

— Ἡ Ἀλβανία δὲν ἐνδιαφέρεται πλέον διὰ τὸ Βαλκανικὸν Λοκάρνο, ἢ οἱανδήποτε ἄλλην Συνεννόησιν. Ὁ καθεὶς πράττει σύμφωνα μὲ τὸ συμφέρον του. Ἡμεῖς συνήψαμεν ἤδη μίαν Συμμαχίαν μετὰ τῆς Ἰταλίας. Ἐγὼ προσωπικῶς, θεωρῶ ὡς τὴν μεγαλυτέραν τιμὴν τῆς σταδιοδρομίας μου, ὅτι ἔθεσα τὴν ὑπογραφήν μου κάτωθεν τῆς Ἰταλοαλβανικῆς Συμμαχίας. Κατὰ τὴν συμμαχίαν αὐτὴν δὲν ἠμποροῦμεν νὰ συνάψωμεν ἄλλην συμμαχίαν μεθ' οἱουδήποτε ἄλλου Κράτους ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῆς Ἰταλίας. Τὸ ἴδιον καὶ ἡ Ἰταλία.

—....

— Ἐκεῖνοι ποῦ μᾶς κατηγοροῦν ὅτι ὑπετάξαμεν τὴν χώραν μας εἰς τὴν Ἰταλίαν εἶνε κακῆς πίστεως ἄνθρωποι. Ἡμεῖς εὐγνωμονοῦμεν τὴν Ἰταλίαν, ἐγὼ προσωπικῶς εὐγνωμονῶ τὸν κ. Μουσσολίνι, διότι μὲ τόσην γενναιοφροσύνην, ἐδέχθη τὴν συμμαχίαν τῆς μικρᾶς Ἀλβανίας, ἐπὶ ἴσοις ἀπολύτως δικαιώμασι. Καμμίαν εἰδικὴν παραχώρησιν δὲν κάμνει ἡ Ἀλβανία εἰς τὴν Ἰταλίαν.

—....

— Διατί ἡ Ἀλβανία δὲν θὰ εἰσφέρῃ εἰς τὴν σύμμαχόν της Ἰταλίαν, ἐὰν παραστῇ ἀνάγκη; Θὰ εἰσφέρῃ ὅλας της τὰς δυνάμεις. Θὰ εἰσφέρῃ ὅ,τι εἰσέφερε ἡ Πορτογαλλία εἰς τὸν εὐρωπαϊκὸν πόλεμον, ἡ Πορτογαλλία, σύμμαχος τῶν Μεγάλων Δυνάμεων.

—....

— Ἐὰν συμπηχθῇ μία Βαλκανικὴ Ἕνωσις, ἡ Ἀλβανία δὲν θὰ συμμετάσχῃ ἄνευ τῆς Ἰταλίας. Συμμετοχὴ ἰδικὴ μας ἐξυπονοεῖ κατὰ τὴν συμμαχίαν μας, συμμετοχὴν καὶ τῆς Ἰταλίας.

—....

— Τὰ Βαλκανικὰ μας συμφέροντα θὰ τὰ ἐξυπηρετήσουν αἱ ἰδιαίτεραι οἰκονομικαὶ καὶ ἐμπορικαὶ συμφωνίαι μετὰ τῶν γειτόνων μας. Τὰ πολιτικά μας συμφέροντα ἔχουν συνδεθῇ μὲ τὴν ἀντίπεραν ὄχθην τῆς Ἀδριατικῆς.

—....

— Ἐὰν ἡ Ἰταλία συνάψῃ συμμαχίαν μὲ ἄλλην χώραν, χρειάζεται ἡ τυπικὴ συγκατάθεσις τῆς Ἀλβανίας. Καὶ ἀμοιβαίως. Καὶ σᾶς τὸ εἶπα ἤδη: Εἴμεθα εὐγνώμονες εἰς τὸν κ. Μουσσολίνι.

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

Η ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Ο ΤΙΜΑΡΙΘΜΟΣ

Κάποιος μεμψίμοιρος μοῦ ἔλεγε χθὲς ἐν ἀγανακτήσει:

— Δὲν γράφετε, ἀδελφέ, τίποτε γι' αὐτὴν τὴν νέαν ἀνοησίαν τὴν ὁποίαν σκέπτεται νὰ διαπράξῃ ἡ Κυβέρνησις, νὰ ἐξεύρῃ δηλαδὴ τὸν ἀληθῆ τιμάριθμον τῆς ζωῆς ἐν Ἑλλάδι; Θὰ ξαπανήσῃ ἓν ἑκατομμύριον καὶ τριακοσίας χιλιάδας δραχμὰς διὰ μίαν τόσον ἄσκοπον ἐργασίαν; Ἀλλὰ κατὰ τί θὰ βελτιώσῃ τὴν κατάστασιν ἡ ἐργασία αὐτή; Ἐὰν ὁ βίος σήμερον ἀποδειχθῇ ὅτι εἶνε κατὰ εἴκοσι τοῖς ἑκατὸν ἀκριβώτερος ἀπὸ ὅ,τι ἦτο πρὸ τοῦ πολέμου, καὶ ὄχι κατὰ δεκαεπτά, ὅπως ἰσχυρίζεται ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, ἡ λαϊκὴ καχεξία θὰ ἐκλείψῃ μὲ τοῦτο; Τὸ ζήτημα τῆς ἀκριβείας τοῦ βίου δὲν εἶνε δυστυχῶς ζήτημα πληροφοριῶν, ὅσον δὲ καὶ ἂν μάθωμεν πόσον στοιχίζει αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἡ ζωὴ εἰς τὴν Ἑλλάδα, τὸ συμπέρασμα θὰ παραμείνῃ πάντοτε τὸ ἴδιον, καὶ ὁ λαὸς θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ πεινᾷ μὲ τὸν ἐξηκριβωμένον νέον τιμάριθμον τοῦ Κράτους, ἀπαράλλακτα ὅπως ἐπείνα μὲ τὸν λανθασμένον ἴσως τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

— Θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ σᾶς εἴπω ὅτι δὲν ἔχετε δίκαιον.

— Πῶς δὲν ἔχω δίκαιον; Ἐὰν δὲν μὲ φθάνῃ ὁ μισθός μου νὰ θρέψω τὰ παιδιά μου τώρα ποῦ δὲν ξέρω ἀκριβῶς πόσο στοιχίζει ἡ ζωή, θὰ μὲ φθάσῃ τάχα ὅταν ἡ Κυβέρνησις μὲ πληροφορήσῃ περὶ τούτου;

— Δὲν πρόκειται νὰ σᾶς φθάσῃ ἢ νὰ μὴ σᾶς φθάσῃ ὁ μισθός σας. Τὸ ζήτημα εἶνε ἄλλο. Τὸ Κράτος ὀφείλει νὰ γνωρίζῃ καλῶς τὰ συμβαίνοντα ἐν αὐτῷ καὶ διὰ τοῦτο ἔχει τὰ γραφεῖά του τῆς στατιστικῆς. Ὅταν κρατᾷ λογαριασμὸν πόσοι Ἕλληνες πεθαίνουν καὶ ἔτος, δὲν τὸ κάνει γιὰ νὰ ἐμποδίσῃ τοὺς Ἕλληνας νὰ πεθαίνουν.

— Γιατί τὸ κάνει τότε;

— Διὰ λόγους στατιστικούς, φίλε μου.

— Καὶ τί χρησιμεύει, παρακαλῶ, αὐτὴ ἡ στατιστική;

— Διάβολε! Φαίνεσθε πολὺ ὀπισθοδρομικός. Ἡ στατιστικὴ διὰ τὰ κράτη εἶνε ὅ,τι τὰ φανάρια γιὰ τοὺς δρόμους. Σᾶς δείχνει ποῦ βαδίζετε. Ἐὰν ἔχωμεν σήμερον περισσοτέρους ἐγκληματίας ἀπὸ ἄλλοτε, ἡ στατιστικὴ μᾶς τὸ εἶπε. Ἐὰν ὑπανδρευώμεθα, χωρίζουμε, γεννοβολοῦμε, αὐτοκτονοῦμε, τσακιζόμαστε ἀπὸ τὰ αὐτοκίνητα ὀλιγώτερον ἢ περισσότερον παρὰ εἰς τὸ παρελθόν, εἰς τὴν στατιστικὴν ὀφείλομεν τὴν πληροφορίαν περὶ ὅλων τούτων.

— Καλὰ καὶ ἅγια ὅλα αὐτά. Ἀλλ' ἐδῶ ἀπὸ τὸ ζήτημα τῆς ἐξακριβώσεως τοῦ ἀληθοῦς τιμαρίθμου τῆς ζωῆς ποία ὠφέλεια μέλλει νὰ προκύψῃ;

— Θὰ μάθῃ ἐπακριβῶς ἡ Κυβέρνησις πόσα χρειάζεται τώρα ἕνας ἄνθρωπος διὰ νὰ ζήσῃ ἐν σχέσει πρὸς ἐκεῖνα ποῦ ἐχρειάζετο πρὸ τοῦ πολέμου.

— Καὶ ἅμα τὸ μάθῃ;

— Ἅμα τὸ μάθῃ, θὰ τὸ ξέρῃ!

— Ὥστε αὐτὸ εἶνε ὅλον;

— Τὸ βρίσκετε τάχα μικρὸ πρᾶγμα τὸ νὰ ξέρῃ ὁ κ. Καφαντάρης πόσα χρειάζεσθε τοῦ λόγου σας γιὰ νὰ περάσετε τὴν ἡμέρα σας;

— Τιμή μου μεγάλη! Ἀλλὰ δὲν βλέπω τὴν πρακτικότητα τοῦ μέτρου.

— Νὰ σᾶς τὴν 'πῶ ἐγώ. Μόλις τελειώσῃ ἡ νέα αὐτὴ Κρατικὴ ἐργασία καὶ μάθουμε ἐπακριβῶς τὸν ἀληθῆ τιμάριθμον, θὰ ἐπακολουθήσουν τὰ ἑξῆς: Θὰ πηγαίνετε εἰς τὴν ἀγορὰν γιὰ νὰ ψωνίσετε κρέας καὶ θὰ ἐρωτᾶτε τὸν χασάπην: «Πόσο ἔχει τὸ ἀρνὶ τοῦ γάλακτος;» «48 δραχμὰς τὴν ὀκᾶ!» «Καὶ τὸ βῶδι;» «36 δραχμάς!» «Καὶ ὁ τράγος;» «32!» Θὰ ἔχετε μαζί σας ἕνα σημειωματάριο εἰς τὸ ὁποῖον θὰ ἀναγράφωνται αἱ τιμαὶ τῶν εἰδῶν τούτων πρὸ τοῦ πολέμου. Παίρνοντας λοιπὸν τὰς νέας τιμὰς καὶ τὸ σημειωματάριον θὰ πηγαίνετε εἰς τὸ ἐκεῖ πλησίον Βαρβάκειον, θὰ ζητῆτε τὸν καθηγητὴν τῶν Μαθηματικῶν καὶ θὰ τὸν ἐρωτᾶτε ἐὰν πάντα ταῦτα εἶνε σύμφωνα μὲ τὸν νέον τιμάριθμον τῆς ζωῆς.

— Καὶ ἂν ὁ καθηγητής μοῦ εἰπῇ ὅτι εἶνε σύμφωνα;

— Τότε δὲν θὰ παίρνετε οὔτε ἀρνί, οὔτε βῶδι, οὔτε τράγο, ἀλλὰ θὰ κάθεσθε νηστικός!

— Καὶ αὐτὸ τὸ βρίσκετε σεῖς ὠφέλιμον;

— Ὠφελιμώτατον! Διότι σήμερον μένετε μὲν καὶ τώρα νηστικός, ἀλλ' ἀγνοοῦντες τὸν τιμάριθμον, ἐνῷ τότε θὰ νηστεύετε μὲ ὅλα τὰ δεδομένα τῆς στατιστικῆς. Θὰ ἔχετε δηλαδὴ νηστείαν ἐπιστημονικήν!

— Καὶ γι' αὐτὸ τὸ πρᾶγμα πρέπει νὰ ἐξοδευθοῦν ἓν ἑκατομμύριον καὶ τριακόσιαι χιλιάδες δραχμαί;

— Θὰ εἰσπραχθοῦν διπλάσια. Διότι εἶνε ἀδύνατον ὁ Λέχαρ ἀπὸ τὴν Βιέννην νὰ μὴ ἀναζητήσῃ τὸ λιμπρέτο τῆς νέας ὀπερέττας του ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, ὁπότε θὰ τὸν ξεθεώσουμε στὰ ποσοστά.

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ

ΓΕΝΗΘΗΤΩ ΦΩΣ!

ΑΡΙΣΤΟΥ ΚΑΜΠΑΝΗ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΡΙΣΙΣ (1913-1922)

ΑΠΟ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΚΤΟΝΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚΘΡΟΝΙΣΙΝ

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥ

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ: ΟΙ ΑΓΓΛΟΓΑΛΛΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΝ

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΚΑΙ ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΟΣΕΝ.—Ο ΦΟΒΟΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗΣ ΕΙΣΒΟΛΗΣ.-ΠΩΣ ΕΝΗΡΓΗΣΕΝ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΔΙΑ ΝΑ ΤΗΝ ΑΠΟΣΟΒΗΣΗ.-ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΜΠΟΥΡΙΑΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΦΑΛΚΕΓΧΑΫΝ.-ΕΝ ΙΤΑΜΟΝ ΕΓΓΡΑΦΟΝ ΤΗΣ ΑΝΤΑΝΤ.-ΘΥΕΛΛΩΔΗΣ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ κ. ΣΚΟΥΛΟΥΔΗ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΠΡΕΣΒΕΥΤΩΝ ΤΗΣ ΤΕΤΡΑΠΛΗΣ

Ἐπιστρέφων, ὡς ἐγράψαμεν, ὁ Denys Cochin ἐκ Θεσσαλονίκης, εἶδε τὸν κ. Ν. Πολίτην, γενικὸν τότε διευθυντὴν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν. Ὁ τελευταῖος οὗτος ἐξεδήλωσε πρὸς τὸν Γάλλον ὑπουργὸν τὴν ἀνησυχίαν του ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀποδοχὴν τῆς διακοινώσεως τῶν 4 Δυνάμεων, ὁ δὲ Denys Cochin ἐσκέφθη πρὸς στιγμὴν ν' ἀναχωρήσῃ, μὴ θέλων νὰ εὑρίσκεται εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰς στιγμὰς τόσον δυσκόλους. Ἀλλ' ὁ κ. Πολίτης τὸν ἐκράτησε μέχρι τῆς ἐπομένης. Ἡ νότα εἶχε γίνει κατ' ἀρχὴν δεκτή.

Ντεμίντωφ

Εἰς συνομιλίαν τὴν ὁποίαν ἔσχε κατὰ τὴν δευτέραν ἄφιξίν του ὁ Κοσὲν μετὰ τοῦ κ. Σκουλούδη καὶ τοῦ Γ. Θεοτόκη, λόγος ἔγινε περὶ τῆς καταλήψεως τῆς Μήλου καὶ τοῦ τηλεγραφείου της. Ὁ Γάλλος δὲ ὑπουργὸς ἐδήλωσεν ἀπεριφράστως ὅτι θὰ τηλεγραφήσῃ εἰς τὴν Γαλλικὴν Κυβέρνησιν τὰς ἐντυπώσεις του ἐπὶ τῆς καταστάσεως καὶ τὴν γνώμην του, καὶ ὅτι ἐλπίζει ὅτι θὰ ἐπιτύχῃ τὴν διόρθωσιν τῶν σφαλμάτων. Συμπερασματικῶς δ' ἐπρόσθεσε:

—Μὴ ὑπαρχούσης πλέον Σερβικῆς ἀντιστάσεως, θεωρῶ περιττὴν τὴν παραμονὴν τῶν Γαλλικῶν στρατευμάτων ἐν Θεσσαλονίκῃ χρήσιμον δὲ μίαν συνεννόησιν μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν ἀποχώρησίν των...

Ὁ Βασιλεὺς ἔδωκε πρόγευμα εἰς τιμὴν τοῦ Denys Cochin, ὁ Δῆμος Ἀθηναίων τὸν ὠνόμασεν ἐπίτιμον δημότην καὶ τὴν 13)26 ἀνεχώρει οὗτος διὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ καταδρομικοῦ «Ἕλλη».

* * *

Τὴν 15)28 Νοεμβρίου οἱ πρεσβευταὶ τῶν τεσσάρων Δυνάμεων κ.κ. Ἔλλιοτ, Γκυγεμέν, Δεμίδωφ καὶ Μποσντάρι ἐπεσκέπτοντο κατ' οἶκον τὸν κ. Σκουλούδην, ὁ ὁποῖος τοὺς ἀνεγίνωσκε τὴν ἑξῆς προφορικὴν ἀπάντησιν εἰς τὰ αἰτήματά των:

«... Ἡ Βασιλικὴ Κυβέρνησις, ἐπιθυμοῦσα νὰ παράσχῃ νέαν ἀπόδειξιν τῶν φιλικῶν αὐτῆς διαθέσεων καὶ ὑποχρεωμένη νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψει τὴν δυσχερῆ θέσιν εἰς τὴν ὁποίαν διατελοῦν ἐν Μακεδονίᾳ τὰ Ἑλληνικὰ ὡς καὶ τὰ συμμαχικὰ στρατεύματα, ὡς ἐπίσης καὶ τὴν εἰς ἄκρον ἐπείγουσαν ἀνάγκην νὰ ἐπιτευχθῇ πρακτικός τις κανονισμός, προτείνει ὅπως ἀνατεθῇ ἑκατέρωθεν εἰς τὰς σχετικὰς στρατιωτικὰς ἀρχὰς ἡ φροντὶς νὰ καθορίσωμεν ἐντὸς τῶν ὁρίων τὰ ὁποῖα ἐπιβάλλουσιν ἡ ἀνεξαρτησία τῆς Ἑλλάδος, ἡ διατήρησις τῆς οὐδετερότητος αὐτῆς, ὡς καὶ αἱ οὐσιώδεις ἀνάγκαι τῶν ἐπιστρατευμένων αὐτῆς δυνάμεων, τὸν τρόπον τῆς πραγματοποιήσεως τῶν ὑπὸ τῶν Δυνάμεων τῆς Συνεννοήσεως διατυπωθέντων αἰτημάτων...»

Νικ. Θεοτόκης

Μπριαν

Οἱ πρεσβευταί, καὶ ἰδίως ὁ κ. Γκυγεμέν, ἀφηγεῖται ὁ κ. Σκουλούδης, μὴ ἔχοντες τί ν' ἀπαντήσουν εἰς τὴν «ἀπροσδόκητον ταύτην ἔγγραφον δήλωσιν» τοῦ τὴν ἐζήτησαν καὶ τὴν ἔδωκε. Ἔπειτα ὁ κ. Γκυγεμέν, «ὅστις καταφανῶς ἐδυσφόρει ὅτι μετὰ τὴν δήλωσίν μου δὲν εἶχε πλέον θέσιν ἡ ὑπ' αὐτοῦ ἑτοιμασμένη ἀνακοίνωσις καὶ ἠγνόει πῶς νὰ τὴν συσχετίσῃ μὲ τὴν νέαν κατάστασιν, εἶπεν ὅτι εἰς τὸ ἐρώτημα τὸ ὁποῖον τὸ Σάββατον ὁ κ. Ἔλλιοτ καὶ αὐτὸς ἀνέφερον ὅτι θ' ἀπευθύνουν πρὸς τὰς Κυβερνήσεις των, ἔλαβον ἀπάντησιν—καὶ ἤρχισεν ἀναγινώσκων... Ἀντελήφθη δὲ περίπου ὁ κ. Σκουλούδης ὅτι ὁ κ. Briand ἔλεγε τὰ ἑξῆς:

—Ἐὰν ὁ κ. Σκουλούδης ἐπιθυμῇ τοῦτο, δύνασθε νὰ τῷ εἴπητε ὅτι αἱ Δυνάμεις θὰ ἠξίουν τὴν προσχώρησιν τῆς Ἑλλάδος κατ' ἀρχὴν εἰς τὰ προβληθέντα ὑπ' αὐτῶν αἰτήματα καὶ δύναται ἡ Ἑλλὰς νὰ εἶνε βεβαία ὅτι μετὰ τὴν ὑπ' αὐτῆς παραδοχὴν τῆς ἀρχῆς, αἱ Δυνάμεις θὰ εἶνε διατεθειμέναι νὰ ἐξετάσουν

ΕΙΣ ΠΟΙΑΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΝ ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ Ο ΣΤΡΑΤΟΣ

Η ΕΠΑΝΑΦΟΡΑ ΤΩΝ ΑΠΟΤΑΚΤΩΝ ΚΑΙ Η ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΙΣ ΤΩΝ ΣΤΕΛΕΧΩΝ

Ο ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

ΣΕΙΡΑ ΑΡΘΡΩΝ ΤΟΥ ΑΝΤΙΣΤΡΑΤΗΓΟΥ κ. Ι. ΤΡΙΛΙΒΑ

Ἐκθέτων ἐν τῇ σειρᾷ τῶν ἄρθρων τὰ τῆς σημερινῆς καταστάσεως τοῦ στρατοῦ καὶ τὰ αἴτια τὰ δημιουργήσαντα αὐτήν, δὲν πρόκειται νὰ εἰσέλθω εἰς λεπτομερείας. Τὰ θέματα τὰ ὁποῖα μοῦ διέγραψεν ἡ «Πρωΐα» ἐπειδὴ διαβλέπω ὅτι σκοπὸς τῆς ἐξετάσεώς των εἶνε τῆς Κοινῆς Γνώμης ἡ διαφώτισις μᾶλλον, παρὰ ἡ ἐπιστημονικὴ αὐτῶν πραγμάτευσις, θὰ περιορισθῶ νὰ τὰ χειρισθῶ συντόμως κατὰ τρόπον ἁπλοῦν καὶ τοῖς πᾶσιν εὔληπτον.

Α΄.

ΚΑΚΟΣ Ο ΤΡΟΠΟΣ ΕΠΑΝΑΦΟΡΑΣ ΤΩΝ ΑΠΟΤΑΚΤΩΝ

Τὸ κυριώτερον ζήτημα ὅπερ συνέτεινε καὶ εἰς τὸν σχηματισμὸν τῆς Οἰκουμ. Κυβερνήσεως, τὸ τῆς ἐπαναφορᾶς τῶν ἀποτάκτων, δυστυχῶς ἐλύθη κατὰ τρόπον ἡμιτελῆ, διότι παρέμειναν ἐκτὸς τοῦ στρατεύματος πολλοὶ καλοὶ ἀξιωματικοί. Ἐτηρήθη πολὺ αὐστηρὸν μέτρον κρίσεως ἐκ μέρους τοῦ ἐννεαμελοῦς Συμβουλίου.

Εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τὸ περὶ ἐπαναφορᾶς τῶν ψήφισμα τῆς Βουλῆς ἦτο πλημμελῶς συντεταγμένον καὶ πλημμελῶς ἐψηφίσθη, μὴ ληφθεισῶν ὑπ' ὄψιν τῶν πολὺ ὀρθῶν παρατηρήσεων καὶ τροποποιήσεων οὐκ ὀλίγων βουλευτῶν.

Ὁ ἀσφαλέστερος καὶ δικαιότερος τρόπος θὰ ἦτο ἡ ἀνάκλησις πάντων ἀνεξαιρέτως καὶ ἡ ἄμεσος ἐλάττωσις τῶν στελεχῶν διὰ μέσων εὐσχήμων, ὡς π. χ. ἕνεκα καταργήσεως θέσεων καὶ τέλος δι' ἐκκαθαρίσεως, παρεχομένων ὑλικῶν ἀμοιβῶν, παρ' ὅλας τὰς δυσχερεῖς τοῦ Κράτους οἰκονομικὰς συνθήκας, διότι ἄλλως δὲν ἠδύνατο νὰ γίνῃ διὰ ζήτημα τοιαύτης φύσεως, ὅπερ συνετάρασσεν ἐπὶ μακρὰ ἔτη τὸν τόπον.

Ἔχω τὴν συνείδησιν ἥσυχον ὅτι ἐξεπλήρωσα τὸ καθῆκόν μου εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦτο τῆς Ἐπαναφορᾶς, τὸ καθῆκόν μου ὑπὲρ τοῦ δικαίου.

Δὲν παρῃτήθην εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἢ μᾶλλον δὲν ἐπέμεινα εἰς τὴν παραίτησίν μου, ὅτε εἶδον τὸ ἐφαρμοζόμενον αὐστηρὸν μέτρον, διότι ἤλπισα (καὶ ἐλπίζω εἰσέτι) ὅτι καὶ διὰ τοῦ μικροῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐπανελθόντων θὰ ἐπήρχετο κἄτι τι καλὸν εἰς τὸ στράτευμα, διότι εἰσὶ πάντες ἐκλεκτοὶ ἀξιωματικοί, στοιχεῖα τάξεως καὶ πειθαρχίας. Ἐλπίζω νὰ δείξῃ ὁ χρόνος ὅτι εἶχον δίκαιον ἀγωνιζόμενος νὰ πείσω πάντας περὶ τούτου. Λίαν ἐνθαρρυντικὸν πρὸς τοῦτο τὸ γεγονὸς ὅτι ἐξετιμήθη ἡ ἀξία των καὶ ἡ μόρφωσίς των ὑπὸ τοῦ Γάλλου Στρατηγοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ἀποστολῆς.

Δυστυχῶς, δὲν ἀπεδέχθησαν πάντες, ὡς μὴ ὤφειλον, τὴν ἀνάκλησίν των.

ΤΡΟΠΟΣ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΕΩΣ ΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

Εἰς τὸ Συμβούλιον ἐκκαθαρίσεως δὲν μετέσχον καὶ δὲν δύναμαι νὰ ἐκφέρω γνώμην, διότι δὲν γνωρίζω ποῖαι σκέψεις ἐπρυτάνευσαν. Εἶδον ὅμως μεταξὺ τῶν ἐκκαθαρισθέντων ἀξιωματικῶν ἀρίστους τοιούτους, ὡς π. χ. ὁ Βάρας, ὁ Κατερινάκης καὶ ἄλλοι ὧν τὰ ὀνόματα δὲν ἔχω πρόχειρα.

Εὑρίσκω δίκαιον νὰ ἀποζημιωθῶσιν οὗτοι ὑλικῶς παρὰ τοῦ Κράτους καὶ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας. Δὲν πρέπει νὰ γίνεται δι' αὐτοὺς ἐξαίρεσις, ὅπως δὲν πρέπει νὰ γίνεται ἐξαίρεσις εἰς βάρος τῶν ἐπανελθόντων ἀποτάκτων διὰ τοῦ ἰσχύοντος Νομ. Διατάγματος περὶ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας τῆς 15 8)βρίου 1927, οὗτινος δέον νὰ καταργηθῇ τὸ ἄρθρον 23ον, ἀφοῦ συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 8ον τοῦ ἀπὸ 24 8)βρίου ἰδίου ἔτους Προεδρικοῦ Διατάγματος ἐκπληροῦν ἐξ ὁλοκλήρου τὰς ὑποχρεώσεις των, ὅπως καὶ οἱ λοιποὶ ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικοί.

Ο ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

Πρὸ πολλῶν ἐτῶν πολὺ κακῶς ἡ Βουλὴ παρεχώρησεν εἰς τὸ Γεν. Ἐπιτελεῖον ἀνεξελέγκτως τὸ δικαίωμα τοῦ συντάσσειν καὶ θέτειν εἰς ἐφαρμογὴν τὸν ὀργανισμὸν τοῦ Στρατοῦ, τὸν σπουδαιότερον νόμον τοῦ Κράτους. Εἶνε καιρὸς νὰ ἐπανέλθῃ τὸ δικαίωμα τῆς ἐγκρίσεώς του εἰς τὴν Βουλήν, ἔνθα θὰ συζητῆται εὐρέως καὶ ἐπισταμένως καὶ ὄχι ν' ἀφίεται ἡ ἔγκρισις εἰς τοὺς συντάσσοντας αὐτόν. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου θ' ἀποφεύγωνται καὶ αἱ μεταξὺ τῶν Σωμάτων ἀντεγκλήσεις καὶ διαπληκτισμοὶ περὶ γαλονίων, ὅπως ἐπὶ παραδείγματι σήμερον παραπονοῦνται οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ πεζικοῦ κατὰ τῶν συνταξάντων τὸν ἐν ἰσχύϊ ὀργανισμὸν ἀξιωματικῶν τοῦ πυροβολικοῦ, διότι ἐμεροληπτησαν διὰ τὸ ὅπλον των. Ὁ ὑπάρχων ὀργανισμὸς εἶνε πολυτελέστατος εἰς στελέχη δυσαναλόγως πρὸς τὰς οἰκονομικὰς δυνάμεις τῆς χώρας. Ἐὰν ῥίψῃ τις ἓν βλέμμα εἰς τὰς ἐσχάτως δημοσιευθείσας τοποθετήσεις ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν θὰ ἴδῃ τοποθετουμένους εἰς ὅλα τὰ συντάγματα ἀνὰ 2 ἀντισυνταγματάρχας ἀντὶ ἑνός, ἐκτὸς τοῦ διοικητοῦ, καὶ εἰς τὸ 15ον σύνταγμα πεζικοῦ οἱ ἑξῆς ἀντισυνταγματάρχαι **Βαρδακουλᾶς, Κουτσομήτρος, Σακελλαρίου καὶ Χρεστοδούλου** *καὶ ἀνὰ 8 ταγματάρχας ἀντὶ 3 εἰς ἕκαστον σύνταγμα. Εἶνε φρικῶδες! Δὲν ἀρκεῖ ὅτι ὑπάρχει ἐν ἰσχύϊ πολυτελέστατος ὀργανισμὸς τοῦ στρατεύματος, ἀλλ' ὑπάρχει σήμερον μέγας ἀριθμὸς πλεοναζόντων ἀνωτάτων καὶ ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν καὶ ἡ φάμπρικα δὲν θὰ σταματήσῃ. Ἡ Κυβέρνησις ἐφαρμόζει οἰκονομίας καὶ ἐπιβάλλει νέα φορολογικὰ μέτρα. Ἀλλὰ τότε διατί ἡ πληθώρα αὕτη τῶν βαθμοφόρων;*

Δὲν ἔχομεν τὰ μέσα νὰ συμπληρώσωμεν τὰς εἰς ὑλικὰ ἐλλείψεις τοῦ στρατεύματος, λόγῳ δὲ τῆς μὴ τοιαύτης συμπληρώσεως ὑπέβαλε παραίτησιν ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν. Ἐν τούτοις ἐπιβαρύνομεν τὸν προϋπολογισμὸν δι' ἀφθόνων στελεχῶν, διὰ τὴν ἀφθονίαν τῶν ὁποίων δὲν εἴδομεν νὰ ὑποβάλῃ παραίτησιν ὁ κ. ὑπουργός.

Ἀνάγκη ἀναπόδραστος ν' ἀπαγορευθῇ ἀπολύτως εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν νὰ προβαίνῃ εἰς προαγωγὰς πέραν τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἐγκρινομένου.

Ἀνάγκη νὰ κατοχυρωθῇ ἡ θέσις τοῦ ἀξιωματικοῦ εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ δύναται οἱαδήποτε μεταβολὴ νὰ ἐπιφέρῃ ἀθρόαν ἀπομάκρυνσιν ἀξιωματικῶν, ὅπως ἐγένετο μέχρι σήμερον, πρὸς προαγωγὴν ἄλλων νεωτέρων καὶ πρὸς αὐτὴν προσκειμένων.

Καθὼς εἶδον εἰς τὸ «Ἐλ. Βῆμα», ὁμὰς βουλευτῶν ὑπέβαλε σχέδιον νόμου περὶ ἑκουσίας ἀποστρατεύσεως ἀξιωματικῶν μὲ παροχὴν βαθμῶν καὶ συντάξεων ἀνωτέρων, καὶ τοῦτο ἵνα ἀραιώσουν τὰ στελέχη· ἀλλὰ τότε διατί τὰ ἐδημιούργησαν; καὶ διατί θέλουν νὰ λύσουν τὸ ζήτημα δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου βεβιασμένως εἰς βάρος τῶν Ταμείων Δημοσίου καὶ Μετοχικοῦ, δηλαδὴ εἰς βάρος τοῦ λαοῦ καὶ τῶν πτωχῶν συνταξιούχων, εἰς στιγμὰς οἰκονομικῶν δυσχερειῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς βάρος τῆς ποιότητος τῶν στελεχῶν τοῦ Στρατεύματος; Διότι, νὰ εἶσθε βέβαιοι, δὲν θὰ ζητήσουν τὴν ἀπομάκρυνσίν των ἐκ τοῦ στρατεύματος οἱ ἄχρηστοι ἀξιωματικοί, ἀφοῦ δὲν θὰ εὕρουν ἀλλοῦ καλύτερα, ἀλλ' οἱ καλοί, ἀφοῦ ἐκλείσθη διὰ μακρὰ ἔτη ἡ θύρα τῆς προαγωγῆς των διὰ τῆς ὑπαρχούσης πληθώρας νεωτάτων ἀνωτέρων καὶ ἀνωτάτων ἀξιωματικῶν. Ἔπρεπε ν' ἀναμένωμεν ὅτι ἐκεῖ θὰ καταλήξωμεν μὲ τὸ ἐφαρμοσθὲν σύστημα τῆς ἀθρόας ἀπομακρύνσεως τῶν ἀρχαιοτέρων ἀξιωματικῶν, ἀντὶ νὰ γίνεται ἡ ἀπομάκρυνσις αὕτη φυσιολογικῶς ὀλίγον κατ' ὀλίγον.

Ι. ΤΡΙΛΙΒΑΣ
Ἀντιστράτηγος

Ἀπὸ τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος

Εἰς τὴν „Πρωΐαν"

Ἡ Πριγκήπισσα Μάσσα

Αἰσθηματικὸν ἐπεισόδιον τῆς Ρωσσικῆς ἐπαναστάσεως

Μυθιστόρημα τὸ ὁποῖον κινηματογραφηθὲν θὰ προβληθῇ ἐν Ἀθήναις τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα εἰς τὸ «Πάνθεον» καὶ τὸ «Σαλὸν Ἰντεάλ».

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
ΕΤΗΣΙΑ	ΔΡ. 380	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ. ΑΓΓΛ.	2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	„ 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ.	15
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	„ 100	ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ Μ	50

Μόνον αἱ ἔντυποι ἀποδείξεις πληρωμῆς (χρώματος κιτρίνου) αἱ φέρουσαι τὰς ὑπογραφὰς τῶν κ.κ. Δ. Καλικιᾶ ἢ Ἐμ. Περπινιᾶ καὶ τὴν σφραγίδα τῆς ἐφημερίδος εἶνε ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις ὡς καὶ ἔντυποι τοιαῦται ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς τῶν ἀνωτέρω καὶ τῆς σφραγῖδος τῆς ἐφημερίδος θεωροῦνται τελείως ἄκυροι καὶ δὲν ἀναγνωρίζονται.

τὸν τρόπον τῆς φιλικῆς ἐφαρμογῆς μαζί της.

Ὁ Γάλλος πρεσβευτὴς ἀνεγίνωσκεν ὅπως ὁ «Παπατρέχας» τοῦ Ἀδαμαντίου Κοραῆ καὶ ὁ κ. Σκουλούδης δὲν ἠδύνατο εὐκρινῶς «ν' ἀκούῃ καὶ νὰ ἐννοῇ» τ' ἀναγινωσκόμενα. Δι' ὃ καὶ ἠρώτησε τὸν κ. Γκυγεμέν:

—Ἔχετε τὴν καλωσύνην νὰ μοῦ δώσετε ἀντίγραφον;

Ὁ κ. Γκυγεμὲν ἀπήντησε:

—Δὲν δύναμαι νὰ σᾶς ἀφήσω ἀντίγραφον. Διότι δὲν πρόκειται περὶ τηλεγραφήματος πρὸς ἀνακοίνωσιν, ἀλλὰ περὶ ὁδηγιῶν προωρισμένων δι' ἐμὲ μόνον. Ἄλλως τε μοῦ ἐδώκατε τώρα σεῖς ἀπάντησιν, ἐνῷ ἐπρόκειτο νὰ σᾶς δώσω τὴν ἰδικήν μου.

Ἔπειτα, ἀναγινώσκων μὲ προσοχὴν τὸ ἔγγραφον τοῦ κ. Σκουλούδη, παρετήρησε:

— Παρατηρῶ ὅτι δὲν λέγετε ἂν δέχεσθε, ἔστω καὶ κατ' ἀρχήν, τὰ αἰτήματα τῶν Δυνάμεων. Τὰ δέχεσθε ἢ ὄχι;

—Τὴν ἀπάντησιν, ἀπεκρίθη ὁ κ. Σκουλούδης, ἔχετε ἐνώπιόν σας. Δὲν ἔχω τίποτε νὰ προσθέσω.

Ὁ πρέσβυς τῆς Ἰταλίας κόμης Μποσντάρι ἐπεμβὰς εἰς τὴν συζήτησιν εἶπε:

—Φρονῶ ὅτι εἰς τὴν τελευταίαν παράγραφον τῆς ἀπαντήσεώς σας «...ἵνα καθορίσωσι τὸν τρόπον τῆς πραγματοποιήσεως τῶν διατυπωθέντων αἰτημάτων κ.τ.λ.» περιέχεται ἡ ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἀποδοχὴ τῆς ἀρχῆς. Δὲν εἶν' ἔτσι, κύριε πρόεδρε;

Ἀλλ' οὐδὲ τώρα κατώρθωσαν νὰ λάβουν διευκρινήσεις ἀπὸ τὸν κ. Σκουλούδην.

—Τίποτε ἄλλο ἀφ' ὅ,τι ἀναγινώσκετε δὲν ἔχω νὰ προσθέσω.

Ὁ κόμης Μποσντάρι ἦτο ὅμως ἀδυσώπητος.

—Τοῦτο σημαίνει ὅτι ὁ κ. Πρόεδρος δὲν κυρώνει τὴν ἑρμηνείαν τὴν ὁποίαν ἔδωκα εἰς τὴν φράσιν...

Ἀλλ' ἔλαβε γενναῖον μάθημα ἀπὸ τὸν πρωθυπουργόν:

—Ἐπαναλαμβάνω ὅτι δύνασθε νὰ δώσετε οἱανδήποτε ἑρμηνείαν θέλετε, ἀλλ' ἐγὼ εἰς τὸ κείμενον τὸ ὁποῖον ἔχετε ἐνώπιόν σας δὲν ἔχω νὰ κάμω σχόλια.

* * *

Καὶ αὐταὶ μὲν ἦσαν αἱ προστριβαὶ Ἑλλάδος καὶ Ἀντάντ—προστριβαὶ τὰς ὁποίας προεκάλει ἡ δεινὴ ἀφ' ἑνὸς θέσις τῶν Συμμάχων ἐν Μακεδονίᾳ, ἀφ' ἑτέρου ἡ προσπάθεια τῆς Ἑλλάδος νὰ μείνῃ ἔξω τῆς μεγάλης πυρκαϊᾶς. Ἀλλ' αἱ πιέσεις τῶν Κεντρικῶν Δυνάμεων, κυριαρχουσῶν τότε εἰς τὸ Βαλκανικὸν μέτωπον, δὲν ἦσαν ὀλιγώτερον ἐνοχλητικαί.

Τὴν 16)29 Νοεμβρίου 1915 ὁ Φὸν Φαλκεγχάϋν, ἀρχηγὸς τοῦ Γενικοῦ Γερμανικοῦ Ἐπιτελείου, παρήγγειλε διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν: «Ἂν δὲν ἐπιτύχετε νὰ ἐξουδετερώσετε τὰ στρατεύματα τῆς Ἀντάντ (νὰ τ' ἀχρηστοποιήσετε ἢ ἀφοπλίσετε) ἢ δὲν ἐπιτύχετε τὴν ἄμεσον ἀποχώρησίν των κ.τ.λ., τὸ Γερμανικὸν Στρατηγεῖον θὰ μελετήσῃ τὰ ληπτέα μέτρα. Ἐν πάσῃ περιπτώσει εἶνε λίαν πιθανὸν ὅτι ἡ ἐξέλιξις τῆς πάλης θὰ ἀγάγῃ τὰ γερμανικὰ στρατεύματα ἢ τὰ στρατεύματα τῶν συμμάχων εἰς τὸ νὰ ὑπερβοῦν τὰ σύνορά σας».

Σχεδὸν ἀμέσως ὁ κ. Σκουλούδης ἐτηλεγράφει πρὸς τὸν Ν. Θεοτόκην, πρεσβευτὴν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ Βερολῖνον:

«Σᾶς παρακαλῶ νὰ ἴδετε ἐπειγόντως τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν διὰ νὰ τοῦ θέσετε ὑπ' ὄψει του τοὺς σοβαρωτάτους κινδύνους τοὺς ὁποίους ἐμφανίζει διὰ τὴν ἐσωτερικὴν τάξιν τῆς χώρας ἡ εἰς τὰ σύνορά μας προσέγγισις τῶν Βουλγαρικῶν στρατευμάτων. Θὰ τονίσετε ὅτι, εἰς ἣν κατάστασιν εὑρίσκονται τὰ συμμαχικὰ στρατεύματα ἡ Βασιλικὴ Κυβέρνησις δὲν βλέπει ὑπάρχουσαν στρατιωτικὴν ἀνάγκην διὰ τὰς στρατιὰς νὰ εἰσχωρήσουν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος.

»Ἡ Βασιλικὴ Κυβέρνησις, ἐπιθυμεῖ ζωηρῶς ὅπως ἔχῃ ἐν προκειμένῳ τὰς διαβεβαιώσεις τῶν Κεντρικῶν Αὐτοκρατοριῶν, διὰ νὰ εἶνε εἰς θέσιν νὰ ὑποστηρίξῃ ἀπέναντι τῆς χώρας ὅ,τι ἔκαμε πᾶν τὸ δυνατὸν ἵνα προλάβῃ τὸν κίνδυνον πολεμικῆς εἰσβολῆς πρὸ πάντων βουλγαρικῆς. Διότι, εἶνε πεπεισμένη, ἂν ἡ εἰσβολὴ αὕτη δὲν ἀποφευχθῇ, ὅτι θὰ ὑπάρξῃ βεβαίως φόβος σοβαρῶν ταραχῶν δυναμένων ἐν τῇ ἐξελίξει των ὄχι μόνον νὰ ὑπερνικήσουν τὰς καλυτέρας καὶ μᾶλλον στερρὰς ἀποφάσεις τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ ν' ἀνατρέψουν καὶ νὰ καταλύσουν αὐτὰς ταύτας τὰς καθεστηκυίας ἀρχάς. Σᾶς παρακαλῶ νὰ δώσετε εἰς τὰς δηλώσεις αὐτὰς τὸν μᾶλλον κατηγορηματικὸν τόνον κ.τ.λ.»

Ἡ προειδοποίησις αὐτὴ δὲν ἔσχεν ἄμεσον ἀποτέλεσμα. Διότι μετ' ὀλίγας ἡμέρας ὁ κόμης Σιλάσυ, πρεσβευτὴς τῆς Αὐστροουγγαρίας, ἀνεκοίνωσε πρὸς τὸν κ. Σκουλούδην τὸ ἑξῆς τηλεγράφημα τοῦ προϊσταμένου του:

«Ἐξουσιοδοτεῖσθε νὰ ἐγγυηθῆτε ἀπολύτως εἰς τὴν Α. Μ. ἐκ μέρους μας καὶ ἐκ μέρους τῶν Συμμάχων μας ὅτι τὸ ἔδαφος τὸ ὁποῖον ἡ Α. Μ. θὰ ἠδύνατο ἐνδεχομένως νὰ κηρύξῃ ἐμπόλεμον, θὰ παραμείνῃ ἔδαφος Ἑλληνικὸν καὶ ὅτι τὰ συμμαχικὰ στρατεύματα δὲν θὰ παραμείνουν ἐκεῖ παρ' ὅσον ἀπολύτως χρειάζεται πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ πολεμικοῦ σκοποῦ ὅστις συνίσταται εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους.

Μπουριαν.»

Ἐξ ἄλλου ὁ στρατάρχης Φαλκεγχάϋν ἐτηλεγράφει πρὸς τὸν ἐν Ἀθήναις στρατιωτικὸν ἀκόλουθον τῆς Γερμανίας:

«...Ἡ Γερμανία, ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Βουλγαρία εἶνε σύμμαχοι. Ὑπέστησαν ἐπίθεσιν τῆς Ἀντάντ μέσῳ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους... Τὰ συμμαχικὰ στρατεύματα (Κεντρικαὶ Αὐτοκρατορίαι καὶ Βουλγαρία) θὰ σεβασθοῦν τὰ κυριαρχικὰ δικαιώματα καὶ τὴν ἀκεραιότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, δὲν θὰ μείνουν οὔτε μίαν ὥραν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος περισσότερον ἀπὸ ὅσον ἐπιβάλλουν αἱ πολεμικαὶ ἀνάγκαι. Τοῦτο, ἀναμφισβητήτως θὰ ἐξασφαλισθῇ ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ Ἀνωτάτη Διοίκησις θὰ εἶνε Γερμανική. Ἀφ' ἑτέρου θὰ δοθοῦν ἀποζημιώσεις διὰ τὰς ζημίας αἵτινες θὰ προξενηθοῦν κ.τ.λ.»

Δι' ἄλλου τηλεγραφήματος ὁ Φαλκεγχάϋν ἐγνωστοποίει ὅτι ἡ διοίκησις τοῦ Γερμανικοῦ στρατοῦ: «θὰ καταβάλῃ πᾶσαν προσπάθειαν ὅπως ἀποφύγῃ τὴν παραβίασιν τῶν Ἑλληνικῶν συνόρων, πρὸ πάντων ἐκ μέρους τῶν Βουλγάρων, ἐφ' ὅσον χρόνον ἡ στάσις τῶν ἐχθρῶν μας κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐπιχειρήσεων δὲν μᾶς ὑποχρεώσῃ νὰ ἐνεργήσωμεν τοῦτο ἀπὸ κοινοῦ.»

Οὕτως εἶχαν τὰ πράγματα ὅταν οἱ 4 πρεσβευταὶ τῆς Συνεννοήσεως ἐπέδιδαν εἰς τὸν κ. Σκουλούδην τὴν ἀκόλουθον ρηματικὴν ἀνακοίνωσιν:

«Κατόπιν τῶν κατ' ἐπανάληψιν ἀπό τινων ἡμερῶν ὑπὸ τῶν Συμμαχικῶν ἀρχῶν ἐν Μακεδονίᾳ διατυπωθέντων παραπόνων, αἱ Κυβερνήσεις τῆς Γαλλίας, τῆς Μ. Βρεττανίας, τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Ρωσσίας ἐπεφόρτισαν τοὺς ἐν Ἀθήναις ἀντιπροσώπους αὐτῶν νὰ διαμαρτυρηθοῦν ἐντόνως κατὰ τῶν προσκομμάτων τῶν παρεμβαλλομένων ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν ἀρχῶν εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῶν ὑποσχέσεων τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, ὡς καὶ κατὰ τῆς ἀθετήσεως τῶν ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὰς τέσσαρας Δυνάμεις ὑποχρεώσεων.

»Οἱ πρεσβευταὶ τῶν Συμμάχων Δυνάμεων ἔλαβαν ἐξ ἴσου διαταγὴν νὰ μὴ ἐπιτρέπουν τοῦ λοιποῦ οὐδεμίαν ἀθέτησιν, καὶ νὰ καταστήσωσιν ἔκδηλον τὴν ἀνάγκην ἐν ᾗ διατελοῦσιν αἱ Κυβερνήσεις των νὰ μὴ ἀναχαιτίζωνται, ἀλλὰ νὰ λαμβάνωσι πάντα τὰ μέτρα ἅτινα ἤθελον κρίνει ἀναγκαῖα, ἐάν τινες ἐξακολουθοῦν νὰ ἐμποδίζουν τὰς συμμαχικὰς στρατιωτικὰς ἀρχὰς ἀπὸ τοῦ νὰ μεριμνοῦν διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ἀμύνης τῆς ἀσφαλείας των».

Ἐξοργισθεὶς ὁ γέρων πρωθυπουργὸς ἐκ τοῦ σκληροῦ τούτου ἐγγράφου ἠρώτησεν ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν πρέσβυν τῆς Ἀγγλίας:

—Ποῖα εἶναι τὰ ἐμπόδια τὰ ὁποῖα παρεμβάλλουν αἱ Ἑλληνικαὶ ἀρχαί; Ποίας ὑποσχέσεις τοῦ Βασιλέως καὶ ποίας ὑποχρεώσεις της παρέβη ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις;

Ὁ σὲρ Φράνσις Ἔλλιοτ ἐσίγησε. Ἐστράφη ἐν τούτοις πρὸς τὸν κ. Γκυγεμὲν ὡσανεὶ προκαλῶν αὐτὸν νὰ δώσῃ τὴν ἀπάντησιν εἰς τὸ τραχὺ ἐρώτημα τοῦ Ἕλληνος πρωθυπουργοῦ.

ΑΡΙΣΤΟΣ ΚΑΜΠΑΝΗΣ

Αὔριον: Ἡ Συνέχεια.

ΑΥΤΗ Η ΑΓΓΕΛΙΑ
ΕΙΝΕ ΜΙΚΡΗ
ΕΑΝ ΗΤΟ ΕΚΑΤΟ
ΦΟΡΕΣ ΠΕΙΟ ΜΕΓΑΛΗ
ΔΕΝ ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΣΕ
ΝΑ ΕΙΠΗ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ
ΑΠΟ ΤΟ ΟΤΙ
Η ΜΕΓΑΛΗ
ΠΑΡΕΛΑΣΙΣ
LA GRANDE
PARADE
ΑΝΕΓΝΩΡΙΣΘΗ ΠΑΝΤΟΥ ΩΣ ΜΙΑ ΑΠΟ ΤΑΣ
ΚΑΛΥΤΕΡΑΣ ΤΑΙΝΙΑΣ
ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
ΣΗΜΕΡΟΝ
ΟΛΥΜΠΙΑ
Ὥρα 2, 4, 6, 8 καὶ 10 μ.μ.
Τιμαί: 12 50 καὶ 20 δρ.

—Η ΠΡΟΣΤΑΤΙΤΙΣ θεραπεύεται ἀσφαλῶς ἄνευ ἐγχειρήσεως διὰ τοῦ MICTASOL. Τὸ MICTASOL συνιστᾶται ὡσαύτως διὰ τὴν θεραπείαν τῆς βλενορροίας, κυστίτιδος, σαλπιγγίτιδος, φλεγμονῶν τῆς πυέλου κλπ. Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ καλὰ Φαρμακεῖα.

Τὸ ἐνδιαφέρον ὅλου τοῦ Ἑλληνικοῦ κόσμου ἦτο
καὶ εἶναι νὰ ἴδῃ
ΤΕΛΕΙΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΡΓΟΝ
ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΘΟΝΗΣ
Καὶ τὸ θαῦμα ἔγεινε μὲ τὴν ταινίαν
ΕΡΩΣ ΚΑΙ ΚΥΜΑΤΑ
εἰς τὸ ὁποῖον καλοῦνται τὴν ΔΕΥΤΕΡΑΝ
ὅλοι οἱ Ἕλληνες εἰς τό:
ΣΠΛΕΝΤΙΤ ΚΑΙ ΜΟΝΤΙΑΛ
ΤΚΡΕΚΑ„

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

Φιλοσοφία

Τραγῳδία!.. Ἐνῷ ἄλειβε μιὰ φρυγανιὰ μὲ μαρμελάδα, μ' ἕνα ἀπότομο κίνημα, ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ μοιραῖα ἀπότομα κινήματα, νὰ ἡ φέτα ἀπάνω στὸ φόρεμα! Κατάπληξις, σάστισμα, θυμός, κλάματα!

— Δὲν ξαρνέσαι! Αλιή!.. Σκούπισέ το λιγάκι, θὰ φύγῃ!..

— Θὰ φύγῃ!.. Δὲν βλέπεις τί λεκὲ ἔκανε!... Ἂν τοῦ βάλω καὶ νερό, θὰ κόψῃ, καὶ τότε ἀλλοίμονό μου!.. Πάει τὸ φουστάνι μου!..

— Αλιή, κάνεις κι' ἄλλους λεκέδες, μὲ τὰ δάκρυά σου, καὶ πρὸ παντὸς κοκκινίζεις τὰ μάτια σου καὶ μὴ ξεχνᾷς πῶς τὸ βράδυ ἔχεις νὰ πᾶς νὰ χορέψῃς.

— Ἄχ!... Ἐσένα σοῦ φαίνονται ὅλα εὔκολα!... Νομίζεις πῶς μπορεῖ νὰ κρατήσῃ κανεὶς τὰ δάκρυά του, ὅταν ἔρχωνται στὰ μάτια... Δὲν τὸ θέλω, κύριε, δὲν τὸ θέλω, ἀλλὰ γιὰ δὲς τὸ χάλι του!... Καινούργιο φουστάνι, μόλις τὸ φόρεσα!... Μοῦ ἔρχεται νὰ σκάσω! Καὶ νὰ ἦταν καὶ κανένα χρῶμα σκοῦρο!.. Αὐτὸ τὸ μπὲζ εἶνε τόσο ντελικάτο χρῶμα. Θὰ γίνῃ τώρα ὅλο ἕνας μεγάλος μεγάλος λεκές!...

— Αλιή!.. Μὴν κλαῖς!.. Σκέψου πῶς ἔχεις νὰ πᾶς τὸ βράδυ στὸ χορὸ καὶ θὰ εἶνε τὰ μάτια σου κόκκινα καὶ πρισμένα!..

— Οὔφ!.. κι' ἐσύ, ἀναίσθητε!... Ἄφησέ με!.. Μὴ μοῦ τὸ θυμίζεις κι' αὐτό!... Δὲν θὰ πάω πουθενά!.. Νομίζεις πῶς ἔχω κέφι νὰ πάω σὲ χορό!.. Βέβαια!... Ἐσεῖς παίρνετε τὴν ζωὴ ἀψήφιστα!... Εἴσαστε ἄνδρες, ὀχυροῦσθε πίσω ἀπὸ τὴν ἀνδρική σας σοβαρότητα, τὴν ἀνωτερότητα τοῦ φύλου σας, τὴν πόζα σας, δὲν σᾶς νοιάζει ἂν εἶσθε ὡραῖοι ἢ ἄσχημοι, ἂν εἶσθε κουρασμένοι ἢ φρέσκοι, ἂν τὸ πρόσωπό σας εἶνε κομμένο ἢ ρόδινο. Εἴσαστε ἄνδρες καὶ φθάνει νὰ εἴσαστε λιγάκι συμπαθητικοὶ καὶ φρεσκοξυρισμένοι, γιὰ νὰ μὴ σᾶς νοιάζῃ γιὰ τίποτε. Μὰ ἐμεῖς ἡ γυναῖκες πρέπει νὰ εἴμαστε πάντοτε κοκέττες, πάντοτε φιλάρεσκες, πάντοτε ὡραῖες, πάντοτε φρέσκες, πάντοτε δροσερές. Δὲν μποροῦμε νὰ στενοχωρηθοῦμε, δὲν μποροῦμε νὰ κλάψουμε, πρέπει νὰ ἔχουμε πάντα ἕνα χαμόγελο στὰ χείλη κι' εὐχάριστα λόγια στὸ στόμα. Πρέπει νὰ εἴμαστε σὲ διαρκῆ προσοχή, νὰ μὴ κάνωμε τοῦτο, νὰ μὴ κάνωμε κεῖνο, μὴ τυχὸν ἐλαττώσωμε καὶ κατ' ἐλάχιστον τὰ θέλγητρά μας, τὴν ὡραία ἐμφάνισί μας, ἐκεῖνο ποῦ μᾶς σώζει στὰ μάτια σας! Δὲν τολμοῦμε νὰ γεράσωμε, δὲν τολμοῦμε κἂν νὰ ὁμολογήσωμε τὰ χρόνια μας, γιατὶ κι' ὅταν ἀκόμη μιὰ γυναῖκα εἶνε ὡραία, φρέσκια, ἐπιθυμητή, φθάνει νὰ ὁμολογήσῃ τὰ πραγματικά της χρόνια γιὰ νὰ τὴν βρῆτε ἄσχημη, ἀποκρουστική, γηρασμένη μὲ μιᾶς! Μᾶς λέτε ὑποκρίτριες, ἀλλὰ χωρὶς τὴν ὑπόκρισί μας ποιὰ ἀπὸ μᾶς θὰ μποροῦσε νὰ περάσῃ νικηφόρος τὴν ζωή, ἀνάμεσα στὸ στράτευμα τῶν ἐχθρῶν ποῦ εἶσθε σεῖς, ποῦ μᾶς ἐπιθυμεῖτε, μᾶς θέλετε, προσπαθεῖτε νὰ μᾶς κατακτήσετε, ἐφ' ὅσον μᾶς περιβάλλει ἡ αἴγλη τοῦ μυστηρίου καὶ μᾶς προστατεύει ἡ ψευτιά; Ποιὰ γυναῖκα ποῦ εἶπε τὴν ἀλήθεια, ποῦ ὑπῆρξε εἰλικρινής, ἐκράτησε τὴν ἀγάπη σας; Εἴμαστε ὕστερα ἕνα ὄν, ποῦ βλέπετε μὲ οἶκτον, μὲ φιλία ἂν θέλετε, ἐκεῖνο δηλαδὴ ποῦ καλεῖται φιλία ὅταν δὲν ὑπάρχῃ ἀγάπη, ὅ,τι ἀπομένει ἀπὸ μιὰ συνήθεια καὶ ἀπὸ μιὰ συνεννόησι, ἂν καὶ πότε πραγματικὰ συνεννοεῖται κανεὶς μαζί σας; Ἄ!... Ἄφησέ με ἥσυχη, σὲ παρακαλῶ! Δὲν πάω πουθενά!..

Καὶ ὅμως! Τὰ δάκρυα εἶχαν πάψει καὶ βουτῶντας τὸ μανδηλάκι της στὸ νερό, τὰ σκούπιζε μὲ μανία, γιὰ νὰ τὰ φρεσκάρῃ!

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Ὁμιλίαι

(Περὶ τοῦ Καποδίστρια καὶ τοῦ φιλελληνισμοῦ ἐν Ἑλβετίᾳ)

Εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς ἀρχαιολογικῆς ἑταιρείας ἐγένετο χθὲς ἡ διοργανωθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἑλληνοελβετικοῦ Συνδέσμου «Ὁ Ἐϋνάρδος», διάλεξις γαλλιστὶ τοῦ γνωστοῦ φιλέλληνος κ. Φράγκ Σουαζύ, περὶ τῶν δύο μεγάλων μορφῶν τοῦ 19ου αἰῶνος, Ἐϋνάρδου καὶ Καποδίστρια.

Κατ' ἀρχὰς ὁ ὁμιλητὴς ἀφοῦ ἔδωσε μίαν συνολικὴν εἰκόνα τῆς κοινωνίας τῆς Γενεύης, ὅπου ὁ Καποδίστριας συνήντησε βραδύτερον τόσην συμπάθειαν, καὶ ἀφοῦ ὑπενθύμισεν ὅτι ὁ μέγας Ἕλλην πολιτικὸς ἦτο ἐπίτιμος πολίτης τῶν πόλεων Λωζάννης καὶ Γενεύης, ἐξιστόρησε τὸν κύριον ρόλον, τὸν ὁποῖον ἔπαιξεν ὁ Καποδίστριας εἰς τὰ ἐσωτερικὰ καὶ ἐξωτερικὰ πράγματα τῆς Ἑλβετίας. Τοῦτο εἶνε, εἶπε, μία συναρπαστικὴ σελίς, ὄχι μόνον τῆς ἱστορίας μιᾶς μικρᾶς χώρας, ἡ ὁποία μᾶς εἶνε προσφιλής, ἀλλὰ καὶ τῆς ἱστορίας τῆς Εὐρώπης.

Πράγματι, ἐξηκολούθησε, τὴν στιγμὴν τῆς παρεμβάσεως τοῦ Καποδίστρια, ἡ Ἑλβετία ἦτο ὑποχείριος τῆς Γαλλίας τοῦ Ναπολέοντος. Ὁ μέγας δὲ συνασπισμὸς τῶν συμμάχων, ὁ προτιθέμενος νὰ συντρίψῃ τὴν ναπολεόντειον δύναμιν ἐν Εὐρώπῃ, μετεχειρίσθη τὸν Καποδίστριαν, μετὰ τὴν ἧτταν τοῦ Ναπολέοντος, τῷ 1813, εἰς τὴν «Μάχην τῶν ἐθνῶν», διὰ νὰ ἐξετάσῃ τὴν ἐν Ἑλβετίᾳ κατάστασιν καὶ νὰ διίδῃ τὸν τρόπον τῆς ἀποσπάσεώς της ἀπὸ τῆς Γαλλίας.

Ὁ κ. Σουαζὺ μᾶς ἔδειξε ἐπιτυχῶς τὸν «πατέρα τῆς ἑλβετικῆς οὐδετερότητος», ὅπως ἐπιτυχῶς ἀπεκάλεσε τὸν Καποδίστριαν, ἀναμιγνυόμενον κατ' ἀρχὰς εἰς τὴν ἐσωτερικὴν ἑλβετικὴν πολιτικήν, ἡ ὁποία ἦτο διηρημένη ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς οὐδετερότητος, τὴν ὁποίαν ὁ Καποδίστριας ἐπεθύμει, διὰ νὰ ἀφήσῃ ἡ Ἑλβετία τοὺς συμμαχικοὺς στρατοὺς νὰ εἰσέλθουν εἰς Γαλλίαν.

Ὁ Καποδίστριας, ἐτόνισεν ὁ κ. Σουαζύ, παρ' ὅλας τὰς σκευωρίας τοῦ πρίγκηπος Μέττερνιχ, ἐπέτυχεν εἰς τὴν λεπτὴν ἀποστολὴν νὰ θέσῃ τοὺς Ἑλβετοὺς ἐν ὁμοφωνίᾳ μεταξύ των. Τὴν πρώτην αὐτὴν ἐπιτυχίαν ἠκολούθησε καὶ δευτέρα ἐπίσης σημαντική, ἡ ἐπικύρωσις τοῦ ἑλβετικοῦ συντάγματος ὑπὸ τῶν μεγάλων δυνάμεων, εἰς τὴν ὁποίαν συνετέλεσεν ἀποτελεσματικῶς ὁ Καποδίστριας. Τὸ συνέδριον τῆς Βιέννης, τῷ 1815, ὑπῆρξεν ἡ ἐπίστεψις τῶν ἐνεργειῶν τοῦ Καποδίστρια ὑπὲρ τῆς Ἑλβετίας. Καὶ ὁ ἐνθουσιασμὸς τῶν Ἑλβετῶν δὲν εἶχε πλέον ὅρια, μετὰ τὴν πανηγυρικὴν αὐτὴν ἐκδήλωσιν ἀληθοῦς φιλίας, ἀκαμάτου ἀφοσιώσεως ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ σκοποῦ τῆς οὐδετερότητος.

Εἷς Ἑλβετὸς ἀπεσταλμένος εἰς τὸ συνέδριον τῆς Βιέννης, ἀνέφερεν ὁ ὁμιλητής, ὁ πολιτικὸς Πικτὲ ντὲ Ροσεμόν, ἔγραφε τὰ ἀκόλουθα πρὸς τὴν κυβέρνησίν του μετὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ Καποδίστρια:

«Δι' ὄνομα τοῦ Θεοῦ, ἐὰν διέλθῃ ἐκ Γενεύης (ὁ Καποδίστριας), σημάνατε ὅλους τοὺς κώδωνας καὶ χαιρετίσατε τὴν ἄφιξίν του μὲ τὰς ὁμοβροντίας τοῦ πυροβολικοῦ σας, διότι ποτὲ ἀνὴρ εἰς τὴν θέσιν του, δὲν ἀφιέρωσε τόσον χρόνον καὶ τόσην προσοχὴν πρὸς ἕνα σκοπὸν ἀσήμαντον κατ' ἐπιφάνειαν. Αὐτὸ τὸ ὁποῖον ἔκαμε, εἶνε ἀριστούργημα ἀφιλοκερδοῦς καρτερίας.»

Εἰς ἔνδειξιν εὐγνωμοσύνης, εἶπεν, οἱ Ἑλβετοί, ἀπένειμαν εἰς Λωζάννην καὶ Γενεύην μεγάλας τιμὰς εἰς τὸν Καποδίστριαν. Εἰς Γενεύην, αἱ ἀρχαὶ τὸν ὑπεδέχθησαν ἐπισήμως καὶ τοῦ ἐπέδωσαν τοὺς τίτλους τοῦ ἐπιτίμου πολίτου τῆς πόλεως, εἰς χρυσῆν θήκην. Οἱ μεγάλοι ὡρολογοποιοὶ τῆς Γενεύης τοῦ προσέφεραν χρυσοῦν ὡρολόγιον μὲ τὴν ἑλληνικὴν ἀφιέρωσιν: «Εἰς ἐκεῖνον ποῦ καλῶς διευθύνει τὰς ὥρας, ἐκεῖνοι ποῦ τὰς μετροῦν καλά.»

Ὁ ἀκροατής

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 28 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Ἀνατολὴ ἡλίου 7.35'.
Δύσις » 5.41'.
Σελήνη 7 ἡμερῶν
Ἐφραὶμ ὁσίου

Κοσμικὴ κίνησις

—Δεξιώσεις

Ὡραία δεξίωσις προχθὲς τὸ ἀπόγευμα παρὰ τῷ Πρεσβευτῇ τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῇ κ. Σκίννερ, ἡ ὁποία ὑπεδέχετο τοὺς κεκλημένους της βοηθουμένη ὑπὸ τῆς ἀνεψιᾶς της δ. Ουέλς.

Παρευρέθησαν ἡ πρέσβειρα τῆς Γαλλίας κ. Κλεμὰν Σιμόν, ἡ πρέσβειρα τῆς Ὀλλανδίας κ. Σίλερ Πέρσουμ, ἡ πρέσβειρα τῆς Ἰταλίας κ. Ἀρλόττα καὶ αἱ δ. Ἀρλόττα, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας Δζεβὰτ μπέης, ἡ πρέσβειρα τῆς Πολωνίας κ. Γιουργκέβιτς, ἡ κ. Τέρνερ, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Γκέρκε, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Οὐγγαρίας κ. Προκόπιους, ὁ πρεσβευτὴς τοῦ Περοῦ καὶ ἡ κ. Χίλλες, ὁ σύμβουλος τῆς ἀμερικανικῆς πρεσβείας καὶ ἡ κ. Γούλδ, ὁ σύμβουλος παρὰ τῇ πρεσβείᾳ Ἀμερικῆς κ. Ρίχαρδσον, ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀγγλικῆς ἀποστολῆς κ. Ταΐρλ, ὁ συνταγματάρχης καὶ ἡ κ. Λεπετί, ἡ κ. Ἑλ. Καποδίστρια, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Φραντζῆ, ἡ κ. Μαζαράκη, ὁ κ. Σαλταφέρας, ἡ κ. Φ. Μεταξᾶ, ὁ ναύαρχος καὶ ἡ κ. Λοπρέστη, ἡ κ. Ψύλλα, ἡ κ. καὶ ἡ δ. Εὐγενίδου, ἡ κ. Πασπάτη, ἡ κ. Δαμαλᾶ, ὁ πρεσβευτὴς καὶ ἡ κ. Βερενίκη, ἡ κ. Μελᾶ, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Λεοντοπούλου, ἡ κ. Πηλίδη καὶ πολλοὶ ἄλλοι.

—Χοροί

Ἐξαιρετικῶς ἐπιτυχὴς ὁ χορὸς τῶν Ναυτοπροσκόπων εἰς τὸ «Καπρίς» τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην, διαρκέσας μέχρι πρωΐας.

Μεταξὺ ἄλλων παρευρέθησαν ὁ σὲρ Τζὼν Χὸπ-Σίμπσον καὶ ἡ δ. Σίμπσον, ὁ ναύαρχος Βότσης, ἡ δ. Βότση, ὁ πλωτάρχης ντὲ Πὰς καὶ ἡ κ. ντὲ Πάς, ὁ στρατηγὸς καὶ ἡ κ. Τσιμικάλη, ἡ δ. Ρίτσαρσον, ὁ κ. Παπαδημάκης, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Κανελλοπούλου, ἡ δ. Ἄτκινσον, ἡ δ. Πέρλα Ἀναστασιάδου, ὁ κ. Ὄουεν, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Χριστοδούλου, ἡ δ. Κάμπερμπατς, ἡ κ. Ἰσμήνη Μελᾶ, ὁ κ. Ἀγέλαστος, ἡ δ. Τζίνη, ὁ κ. Χριστοδούλου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Μίνδλερ, ὁ κ. Μπενάκης, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Καραμάνου, ὁ στρατηγὸς Λέστος, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Λάϊους, ὁ κ. Μπρούκ, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Παυλίδη, ἡ κ. Μπάρκλεϋ, ὁ κ. Παπαμιχαήλ, ἡ κ. Θεοτόκη, ἡ δ. Νικολαΐδη, ἡ κ. Χριστοδούλου.

—Εἰς τὴν ὡραίαν καὶ θαυμασίως διακεκοσμημένην μεγάλην αἴθουσαν τοῦ Ξενοδοχείου τῆς «Μεγάλης Βρεττανίας» πολὺς καὶ ἐκλεκτὸς κόσμος συνεκεντρώθη διὰ τὸ πρῶτον χορευτικὸν ἀπόγευμα.

Παρευρέθησαν ὁ ὑπουργὸς κ. Τουρκοβασίλης, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γερμανίας καὶ ἡ κ. Ρέννερ, ὁ ἀκόλουθος τῆς ἰταλικῆς πρεσβείας καὶ ἡ κ. Κοράτζιο, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Παπαφράγκου, ὁ κ. Σαλταφέρας, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Σκαραμαγκᾶ, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Μπενάκη, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Φωτιάδη, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Μαλαμίδη, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Καμπᾶ, ὁ κ. Α. Χορέμης, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Μακκᾶ, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ἠσαΐα, ὁ κ. Βλάχος, ἡ κ. Μελᾶ, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Καρέλλα, ὁ κ. Ἐμπειρῖκος, ὁ κ. Μπουτνίκωφ, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Μαντζᾶ, ὁ κ. Κωνσταντινίδης, ἡ κ. Οὐέλς, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Οὔλμπριχ, ὁ κ. καὶ ἡ δ. Παπαδοπούλου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Σταθάτου, ὁ καθηγητὴς καὶ ἡ κ. Λιβιεράτου, ἡ κ. Μ. Βλαστοῦ, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ναούμ, ἡ δ. Κυριαζῆ, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Μπούμπουλη, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Παντελίδη, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Εὐγενίδη, ἡ δ. Εὐγενίδη, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Τσιρικοπούλου, ὁ κ. Ἀθανασιάδης, ὁ κ. Σισιλιάνος, ὁ κ. Α. Ρωμάνος, ἡ κ. καὶ ἡ δ. Λίτσα, ὁ κ. Λοιδωρίκης, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Κεφινᾶ, ὁ κ. Χορέμης, ἡ κ. Κοντοσταύλου, ὁ κ. Λούρὴς, ὁ κ. Μόστρας, ὁ κ. Κ. Νικολόπουλος.

Κατὰ τὸ μεσονύκτιον διενεμήθησαν ὡραιότατα δῶρα καὶ ἐγένετο μεταξὺ τῶν κυριῶν ἡ ἐκκύβευσις ἑνὸς λαχείου, τὸν πρῶτον ἀριθμὸν τοῦ ὁποίου, μίαν ὡραιοτάτην κούκλαν ἐκέρδισεν ἡ πρέσβειρα τῆς Γερμανίας κ. Ρέννερ, τὸν δεύτερον, ἐπίσης μίαν κούκλαν ἡ κ. Α. Χορέμη καὶ τὸν τρίτον ἡ δ. Ἠσαΐα.

Ἐκδόσεις

Ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ ἐκδοτικοῦ οἴκου Χ. Γανιάρη τεῦχος ποιημάτων τοῦ κ. Γ. Δ. Μαλτέζου ὑπὸ τὸν τίτλον «Σύμβολα».

—Ἐπίσης ὑπὸ τοῦ βιβλιοπωλείου «Παρνασσὸς» ἐξεδόθη ὁ «Γαϊδουράνθρωπος» τοῦ Λουκιανοῦ, κατὰ μετάφρασιν Γ. Θ. Μαλτέζου.

—Ὑπὸ τοῦ ἐκδοτικοῦ οἴκου Ἰωάννης Δ. Κολλάρος ἐξεδόθη ἡ «Θεία Διαθήκη» τοῦ νεαροῦ λογίου κ. Δώρη Κουβαρᾶ.

—Ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας τοῦ ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐξεδόθη μελέτη τοῦ κ. Γ. Λ. Νικολαΐδου, Ἐμπορικοῦ Συμβούλου παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Πρεσβείᾳ Παρισίων «Ἡ Γαλλία ἐν τῇ Διεθνεῖ ἀγορᾷ».

Ταχυδρομεῖον

ΣΑΒΒΑΤΟΝ, 27—1—28. Ἀεροπορικῶς διὰ Κων)πολιν 8 π.μ. «Ἰωάννα» 6 π.μ. Ἀργολικόν. «Τόγιας» 6 π.μ. Κέαν, Κάρυστον, Γαύριον, Μπατσί, Πάνορμον, Ὑστέρνια, Τῆνον. (Ἰταλικὸν) 11 π.μ. Κων)πολιν. «Μιαούλης» 2 μ.μ. Πὸρτ-Σάϊτ, Ἀλεξάνδρειαν. «Θεμιστοκλῆς» 2 μ.μ. Πάτμον, Λέρον, Κάλυμνον, Κῶ, Ρόδον, Νίσσυρον, Σύμην. «Κέρκυρα» 2 μ.μ. Κρήτην μὲ προσεγγίσεις. «Ἀγγελικὴ» 2 μ.μ. Χαλκίδα, Βόλον, Θεσ)νίκην. «Ἰωάννινα» 2 μ.μ. Πάτρας, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Πάργαν, Ἡγουμενίτσαν, Κέρκυραν. «Ἐλβίρα» 2 μ.μ. Πάτρας, Ἀστακόν, Μύτικα. «Φωκὶς» 2 μ.μ. Κορινθιακόν, Κόπραιναν, Ἀμφιλοχίαν. «Ταΰγετος» 2 μ.μ. Μονεμβασίαν, Νεάπολιν, Ἁγ. Πελαγίαν, Καλάμας. «Τῆνος» 2 μ.μ. Κέαν, Κύθνον, Σίφνον, Σέριφον, Μῆλον, Κίμωλον. «Μοσχάνθη» 2 μ.μ. Κέαν, Κύθνον, Σίφνον, Σέριφον, Μῆλον. «Τόγιας» 2 μ.μ. Σῦρον, Παροναξίαν. «Μαΐρη» 2 μ.μ. Σῦρον, Τῆνον, Ἄνδρον, Κόρθιον. «Βικτωρία» 2 μ.μ. Πάτρας, Ζάκυνθον, Ληξούριον, Ἀργοστόλιον.

Θέατρα

ΑΛΑΜΠΡΑ. (Ὄπερα Ι. Ἀγγελοπούλου) «Μπάτερφλάϋ».
ΑΠΟΛΛΩΝ. «Σύγκρουσις» μὲ τὴν κ. Κυβέλην.
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Ἄψε-Σβῦσε» μὲ πέντε νέας σκηνάς.
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. (Ἑλλ. Μελόδραμα) «Παλιάτσοι» καὶ «Καβαλλερία».
ΚΥΒΕΛΗΣ. (Θίασος Πετρικίου—Πρινέα). Τιμητικὴ Ση. Μηλιάδη «Δικηγόρος καὶ μπακάλης».
ΚΟΣΜΙΚΟΝ. «Αἱ Νεφέλαι» τοῦ Ἀριστοφάνους. (Ἀκατάλληλον).
ΠΑΠΑ-Ι-ΩΑΝΝΟΥ. «Χαλιμᾶ».

Κινηματογράφοι

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Ἐκβιασμός».
ΔΙΟΝΥΣΙΑ. «Ὁ Βίλλυ Φρὶτς πυγμάχος».
ΙΝΤΕΑΛ. «Ὁ σκακιστής».
ΜΟΝΤΙΑΛ. «Μαμᾶ!»
ΟΛΥΜΠΙΑ. «Ἡ μεγάλη παρέλασις».
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Σφάλματα κοριτσιῶν».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Ἀλῆται».
ΡΕΓΙΝΑ. (Ὁδὸς Ἴωνος). Σάββατον «Ἡ μεγάλη κυρία».

Συνοικιακὰ

ΑΘΗΝΑ-Ι-ΚΟΝ. «Τὰ δελφίνια τοῦ ὠκεανοῦ».
Α.Ο.Δ.Ο. «Ὁ ἀπάχης».
ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ. «Παγκόσμιος πόλεμος».
ΕΛΛΑΣ. «Ὁ γάμος τῆς ἀρκούδας».
ΜΑΓΕΙΑ. «Ὁ ἀτρόμητος ἱππεύς».
ΠΑΝΟΡΑΜΑ. «Ὁ ἄνθρωπος χωρὶς χέρια».
ΠΑΡΘΕΝΩΝ. «Κίρκη ἡ γόησσα».

Πειραιῶς

ΟΛΥΜΠΙΑ. «Ἡ σάρκα καὶ ὁ διάβολος».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Ὁ λεμβοῦχος τοῦ Βόλγα».

Ἀθλητισμὸς

—Οἱ σημερινοὶ ἀγῶνες

Εἰς τὸ γήπεδον τοῦ «Παναθηναϊκοῦ» συνεχίζονται σήμερον τὸ ἀπόγευμα οἱ ποδοσφαιρικοὶ ἀγῶνες Τραπεζῶν. Θὰ συναντηθοῦν διὰ τὴν δευτέραν σειρὰν αἱ ὁμάδες Τραπέζης Ἀθηνῶν καὶ Τραπέζης Βιομηχανίας.

—Ἀγῶνες Μπάσκετ-μπώλ

Εἰς τὸ γυμναστήριον τοῦ Διδασκαλείου Γυμναστικῆς, ἀρχίζουν αὔριον τὴν πρωΐαν, οἱ ὑπὸ τῆς Ἑνώσεως Γυμναστῶν προκηρυχθέντες ἀγῶνες Μπάσκετ-μπώλ. Εἰς τοὺς ἀγῶνας λαμβάνουν μέρος 14 ὁμάδες. Αὔριον θὰ γίνουν αἱ ἑξῆς συναντήσεις:

Γ' Γυμνάσιον—Δ' Γυμνάσιον, Γ' Γυμνάσιον—Γυμνάσιον Φαλήρου, Β' Ἐμπορικὴ — Πρακτικὸν Λύκειον, Παλλάδιον—Σχολὴ Μπάξερ, Α' Γυμνάσιον—Γυμνάσιον Καλλιθέας, Σχολὴ Μακρῆ—Σχολὴ «Ἀνατολῆς».

—Αἱ ποδοσφαιρικαὶ συναντήσεις

Εἰς τὸ γήπεδον τοῦ «Ἀπόλλωνος» αὔριον τὸ ἀπόγευμα, ἡ πρώτη ὁμὰς τοῦ «Ἀπόλλωνος» θὰ συναντηθῇ εἰς φιλικὸν ἀγῶνα μὲ τὴν α' ὁμάδα τοῦ «Ἀτρομήτου».

—Ἐξ ἄλλου εἰς τὸ γήπεδον τοῦ «Παναθηναϊκοῦ», ἡ ὁμὰς τοῦ «Ὀλυμπιακοῦ» Πειραιῶς, θὰ συναντηθῇ μὲ μικτὴν τῶν ὁμάδων «Ἑνώσεως Κων)πόλεως»—«Παναθηναϊκοῦ».

—Ἀναγνώρισις Σωματείου

Ὑπὸ τοῦ «Συνδέσμου Ἀθλητικῶν καὶ Γυμναστικῶν Σωματείων» ἀνεγνωρίσθη ἐπισήμως ὁ «Ὀλυμπιακὸς» Πατρῶν.

—Τὸ πρωτάθλημα Θεσσαλονίκης

Αὔριον συναντῶνται ἐν Θεσσαλονίκῃ διὰ τὸ πρωτάθλημα τῆς πόλεως, αἱ δύο ἰσχυραὶ ὁμάδες «Ἡρακλῆς» καὶ «Ἄρης».

Ἐπίσης αὔριον ἐν Θεσσαλονίκῃ θὰ γίνουν οἱ ἐσωτερικοὶ ἀθλητικοὶ ἀγῶνες τοῦ «Ἡρακλέους». Τὸ πρόγραμμα περιλαμβάνει δρόμους 100, 400 καὶ 1500 μέτρων, δισκοβολίαν ἐλευθέραν, λιθοβολίαν καὶ ἀγωνίσματα ἐφήβων καὶ παίδων.

—Εἰς τὰς Θήβας

Ὁ «Ποδοσφαιρικὸς Σύλλογος Κηφισσιᾶς» ἀναχωρεῖ αὔριον τὸ πρωῒ εἰς Θήβας, προκειμένου νὰ συναντηθῇ ἐκεῖ μὲ τὴν μικτὴν ὁμάδα τῶν Θηβῶν.

Ἐκδρομαὶ

Ὁ σύνδεσμος ἐκδρομῶν «Ὑπαίθριος Ζωὴ» κάμνει αὔριον τὴν 113ην ἐκδρομήν του εἰς Πάρνηθα (Παλαιοχώρι - Καραβόλα - Ρουμάνι). Συγκέντρωσις τὴν 6.15' εἰς τὴν πλατείαν Κάνιγγος.

Ἡ «Ἑκάβη» εἰς τὸν Πειραιᾶ

Δίδεται ἀπόψε εἰς τὸ Δημοτικὸν θέατρον Πειραιῶς ἡ παιχθεῖσα εἰς τὸ Παναθηναϊκὸν Στάδιον τραγῳδία τοῦ Εὐριπίδου «Ἑκάβη» μὲ τὴν κ. Μαρίκαν Κοτοπούλη καὶ τοὺς λοιποὺς συνεργάτας της.

Συναυλίαι

Ἡ συναυλία τῆς δ. Μπαχάουερ ἥτις ἐπρόκειτο νὰ δοθῇ σήμερον ἐν τῷ Ὠδείῳ Ἀθηνῶν, ἀνεβλήθη διὰ τὴν μεταπροσεχῆ Δευτέραν 6 Φεβρουαρίου καὶ ὥραν 6 μ.μ.

Χοροὶ

Ὁ χορὸς τῶν ἀντικρυστῶν τοῦ Χρηματιστηρίου, ἕνας ἀπὸ τοὺς ἐκλεκτοτέρους τῆς χορευτικῆς περιόδου, ὡρίσθη διὰ τὴν 18ην Φεβρουαρίου εἰς τὸ θέατρον «Ὀλύμπια».

Ὁ διάκοσμος τοῦ χοροῦ ἀνετέθη εἰς τὸν καλλιτέχνην κ. Ἀμπελᾶν.

—Αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν 6 μ.μ. δίδεται εἰς τὴν σχολὴν χοροῦ Χ. Σακελλαρίου (Θεμιστοκλέους 48) μεγάλη χορευτικὴ προεσπερὶς διοργανουμένη ὑπὸ τοῦ διδασκάλου τῆς σχολῆς κ. Θεοχ. Δροσινοῦ καὶ τοῦ κ. Ἀρ. Ἀποστολάκου.

—Εἰς τὸ «Καπρὶς» δίδει σήμερον Σάββατον τὸν ἐτήσιον χορόν της ἡ Μακεδονικὴ Ἐκπαιδευτικὴ Ἑταιρεία. Ἡ προσπάθεια τῆς ὀργανώσεως αὐτῆς καὶ τὸ καθ' ὅλου ἔργον της ἔτυχον τῆς δεούσης ἐκτιμήσεως ὄχι μόνον ἐκ μέρους τοῦ Κράτους καὶ τῆς Κοινωνίας, ἀλλὰ καὶ παρὰ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, ἥτις διὰ δευτέραν ἤδη φορὰν ἀπένειμεν εἰς τὴν Μακεδονικὴν Ἐκπαιδευτικὴν Ἑταιρείαν τὸ Μπενάκειον βραβεῖον.

Διάψευσις ἀνακριβείας

Ὁ ἀπόστρατος ὑποστράτηγος κ. Ἀναγνωστόπουλος ἀπέστειλε πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς ἐφημερίδος «Ἐθνικὴ» τὴν κάτωθι ἐπιστολήν:

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,

Εἰς τὸ σημερινὸν φύλλον σας ἐγράφη ὅτι ὁ νῦν ἀντιστράτηγος Ἰωάννης Τριλίβας κατὰ τὴν ἐκστρατείαν 1912 διέσχισεν ὅλην τὴν Μακεδονίαν ὡς διοικητὴς Μεταγωγικοῦ Σώματος 9ου Πεζ. Συντάγματος, οὗτινος ἐτύγχανον Διοικητής.

Τοῦτο δὲν εἶναι ἀληθές.

Ὁ ἀνωτέρω ὡς λοχαγὸς διώκησε πάντοτε μαχίμους μονάδας καὶ δι' ὅλην τὴν δρᾶσίν του ὑπέβαλον σχετικὴν ἔκθεσιν κατ' ἐκλογὴν προβιβασμοῦ του.

Μετὰ τιμῆς
Α. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ
Ὑποστράτηγος
τέως διοικητὴς τοῦ 9ου Πεζ. Συντάγματος

ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ
1871
ΑΙΘΟΥΣΑ ΑΤΤΙΚΟΥ
Αὔριον ὥραν 10 3)4 μ. μ. ἀκριβῶς
4η ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ
ΤΟΥ ΩΔΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
Διευθυντὴς Ὀρχήστρας
Ι. ΜΠΟΥΤΝΙΚΟΦ
Σολὶστ ὁ παγκοσμίου φήμης πιανίστας
κ. ALFRED CORTOT
Ἡ Συναυλία θὰ ἀρχίσῃ ὥραν 10 3)4 ἀκριβῶς, ἡ εἴσοδος θὰ ἐπιτρέπεται μόνον κατὰ τὰ διαλείμματα.
Τὰ ὑπολειφθέντα εἰσιτήρια πρὸς Δρχ. 100, 125, 150 (αἱ λοιπαὶ θέσεις ἐξηντλήθησαν) πωλοῦνται εἰς τὸ Θέατρον ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ.

ΒΟΥΤΥΡΑ ΣΙΒΗΡΙΑΣ
Τὰ ἴδια ποῦ πουλᾶμε κατάλληλα καὶ γιὰ τὸ τσάϊ. Νέα παραλαβὴ
ἡ ὀκᾶ ΔΡ. 94
ΒΟΥΤΥΡΑ ΟΥΚΡΑΝΙΑΣ
ἡ ὀκᾶ ΔΡ: 82
ΒΟΥΤΥΡΑ ΘΡΑΚΗΣ
νωπὰ ἐξαιρετικῆς ποιότητος
ἡ ὀκᾶ ΔΡ. 98
ΣΑΝΤΡΑΛ
ΑΙΟΛΟΥ 168 ΤΗΛ. 7—20

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Η ΜΙΚΤΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΝ ΤΗΣ ΧΑΓΗΣ

Κατ' ἀσφαλεῖς μας πληροφορίας, ἡ ἐν Κων)πόλει Μικτὴ ἐπιτροπὴ τῆς ἀνταλλαγῆς κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτῆς συνεδρίασιν τῆς παρελθούσης Τετάρτης ἠσχολήθη μὲ τὴν ἐξέτασιν τοῦ ἐγγράφου, διὰ τοῦ ὁποίου θὰ ἐρωτηθῇ τὸ Δικαστήριον τῆς Χάγης περὶ διαιτησίας. Ἐξητάσθη τὸ ἐρωτηματολόγιον τὸ ὁποῖον θὰ ὑποβληθῇ εἰς τὸ ἀνωτέρω δικαστήριον περὶ τοῦ πότε μία ἀντιπροσωπεία παρὰ τῇ Μ. Ἐπιτροπῇ δικαιοῦται νὰ προσφύγῃ εἰς διαιτησίαν, ὡς ὁρίζουν αἱ τουρκοελληνικαὶ συμφωνίαι. Τὸ ζήτημα ἐνέχει μελλοντικὴν σημασίαν, ὁ Τοῦρκος ἀντιπρόσωπος δὲ παρὰ τῇ Μ. Ἐπιτροπῇ Σεννιεδδὶν βέης ἀνέπτυξε τὰς ἐπὶ τοῦ προκειμένου τουρκικὰς ἀπόψεις, τονίσας ὅτι προτιμότερον εἶνε διὰ τὴν ἐπιτροπὴν νὰ μὴ γίνῃ προσφυγὴ εἰς τὸ Δικαστήριον τῆς Χάγης.

—Δι' ἀνέγερσιν οἰκημάτων

Εἰς τὴν Ε.Α.Π. ἤρχισεν ἡ ἁρμοδία τεχνικὴ ὑπηρεσία τὰς προκαταρκτικὰς τῆς ἐργασίας διὰ τὸν καταρτισμὸν εἰδικῆς ἐκθέσεως, ἐν τῇ ὁποίᾳ θ' ἀναφέρωνται λεπτομερῶς ποῦ καὶ πόσα οἰκήματα νέα θ' ἀνεγείρῃ ἡ Ε.Α.Π. μετὰ τὴν σύναψιν τοῦ συμπληρωματικοῦ δανείου, καθὼς καὶ πόσα θὰ ἀπαιτηθῶσι διὰ τὴν ἀνέγερσιν αὐτῶν. Ἡ ἔκθεσις θὰ ἀναφέρῃ ἐπίσης καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν νέων συνοικισμῶν τοὺς ὁποίους θ' ἀνεγείρῃ ἡ Ε.Α.Π. πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ὅλου ἔργου της.

Σχετικῶς ἡ Ε.Α.Π. διέταξε δι' ἐγκυκλίου της τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Μακεδονίας ὅπως ἐξεύρῃ ἀπὸ τοῦδε κατάλληλα οἰκόπεδα πρὸς ἀνέγερσιν ἐπ' αὐτῶν ἀστικῶν οἰκημάτων ἐν τῇ περιοχῇ Θεσσαλονίκης.

—Τὰ μητρῷα ἀνταλλαξίμων

Ἡ Διεύθυνσις Ἀνταλλαγῆς ὑπέβαλε μήνυσιν ἐναντίον ἐφημερίδων τινῶν αἱ ὁποῖαι ἀνέγραψαν ψευδῶς ὅτι διὰ λόγους καταχρήσεων ἐξηφανίσθησαν τὰ μητρῷα περιφερειῶν τινων.

—Ὑπόμνημα τῶν ὀργανώσεων

Καθ' ἃ πληροφορούμεθα, αἱ προσφυγικαὶ ὀργανώσεις τῶν συνοικισμῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς συνερχόμεναι ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος θὰ προβοῦν εἰς τὸν καταρτισμὸν κοινοῦ ὑπομνήματος, ἐν τῷ ὁποίῳ θὰ περιλαμβάνεται ἡ πραγματικὴ κατάστασις τῶν προσφύγων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς καὶ διὰ τοῦ ὁποίου θὰ ὑποδεικνύωνται ὡρισμένα μέτρα πρὸς βελτίωσιν ἀφ' ἑνὸς τῆς καταστάσεως αὐτῶν καὶ πρὸς ἀποφυγὴν ἀφ' ἑτέρου ἀδικιῶν πρὸς ὄφελος τῶν ἐπιτηδείων.

—Τὰ περὶ οἰκονομικῶν δυσχερειῶν

Παρὰ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν παρείχετο χθὲς τὴν ἑσπέραν ἡ πληροφορία ὅτι δὲν ἔχονται ἀληθείας τὰ γραφέντα καθ' ἃ ἡ μὴ ἔναρξις εἰσέτι τῆς καταβολῆς τῶν ἀποζημιώσεων τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων ὀφείλεται εἰς δυσχερείας οἰκονομικῆς φύσεως, τῆς ἐξευρέσεως δηλαδὴ ποσοῦ 2 δισεκατομμυρίων δραχμῶν, ὅπερ θὰ ἀπαιτηθῇ πρὸς ἔναρξιν τῶν πληρωμῶν. Σχετικῶς ἐβεβαιοῦτο ὅτι ἡ καθυστέρησις αὕτη ὀφείλεται εἰς τὴν μὴ εἰσέτι ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου τῶν ἐκτιμητικῶν ἐπιτροπῶν.

—Αἱ ἐκτιμήσεις τῶν Ἑλλήνων

Μᾶς ἀπεστάλη τὸ κάτωθι ἀνακοινωθὲν τοῦ «Σωματείου τῶν ἐκ Τουρκίας Ἑλλήνων ὑπηκόων» ἐν Πειραιεῖ καὶ τοῖς πέριξ:

«Τὸ ἐν Πειραιεῖ Σωματεῖον τῶν ἐκ Τουρκίας Ἑλλήνων ὑπηκόων, ἐν τῇ σκέψει ὅπως μὴ φανῇ ἀναμεμιγμένον ποσῶς εἰς τὸν ὑπὸ τῆς Ἑνώσεως σκοπίμως ἐγερθέντα θόρυβον, δηλοῖ ὅτι ἀνεξαρτήτως τῆς γνώμης ἣν ἔχει διὰ τὸ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐφαρμοζόμενον σύστημα ἀποζημιώσεως τῶν δικαιούχων Ἑλλήνων ὑπηκόων, ἐν τούτοις μεγάλως ἐκτιμᾷ τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Χανδράκη ἔργον τοῦ λογιστικοῦ τμήματος καὶ θεωρεῖ πλέον ἢ ἀρκετὸν τὸν ἀριθμὸν τῶν ἤδη ἐν ἐνεργείᾳ πεντήκοντα ἐκτιμητικῶν ἐπιτροπῶν, καὶ ὧν ἡ συντήρησις θέλει βαρύνει λίαν αἰσθητῶς τοὺς δικαιούχους. Τοὐναντίον δὲ διαμαρτύρεται διὰ τὰ ὑπὸ τῶν ἐπιτροπῶν προβαλλόμενα ἑκάστοτε ἐμπόδια καὶ δυσκολίας περί τε τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς ταυτότητος τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ κυριότητος τῶν εἰς αὐτοὺς ἀνηκόντων ἀκινήτων, ὡς καὶ τὸ ἐν γένει σύστημα, ὅπερ ἐφαρμόζεται κατὰ τὴν ἐκδίκασιν, ἐξ οὗ καὶ μόνον ἡ βραδύτης προέρχεται καὶ ἐφιστᾷ ἅπαξ ἔτι τὴν προσοχὴν τοῦ κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, ὅπως διατάξῃ τὴν ἐπὶ τὸ νομιμώτερον τροποποίησιν τοῦ ὑπὸ τῶν ἐπιτροπῶν ἐφαρμοζομένου συστήματος, περὶ ἧς ἀπηύθυνε καὶ σχετικὴν διαμαρτυρίαν πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν προσφυγικῶν κοινοβουλευτικὴν ἐπιτροπήν.»

—Ἔρανος

Πρωτοβουλίᾳ προσφυγικῶν τινων ὀργανώσεων θὰ ἐνεργηθῇ ἔρανος πρὸς συλλογὴν τοῦ ποσοῦ τῆς ἐγγυήσεως διὰ τὴν ἀποφυλάκισιν τοῦ κ. Φιλάνδρου.

Κάθε ἄνδρας ποὺ τὴν γνώριζε γινότανε αἰχμάλωτός της καὶ αὐτὸ ἦτο τὸ δόγμα της
ΞΩΒΕΡΓΑ
(LA GLUE)
παρμένο ἀπὸ γνωστὸ ρεαλιστικὸ ἔργο τοῦ
JEAN RICHEPIN
διευθυνόμενον ἀπὸ τοὺς καλυτέρους ἠθοποιοὺς κατὰ σκηνοθεσίαν τοῦ HENRI FESCOURT σκηνοθέτου τῶν
„ΑΘΛΙΩΝ„
Τὴν ΔΕΥΤΕΡΑΝ
ΣΤΟ
ΠΑΝΘΕΟΝ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἰατροὶ

ΔΡ Λ. Γ. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ Νοσήματα δέρματος, τριχῶν τοῦ κεφαλῆς. Μεταδοτικά. Σολωμοῦ 32.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΕΩΡ. ΛΟΥΤΖΙΔΗΣ Χειροῦργος ὀδοντοϊατρὸς τῆς Σχολῆς Παρισίων ἐπὶ τετραετίαν εἰδικὰς σπουδάσας. Ὀλιγοήμερος ἀνώδυνος καὶ ἠγγυημένη θεραπεία τῶν παθήσεων στόματος καὶ ὀδόντων διὰ νεωτέρων μεθόδων, 51 ΟΔΟΣ Γ' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ.

—Γ. Π. Κεφαλᾶς, ἰατρὸς-ὀδοντίατρος, Μενάνδρου 51, 9—12 καὶ 3—6.

Γ. Α. ΕΥΔΗΣ Μαιευτὴρ - Γυναικολόγος. Ἐπιμελητὴς τῆς Μαιευτικῆς καὶ Γυναικολογικῆς Κλινικῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου 9—10, 4—5 Ἠπείρου 13α.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Τελοῦντες αὔριον Κυριακὴν 29ην τρέχοντος μηνὸς καὶ ὥραν 9ην π.μ. 40ήμερον ἱερατικὸν μνημόσυνον ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς προσφιλοῦς μας μητρός, [illegible] καὶ μάμμης

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ ΑΡ. ΞΥΠΟΛΙΤΙΔΟΥ

παρακαλοῦμεν τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους ὅπως εὐαρεστούμενοι προσέλθωσι καὶ δεηθῶσι μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις.

Ἀθῆναι, τῇ 28 Ἰανουαρίου 1928

Τὰ τέκνα: Ἰωάννης, Γεώργιος, [illegible] Ξυπολιτίδου, Εὔα Ι. Ξυπολιτίδου, [illegible] Ξυπολιτίδου, Ἄννα Π. Στάη, [illegible] Βασιλειάδη, Βικτωρία Δ. Ὀρλάφ, [illegible] Στάης, Σπυρ. Βασιλειάδης, Δημ. Ὀρλάφ. Οἱ ἀδελφοί: Σταῦρος Πετρόπουλος, [illegible] Καντάρογλου, Ἰουλία Χαϊδόπουλου, Φωφὼ Σπηλιοπούλου, Ἰω. Χαϊδόπουλος, Βασ. Σπηλιόπουλος. Οἱ ἀνεψιοί. Οἱ [illegible] (Ἡ παροῦσα θεωρηθήτω καὶ ὡς ἰδιαιτέρα πρόσκλησις.

Τελοῦντες αὔριον Κυριακὴν 29ην τρέχοντος μηνὸς ὥραν 10ην π.μ. ἐτήσιον ἱερατικὸν μνημόσυνον ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς πολυκλαύστου καὶ ἀλησμονήτου [illegible] της μας

ΣΚΕΥΟΥΛΑΣ Ν. ΚΟΡΩΝΑΙΟΥ
Φαρμακοποιοῦ

παρακαλοῦμεν τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους ὅπως εὐαρεστούμενοι προσέλθωσι καὶ δεηθῶσι μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις.

Ἀθῆναι τῇ 28 Ἰανουαρίου 1928

Ἡ μήτηρ: Βιργινία Ν. Κορωναίου. Οἱ ἀδελφοί: Ἰωάννης, Γεώργιος, Τάκης, [illegible] Ἑλένη Κορωναίου. Οἱ θεῖοι. (Ἡ παροῦσα θεωρηθήτω καὶ ὡς ἰδιαιτέρα πρόσκλησις.

Τελοῦντες αὔριον Κυριακὴν 29ην Ἰανουαρίου καὶ ὥραν 10.30' π.μ. ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τοῦ Ἁγ. Κωνσταντίνου (Ὁμονοίας) ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ λατρευτοῦ μας

ΛΕΩΝΙΔΑ ΖΑΝ. ΚΑΜΠΑΝΗ

παρακαλοῦμεν τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους ὅπως εὐαρεστούμενοι προσέλθωσι καὶ δεηθῶσι μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἰανουαρίου 1928

Ἡ σύζυγος: Μίνα Λ. Καμπάνη. Τὰ τέκνα: Ζαννής, Γεώργιος, Κλεοπάτρα. Οἱ [illegible] Δέσποινα Ζ. Καμπάνη, Γεώργ. [illegible]πασης, Πάτρα Γ. Δάμιαση. Οἱ ἀδελφοί: Εὐστράτιος Ζ. Καμπάνης, [illegible]ρακούκη, Καλλιόπη Ε. Καμπάνη, [illegible] Φαρακούκης.

Ἐτελέσαμεν χθὲς ἐν τῷ ἐξωκκλησίῳ Ἁγίου Χαραλάμπους μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ προσφιλεστάτου ἀλησμονήτου ἀγαπημένου ἀδελφοῦ

ΠΕΤΡΟΥ Α. ΚΤΕΝΑ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἰανουαρίου 1928
Οἱ ἀδελφοί: Κατίνα, Ὄλγα, Φίλιππος [illegible]νᾶς.

ΨΗΦΙΣΜΑ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Τραπέζης Ἀθηναϊκῆς Πίστεως Α. Ε. συνελθὸν ἐκτάκτως ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ Προέδρου αὐτοῦ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Γ. ΣΑΜΑΡΑ

Ψηφίζει

1) Ν' ἀργήσῃ ἡ Τράπεζα κατὰ τὴν ὥραν τῆς κηδείας.
2) Νὰ παρακολουθήσῃ σύσσωμον τὴν κηδείαν μετὰ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης.
3) Νὰ ἐκφρασθῶσι τὰ συλλυπητήρια εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος.
4) Νὰ κατατεθῶσιν εἰς μνήμην του [illegible] μαι τρεῖς χιλιάδες εἰς τὸ Φθισιατρεῖον «Σωτηρία».
5) Ν' ἀναρτηθῇ ἡ εἰκὼν τοῦ μεταστάντος ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν συνεδριάσεων [illegible]

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ἰανουαρίου 1928
Ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Δ. Συμβουλίου
Θ. ΚΟΥΜΑΝΤΑΡΟΣ

ΨΗΦΙΣΜΑ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἀνωνύμου Ἑταιρείας «Ἀνδρέας Π. Καμπᾶς» συνελθὸν ἐκτάκτως ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ τοῦ θανάτου ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Γ. ΣΑΜΑΡΑ

ψηφίζει τὰ ἀκόλουθα:

1) Νὰ ἀκολουθήσῃ σύσσωμον τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τὴν ἐκφοράν.
2) Νὰ ἐκφρασθῶσι τὰ συλλυπητήρια τῆς Ἑταιρείας εἰς τὴν χήραν καὶ τοὺς συγγενεῖς τοῦ μεταστάντος.
3) Ἀντὶ στεφάνου νὰ διατεθῶσιν [illegible] χίλιαι εἰς τὰ κάτωθι ἱδρύματα:
Φθισιατρεῖον «Σωτηρία»
Νοσοκομεῖον τῶν Παίδων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ἰανουαρίου 1928
(Τὸ Διοικ. Συμβούλιον)

ΔΟΚΙΜΑΣΑΤΕ ΤΗΝ
ΟΔΟΝΤΟΠΑΣΤΑ
ΡΟΔΑ

Crème Simon
Ἕνα μασσὰζ μὲ Κρέμαν Σιμὸν εἶναι θαυμάσιο διὰ τὸ πρόσωπον. Οὔτε ξηραίνει, οὔτε [illegible]παίνει, ἀλλ' ἐντελῶς λιπαρὸ [illegible]τητος ὅπως διαπεράσῃ ἐντὸς τῶν πόρων τοῦ δέρματος.
Η ΚΡΕΜΑ ΣΙΜΟΝ
ἀναζωογονεῖ τὴν ἐπιδερμίδα, τὴν ἐλαστικοποιεῖ καὶ δίδει [illegible]τητα εἰς τὴν φυσικὴν χροιὰν τοῦ προσώπου σας. Τὴν ἐπαλείφετε ἐπὶ τοῦ δέρματος [illegible]
ΠΟΥΔΡΑ & ΣΑΠΟΥΝ
ΣΙΜΟΝ
PARIS

Εἰς τὰς χώρας τῶν ψάρων

Ἕνας περίπατος στὸν παγωμένο Δούναβι

Αἱ διασκεδάσεις τοῦ χειμῶνος

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ, 18 Ἰανουαρίου. (Τοῦ μονίμου ἀνταποκριτοῦ μας). — Χωρὶς νὰ εἶνε σπάνιο φαινόμενο τὸ πάγωμα τοῦ Δούναβι, εἶνε πάντοτε σπουδαῖο γεγονός.

Ὁ Δούναβις παγωμένος! Νὰ περπατᾷς πάνω στὸ... νερό! σκέπτουνται μὲ θαυμασμὸ οἱ ἁπλοϊκοὶ ἄνθρωποι τοῦ λαοῦ.

—Ποῦ πᾷς, Κοστίκα;

—Πάω... μιὰ στιγμοῦλα... ἴσια μὲ τὴν Βουλγαρία.

Σὰν νὰ λέγῃ: «Πάω μιὰ στιγμοῦλα ἴσια μὲ τὴν γωνιὰ τοῦ δρόμου. Ἔτσι εἶνε· ἀπ' τὸ λιμάνι τοῦ Γιούργεβου ἴσια μὲ τὸ Ρουστσιοὺκ εἶνε μιὰ στιγμοῦλα. Ἡ ἀπάντησις εἶνε πολὺ ψυχολογημένη, διότι κατ' οὐσίαν ἡ ἰδέα τοῦ ταξειδιοῦ δὲν ἔχει τὸν τόπον της. Θέλετε νὰ πᾶτε στὴ Βουλγαρία; Κατεβαίνετε στὸ λιμάνι, κάμνετε καμμιὰ εἰκοσαριὰ λεπτὰ δρόμο μὲ τὰ πόδια καὶ βρίσκεσθε εἰς τὴν Βουλγαρίαν. Ποῦ βλέπετε «τὸ ταξεῖδι» σ' ὅλην αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν; Πουθενά. Οὔτε βαπόρια, οὔτε τραῖνα, οὔτε βαλίτσες, οὔτε διαβατήρια, οὔτε προξενικαὶ θεωρήσεις, οὔτε τελωνειακαὶ ἐπιθεωρήσεις, οὔτε ναῦλα... Γι' αὐτὸ κι' ὁ κόσμος ἐπωφελεῖται καὶ κάμνει τὸν ...περίπατον αὐτὸν ἀπὸ τὴν Ρουμανίαν εἰς τὴν Βουλγαρίαν, ὁσάκις παγώσῃ ὁ Δούναβις.

Τὸ Βουκουρέστι ἀπ' τὸ Γιούργεβο ἀπέχει μιὰ ὥρα καὶ κάτι μὲ τὸ τραῖνο. Ποιὸς δὲν θ' ἀποφάσιζε νὰ κάμῃ αὐτὸ τὸ ταξειδάκι γιὰ ἕναν περίπατο στὸν παγωμένο Δούναβι;

Ὅταν φθάσαμε στὸ Γιούργεβο ἦταν σχεδὸν μεσημέρι. Νομίζαμε, ὅταν φεύγαμε ἀπ' τὸ Βουκουρέστι, πῶς θὰ εἴμεθα οἱ μόνοι ποῦ θὰ θέλαμε νὰ περάσουμε τὸν Δούναβι, σ' ἐποχὴ ποῦ ἡ θερμοκρασία ἀπειλεῖ τὴν διάλυσιν τῶν πάγων. Τὸ Γιούργεβον ὅμως ἦταν γεμάτο κόσμο, ποῦ εἶχεν ἔλθει ἀκριβῶς μὲ τὸν ἴδιο σὰν τὸν δικό μας σκοπό. Αὐτοκίνητα, σάνιες, λαός, ὡραῖες κυρίες τῆς ἀριστοκρατίας μὲ τουαλέττες καὶ βαρειὰ γουναρικά, θόρυβος, κακό! Τὸ Γιούργεβο, τὴν ἥσυχη κωμόπολι ποῦ τὴν χαϊδεύουν τὰ «κύματα τοῦ κυανοῦ Δουνάβεως», μὲ δυσκολία τὴν ἀναγνωρίζει κανεὶς μέσ' τὴν τόσην κίνησιν.

—Ὁ λιμενάρχης ἀπαγορεύει τὴν διάβασι!

Γιὰ μιὰ στιγμὴ ἀκούστηκε ἡ ἀπογοητευτικὴ αὐτὴ εἴδησις. Ὅπως ἐξακριβώσαμεν κατόπιν, ἡ φήμη δὲν εἶχε τεθῇ εἰς κυκλοφορίαν ἀπὸ κανέναν φαρσέρ. Ἦταν πραγματική. Ὁ λιμενάρχης, βλέπων τὸ πλῆθος ἀφ' ἑνός, καὶ τὴν θερμοκρασίαν ἀφ' ἑτέρου, ἡ ὁποία ἦταν ἐπικίνδυνος διὰ τὴν διατήρησιν τῶν πάγων, εἶχεν ἀπαγορεύσει τὴν διάβασιν.

Αἱ... ὀργαὶ ὅμως τοῦ πλήθους, τὸ ὁποῖον εἶχε συναχθῇ πρὸ τοῦ Λιμεναρχείου καὶ ἀπῄτει τὴν ἄρσιν τῆς ἀπαγορεύσεως, μαινόμενον σὰν τὸν λαὸ τῆς Ρώμης ὅταν ἀπῄτει «panem et circenses» ἠνάγκασαν τὸν κ. λιμενάρχην νὰ ὑποχωρήσῃ καὶ νὰ ἀφήσῃ ἐλεύθερη τὴν διάβασι.

Στὸ λιμάνι ἡ ὄχθη ἦταν πλημμυρισμένη ἀπὸ νερά, τὸ ἴδιο καὶ στὸ Ρουστσιούκ. Τὸ νερὸ στῆς ὄχθες εἶχε περάσει ἐπάνω ἀπὸ τὸν πάγο. Μερικὰ σανίδια, ριγμένα ἀπ' τὴν ὄχθη, συνδέουν τὴν ξηρὰν μὲ τὸν πάγο. Περνοῦμε πάνω ἀπ' τὰ σανίδια καὶ φθάνουμε στὸν πάγο, χωρὶς νὰ βραχοῦμε διόλου.

Τὸ αἴσθημα τοῦ ἰλίγγου μπορεῖ νὰ τὸ δοκιμάσῃ κανεὶς στὸ Montagne Russe ὅταν τὸ βαγονέτο κατεβαίνει ἀπότομα τῆς διάφορες κατωφέρειες. Τὸ αἴσθημα τοῦ νὰ περπατᾷ κανεὶς ἐπὶ τοῦ... νεροῦ, μπορεῖ νὰ τὸ δοκιμάσῃ κάμνοντας ἕναν περίπατο στὸν παγωμένο Δούναβιν.

—Ἐδῶ ὁ Δούναβις ἔχει 40 μέτρα βάθος, μοῦ λέγει κάποιος συνάδελφος.

Εἴχαμε φθάσει στὸ μισὸ δρόμο. Εἴμαστε στὸ μέσον τοῦ Δούναβι. Γιὰ μιὰ στιγμὴ μοῦ ἦλθε ἡ ἰδέα νὰ γυρίσω πίσω. Ὁ Δούναβις κυλοῦσε κάτ' ἀπ' τὰ πόδια μας τὰ θολὰ νερά του! Μοῦ φάνηκε πῶς ἄκουγα τὸν ὑπόγειο ρόχθο τους...

—Ἐδῶ ὁ Δούναβις ἔχει 40 μέτρα βάθος— ξανάκουσα δυνατὰ στ' αὐτιά μου.

—Νὰ φᾷς τὴ γλῶσσά σου—ἔκαμα νὰ πῶ εἰς ἀπάντησιν, ἀλλὰ σταμάτησα.

Οἱ συνάδελφοί μου εἶχαν προχωρήσει. Κανεὶς δὲν ἦτανε κοντά μου. Μὲ εἴχανε ἀφήσει ἐκεῖ ποῦ εἶχα σταθῇ, νομίζοντες πῶς... θαυμάζω τὴν φύσιν.

Ὅταν ξαναβρῆκα τὴν ψυχραιμία μου, ἐγύρισα λίγο τὸ βλέμμα μου δεξιὰ κι' ἀριστερά. Χιόνια στῆς ὄχθες. Κάμπος ὁλόασπρος. Τὸ πηγμένο νερό, μὲ σταματημένη κάθε κίνησί του ἔδινε ἕνα πένθιμο τόνο. Ὁ ὁλόασπρος κάμπος θαρροῦσες πῶς ἦταν τὸ σάβανο τοῦ Δούναβι, ποῦ εἶχε πεθάνει ἀπ' τὸ κρύο...

Τσαλαπατῶντας τὰ κοκκαλιασμένα μέλη του μὲ τὴν πρεπούμενη προσοχὴ γιὰ νὰ μὴ μᾶς πάρουν κάτου, φθάσαμε ὕστερα ἀπὸ δρόμο εἴκοσι λεπτῶν στὸ Ρουστσιούκ, στὴ Βουλγαρία.

Κι' ἐδῶ κόσμος. Χιλιάδες. Δὲν λείπουν οὔτε οἱ Βούλγαροι συνάδελφοι, οἱ ὁποῖοι ἔχουν φθάσει ἀπὸ τὴν Σόφια μὲ τῆς φωτογραφικές τους μηχανές, γιὰ νὰ φωτογραφήσουν τὸν μεγάλο νεκρό.

Κάνουμε ἕναν περίπατο στὴν πόλι. Παρ' ὅτι εἶνε Κυριακή, τὰ καταστήματα εἶνε ὅλα ἀνοικτά, κι' ὄχι στ' ἄδικα. Ἡ μέρα τοὺς πάει καλά. Ἀγοράζουν, διαρκῶς ἀγοράζουν εἴδη πρώτης ἀνάγκης, τὰ ὁποῖα βρίσκουνε φθηνότερα. Πρὸ πάντων ὅμως ἀγοράζουν τσιγάρα. Βουλγαρικὰ τσιγάρα! Γιὰ μερικοὺς ὁ μόνος σκοπὸς τοῦ περιπάτου «ἴσιαμε τὴν Βουλγαρίαν» εἶνε ἡ προμήθεια μερικῶν τσιγάρων.

Στὴν ὁδὸ Ἀλεξαντρόβσκα μερικοὶ τσιγγάνοι λαουτάρηδες παίζουν ρουμανικὰ τραγούδια, κι' ὁ κόσμος γύρω τους χαζεύει.

Τὰ ξυθοπωλεῖα καὶ ἑστιατόρια γιομάτα Ρουμάνοι ποῦ διασκεδάζουν. Πηγαίνουμε καὶ σ' ἕνα κινηματογράφο, βλέπουμε μιὰ πρᾶξι ἀπὸ μιὰ δίπρακτη τερατώδη ἀμερικανικὴ κωμῳδία καὶ φεύγουμε... ὀλιγώτερον εὔθυμοι ἀπ' ὅ,τι εἴχαμε μπῆ.

Παρ' ὅλη τὴν εὐχαρίστησι ποῦ ἔχουμε νὰ παρατείνουμε τὴν παραμονή μας στὴν Βουλγαρικὴ πόλι, βιαζόμαστε νὰ φύγουμε. Ὁ ἥλιος ποῦ εἶχε βγῆ ἀπὸ τὰ σύννεφα μποροῦσε νὰ ἦτο ἡ καταστροφή μας.

—Ἂς βιαστοῦμε, γιατὶ πιθανὸν ν' ἀρχίσουν νὰ λυώνουν οἱ πάγοι καὶ τὴν πάθουμε....—φώναξε πάλι ὁ ἀπαίσιος συνάδελφος ποῦ προηγουμένως μὲ εἶχε πληροφορήσει ὅτι ὑπὸ τοὺς πόδας μου εὑρίσκετο νερὸ 40 μέτρων βάθος!

Τρέχοντας σχεδὸν κατεβήκαμε στὸ λιμάνι, διαβήκαμε πάνω ἀπ' τῆς σανίδες καὶ βρεθήκαμε πάλι στὸν παγωμένο Δούναβι. Βουβὰ τὸν περάσαμε τὴν φορὰ αὐτή, ἴσιαμε τὸ Γιούργεβο. Καθεὶς μας κύτταζε σκυφτὸς ἐμπρός του καὶ δοκίμαζε τὸ μέρος ποῦ πατοῦσε. Οἱ πάγοι τὴν φορὰν αὐτὴν δὲν ἦσαν πολὺ στερεοί. Μερικοὶ ἐκινοῦντο... Ἡ ζέστη τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων ἐκτελοῦσε τὸ ἔργον της.

Ὅταν φεύγαμε ἀπ' τὸ Γιούργεβον ὁ Δούναβις ἦταν ἀκόμη πεθαμένος. Τώρα ὡς φαίνεται ἄρχισε ν' ἀνασταίνεται. Ἡ ἰδέα αὐτὴ μοῦ φέρνει τρόμο, γιατὶ ὅσο ἀδύναμος ἦταν πεθαμένος, τόσο πιὸ τρομερὸς θὰ εἶνε στὴν ἀνάστασί του, ποῦ μπορεῖ νὰ εἶνε θάνατος γιὰ τὰ χωριουδάκια ποῦ εἶνε κοντά του, καὶ ποῦ τὴ νύχτα μὲ τὰ λαδοκάντηλά τους, τοῦ φωτίζουνε τὸ σκοτεινό του δρόμο.

Β. ΚΟΥΖΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας διακηρύττει ὅτι, ἐκτίθεται διὰ προχείρου προφορικοῦ μειοδοτικοῦ διαγωνισμοῦ τὴν 20ὴν Φεβρουαρίου 1928, ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν ἀπὸ τῆς 10ης πρωϊνῆς μέχρι τῆς 12ης μεσημβρινῆς τῆς αὐτῆς ἡμέρας συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ περὶ τρόπου ἐνεργείας προμηθειῶν ὑπὸ τῶν πολιτικῶν ὑπουργείων καὶ ὑπηρεσιῶν Ν. Δ. καὶ τοῦ ἐκτελεστικοῦ τούτου διατάγματος ἡ προμήθεια εἰδῶν σχεδιαστικοῦ ὑλικοῦ τῇ Τοπογραφικῇ ὑπηρεσίᾳ αὐτοῦ.

Ὁ μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς γενήσεται ἐν τοῖς γραφείοις τῆς ἄνω ὑπηρεσίας (Γ' Σεπτεμβρίου καὶ Καποδιστρίου).

Περισσοτέρας πληροφορίας οἱ βουλόμενοι δύνανται προσερχόμενοι εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ἄνω ὑπηρεσίας ἢ εἰς τὴν Διεύθυνσιν Ἐποικισμοῦ ὑπουργείου Γεωργίας νὰ λάβωσι τὰς ἡμέρας καὶ ὥρας καθ' ἃς ἐπιτρέπεται ἡ εἴσοδος εἰς τὸ κοινόν.

(Ἐκ τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας)

ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Η ΚΛΑΣΣΙΚΗ ΜΟΡΦΩΣΙΣ ΚΑΙ Ο ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΔΙΑΣΗΜΟΥ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ κ. ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΥ ΦΕΡΡΕΡΟ

Ὁ κόσμος εἶνε πλήρης παραδόξων ἀντιφάσεων. Κατὰ τοὺς παλαιοτέρους χρόνους εὕρισκε κανεὶς μεταξὺ τῶν μελῶν τῶν ἀνωτέρων τάξεων ὁλοκλήρου τῆς Εὐρώπης πολλούς, οἱ ὁποῖοι ἐγνώριζαν τὴν λατινικήν, ἠμποροῦσαν νὰ διαβάσουν τὰ ἔργα τῶν διασημοτέρων συγγραφέων τῆς Ρώμης εἰς τὸ πρωτότυπον καὶ ἐθεώρουν αὐτοὺς ὡς τοὺς διδασκάλους καὶ τὰ πρότυπά των. Σήμερον τὴν λατινικὴν γνωρίζουν μόνον ὅσοι ἐπαγγέλλονται τὴν διδασκαλίαν της. Ἐξ ὅλων τῶν σπουδαστῶν, οἱ ὁποῖοι τὴν μελετοῦν εἰς τὰ σχολεῖα, δὲν ὑπάρχει οὔτε εἷς ἐπὶ τοὺς χιλίους ὅστις, μόλις ἀποπερατωθοῦν αἱ σπουδαί του, δὲν λησμονεῖ ὅλα ὅσα ἔμαθεν ἢ ὅστις θὰ ἦτο ἱκανὸς νὰ διαβάσῃ μίαν σελίδα τοῦ Κικέρωνος ἢ μίαν ἀπὸ τὰς ᾠδὰς τοῦ Ὁρατίου. Τοῦτο ἐξηγεῖ διατί τόσαι νέαι μεταφράσεις τῶν ἀρχαίων συγγραφέων ἐδημοσιεύθησαν ἐσχάτως, μετὰ ἢ ἄνευ τοῦ ἀρχικοῦ κειμένου. Εἶνε ἡ ὑστάτη ἐλπὶς τῶν ἀρχαίων συγγραφέων νὰ παραμείνουν εἰς τὴν πνευματικὴν κυκλοφορίαν.

Ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ συζητῇ ὅσον θέλει περὶ τοῦ κατὰ πόσον ἡ σπουδὴ τῶν κλασσικῶν γλωσσῶν εἶνε ὠφέλιμος ἢ ὄχι· ἀλλὰ ἡ συζήτησις εἶνε ἐν μεγάλῳ μέτρῳ περιττή, διότι οἱ σπουδασταὶ ἀμφοτέρων τῶν ἡμισφαιρίων ἔχουν λύσει τελειωτικῶς τὸ πρόβλημα. Μελετοῦν τὴν λατινικὴν καὶ τὴν ἑλληνικήν, διότι ὁ νόμος τοὺς ὑποχρεώνει εἰς τοῦτο· ἀλλὰ δὲν τὰς ἐκμανθάνουν καὶ λησμονοῦν ὅσα ὀλίγα ἔμαθαν σχεδὸν εὐθὺς ὡς περατώσουν τὰς σπουδάς των. Πρόκειται, πράγματι, περὶ τῆς καταργήσεως τῶν κλασσικῶν σπουδῶν ἐκ τῶν κάτω.

Ἡ ἐξήγησις τοῦ γεγονότος τούτου φαίνεται εὔκολος. Ἡ λατινικὴ καὶ ἡ ἑλληνικὴ εἶνε, ὅπως θὰ ἠδύνατό τις νὰ εἴπῃ, μόρφωσις πολυτελείας. Ἐνδέχεται νὰ συντελοῦν εἰς τὴν κατάρτισιν τοῦ καλλιτεχνικοῦ κριτηρίου, εἰς τὴν ἀπόκτησιν ἰδεῶν ἐπὶ γενικῶν ζητημάτων, εὐστροφίας τοῦ νοῦ, πρωτοτυπίας καὶ λεπτότητος. Δὲν χρησιμεύουν εἰς τὴν ἐξεύρεσιν τροφῆς καὶ ἐνδυμάτων διὰ τὰς ἀνθρωπίνας ὑπάρξεις, οὔτε εἰς τὸ κτίσιμον τῶν σπιτιῶν των, οὔτε εἰς τὴν νοσήλευσιν αὐτῶν ἐν ὥρᾳ ἀσθενείας. Ζῶμεν εἰς ἐποχήν, ἡ ὁποία δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀνεχθῇ σπατάλην ὑπερβολικοῦ χρόνου διὰ τὴν ἀπόκτησιν ἁπλῶς μιᾶς μορφώσεως πολυτελείας· εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐργάζεται καὶ νὰ παράγῃ, ἂν θέλῃ κανεὶς νὰ ζήσῃ· οἱ λαοὶ καὶ τὰ ἄτομα ἐξ ἴσου εἶνε ὑποχρεωμένα νὰ ὑποταγοῦν εἰς τὸν σιδηροῦν αὐτὸν νόμον. Αὐτὸς εἶνε ἡ ἁπλῆ ἐξήγησις, ὑπεράγαν ἁπλῆ μάλιστα. Ἐπὶ αἰῶνας ἡ Εὐρώπη ἐφρόνει, ὅτι ἡ ἐκλεκτὴ μερὶς τῆς κοινωνίας ὤφειλε νὰ γνωρίζῃ τὴν λατινικὴν ὅσον σχεδὸν καὶ τὴν ἐθνικήν της γλῶσσαν. Ἀλλὰ κατὰ τοὺς αἰῶνας αὐτοὺς ἡ Εὐρώπη ἦτο πολὺ πτωχοτέρα παρ' ὅ,τι εἶνε σήμερον. Ἂν ὁ πλοῦτος καθιστᾷ δυνατὴν τὴν ἀνάπτυξιν τῆς πολυτελείας, πρέπει ἐπίσης νὰ ἀναπτύσσῃ καὶ τὴν πολυτέλειαν τῆς μορφώσεως. Πῶς λοιπὸν συμβαίνει ὥστε, ἐνῷ αἱ ἄλλαι πολυτέλειαι ἐκλαϊκεύονται, μόνον ἡ πολυτέλεια τῆς μορφώσεως ἀφίνεται νὰ παρακμάζῃ;

* * *

Ἐν τούτοις, δὲν ἔχει κἂν ἀποδειχθῆ ὅτι ἡ καλουμένη πολυτέλεια μορφώσεως εἶνε πράγματι τόσον περιττή, ὅσον αἱ ἄλλαι ἐκεῖναι πολυτέλειαι, αἵτινες ἀποτελοῦν τὴν ἀπόλαυσιν τῶν πλουσίων ἢ διὰ τὰς ὁποίας οὗτοι καυχῶνται. Τὸ Κράτος δὲν ἠμπορεῖ νὰ εἶνε μόνον σύστημα οἰκονομικῶν συμφερόντων, διότι τὰ συμφέροντα συνεχῶς μεταβάλλονται καὶ συγκρούονται. Ὅλα τὰ Κράτη τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς σπαράσσονται σήμερον ὑπὸ βιαίων οἰκονομικῶν συρράξεων· ἡ κατάστασις ὅλων τῶν κρατῶν τούτων θὰ ἦτο λίαν ἐπισφαλής, ἂν ἡ ἑνότης των ἐστηρίζετο μόνον ἐπὶ συγκρουομένων συμφερόντων. Ἕκαστον Κράτος χρειάζεται κάποιον σταθερώτερον καὶ στερεώτερον ἠθικὸν δεσμόν. Κατὰ τοὺς παλαιοτέρους χρόνους ὁ δεσμὸς οὗτος ἀνεζητεῖτο εἰς τὴν θρησκείαν. Διὰ πολυπλόκους λόγους ὁ δεσμὸς οὗτος δὲν ἔχει πλέον τὴν δύναμιν ποὺ εἶχεν, ἀκόμη καὶ εἰς τὰς χώρας ἐκείνας ὅπου ἡ θρησκεία καὶ ἡ πολιτικὴ δὲν εὑρίσκονται εἰς φανερὰν ἢ λανθάνουσαν ἀντίθεσιν. Παρίσταται ἑπομένως ἀνάγκη ὅπως ἐνισχύσωμεν ἐκ νέου δι' ἄλλων ἑνωτικῶν συνδέσμων τοὺς πνευματικοὺς αὐτοὺς δεσμούς, οἱ ὁποῖοι ἔχουν χαλαρωθῆ. Ἕνας ἀπὸ τοὺς ἰσχυροτέρους ἐξ αὐτῶν εἶνε ἡ λογοτεχνία. Ἕνα ἔθνος σήμερον ἀπαρτίζεται ἀπὸ ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι ὁμιλοῦν τὴν ἰδίαν γλῶσσαν καὶ διαβάζουν καὶ θαυμάζουν τοὺς ἰδίους κλασσικούς. Οὐδὲν πραγματικὸν ἔθνος ὑπάρχει χωρὶς λογοτεχνίαν.

Ἡ πολιτικὴ σπουδαιότης τῆς λογοτεχνίας αὐξάνει ἐκ παραλλήλου μὲ τὴν πληρεστέραν μεταμόρφωσιν τῆς κοινωνικῆς ὀργανώσεως εἰς ἔργον λογικῆς, φτειαγμένον διὰ τοὺς ἀνθρώπους ὑπὸ ἀνθρώπων. Ἀλλὰ μία λογοτεχνία ἠμπορεῖ νὰ ἀκμάσῃ μόνον ὅπου ὑπάρχει τοὐλάχιστον μία μερὶς ἐκλεκτῶν, προικισμένων μὲ λογοτεχνικὴν καλαισθησίαν. Τώρα, ἕνας ἀπὸ τοὺς σκοποὺς τῆς καλουμένης μορφώσεως πολυτελείας, τῆς βασιζομένης ἐπὶ τῆς μελέτης τῶν κλασσικῶν, ἦτο ἀκριβῶς ἡ διαπαιδαγώγησις τῆς λογοτεχνικῆς καλαισθησίας. Ὁ ἀγαπῶν μάλιστα τὴν παραδοξολογίαν θὰ ἠδύνατο νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι εἰς τὴν ἐποχὴν αὐτὴν τῶν σιδηροδρόμων, τῶν αὐτοκινήτων καὶ τῆς ἀεροπλοΐας, οὐδεμία μόρφωσις εἶνε δυνατὸν νὰ ἀναπληρώσῃ τὴν λογοτεχνικὴν αὐτὴν μόρφωσιν, ἡ ὁποία γενικῶς θεωρεῖται ὡς μόρφωσις πολυτελείας. Ἡ κοινωνικὴ τάξις σήμερον εἶνε συνδεδεμένη πολὺ στενώτερον μὲ τὴν μόρφωσιν αὐτὴν παρ' ὅσον ἦτο κατὰ τοὺς χρόνους καθ' οὓς τὸ θρησκευτικὸν πνεῦμα ἦτο περισσότερον ἔντονον.

Πῶς, λοιπόν, νὰ ἐξηγήσωμεν τὴν παρακμὴν μιᾶς μορφώσεως, ἡ ὁποία φαίνεται τόσον ἀναγκαία; Προσθέσατε εἰς τοῦτο τὸ γεγονὸς ὅτι, ἐνῷ ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Ρώμη παίζουν μετριώτατον μόνον ρόλον εἰς τὴν διαπαιδαγώγησιν τῶν νέων γενεῶν, δὲν θὰ ἦτο ὑπερβολὴ ἐὰν ἐλέγομεν ὅτι οὐδέποτε πρότερον ἡ ἀρχαιότης ἦτο τόσον πολὺ ἀντικείμενον γενικῆς περιεργείας καὶ ἀπασχολήσεως, ὅσον κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν τελευταίων πεντήκοντα ἐτῶν. Οὐδέποτε πρότερον ἱδρύθησαν τόσα μουσεῖα, ἀπησχολήθησαν τόσοι ἀρχαιολόγοι ἢ ἐδαπανήθη τόσον χρῆμα εἰς ἀνασκαφὰς καὶ ἀναστηλώσεις ἀρχαίων ἐρειπίων. Ὅσον περισσότερον τὸ πνεῦμα τῆς ἀρχαιότητος μᾶς ξεφεύγει καὶ καταντᾷ ἀκατανόητον, τόσον περισσότερον σεβόμεθα μὲ αὔξοντα ζῆλον τὰ πτωχὰ λείψανα, τὰ ὁποῖα διέφυγον τὴν πλήρη καταστροφήν.

* * *

Εὑρισκόμεθα ἀντιμέτωποι μιᾶς σειρᾶς ἀντιφατικῶν γεγονότων, τὰ ὁποῖα τὸ δῆθεν πρακτικὸν πνεῦμα τῶν νέων γενεῶν δὲν ἀρκεῖ νὰ ἐξηγήσῃ. Αὐτὴ ἡ δευτέρα καταστροφὴ τῆς Ρώμης, τὴν ὁποίαν συντελοῦμεν χωρὶς σχεδὸν νὰ τὸ νοιώθωμεν, ἔχει βαθυτέρους λόγους: εἶνε τὸ τέλος τοῦ μεγάλου κινήματος τῆς Ἀναγεννήσεως, προκληθὲν ὑπὸ μιᾶς ἀκόμη μεγαλυτέρας ἐπαναστάσεως, ἥτις ἀπὸ ἑνὸς σχεδὸν αἰῶνος μεταβάλλει τὸν ροῦν τῆς ἱστορίας. Ἀπὸ τοῦ δεκάτου πέμπτου μέχρι τοῦ δεκάτου ὀγδόου αἰῶνος ἡ ἀρχαιότης εἶχε τὴν δύναμιν καὶ εἶνε τὸ μέγα ὑπόδειγμα τῆς Εὐρώπης εἰς τὴν πολιτικήν, τὸν πόλεμον, τὴν τέχνην καὶ τὴν λογοτεχνίαν· σήμερον δὲν ἠμπορεῖ πλέον νὰ ἐκπληρώσῃ αὐτὸν τὸν ρόλον. Μία νέα ἐποχὴ ἔχει ἀρχίσει καί, ἐνῷ ὀφείλομεν νὰ θεωρῶμεν πάντοτε ἑαυτοὺς ὡς τοὺς μακρυνοὺς συνεχιστὰς τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Ρωμαίων, δὲν δυνάμεθα πλέον νὰ εἴμεθα μαθηταί των.

Εἰς τί συνίσταται αὐτὴ ἡ μεταβολὴ τοῦ πολιτισμοῦ, ἥτις βαθμηδὸν μᾶς ἀπέσπασεν ἀπὸ τὰ πρότυπα, τὰ ὁποῖα μέχρι τῶν ἀρχῶν τοῦ δεκάτου ἐνάτου αἰῶνος ἐθαυμάζοντο τόσον; Οἱ ἀρχαῖοι πολιτισμοὶ ἐθεώρουν τὴν ζωὴν ὡς προσπάθειαν περιοριζομένην ἐντὸς ὡρισμένων ὁρίων, τὰ ὁποῖα ἐκηρύσσοντο ἀπαραβίαστα καὶ ὁ πρὸς τὰ ὁποῖα σεβασμὸς ἐπεβάλλετο ὑπὸ τῆς παραδόσεως, τῆς θελήσεως τοῦ Θεοῦ, τῆς ἠθικῆς, τῶν νόμων, τῆς σοφίας καὶ τῆς ἐνδείας καὶ ἀδυναμίας τοῦ ἀνθρώπου. Ἡμεῖς θεωροῦμεν τὴν ζωὴν ὡς προσπάθειαν προωρισμένην νὰ ἀναπτυχθῇ μέχρι τῶν ἀκροτάτων ὁρίων τῆς δυνατότητος· οὐδεὶς δὲ γνωρίζει ποῦ εὑρίσκονται αὐτὰ τὰ ὅρια, εἰς τρόπον ὥστε ὁ καθεὶς αἰσθάνεται τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἐρευνήσῃ ὁλονὲν μακρύτερα ἐκ παραλλήλου μὲ τὴν αὔξησιν τῶν δυνάμεων τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τὴν ἐπέκτασιν τῆς ἡγεμονίας της ἐπὶ τῆς γῆς καὶ τῆς φύσεως. Οἱ παλαιοὶ πολιτισμοὶ εἶνε πολιτισμοὶ περιωρισμένοι· ὁ ἰδικός μας πολιτισμὸς τείνει πανταχοῦ πρὸς τὸ ἀπεριόριστον. Ἂν οἱ ἄνθρωποι τῶν ἀρχαίων χρόνων ἐπέστρεφον εἰς τὸν κόσμον τοῦτον, δὲν θὰ μᾶς ἐκατάλαβαιναν ἢ θὰ μᾶς ἐπαιρναν γιὰ τρελλούς· ἡμεῖς, ἐξ ἄλλου, συχνότατα τοὺς ἐννοοῦμεν ἐσφαλμένως.

Αἱ γενεαί, αἱ ὁποῖαι ἐδιδάχθησαν τὴν τέχνην τοῦ κυβερνᾶν εἰς τὸ σχολεῖον τῶν πολέμων καὶ τῶν ἐπαναστάσεων τοῦ δεκάτου ἐνάτου αἰῶνος, αἱ ὁποῖαι εἶνε συνηθισμέναι νὰ περιοδεύουν τὸν κόσμον μὲ ἀτμόπλοια καὶ σιδηροδρομικοὺς συρμοὺς καὶ τώρα μαθαίνουν νὰ πετοῦν, οὔτε ἀντιλαμβάνονται πλέον πόσον εἶνε δύσκολον δι' αὐτὰς νὰ ἐννοήσουν ἕνα Ἑλληνικὸν ἄγαλμα, μίαν ἀπὸ τὰς ᾠδὰς τοῦ Πινδάρου, τὰ Γεωργικὰ τοῦ Βιργιλίου, ἕνα διάλογον τοῦ Πλάτωνος, ἕνα κεφάλαιον τῶν Εὐαγγελίων, τὴν πολιτικὴν τῆς Ρωμαϊκῆς Συγκλήτου, τὴν ζωὴν καὶ τοὺς χρόνους τοῦ Αὐγούστου ἢ τὴν κοινωνικὴν ὀργάνωσιν τοῦ Μεσαιῶνος.

Ὁ θαυμασμὸς εἶνε συχνὰ εὐκολώτερος ἀπὸ τὴν κατανόησιν. Πόσα παραδείγματα τούτου δὲν θὰ ἠδύνατό τις νὰ ἀναφέρῃ εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς ζωῆς, ἀκόμη καὶ εἰς τὴν τέχνην καὶ εἰς τὴν λογοτεχνίαν; Διὰ νὰ καταστήσω τὸ παράδειγμα τοῦτο σαφέστερον καὶ ἁπλούστερον, θὰ τὸ ἀναζητήσω εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Ρώμης. Μία ἀπὸ τὰς κλεῖδας τῆς ἱστορίας ταύτης εἶνε ἡ σχεδὸν ἀμεταβλήτως ἀντιϊμπεριαλιστικὴ πολιτικὴ τῆς Ρωμαϊκῆς Συγκλήτου. Εἶνε ἀδύνατον ἐννοήσῃ τις τὰς κοινωνικὰς καὶ πολιτικὰς κρίσεις, ὑπὸ τῶν ὁποίων ἡ Δημοκρατία κατεταράχθη ἐπὶ τόσους αἰῶνας, ἂν δὲν ἐννοήσῃ διατί καὶ πῶς ἡ Ρωμαϊκὴ Σύγκλητος ἐπὶ αἰῶνας ἐφοβεῖτο οἱανδήποτε ἐδαφικὴν ἐπέκτασιν ὡς τὸν μεγαλύτερον τῶν κινδύνων· διατί ὑπεχώρει ἀκόμη καὶ πρὸ τῶν εὐκολωτέρων καὶ πλέον καρποφόρων κατακτήσεων καὶ συγκατένευσε νὰ καταστῇ κυρία τῆς Μεσογείου λεκάνης μόνον ἀφοῦ ἀντέστη εἰς τὸ πεπρωμένον της ὅσον ἠδυνήθη.

Ἀλλὰ καὶ τοῦτο εἶνε λίαν δυσνόητον διὰ τὸν σύγχρονον νοῦν. Μία τέτοια πολιτικὴ μᾶς φαίνεται τόσον ἀνεξήγητος πλάνη, ὥστε δὲν τὴν θεωροῦμεν δυνατήν. Κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα ὅλα τὰ Κράτη τῆς Εὐρώπης, μεγάλα καὶ μικρά, ἐθεώρουν ὡς πρώτιστον καθῆκόν των τὴν κατάληψιν ὅλων τῶν προσιτῶν ἐδαφῶν, ἀκόμη καὶ ὅταν δὲν ἠδύναντο νὰ τὰ χρησιμοποιήσουν. Ἐθαύμαζον τὴν ἀρχαίαν Ρώμην καὶ προθύμως θὰ τὴν ἔτασσον ὡς ὑπόδειγμά των, ἂν ἠμποροῦσαν, ἀκριβῶς διότι αὕτη κατώρθωσε νὰ ἐξασφαλίσῃ ἕνα μυθώδη σωρὸν ἐδαφικῶν λαφύρων. Πῶς εἶνε δυνατὸν εἰς ἡμᾶς νὰ παραδεχθῶμεν, ὅτι εἰς τὸ κέντρον αὐτῆς τῆς Αὐτοκρατορίας ἡ φιλοπόλεμος τάξις τῶν εὐγενῶν, ἡ ὁποία τὴν εἶχεν ἱδρύσει, εἶχεν, ἐν σχέσει μὲ τὸν ἰμπεριαλισμόν, ἰδέας ἀναλόγους μὲ ἐκείνας τὰς ὁποίας εὑρίσκομεν σήμερον εἰς τὰ βιβλία καὶ τὰς ὁμιλίας τῶν εἰρηνιστῶν; Ἦτο πρόδηλον, ὅτι ἡ εἰρηνοφιλία τῆς Συγκλήτου δὲν ἠμποροῦσε νὰ εἶνε παρὰ διπλωματικὴ πανουργία.

Καὶ ὅμως δὲν εἶνε δύσκολον νὰ ἐξηγήσωμεν τὴν φαινομενικὴν αὐτὴν παραδοξότητα, ὅταν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι τὸ ἀρχαῖον Κράτος δὲν ἦτο, οὕτως εἰπεῖν, ἐξαπλώσιμον ὅπως τὸ σύγχρονον. Εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Ἀμερικήν, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως, ἕνας ὁλονὲν αὐξάνων ἀριθμὸς μορφωμένων ἀνθρώπων, ἐγαλμένων ἀπὸ ὅλας τὰς τάξεις, προσφέρονται εἰς ἑκάστην γενεὰν ὡς δημόσιοι λειτουργοὶ καὶ πολιτικοί. Ἡ αὔξησις τοῦ πληθυσμοῦ, ἡ διάδοσις τῆς πνευματικῆς μορφώσεως, ἡ κατάλυσις τῶν νομικῶν φραγμῶν μεταξὺ τῶν τάξεων, παράγουν τὴν αὔξουσαν αὐτὴν ἀφθονίαν συνεργατῶν. Ἀλλ' ἂν τὰ Κράτη ἔχουν εἰς τὴν διάθεσίν των καθ' ἑκάστην γενεὰν ἕναν αὐξάνοντα ἀριθμὸν «προσωπικοῦ», εὑρίσκονται συγχρόνως ὑποχρεωμένα συνεχῶς νὰ εὐρύνουν τὰ σύνορά των διὰ νὰ εὑρίσκουν ἐργασίαν δι' ὅλας αὐτὰς τὰς νέας ἱκανότητας.

Τοῦτο δὲν συνέβαινεν εἰς τὴν ἀρχαίαν Ρώμην. Οἱ εὐγενεῖς, ἡ γερουσία καὶ οἱ ἱππόται δὲν ἦσαν τάξις κλειστή, ἀλλ' ἦσαν τάξις περιωρισμένη, ἡ ὁποία ἀπηχθάνετο τὴν ὑπεράγαν γοργὴν αὔξησίν της. Πρὸς τούτοις, δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ αὐξηθῇ ὑπερμέτρως, ἀκόμη καὶ ἂν τὸ ἐπεθύμει. Ἐπεχείρησε νὰ κερδίσῃ ἰσχὺν ὄχι διὰ τῆς αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ της ἀλλὰ διὰ τῆς ἐξαγνισμοῦ — τουτέστι διὰ μεθόδου ἄντικρυς ἀντιθέτου πρὸς ἐκείνην, τὴν ὁποίαν αἱ ἰθύνουσαι τάξεις χρησιμοποιοῦν σήμερον. Πρὶν μιὰ οἰκογένεια δυνηθῇ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν τάξιν τῶν εὐγενῶν καὶ νὰ καταστῇ μέλος αὐτῆς, ἔπρεπε νὰ ἐκπληρωθοῦν τόσοι διάφοροι ὅροι ἐν Ρώμῃ, ὥστε ἡ εἰσαγωγὴ νέων στοιχείων ἦτο δυσκολωτάτη. Πλὴν τούτου, ὁ πληθυσμὸς ηὔξανε πολὺ βραδύτερον παρ' ὅ,τι σήμερον, γεγονὸς τὸ ὁποῖον συντελεῖ εἰς τὴν μεγαλυτέραν αὐστηροποίησιν τῶν νόμων τῆς εἰσδοχῆς εἰς τὰς κυβερνώσας τάξεις. Ἐνῷ εἰς ὅλα τὰ σύγχρονα Κράτη ὁ ἀριθμὸς τῶν δημοσίων λειτουργῶν αὐξάνει γρηγορώτερα ἀπὸ τὸ Κράτος καὶ τὰς λειτουργίας του, εἰς τὴν Ρώμην, ὅταν ἡ Δημοκρατία ἐνεπλάκη εἰς τοὺς τροχοὺς τῆς παγκοσμίου πολιτικῆς, συνέβαινεν ἀκριβῶς τὸ ἐναντίον. Ἡ Αὐτοκρατορία ἔτεινε νὰ αὐξηθῇ ταχύτερον ἀπὸ τὸν ἀριθμὸν τῶν δημοσίων λειτουργῶν, οἵτινες προώριστο νὰ τὴν κυβερνήσουν. Ὅλοι οἱ σοβαροὶ ἄνθρωποι ἐγνώριζον τοῦτο καὶ συνεπῶς ἐφοβοῦντο τὰς κατακτήσεις καὶ τὰς ἐδαφικὰς ἐπεκτάσεις, αἵτινες θὰ ἐπηύξανον τὴν δυσαναλογίαν μεταξὺ τοῦ ἔργου των καὶ τῆς δυνάμεώς των. Ὑπῆρξε, πράγματι, μιὰ στιγμὴ καθ' ἣν ἐφάνη ὅτι ἡ Ρώμη θὰ κατεστρέφετο λόγῳ τῆς δυσαναλογίας ταύτης.

Ἀλλ' αὐτὴ ἡ ἀκαμψία τῶν τάξεων, ἥτις ἀποτελεῖ τὴν κλεῖδα ὅλης τῆς ἀρχαίας ἱστορίας, ἀποβαίνει ἀκατανόητον μυστήριον δι' ἡμᾶς, οἱ ὁποῖοι εἴμεθα συνηθισμένοι μὲ τάξεις ὁλονὲν πλέον εὐλυγίστους καὶ ἐξαπλουμένας. Ἀξιόλογοι συγγραφεῖς καὶ διανοούμενοι κατεφέρθησαν ἐναντίον τῆς εὐκολίας μετὰ τῆς ὁποίας τὸ σύγχρονον Κράτος εἰσδέχεται ὅλας τὰς τάξεις εἰς τὴν ἀνωτέραν ἐκπαίδευσιν καὶ εἰς τὴν ἐξουσίαν, καὶ μᾶς δείχνουν τὰ ἄτοπα τὰ προκύπτοντα ἐκ τῆς εὐκολίας ταύτης. Οἱ συγγραφεῖς καὶ διανοούμενοι οὗτοι, πράγματι, ζητοῦν μίαν κοινωνικὴν ὀργάνωσιν ὡς τὴν ὑφισταμένην ἐν Ρώμῃ, ὅπου δὲν ἐζητεῖτο ὁ πολλαπλασιασμὸς τῶν πολιτικῶν λειτουργῶν, ἀλλὰ μᾶλλον ἡ διατήρησις αὐτῶν εἰς ὡρισμένον ἐπίπεδον. Ἀλλὰ δὲν εἰσηκούσθησαν καὶ δὲν γνωρίζω κατὰ πόσον ἀντιλαμβάνονται καὶ οἱ ἴδιοι ὅτι τόση αὐστηρότης ἀξιώσεων θὰ συνεπήγετο σημαντικὴν ἐλάττωσιν τῆς δυνάμεως τῶν συγχρόνων Κρατῶν. Ἕνα Κράτος σὰν τὴν ἀρχαίαν Ρώμην δὲν θὰ ἠμποροῦσε νὰ αὐξήσῃ τὸν στρατόν του, τὰς ἀποικίας του καὶ τὰς ἐπαρχίας, τῶν ὁποίων ἀναλαμβάνει τὴν διοίκησιν, μὲ ὅσην ταχύτητα δύναται νὰ πράξῃ τοῦτο ἕνα σύγχρονον Κράτος. Ἂν ἀπὸ τὴν Ρώμην, εἰς οἱανδήποτε στιγμὴν τῆς ἱστορίας της, ἐζητεῖτο νὰ καταβάλῃ στρατιωτικὴν προσπάθειαν τόσον ἐντατικὴν καὶ ταχεῖαν, ὅσον ἡ καταβληθεῖσα ὑπὸ τόσων Κρατῶν, μεγάλων τε καὶ μικρῶν, μεταξὺ τοῦ 1914 καὶ τοῦ 1918, θὰ ἔσβυνε.

Ἀνέφερα τὸ παράδειγμα τοῦτο, διότι εἶνε ἓν ἐκ τῶν σαφεστέρων. Ἀλλὰ τὸ ἴδιον συμβαίνει μὲ ὅλην τὴν ζωὴν τῶν ἀρχαίων, ἀκόμη καὶ τὴν φιλολογίαν καὶ τὴν τέχνην των. Οἱ ἀρχαῖοι ἐπεζήτουν εἰς τὴν τέχνην καὶ τὴν φιλολογίαν μίαν τελειότητα, τῆς ὁποίας ὁ χαρακτὴρ καθίσταται ὁσημέραι μυστηριωδέστερος εἰς ἡμᾶς. Μερικὰ μεμονωμένα, ἐκλεπτυσμένα πνεύματα ἔχουν ἀκόμη τὴν ἱκανότητα, μὲ προσπάθειαν τῆς φαντασίας καὶ τῆς ἐρεύνης, νὰ συλλάβουν τὸν μυστηριώδη αὐτὸν χαρακτῆρα καὶ νὰ τὸν ξαναζωντανέψουν εἰς τὸ πνεῦμά των. Θὰ ἦτο ὅμως παράλογον νὰ ἰσχυρισθῶμεν ὅτι ὅλοι οἱ μορφωμένοι ἄνθρωποι εἶνε μεμυημένοι εἰς αὐτὸ τὸ εἶδος τοῦ μυστικιστικοῦ αἰσθητισμοῦ· ἡ μύησις θὰ ἀπῄτει πολὺ γαληνιώτερον περιβάλλον ἀπὸ ἐκεῖνο ἐν μέσῳ τοῦ ὁποίου ζῶμεν.

Ἡ ἀλήθεια εἶνε ὅτι τὸ ζήτημα δὲν ἀφορᾷ τόσον τὴν ὕπαρξιν μιᾶς μορφώσεως πολυτελείας, ὅσον τὴν μορφὴν αὐτῆς τῆς μορφώσεως. Καὶ ὁ σύγχρονος χρειάζεται κάποιαν μόρφωσιν πολυτελείας· ἀλλὰ ὀφείλει νὰ δημιουργήσῃ μίαν μόρφωσιν προσαρμοζομένην μὲ τὰς ἀνάγκας του. Δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐξακολουθήσῃ εὑρίσκων τὴν πολυτελῆ αὐτὴν μόρφωσιν εἰς τὴν μελέτην δύο πολιτισμῶν, τὸ βαθὺ πνεῦμα τῶν ὁποίων καθημερινῶς ἀποκηρύσσει διὰ τῶν πράξεών του. Θὰ συμπεράνωμεν, λοιπόν, ὅτι ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Ρώμη πρόκειται νὰ ἐκλείψουν ἀπὸ τὸν πολιτισμόν μας; Τοιοῦτον δὲν εἶνε τὸ συμπέρασμα, ὅπερ συνάγεται ἐκ τῶν προηγουμένων συλλογισμῶν. Ἂν ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Ρώμη δὲν ἠμποροῦν πλέον νὰ εἶνε τὸ πρότυπον, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ προσπαθῶμεν νὰ φθάσωμεν, δύνανται ὅμως ἀκόμη νὰ μᾶς παράσχουν τεραστίας ὑπηρεσίας, καθιστάμεναι ἕνα εἶδος ἰδανικῆς ἀντιθέσεως πρὸς ὅ,τι εἴμεθα καὶ ἑπομένως ἕνα εἶδος κατόπτρου, εἰς τὸ ὁποῖον νὰ ἀνακαλύπτωμεν ἑαυτούς.

Ὅλοι οἱ πολιτισμοὶ ἔχουν ἀδυναμίας, αἱ ὁποῖαι τοὺς ταλαιπωροῦν καὶ ἐνίοτε τοὺς καταστρέφουν, ἂν ἀφεθοῦν νὰ δράσουν ἐλευθέρως. Ἡ καταστολὴ τῆς καταστρεπτικῆς ἐπενεργείας τῶν ἀδυναμιῶν αὐτῶν εἶνε ἓν ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα καθήκοντα τῶν ἰθυνουσῶν τάξεων. Ἕνας πολιτισμὸς εἶνε ἰσχυρὸς ἢ ἀσθενής, ἂν αἱ ἰθύνουσαι τάξεις του γνωρίζουν ἢ δὲν γνωρίζουν νὰ ἐκπληρώσουν αὐτὸ τὸ καθῆκον. Ἀλλὰ διὰ νὰ καταπολεμήσῃ τὰς ἀδυναμίας του, πρέπει νὰ τὰς γνωρίζῃ· καὶ εἶνε ἀδύνατον μιὰ ἐποχὴ νὰ τὰς ἀνακαλύψῃ, ἂν κλεισθῇ εἰς ἕνα κύκλον αὐτοεπισκοπήσεως. Διὰ νὰ γνωρίσῃ ἑαυτὴν μία ἐποχὴ χρειάζεται ποικιλίαν προτύπων μὲ τὰ ὁποῖα νὰ συγκρίνῃ ἑαυτήν.

Ἀκριβῶς δὲ διότι ὁ πολιτισμός μας τείνει μὲ ὅλην του τὴν δύναμιν πρὸς τὸ ἀπεριόριστον καὶ διότι ἡ μεγάλη ἰσχύς του καὶ ἡ μεγάλη ἀδυναμία του εἰς τοῦτο ἔγκειται, θὰ ἦτο ἐπωφελὲς δι' αὐτὸν νὰ ἔχῃ πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν τὰ πρότυπα τῶν δύο περιωρισμένων πολιτισμῶν. Εἰς τὸν καθρέπτην αὐτὸν κυττάζοντες, ἠμποροῦμεν νὰ ἀποκτήσωμεν συνείδησιν τῶν ἀντιφατικῶν τάσεων, αἵτινες συνταράσσουν τὰ βάθη τῆς ἐποχῆς μας καὶ τῆς εὐθύνης, τὴν ὁποίαν μᾶς ἐπιβάλλει τὸ τεράστιον τῶν δυνάμεων, τὰς ὁποίας ἠμποροῦμεν νὰ χρησιμοποιήσωμεν. Οἱ ἀρχαῖοι πολιτισμοὶ ἦσαν πολλοὶ ἀσθενέστεροι ἀπὸ ἡμᾶς. Ἐδημιούργουν πολὺ βραδύτερον καὶ μὲ μεγαλυτέραν δυσκολίαν· ἀλλὰ καὶ κατέστρεφον πολὺ ὀλιγώτερα. Ἂν ἠμποροῦσε κανεὶς νὰ καταρτίσῃ τὴν στατιστικὴν ὅλων τῶν προσώπων, τὰ ὁποῖα ἐφονεύθησαν εἰς τοὺς πολέμους τοὺς διεξαχθέντας ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τῆς Ρώμης μέχρι τοῦ 1914, ἀμφιβάλω ἂν θὰ ἠμποροῦσε νὰ φθάσῃ τὰ δέκα ἑκατομμύρια ἀνδρῶν, τὰ ὁποῖα ἐφονεύθησαν κατὰ τὰ τέσσαρα ἔτη τοῦ παγκοσμίου πολέμου. Ἐν ἀναλογίᾳ πρὸς τὴν αὔξησιν τῶν δυνάμεων, αἵτινες εὑρίσκονται εἰς τὴν διάθεσίν μας, αὐξάνει καὶ ἡ εὐθύνη μας, διότι τὰ σφάλματα ἠμπορεῖ νὰ ἔχουν ἀνυπολογίστους συνεπείας.

Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς ἡ μελέτη τῆς ἀρχαιότητος καὶ δὴ ὅλου τοῦ παρελθόντος μας μέχρι τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως θὰ ἠδύνατο νὰ μᾶς παράσχῃ μεγάλας ὑπηρεσίας, διαφορετικὰς ἀλλὰ ὄχι ὀλιγώτερον χρησίμους ἀπὸ ἐκείνας, τὰς ὁποίας παρέσχεν αὕτη εἰς τὴν Εὐρώπην ἀπὸ τοῦ δεκάτου ἕκτου μέχρι τοῦ δεκάτου ὀγδόου αἰῶνος. Κατὰ τὴν τελευταίαν πεντηκονταετίαν, αἱ κυβερνήσεις, ἡ βιομηχανία, ἡ ἐπιστήμη, τὸ ἐμπόριον, ἡ τέχνη καὶ ἡ φιλολογία δὲν ἐργάζονται σχεδὸν παρὰ διὰ νὰ ἱκανοποιήσουν τὰς αὐξούσας βλέψεις τῶν μέσων καὶ τῶν λαϊκῶν τάξεων πρὸς τὴν εὐζωΐαν, τὴν πολυτέλειαν, τὴν μόρφωσιν, τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν εἰρήνην. Ἐκ τῆς διαδόσεώς των μεταξὺ τῶν μαζῶν καὶ ἐκ τῆς ἐντάσεώς των αἱ βλέψεις αὗται εἶνε ἓν ἄνευ προηγουμένου φαινόμενον εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ κόσμου. Τὰ πάντα πανταχοῦ, εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ εἰς τὴν Ἀμερικήν, εἰς τὰς Δημοκρατίας καὶ εἰς τὰς Μοναρχίας, ἔχουν ὑπαχθῆ εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς ἱκανοποιήσεως τῶν βλέψεων τούτων. Καὶ ἐπειδή, πρὸς ἱκανοποίησίν των, ἀπαιτεῖται τεραστία παραγωγή, ἡ βιομηχανία, ἡ γεωργία, τὸ ἐμπόριον, ἡ ἐξαγωγὴ ἔχουν καταστῆ ἔμμονος ἰδέα, ἕνα εἶδος πυρετοῦ τῆς ἐποχῆς μας. Ἀλλὰ δὲν ἠμποροῦμεν νὰ ζήσωμεν ἀποκλειστικῶς μὲ αὐτὸν τὸν πυρετόν. Ἡ ζωὴ εἶνε μία ἰσορροπία μεταξὺ ἀντιθέτων δυνάμεων, τὴν ὁποίαν ἡ θέλησις τοῦ ἀνθρώπου ὀφείλει νὰ διατηρῇ. Ἡ βαθεῖα γνῶσις τοῦ παρελθόντος, ἐκ τοῦ ὁποίου προερχόμεθα, θὰ μᾶς βοηθήσῃ νὰ διατηρήσωμεν τὴν ζωτικὴν αὐτὴν ἰσορροπίαν ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἐπανειλημμένων διαταράξεων τῆς ἐποχῆς μας.

GUGLIELMO FERRERO

Ἐπὶ τῇ δεκαετηρίδι τῆς

Τὰ μυστικὰ τῆς „Τσέκας„

Ἡ σωτηρία τοῦ Νικόλσκι

Τὸ κατωτέρω ἐπεισόδιον, ἀναφερόμενον εἰς τὰ ἀπομνημονεύματα τοῦ γνωστοῦ Ρώσσου ποιητοῦ Ἀβερτσέγκο, εἶνε αὐθεντικώτατον, καθόσον τὸ διηγήθη εἰς τὸν ἴδιον ἕνας ἀπὸ τοὺς ἰθύνοντας τοῦ Χαρκὼφ, μετὰ τοῦ ὁποίου συνεδέετο διὰ στενῆς φιλίας.

Εἰς τὴν Τσέκαν τοῦ Χαρκὼφ, ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ὁποίας εὑρίσκετο ὁ σύντροφος Σαγέγκο, αἱ ἐκτελέσεις ἐσυνεχίζοντο καθημερινῶς.

Ἡ διαδικασία τῶν ἐκτελέσεων ἦτο μία ἐργασία, τὴν ὁποίαν ὁ σύντροφος Σαγέγκο, εἰς οὐδένα ἄλλον ἐνεπιστεύετο. Κάθε βράδυ ἐπήγαινε μεθυσμένος εἰς τὸ κελλὶ τῶν ἐγκαθείρκτων μὲ ἕνα κατάλογον εἰς τὸ χέρι, διὰ νὰ καλέσῃ ἕνα ἕνα τοὺς μελλοθανάτους. Καὶ ὅλοι ὅσοι ἤκουον τὸ ὄνομά των, ἐσηκώνοντο ἀναστενάζοντες ἀπὸ τὰ σκαμνιά των, ἐπήγαιναν κατὰ μέρος μὲ πλήρη πεποίθησιν, ὅτι ἡ τελευταία των ὥρα ἐσήμανε. Φυσικά, εἰς κανένα ποτὲ δὲν ἐδόθη χάρις καὶ ὅλοι ἐγνώριζαν ὅτι θὰ ἦτο εὐκολώτερον νὰ συγκινήσουν τοὺς τοίχους τῆς φυλακῆς παρὰ τὴν καρδιὰ τοῦ συντρόφου Σαγέγκο, τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Τσέκας.

Δύο ἡμέρας προτοῦ εἰσέλθουν τὰ λευκὰ στρατεύματα εἰς τὸ Χαρκὼφ, ὁ σύντροφος Σαγέγκο ἐνεφανίσθη ὡς συνήθως εἰς τὸ κελλὶ τῶν ἐγκαθείρκτων μὲ τὸν κατάλογον εἰς τὸ χέρι, διὰ νὰ ἀναζητήσῃ τὰ θύματά του.

— Ἀμελέγκο!
— Παρών!
— Πήγαινε στὴν ἄκρη!
— Βασγιούκωφ!
— Παρών!
— Πήγαινε στὴν ἄκρη!
— Ἐπιτρέψατέ μου νὰ σᾶς πῶ δυὸ λέξεις...

— Καλὸς ἠλίθιος εἶνε! Θέλει νὰ μοῦ μιλήσῃ!.... Ὥστε νομίζεις πῶς ἔχω καιρὸ νὰ πιάνω κουβέντα μαζί σας; Σοῦ εἶπα μιὰ φορά: Πήγαινε στὴν ἄκρη! Λοιπὸν μὴ βγάζῃς μιλιὰ καὶ συμμορφώσου μὲ τὴ διαταγή μου!... Κορμοβόϋ!

— Παρών!
— Πήγαινε στὴν ἄκρη... Μοτσάνωφ!
— Ἐδῶ εἶμαι!
— Τὸ βλέπω. Πήγαινε στὴν ἄκρη... Νικόλσκι!

Σιωπή.

— Νικόλσκι!

Καὶ πάλιν μακρὰ σιωπή. Κανεὶς ἀπὸ τοὺς ἐγκαθείρκτους δὲν ὁμιλεῖ, οὔτε ἐκεῖνοι ποῦ στέκουν ὄρθιοι εἰς τὴν ἄκρην, οὔτε οἱ ἄλλοι, ποῦ κάθονται εἰς τὰ σκαμνιά των.

Αὐτὴν τὴν φορὰν ἐσώπασε καὶ ὁ σύντροφος Σαγέγκο καὶ ἐστύλωσε τὸ βλέμμα του μὲ ἀμηχανίαν ἐμπρός του. Ὁ Νικόλσκι ἐκάθητο ἀκριβῶς ἀντίκρυ του εἰς ἕνα μπάγκον. Μὲ τὸ ἕνα πόδι ἐπάνω εἰς τὸ ἄλλο καὶ μὲ μίαν ἀφάνταστον ἀπάθειαν ἔστριβε τὸ τσιγάρο του.

— Νικόλσκι!!

Τώρα τὰ κατακόκκινα μάτια τοῦ Σαγέγκο ἐκαρφώθησαν ἐπάνω εἰς τὸν Νικόλσκι.

Ὁ Νικόλσκι ἐσάλιωσεν ἥσυχος τὸ τσιγάρο του, ἔπτυσε τὸ περιττὸ σιγαρόχαρτο καὶ τὸν καπνόν, ποῦ εἶχε μείνει εἰς τὸ στόμα του καὶ εἰς τὸ τέλος ἀπήντησε μὲ φωνὴν ἤρεμον:

— Πῶς συμβαίνει αὐτό, σύντροφε Σαγέγκο; Θέτε νὰ σκοτώνετε ἀπὸ δυὸ φορὲς τοὺς ἀνθρώπους; Αὐτὸ δὲν εἶνε δυνατόν.

— Γιατί; Τί τρέχει;

— Μὰ χθὲς δὲν ἐβάλατε τὸν Νικόλσκι στὴν ἄκρη;

— Ἀλήθεια;

Καὶ πάλιν ἐσώπασαν ὅλοι, καὶ ἐκεῖνοι ποῦ ἐστέκοντο ὄρθιοι εἰς τὴν ἄκρην καὶ ἐπερίμεναν τὸν θάνατον καὶ ἐκεῖνοι, ποῦ ἐκάθηντο εἰς τὰ σκαμνιά των.

—Μπᾶ ποῦ νὰ σᾶς πάρῃ ὁ διάβολος, ἐβρυχήθη ὁ σύντροφος Σαγέγκο καὶ διέγραψε μὲ τὸ μολύβι του τὸν Νικόλσκι ἀπὸ τὸν κατάλογον τῶν μελλοθανάτων. Ἐδῶ μέσα εἶσθε τόσοι, ποῦ μπορεῖ κανεὶς νὰ ξεχάσῃ εὔκολα ποιὸν καὶ ποιὸν ἔστειλε στὸν ἄλλο κόσμο!

— Ἔτσι εἶνε, εἶπεν ὁ Νικόλσκι μὲ ἕνα ἀπροσδιόριστον μειδίαμα καὶ μισοκλείνοντας τὸ μάτι εἰς τοὺς ἄλλους συντρόφους του. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ εἶνε κανεὶς προσεκτικὸς καὶ νἄχῃ καλὸ μνημονικό.

— Σιωπή! Ἀρκετὰ εἴπαμε! Σκασμός!

Ὁ Σαγέγκο ἐκύτταξε πάλιν τὸν κατάλογον καὶ ἐφώναξε μὲ ἀδιάφορον φωνήν:

— Ποιὸς ἔρχεται ἔπειτα;... Πάτσωφ!
— Παρών!
— Πήγαινε στὴν ἄκρη!

Ὁ Πάτσωφ ἐσηκώθη καὶ ἐπῆγε εἰς τὴν σειρὰν τῶν καταδίκων. Διαταγῆς δοθείσης, οἱ μελλοθάνατοι ὡδηγήθησαν ἐκτὸς τῆς φυλακῆς ὑπὸ τὴν συνοδείαν τῶν ἐρυθρῶν φρουρῶν καὶ τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ μετ' ὀλίγον οἱ ἐγκάθειρκτοι ἤκουον ἀπὸ τὸ κελλί των ἕνα ὑπόκωφον καὶ ἀπομεμακρυσμένον ὁμαδικὸν πῦρ. Ὁ πέλεκυς τῆς δικαιοσύνης εἶχε πέσει!

* * *

Μετὰ δύο ἡμέρας τὰ λευκὰ στρατεύματα εἰσέβαλον εἰς τὸ Χαρκὼφ καὶ ἀπηλευθέρωσαν ὅλους τοὺς πολιτικοὺς ἐγκαθείρκτους. Μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι ἐπανέκτησαν τὴν ἐλευθερίαν των, εὑρίσκετο καὶ ὁ Νικόλσκι. Ἐὰν τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἠκολούθει τὸ παράδειγμα τῶν ἄλλων συντρόφων του, ἀσφαλῶς σήμερον δὲν θὰ εὑρίσκετο μεταξὺ τῶν ζώντων. Ἀλλ' ἡ στιγμιαία ἔμπνευσίς του καὶ ἡ φυσικὴ ψυχραιμία του τοῦ ἔσωσαν τὴν ζωήν.

Τὸ ἐπεισόδιον αὐτὸ δὲν εἶνε καμμιὰ φανταστικὴ διήγησις, ἀλλ' ἕνα πραγματικὸν γεγονός. Ἀργότερα μοῦ ἔδειξαν εἰς τὸ Χαρκὼφ τὸν Νικόλσκι. Ἦτο ἕνας ἁπλὸς καὶ ἀφελὴς ἄνθρωπος καὶ δὲν ἐγνώριζεν οὔτε ὁ ἴδιος πῶς τοῦ ἦλθεν ἡ ἔμπνευσις κατὰ τὴν κρίσιμον ἐκείνην στιγμὴν τῆς ζωῆς του νὰ ἀνακοινώσῃ εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῆς Τσέκας ὅτι εἶχεν ἤδη... ἀποθάνει!

ΑΡΚΑΔΙΟΣ ΑΒΕΡΤΣΕΓΚΟ

ΑΥΤΟΝΟΜΟΣ ΣΤΑΦΙΔΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

Ναύλωσις ἀτμοπλοίου διὰ μεταφορὰν θείου ἐξ Ἰταλίας

Ὁ Αὐτόνομος Σταφιδικὸς Ὀργανισμὸς προσκαλεῖ τοὺς βουλομένους ὅπως μέχρι τῆς 4ης τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. ἡμέρας Σαββάτου καὶ ὥρας 10 π. μ. ὑποβάλωσιν εἰς τὰ γραφεῖα του (ὁδὸς Μητροπόλεως 11) προσφορὰς διὰ τὴν δι' ἀτμοπλοίου μεταφορὰν ἐντὸς τῶν μηνῶν Μαρτίου καὶ Ἀπριλίου 5000 τόννων ἤτοι 100000 ἡμισάκκων θείου, ὧν ἡ μὲν φόρτωσις θὰ γίνῃ ἐκ τῶν λιμένων Κατάνης καὶ Λικάτας τῆς Σικελίας, ἡ δὲ ἐκφόρτωσις εἰς δώδεκα διαφόρους λιμένας τῆς Πελοποννήσου καὶ Ἰονίων νήσων.

Λεπτομερείας περὶ τῆς ἐν λόγῳ μεταφορᾶς δύνανται νὰ λάβωσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι καθ' ἑκάστην ἐργάσιμον ἡμέραν ἐν τοῖς ὡς ἄνω γραφείοις. Οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις δύνανται νὰ ζητήσωσι τηλεγραφικῶς τὴν ἀποστολὴν αὐτοῖς τῶν σχετικῶν ὅρων.

Δημοσιευθήτω διὰ τῶν λαβουσῶν ἔγγραφον ἐντολὴν ἐφημερίδων.

ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ
POLICE PRIVEE
Φύλακες καταστημάτων, οἰκιῶν, ἐργοστασίων, κτημάτων, ἀτόμων.
Ἀναζητήσεις (RECHERCHES) διὰ πᾶσαν ὑπόθεσιν καὶ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ πάσης φύσεως διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ ἐξωτερικόν.
ΓΡΑΦΕΙΑ:
Ὁδὸς Κοραῆ — Πανεπιστημίου Μέγαρον Οἰκονόμου Α' ὄροφος
Ἐντολαὶ δεκταὶ ἐν τοῖς γραφείοις καὶ ταχυδρομικῶς διὰ συστημένων

ΚΑΠΑΡΝΤΙΝΕΣ
Ἕτοιμες καὶ παραγγελίαι ἀπὸ καλὰ ὑφάσματα, ἄπιεγα χρώματα, πολὺ φθηνά.
ΠΑΖΑΡ Στοᾶ Ἀρσακείου

ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΣΤΟ ΑΤΤΙΚΟΝ
LE DUEL
ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ
ΜΑΙΝΤΥ ΚΡΙΣΤΙΑΝΣ-ΓΚΑΜΠΡΟ ΓΚΑΜΠΡΙΟ-ΖΑΝ ΜΥΡΑΤ
ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΑΤΤΙΚΟΝ

ΚΟΛΛΑΡΟΣ & ΧΑΤΖΗΣΠΥΡΟΣ
Στοὰ Ἀρσακείου 8
ΑΝΔΡΙΚΑ ΕΙΔΗ
Ἀπὸ τῆς ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ 20 τρέχ. μέχρι τῆς ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ 3 Φεβρουαρίου ἅπαντα τὰ ἐναπομείναντα ΧΕΙΜΕΡΙΝΑ εἴδη θὰ πωλοῦνται εἰς τιμὰς πρωτοφανεῖς.
ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ 20 ΜΕΧΡΙ 50 0)0
ΕΠΑΝΩΦΟΡΙΑ ΤΩΝ 1200 ΔΡΧ. ΜΟΝΟΝ 650
ΑΔΙΑΒΡΟΧΑ ΑΓΓΛΙΚΑ ΤΩΝ 1400 ΔΡΧ. ΜΟΝΟΝ 750

ΣΙΝΕ
ΡΕΓΙΝΑ
ΟΔΟΣ ΙΩΝΟΣ
ΠΛΗΣΙΟΝ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ
GLORIA SWANSON
ΣΗΜΕΡΟΝ
GLORIA SWANSON
Η ΜΕΓΑΛΗ ΚΥΡΙΑ
ΣΗΜΕΡΟΝ ΣΗΜΕΡΟΝ
ΣΙΝΕ ΡΕΓΙΝΑ ΣΙΝΕ ΡΕΓΙΝΑ
ΣΗΜΕΡΟΝ ΣΗΜΕΡΟΝ
GLORIA SWANSON
„ΓΚΡΕΚΑ„ „ΓΚΡΕΚΑ„

ΞΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΕΝΩΣΙΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΙΣΤΩΝ

Πρὸς τὴν Σεβαστὴν Κυβέρνησιν

Τὸ Σωματεῖον ἡμῶν, περισσότερον παντὸς ἄλλου ἐνδιαφερόμενον διὰ τὴν βελτίωσιν τοῦ ὁδικοῦ δικτύου τῆς χώρας, παρηκολούθησεν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς μετ' ἀγρύπνου ἐνδιαφέροντος τὸ ὁδοποιητικὸν πρόγραμμα τῆς Κυβερνήσεως καὶ μετὰ δυσφορίας ἔβλεπε τὴν βραδεῖαν ἐξέλιξιν αὐτοῦ. Μεταβολαὶ συστημάτων, ἀκυρώσεις δημοπρασίας, βραδύτητες περὶ τὴν ἔκδοσιν ἀποφάσεων ἑκάστοτε ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὑπῆρξαν ἡ ἀφορμὴ ὥστε ζωτικώτατον, ἐπεῖγον καὶ ἐξόχως γενικοῦ ἐνδιαφέροντος ζήτημα νὰ παρελκύηται, νὰ χρονίζῃ νὰ τελματοῦται, ἀλλὰ καὶ συγχρόνως συνετελέσαν ὥστε νὰ γεννηθῇ ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ κόσμου ἡ ἀμφιβολία περὶ τῆς ἱκανότητος καὶ τῆς δυνάμεως τῆς Κυβερνήσεως ὅπως ἀπαλλαγῇ ματαιοδόξων ἐγωϊσμῶν, μικρολόγων ἀτομικῶν βλέψεων καὶ συμφεροντολογικῶν ἔξωθεν ἀντιδράσεων ἵνα δυνηθῇ νὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος, ἐξ οὗ ἐξαρτᾶται ἡ εὐημερία, ἡ ἀσφάλεια καὶ ὁ πολιτισμὸς τῆς χώρας καὶ ὅπερ προώρισται νὰ ἀποτελέσῃ εὐσταθῆ στῦλον πρὸς στερέωσιν τοῦ κοινωνικοῦ καθεστῶτος.

Παραλείποντες τὸ ἀπώτερον παρελθὸν σταματῶμεν εἰς τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 5ης Δεκεμβρίου, ὁπότε ἔλαβε χώραν τὸ δεύτερον στάδιον τῆς δημοπρασίας μέχρι σήμερον. Πλησιάζουσι νὰ συμπληρωθῶσιν ἔκτοτε δύο ὁλόκληροι μῆνες οἵτινες εἰς οὐδὲν ἄλλο ἐχρησίμευσαν παρὰ μόνον εἰς τὸ νὰ παρουσιάσουν τὸ ἥκιστα σοβαρὸν καὶ ἀξιοπρεπὲς θέαμα κατὰ τὸ ὁποῖον διάφοροι μεσῖται καὶ γνωστοὶ προμηθευταὶ διεκδικοῦν τὴν ἀναδοχὴν τοῦ ἔργου καὶ τὴν ἐξεύρεσιν τοῦ δανείου τῶν 6 ἑκατομμυρίων λιρῶν, ρυμουλκοῦντες δυστυχῶς ὄπισθεν αὐτῶν, διαφόρους, κατὰ τὸ λέγειν αὐτῶν, ἰσχύοντας.

Δὲν εἶνε τῆς ἁρμοδιότητός μας νὰ ἀσχοληθῶμεν ἐπὶ τῆς ἱκανότητος τῶν ἀναδόχων καὶ τοῦ συμφερωτέρου ἐξ αὐτῶν διὰ τὸ Δημόσιον. Εἶνε ὅμως ἀφ' ἑτέρου δικαίωμα καὶ καθῆκον ἡμῶν καὶ ὡς πολιτῶν Ἑλλήνων καὶ πρὸ παντὸς ὡς περισσότερον παντὸς ἄλλου ἐνδιαφερομένων διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ λόγῳ τοῦ ἐπαγγέλματός μας καὶ λόγῳ τῆς βαρείας φορολογίας ἣν ὑφιστάμεθα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, εἶνε λέγομεν δικαίωμα καὶ καθῆκον ἡμῶν ν' ἀξιώσωμεν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ὅπως θέτουσα κατὰ μέρος πᾶσαν μικροπολιτικὴν ἄποψιν προβῇ ἀποφασιστικῶς καὶ τάχιστα εἰς τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος. Ἀσχέτως τῆς γενικωτέρας ζημίας ἣν ὑφίσταται ἡ χώρα καὶ τὸ δημόσιον ἐκ τῆς παρελκύσεως τοῦ ζητήματος, αἱ τρομακτικαὶ φθοραὶ καὶ καταστροφαὶ ἃς ὑφίστανται τὰ αὐτοκίνητα ἡμῶν καὶ ἡ ἀνεργία ἥτις μαστίζει τὸν κλάδον ἡμῶν εἶνε ἀρκετὰ ὅπως μᾶς φέρωσιν εἰς ἀπόγνωσιν τῆς ὁποίας ἡ ἐλαφροτέρα συνέπεια θὰ εἶνε ἡ ἄρνησις πρὸς πληρωμὴν φόρων διὰ δρόμους μὴ ὑπάρχοντας.

Ἐπίσης ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τῆς ἑταιρείας εἰς ἣν θὰ ἀναθέσῃ τὴν κατασκευὴν τῶν ἔργων διότι, ὡς καὶ ἄλλοτε ἔσχομεν τὴν εὐκαιρίαν νὰ ὑποδείξωμεν διὰ σειρᾶς ἄρθρων, τὸ ἔγκλημα τῆς κατασκευῆς ὁδῶν ὅπως εἶνε ἡ ὁδὸς Πειραιῶς, δὲν πρέπει νὰ ἐπαναληφθῇ.

Δὲν πιστεύομεν δὲ νὰ διαφεύγῃ τῆς προσοχῆς τῆς Κυβερνήσεως τὸ γεγονός, ὅτι ὅπως ἔχει ὁ σχετικὸς νόμος ματαιουμένης τῆς γενομένης δημοπρασίας, παύει καὶ ἡ ἰσχὺς τοῦ νόμου τούτου καὶ συνεπῶς δὲν δύναται νὰ γίνῃ λόγος πλέον περὶ ὁδοποιίας, ἐνῷ ἐξ ἄλλου ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους οὔτε προβλέπει οὔτε δύναται νὰ προβλέψῃ τὰ στοιχειώδη καὶ συνήθη ποσὰ διὰ τὴν συντήρησιν τῶν δημοσίων ὁδῶν.

Ἀναφερόμεθα ἐπίσης εἰς τὴν Γενικὴν Συνομοσπονδίαν τῶν Ἐπαγγελματιῶν εἰς ἣν ἀνήκομεν, ὅπως ἐν τῷ ἐνδιαφέροντι ὅπερ ἔδειξε πάντοτε δι' ἔργα κοινῆς ὠφελείας, ἐπέμβῃ παρὰ τῇ Κυβερνήσει διὰ τὴν ἀποφυγὴν τῆς ματαιώσεως ἑνὸς τοιούτου κολοσσιαίου ἔργου τὸ ὁποῖον τοσοῦτον θέλει συμβάλει εἰς τὴν πλουτοπαραγωγικὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας καὶ θὰ δώσῃ ἐργασίαν εἰς χιλιάδας ἐργατῶν, καὶ οὕτω ἀποφευχθῇ ὁ λόγῳ τῆς ἀνεργίας ὑφιστάμενος κοινωνικὸς κίνδυνος.

Ἐπικαλεῖται τὴν ἐπέμβασιν τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους οἵτινες κατανοοῦσι τὰς ἀνάγκας τῶν ἐπαρχιῶν των ἀπὸ ἀπόψεως συγκοινωνιακῆς καὶ οἵτινες ἐν περιπτώσει ματαιώσεως τοῦ ἔργου θὰ ὑπέχωσιν ἀκεραίαν τὴν εὐθύνην τοῦ μαρασμοῦ τῶν ἐν λόγῳ ἐπαρχιῶν.

Μετὰ πάσης τιμῆς

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Θ. ΛΙΒΑΘΙΝΟΣ Δ. Γιαννούλης

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Πρὸς τὴν Ἀνώνυμον Τεχνικὴν Ἑταιρείαν

Δ. ΚΑΨΑΜΠΕΛΗΣ ΚΑΙ Σ^ΙΑ

Διατελῶ ἀκόμη ὑπὸ πρωτοφανῆ κατάπληξιν μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς δημοσιευθείσης εἰς τὸ σημερινὸν «Ἐλεύθερον Βῆμα» ἐπιστολῆς σας εἰς ἀπάντησιν τῶν περὶ τοῦ ζητήματος τῆς ὁδοποιίας παρατηρήσεων τῆς εἰρημένης ἐφημερίδος.

Τῇ ἀληθείᾳ, χρειάζεται τεραστία δόσις ἀναισχυντίας καὶ θράσος ἀνυπολόγιστον προκειμένου νὰ ἐκφράσετε σεῖς τεχνικὰς γνώμας ἐνῷ εἶσθε ὑπεύθυνος διὰ συντελεσθέντα τεχνικὰ ἔργα, ὡς ἡ ὁδὸς Πειραιῶς ἡ ὁποία ἐντὸς ἑβδομάδων μόλις ἐνεφάνισε πρωτοφανὲς αἶσχος τεχνικῆς ἀποδόσεως.

Ἡ περίφημος ὅμως ἑταιρεία Καψαμπέλης καὶ Σία τὰ μέλη τῆς ὁποίας ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς τεχνικῆς Ἑταιρείας Α.Κ.Τ.Ε. ἐνεφάνισαν τὸ φρικῶδες ἐξάμβλωμα ὁδοποιητικῆς τέχνης τὴν ὁδὸν Πειραιῶς, περὶ τῆς ὁποίας ἐπὶ μῆνας τώρα ἐγράφησαν εἰς ὁλόκληρον τὸν Ἀθηναϊκὸν Τύπον ἄρθρα καὶ διατριβαὶ καυτηριάζουσαι τὴν ἐλεεινὴν κατάστασιν ταύτης, ἐτόλμησαν νὰ ὑποβάλουν προτάσεις ἀναλήψεως τοῦ κολοσσιαίου ἔργου τῆς ἐθνικῆς ὁδοποιίας, τὸ δὲ συμβούλιον τῶν Δημοσίων Ἔργων ἀντὶ νὰ ἀπορρίψῃ ἀσυζητητὶ καὶ ἀνεξετάστως τὰς προτάσεις τῆς ἐν λόγῳ ἁμαρτωλῆς ἑταιρείας, τὴν ὁποίαν ὤφειλε νὰ ἔχῃ ἤδη καταγγείλει ὡς ἐπιδείξασαν τὴν χυδαιοτέραν ἀνεπάρκειαν εἰς βάρος τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ Κράτους μὲ τὸ ὁποῖον εἶχε συμβληθῇ, τοὐναντίον ἐδέχθη νὰ συζητήσῃ σοβαρῶς τὰς προτάσεις ταύτας ἐν συγκρίσει πρὸς ἄλλας ὑποβληθείσας παρ' ὁμίλου ἀπολαμβάνοντος παγκοσμίου ἠθικοῦ κύρους.

Ταυτοχρόνως εἶχε καὶ τὸ πρωτοφανὲς θράσος νὰ ἐπιτεθῇ κατὰ τῆς κατασκευῆς ἔργων ἄλλων ἑταιρειῶν, ἅτινα ἔργα ἐκτελεσθέντα μετὰ εἰλικρινείας διατηροῦνται εἰς ἀρίστην κατάστασιν καίτοι τὸ κόστος αὐτῶν εἶνε κατὰ πολὺ μικρότερον ἀπὸ ὅ,τι ἡ ἑταιρεία αὐτὴ κατεσκεύασε τὴν ὁδὸν Πειραιῶς, εἰς τρόπον ὥστε καὶ αὐτὴ ἡ ἑταιρεία ἧς μετέχουσιν οἱ σύντροφοι Καψαμπέλης νὰ ἐφαρμόσῃ τὸ ἴδιον σύστημα καὶ διὰ τὴν ὁδὸν Πειραιῶς, ὅταν ὑποχρεωθῇ παρὰ τοῦ Δημοσίου νὰ τὴν ἀνακατασκευάσῃ.

Διερμηνεύω τὴν ψυχικὴν ἀναστάτωσιν ὅλων τῶν συναδέλφων μου αὐτοκινητιστῶν τῶν ὁποίων ἡ μοναδικὴ κινητὴ περιουσία περιοριζομένη εἰς ἕνα αὐτοκίνητον κατεστράφη ἐκ μόνης τῆς διαδρομῆς τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς, καὶ οἵτινες καταρῶνται ἡμᾶς, ρίπτοντες λίθον ἀναθέματος διερχόμενοι τὴν ὁδὸν ταύτην.

Αὐτὰ δέ, μόνον ἐν Ἑλλάδι δύνανται νὰ λαμβάνουν χώραν.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Πανελ. Ἑνωσ. Αὐτοκινητιστῶν ΘΕΟΔ. Θ. ΛΙΒΑΘΙΝΟΣ

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ κατοικία μεσημβρινὴ δύο δωματίων, κουζίνας, νερὸ ἄφθονο, ἠλεκτρικὸ κλπ. Ὁμοίως δωμάτια διὰ κυρίους ὁδὸς Παλλάδος, ἀριθ. 20, πάροδος Ἀθηνᾶς.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἓν δωμάτιον διὰ γραφεῖον εἰς τὸ α' πάτωμα Στοᾶς Πεσμαζόγλου ἀντὶ δρχ. 2000 μηνιαίως. Πληροφορίαι Λογιστήριον «Πρωΐας».

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἀπὸ σήμερον διαμέρισμα ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐξ ἐννέα (9) δωματίων μεγάλων καὶ λοιπῶν χρειωδῶν ἐν τῇ Στοᾷ Πεσμαζόγλου, κατάλληλον διὰ γραφεῖα καὶ διὰ κατοικίας πρὸς 1500 δραχμὰς κατὰ δωμάτιον. Ἀνελλιπὴς λειτουργία ἀνελκυστῆρος.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Νικ. Χούντρᾳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κηφισσίας ἀρ. 2 οἰκίας Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ παραδιδόμενον ἀμέσως κατάστημα διαστάσεων 10Χ4 1)2 μέτρων ἐν τῇ Στοᾷ Πεσμαζόγλου.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Νικ. Χούντρᾳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐν τῇ ὁδῷ Κηφισσίας ἀριθ. 4 ἰσόγειον διαμέρισμα ἐκ 3 δωματίων, λουτροῦ καὶ λοιπῶν χρειωδῶν ἀντὶ δρ. 3000 μηνιαίως. Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρᾳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11—12 π.μ. καθ' ἑκάστην καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς ἐπὶ τῆς λεωφ. Κηφισσίας ἀρ. 2 οἰκίας Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει γκαράζ, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατριάρχου Ἰωακείμ, κατάλληλον διὰ ὀκτὼ αὐτοκίνητα, μετ' ἐργοστασίου 8Χ8 τ.μ. (δυνάμενον νὰ χρησιμεύσῃ καὶ ὡς ἀποθήκη) καὶ εὐρυχώρου αὐλῆς.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Νικ. Χούντρᾳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς ἐπὶ τῆς λεωφ. Κηφισσίας οἰκίας Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ δύο δωμάτια καλῶς ἐπιπλωμένα ἀποκλειστικῶς εἰς κυρίας ἢ δεσποινίδας. Ἀκομινάτου 31β.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ὑπηρέτρια, ὁδὸς Βύρωνος 18, ἰσόγειον.

ΚΥΡΙΑ ἀναλαμβάνει καλλιτεχνικὰ κεντήματα καὶ οἰκιακὴν ραπτικὴν εἰς τὴν κατοικίαν της. Πληροφορίαι Βύρωνος 18 ἰσόγειον 10—11 1)2 π.μ.

ΕΞΗΦΑΝΙΣΘΗ ἀπὸ προχθὲς ἐκ τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Εὐκλείδου 34 οἰκίας της ἡ 40οῦτις Ἀλεξάνδρα Ἀντωνάτου πάσχουσα ἐκ νευρασθενείας. Παρακαλεῖται ὁ γνωρίζων τι περὶ αὐτῆς νὰ εἰδοποιήσῃ τοὺς οἰκείους της ἢ τὸ πλησιέστερον ἀστυνομικὸν τμῆμα ἀστυνομίας πόλεων.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ παρὰ τὴν στάσιν Λεβίδου ἔπαυλις πολυτελεστάτη ἐκ 12 δωματίων, γκαρὰζ καὶ κήπου ἐκ Π. Τ. 1200 κατάλληλος καὶ διὰ κλινικήν. Πληροφορίαι Λογιστήριον «Πρωΐας».

ΕΝΕΚΑ ἀνακαινίσεως τοῦ καταστήματος ἐκποιοῦνται τὰ πολυτελῆ ἔπιπλα Π. Λεχοῦ Νίκης 14. Ὠφεληθῆτε τῆς εὐκαιρίας.

ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΟΣ προσφέρει τὴν ἄδειάν του πρὸς ἵδρυσιν φαρμακείου. Ἀπευθυντέον Χ.Ι.Γ. Μαυρολίθαρον.

ΔΙΑΛΥΣΙΣ ΛΟΓΩ ΚΑΤΕΔΑΦΙΣΕΩΣ
ΤΟ ΡΕΚΟΡ
Δ. ΚΟΡΑΚΗ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ 20
Ἐκποιεῖ ὅλα τὰ μοδέρνα τοῦ εἴδη τῆς ΕΠΟΧΗΣ

ΣΑΒΒΑΣ ΒΑΛΛΙΔΗΣ
ΟΥΡΟΛΟΓΙΚΑ-ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΑ ΚΑΙ ΜΕΤΑΔΟΤΙΚΑ ΝΟΣΗΜΑΤΑ
ὑπὲρ τριετίαν ἐν ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ καὶ ΒΕΡΟΛΙΝῼ εἰς τὰ νοσήματα τοῦ Οὐροποιο-Γεννητικοῦ συστήματος ἐργασθέντος.
Ἡ τελειοτέρα ἐφαρμογὴ τῆς ΔΙΑΘΕΡΜΙΑΣ διὰ τὰ ΜΕΤΑΔΟΤΙΚΑ νοσήματα.
Καποδιστρίου 17 Πλατ. Κάνιγγος
Ὧρ. ἐπ. 8-1 π.μ. 4-8 μ.μ. Τηλ. 5-67

ΑΝΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

(Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ)

Μία ἄδικος φορολογία

ΡΕΘΥΜΝΟΝ (Ταχ)κὴ ἀνταπόκρισις) Ὅτι πᾶσα πολιτεία δὲν δύναται νὰ σταθῇ στὰ πόδια της ἄνευ φόρων οὐδεὶς δύναται νὰ ἀντείπῃ, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἡ πολιτεία δὲν πρέπει νὰ γίνεται βιαία καὶ ἀδυσώπητος οὐδεὶς θὰ τὸ ὑποστηρίξῃ. Τίθενται οἱ φόροι βαρεῖς καὶ οὐδεὶς ἀνθίσταται εἰς τὴν πληρωμήν των, εἰσπράττονται κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον τραχέως ὑπὸ ἀνικάνων ὀργάνων, ἀλλὰ καὶ τοῦτο οἰκονομεῖται, ἀναλογοῦνται φόροι εἰς τοὺς πολίτας δυσαναλόγως τοῦ κέρδους, ὅταν τύχῃ ἀνάξια ὄργανα νὰ διαχειρίζωνται μίαν ὑπηρεσίαν, ἀλλὰ καὶ τοῦτο συγχωρεῖται.

Ἡ εἴσπραξις ὅμως φόρων ἀνυπάρκτων εἰσοδημάτων εἶνε ὑπεξαίρεσις τοῦ ἐπιουσίου ἄρτου τοῦ λαοῦ, εἶνε λῃστεία, εἶνε κακούργημα τοῦ ἐπισήμου κράτους. Συνέβη εἰς τὸν νομόν μας νὰ ἀνθρακοποιήσωσι κατὰ τὸ 1926 μερικοὶ γεωργοὶ ξύλα ἀπὸ τὸ κλάδευμα τῶν ἐλαιῶν, κατόπιν τῶν τόσων διατυπώσεων αἱ ὁποῖαι ἀπαιτοῦνται ἀκόμη καὶ διὰ μίαν τοιαύτης προελεύσεως ξύλων ἀνθρακοποίησιν καὶ κατὰ τὸ παρὸν οἰκονομικὸν ἔτος νὰ ζητῆται καὶ πάλιν ἐπιτήδευμα. Ἀλλ' οἱ εὐλογημένοι ἐξήτασαν ἂν οἱ πέρυσι δηλώσαντες τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἀνθρακοποιοῦ τὸ ἐξήσκησαν καὶ ἐφέτος ἢ ἂν εὑρίσκωνται εἰς τὴν ζωὴν οἱ προπέρυσι ἐπαγγελματίαι; Ἂν ἀποθάνῃ ἕνας ἐπαγγελματίας καὶ τὸ Κράτος δὲν ζητήσῃ τὸ πρῶτον ἔτος τοῦ θανάτου του τὸ ἐπιτήδευμα ἢ ἀκόμη καὶ τὸ δεύτερον, θὰ ἐξακολουθήσῃ τὸ Κράτος νὰ τὸν λογαριάζῃ μεταξὺ τῶν ἐπαγγελματιῶν του καὶ νὰ τοῦ ζητῇ τὸν φόρον.

Ὁ λαθραίως ἐπαγγελλόμενος ἓν ἐπάγγελμα ἀρκετὰ θὰ εἶνε δυνατὸν νὰ τιμωρῆται καὶ ὁ νομοταγὴς καὶ φιλόνομος οὐ μόνον νὰ μὴ λῃστεύηται, ἀλλὰ καὶ νὰ μὴ παρενοχλῆται παντάπασι διότι τοῦ εἶνε ἀρκετὴ ἡ θέσις εἰς τὴν ὁποίαν τὸν ἔχει φέρει ἡ οἰκονομική του κατάστασις.

Ἀλλὰ δὲν πταίουσι βεβαίως οἱ συντάσσοντες ἀπὸ τὰ γραφεῖα τὸν νόμον, ἀλλ' ἐκεῖνοι τοὺς ὁποίους στέλλομεν νὰ τοὺς ἐπεξεργασθῶσι τυφλοῖς ὄμμασι καὶ νὰ τοὺς ψηφίσωσι κοιμώμενοι ἢ ἀπόντες. Δὲν νομίζει τὸ ἁρμόδιον ὑπουργεῖον ὅτι πρέπει νὰ διατάξῃ τηλεγραφικῶς τὸν κ. ταμίαν Ρεθύμνης νὰ ἀναστείλῃ τὰ ἐντάλματα τῶν ἐνσταθέντων ἐνώπιον τῆς οἰκονομικῆς ἐφορείας, διὰ τοιαύτας ἀνυπάρκτους ὑποχρεώσεις, μέχρις οὗ καὶ τυπικῶς κυρωθῇ ἡ ἀκύρωσις τῆς τοιαύτης φορολογίας, ἀφοῦ ἥ τε δασικὴ καὶ οἰκονομικὴ ὑπηρεσία ἐπείσθησαν περὶ τοῦ δικαίου τούτων; Διότι τὰ ἐντάλματα εὑρίσκονται εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἐκτελεστικῶν ὀργάνων, τὰ ὁποῖα πιέζουσι τοὺς κατοίκους, ἕως ὅτου αἱ ὑπηρεσιακοὶ ἐνέργειαι περατωθῶσιν, ἵνα μὴ οἱ δυστυχεῖς πολῖται ἀναγκασθῶσι νὰ πληρώσωσι; Ἂν ὄντως πονῇ ἡ πολιτεία τοὺς πολίτας, ἂς προβῇ τὸ ταχύτερον εἰς τὴν δικαίαν καὶ ἐπιβεβλημένην ταύτην ἐνέργειαν. Ζ.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

(Ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ ἢ ὑπογεγραμμέναι μὲ ψευδώνυμον οὔτε ἐνεργοῦνται, οὔτε τυγχάνουν ἀπαντήσεως. Πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ εἶνε ὑπογεγραμμέναι εὐαναγνώστως μὲ τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ νὰ περιέχουν ὅλα τὰ στοιχεῖα τῶν ὑποθέσεων περὶ ὧν ζητοῦνται πληροφορίαι. Τὸ Τμῆμα ἐπαρχιῶν θὰ τηρῇ ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν, δημοσιεῦον τὴν ἀπάντησιν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα ἢ τὸ ψευδώνυμον ποὺ θὰ ὁρίσῃ ὁ ἀπευθυνόμενος. Πᾶσαι αἱ πληροφορίαι παρέχονται εἰς τοὺς ἀπευθυνομένους πρὸς τὸ τμῆμα ἀλληλογραφίας τῆς «Πρωΐας» ἀπολύτως δωρεάν).

κ. Θ. Χ'' Ἀνδρέαν Ἀπαλόν, Ἡράκλειον. — Ἀποστείλατέ μας τὸ εἰς χεῖράς σας ἀπόκομμα ὑπευθύνου δηλώσεως διὰ νὰ καταχωρηθῆτε εἰς τὸ φύλλον τοῦ συμπληρωματικοῦ.

κ. Μαρίαν Π. Κολόσογλου, Βόλον. —Καταχωρήθητε εἰς τὸ συμπληρωματικὸν Φουντουκλῆ. Γράψατέ μας τὴν διεύθυνσίν σας διὰ νὰ σᾶς στείλωμεν τὸ ἀπόκομμα τῆς ὑπευθύνου δηλώσεώς σας.

κ. Ἀναστ. Καρασάββαν, Βόλον. — Δικαιολογητικά σας ἐπεδόθησαν Διεύθυνσιν Ἀνταλλαγῆς πρὸς τακτοποίησιν τῆς ὑποθέσεώς σας.

κ. Δημ. Χ. Βαλλίδην, Ἀγρίνιον. — Καταχωρήθητε εἰς τὸ συμπληρωματικόν.

κ. Δημ. Μαλτῖκον, Μεσολόγγιον. — Ὁμοίως.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

ΟΛΑ ΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΕΠΙ ΤΑΠΗΤΟΣ

ΑΦΕΙΔΕΙΣ ΥΠΟΣΧΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΜΟΝΟΝ ΥΠΟΣΧΕΣΕΙΣ

ΚΑΒΑΛΛΑ, Ἰανουάριος. — Τὰ λιμενικὰ ἔργα Καβάλλας, τὰ τόσον ἀξιόλογα, θὰ δώσουν ἀσφαλῶς νέαν κίνησιν εἰς τὴν πόλιν ἐδῶ καὶ ἐργασίαν εἰς ἀέργους, ἔστω καὶ ἐὰν πρόκειται νὰ ἐκτελεσθῇ τὸ πρῶτον μέρος αὐτῶν. Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως ὑπάρχει πάντοτε τὸ πρόβλημα τῆς ὑπερσυγκεντρώσεως πληθυσμοῦ. Πῶς θὰ λυθῇ αὐτό, ἀφοῦ δὲν προβλέπεται προσεχῶς ἡ ἐκτέλεσις τοῦ δευτέρου τμήματος τῶν ἔργων, τὰ ὁποῖα θὰ προικοδοτήσουν τὸν τόπον μὲ νέας κατοικίας, ἀφθόνους, ἀλλὰ καὶ ἀνέτους; Θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ ὑφίσταται ἐπὶ μακρὸν εἰσέτι τὸ σημερινὸν στίβαγμα τοῦ κόσμου μέσα στὰ ἀνθυγιεινὰ ἐκεῖνα καὶ ἐρειπωμένα σπίτια, τὰ ὁποῖα κατὰ τὰ 9)10 ἀνήκουν εἰς τὴν περιουσίαν τῶν ἀνταλλαξίμων; Εἶνε περίεργον τὸ θέαμα τῶν περισσοτέρων ἐξ αὐτῶν. Εἰς τοὺς τοίχους τῆς προσόψεως πρασινίζει ἡ χλόη ποὺ ἐφύτρωσε ἀπὸ τὴν ὑγρασίαν. Φαντασθῆτε τί γίνεται εἰς τοὺς ἐσωτερικοὺς τοίχους, οἱ ὁποῖοι εὑρίσκονται κατ' ἀνάγκην ἐνσφηνωμένοι στὶς πλαγιὲς τῶν λόφων, γιατὶ ὅλαι αἱ οἰκοδομαί, πλὴν τῶν τῆς πρώτης παραλιακῆς γραμμῆς, ἔχουν κτισθῇ ἐκ τῆς ἀνάγκης τῆς γεωλογικῆς συστάσεως ἐπὶ τῶν ἀποκρήμνων πλαγιῶν, οἱ δὲ δρόμοι ἐν πολλοῖς δὲν ὑπερβαίνουν τὰ δύο-τρία μέτρα πλάτους!

Παρέστην εἰς μίαν ἀπὸ τὰς πομπώδεις ἐκείνας συνεδριάσεις τὰς γενομένας δημοσίᾳ δι' εὐνοήτους λόγους κατὰ τὴν ἐδῶ ἄφιξιν τοῦ Ὑφυπουργοῦ τῆς Γεωργίας κ. Μπακάλμπαση, συνοδευομένου ὑπὸ ἐπιτελείου ἀνωτέρων ὑπαλλήλων, μηδ' αὐτοῦ τοῦ περιβοήτου γενικοῦ διευθυντοῦ τοῦ Ἐποικισμοῦ Μακεδονίας κ. Καραμάνου ἐξαιρουμένου.

Ἐὰν δὲν συνέβαινε νὰ ἔχω πεῖραν τῶν τοιούτων συνεδριάσεων, θὰ ἐμακάριζα τοὺς ἄρχοντας τῆς Καβάλλας, διότι τοὺς ἐδόθηκε ἡ εὐκαιρία ἅπαξ διὰ παντὸς νὰ λύσουν τὰ περίπλοκα ζητήματά τους ἐπὶ τόπου ἀντὶ νὰ καταγίνωνται μὲ ἀναφορὰς ἐπὶ ἀναφορῶν, εἰς τὰς ὁποίας τὸ Κέντρον πολλάκις δὲν ἀπαντᾷ ἢ ἀπαντᾷ ὅταν δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη πλέον ἐπεμβάσεώς του.

Ἴλιγγος μὲ κατέλαβεν ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς, ἀφ' ἧς ἤκουσα ἀναπτυσσόμενα τὰ χρήζοντα ἀμέσου ἐπιλύσεως τοπικὰ ζητήματα καὶ παρὰ τὴν πεῖράν μου ἐξ ἄλλων ὑπουργικῶν περιοδειῶν, ἐδοκίμασα εὐχάριστον συγκίνησιν, διότι ἐπίστευσα πρὸς στιγμὴν ἀπὸ τὴν κατεύθυνσιν ποὺ ἐδίδετο εἰς τὴν συζήτησιν—καὶ μόνον, ἐννοεῖται, τὴν συζήτησιν—τῶν θεμάτων ἔμελλε νὰ προκύψῃ πρακτικὸν ἀποτέλεσμα. Ὅπως ἦτο φυσικόν, τὸ πρῶτον ἐκ τῶν θεμάτων ὑπῆρξεν ἡ ἀπορρόφησις τοῦ πληθυσμοῦ τῶν 80 χιλιάδων κατοίκων εἰς οἰκήματα δυνάμενα σήμερον νὰ περιλάβουν μόλις περὶ τὰς 35 χιλιάδας. Καὶ ὑπεστηρίχθη εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἡ ἀνάγκη τῆς ἀνοικοδομήσεως νέων συνοικισμῶν. Ἀλλὰ ποῦ; Εἶνε γνωστὸν ὅτι μόνον αἱ κορυφαὶ τῶν λόφων—καὶ αὐταὶ ὄχι ὅλαι—τῆς Καβάλλας δὲν εἶνε κατῳκημέναι. Εἶνε ἐπίσης βεβαιωμένον ὅτι ἐντὸς τῆς πόλεως Καβάλλας ἔχουν ἐγκατασταθῇ ἀγρόται (!) πρόσφυγες, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἤδη ἀστοποιηθῇ. Ἐὰν ἐπομένως προεκρίνοντο ἀγροτικοὶ συνοικισμοὶ ἡ ἐποίκησις αὐτῶν δι' ἀστοποιηθέντων ἀγροτῶν θὰ εἶνε δυσχερής, ἂν μὴ ἀδύνατος, διότι εὐκολώτερον εἶνε νὰ μετοικήσουν ἀστοὶ γνήσιοι εἰς ἀγροτικὰς ἐγκαταστάσεις, παρὰ ἀγρόται ἀστοποιηθέντες. Ὅπως ἐπίσης εἶνε γεγονός, κατὰ τὴν ὁμολογίαν αὐτοῦ τοῦ διευθύνοντος τὸν ἐποικισμὸν Μακεδονίας, ὅτι πολλοὶ ἀστοὶ πρόσφυγες ἐγκατεστάθησαν ἀγροτικῶς εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, χάρις εἰς τὴν ἔλλειψιν συστήματος φυσικὰ ἐποικιστικοῦ.

Καὶ ἠρευνήθη συναφῶς, ἐὰν καὶ κατὰ πόσον εἶνε νοητὴ ἡ ἀνέγερσις συνοικισμῶν ἡμιαγροτικῶν εἰς τὰς κορυφὰς τῶν ὑπερκειμένων τῆς Καβάλλας λόφων, ὅπου καὶ ἡ ἀμπελουργία ἠδύνατο ἄριστα νὰ ἀναπτυχθῇ. Ἀλλὰ μόνον ἠρευνήθη τοῦτο.

Ἐπροτάθη κατόπιν ἡ ἀνέγερσις μεγάλων καπναποθηκῶν διὰ συνεταιρισμῶν εἰς τὰ πέριξ χωρία καὶ κωμοπόλεις, εἰς τὰς ὁποίας νὰ γίνεται ἐμπορικὴ ἐπεξεργασία καὶ ἐναποθήκευσις καπνῶν ὑπὸ τῶν χωρικῶν, τῶν στερουμένων σήμερον καταλλήλων οἰκημάτων, ὥστε νὰ ὑποχρεωθῇ μέρος τοῦ ἐργατικοῦ κόσμου Καβάλλας νὰ παραμείνῃ εἰς τὰ πέριξ, ὅπου καὶ εἰς τὴν καπνοκαλλιέργειαν ἢ ἄλλον κλάδον γεωργικὸν θὰ ἐπιδοθῇ καὶ εἰς τὴν ἐπεξεργασίαν θὰ καταγίνεται. Ἀλλ' ὁ ἴδιος ὁ κ. Δήμαρχος Καβάλλας, ὁ ὁποῖος ἐπλειοδότει εἰς τὰς ζοφερὰς εἰκόνας, τὰς ὁποίας ἐπαρουσίαζεν ἡ συζήτησις διὰ τὴν ἀσφυκτικὴν θέσιν τοῦ πληθυσμοῦ τῆς πόλεως, ἐξανέστη κατὰ τῆς προτάσεως, μὴ στέργων νὰ ἴδῃ ἀραιούμενον τὸν πληθυσμὸν τῶν ὑπηκόων του, ἐκ τοῦ προφανοῦς φόβου μήπως μειωθῇ ὁ ὀργασμὸς τῆς Καβάλλας, ἔστω καὶ ἐὰν αὐτὸς εἶνε φαινομενικὸς καὶ μεστὸς μεγάλων κοινωνικῶν κινδύνων.

Καὶ τῆς συζητήσεως προχωρούσης διὰ τὴν «ἀπορρόφησιν τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Καβάλλας», οἱ συζητηταὶ ἔφθασαν καὶ εἰς τὴν ἀποξήρανσιν τῶν Φιλίππων, ἐκτάσεως 110 χιλιάδων περίπου στρεμμάτων, μαστιζούσης σήμερον τοὺς περιοίκους μὲ τὸ θανατηφόρον μικρόβιον τῶν ἑλωδῶν πυρετῶν, δυναμένης νὰ ἀποβῇ εἰς εὐφορωτάτην κοιλάδα, ἱκανὴν νὰ διαθρέψῃ καὶ τὸν πλεονάζοντα πληθυσμὸν Καβάλλας, ἀλλὰ καὶ ἄλλον πολύν. Εὐνόητον ὅτι τὸ θέμα ἔθιγη δι' ὀλίγην λογοκοπίαν ἁπλῶς, διότι καθαρῶς Κυβερνητικὸν ζήτημα, συνδεόμενον μὲ τὴν γενικωτέραν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ λυθῇ εἰς μίαν συνεδρίασιν πρόχειρον, ἀποσκοποῦσαν εἰς ἐπίδειξιν μᾶλλον παρὰ εἰς ἀπόδοσιν ἀποτελεσμάτων πρακτικῶν.

Παράπλευρα πρὸς τὴν «ἀπορρόφησιν» ἐξητάσθη ἀπὸ τοὺς συσκεπτομένους τὸ κακόν, τὸ ὁποῖον προξενοῦν οἱ δισχίλιοι ἐργάται Θάσου, οἱ ἐρχόμενοι πρὸς ἀνεύρεσιν ἐργασίας εἰς τὴν Καβάλλαν, ἐν ᾧ ἠδύναντο νὰ καταγίνουν εἰς ἐπιτόπιον βιομηχανίαν καὶ γενικὸς των πόθος εἶνε νὰ παύσουν τὴν πρὸς Καβάλλαν κάθοδον, ἐφ' ὅσον τοῖς ἐξασφαλισθῇ μεγαλύτερος κλῆρος καὶ τοὺς δοθῇ ἀτέλεια ἐκμεταλλεύσεως τῶν δασικῶν προϊόντων, διὰ νὰ καταγίνουν, ὅπως καὶ πρότερον, εἰς τὰ κατράμια. Ἀλλ' οὔτε τὸ πρῶτον πραγματοποιεῖται, οὔτε τὸ δεύτερον εἶνε κατορθωτόν.

Καὶ ἡ συζήτησις ἐγγίζει εἰς τὸ τέρμα. Θίγονται μερικὰ ἀκόμη ζητήματα ἴσης περίπου σοβαρότητος. Ὁ Μητροπολίτης ὑποδεικνύει τὴν ἀνάγκην τῆς κτηνοτροφικῆς ἐνισχύσεως τῶν βορεινῶν συνοικισμῶν, τοὺς ὁποίους ἡ καπνοκαλλιέργεια μόνον δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ συντηρήσῃ. Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης γνωματεύει ὅτι εἶνε ἀναγκαία ἡ ἀνάπτυξις τοῦ διαμετακομιστικοῦ ἐμπορίου ἐν συνδυασμῷ πρὸς ἔργα συγκοινωνίας καὶ μὲ ἐνίσχυσιν οἰκονομικὴν ἐκ μέρους τῶν Τραπεζῶν.

Καθ' ἣν δὲ στιγμὴν ἐγκατέλειπον οἱ συσκεφθέντες τὴν μεγάλην τράπεζαν τῆς αἰθούσης τοῦ Δημαρχείου, ὅπου ὅλα τὰ κεφαλαιώδη ζητήματα τοῦ τόπου ἐθίγησαν, κατάπληκτος παρετήρησα ὅτι οὐδεὶς ἐσκέφθη νὰ ἐρωτήσῃ τὸν Ὑπουργὸν ἢ καὶ τὸν ἴδιον ἑαυτόν του, πῶς ἐπὶ τέλους ἐλύθη τὸ σπουδαιότατον τοὐλάχιστον τῶν ζητημάτων, ἡ «ἀπορρόφησις», ὅπως τὴν ἐβάπτισαν κατὰ τὴν σύσκεψιν, τὸ ἀδιαχώρητον δηλαδὴ τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Καβάλλας;

Ταλαίπωρος ἐπαρχία! Ὅταν ἀκούῃ κανεὶς ὅτι ὑπουργὸς πρόκειται νὰ τὴν ἐπισκεφθῇ, αἰσθάνεται τὴν ἡδονὴν τῆς ἐλπίδος, ὅτι θὰ πραγματοποιήσῃ ἕνα μέρος τοὐλάχιστον τῶν ἀναγκῶν της. Ἀλλ' ὅταν ἀποχαιρετίσῃ τὸν Ὑπουργόν, τότε ξυπνᾷ ἀπὸ τὸν λήθαργον, διὰ νὰ ἀντιληφθῇ ὅτι αἱ ἐλπίδες μὲ τὰς ὁποίας ἔζησε δι' ὀλίγας ἡμέρας ἢ καὶ ὥρας ἦσαν φροῦδαι...

Ἀλλ' ἂς μὴ ἀπελπιζώμεθα. Ἄλλος ὑπουργὸς—πληροφοροῦν αἱ ἐφημερίδες τῆς Θεσσαλονίκης—ὁ κ. Κίρκος ἑτοιμάζεται ἤδη νὰ ἐκδράμῃ μέχρις ἐδῶ. Πόσον ὡραῖαι ἐλπίδες θὰ γεννηθοῦν καὶ πάλιν. Τί ὡραῖαι προσφωνήσεις καὶ ἀντιφωνήσεις θὰ ἀκουσθοῦν, ἀλλὰ καὶ πόσον πλούσια γεύματα θὰ δοθοῦν πρὸς τιμήν του! Οἱ δυστυχεῖς ἐπαρχιῶται δὲν φείδονται αὐτοῦ τοῦ εἴδους δαπανῶν, ἀρκεῖ ὁ ὑπουργὸς νὰ ἔχῃ τὸν ἰδιαίτερόν του, ὁ ὁποῖος νὰ κρατῇ σημειώσεις καὶ τὸ χαρτοφυλάκιόν του, ἀπὸ τὸ ὁποῖον νὰ σκορπίζῃ ὑποσχέσεις...

Μήπως πρὸ ὀλίγων ἀκόμη ἡμερῶν δὲν διῆλθεν ἐντεῦθεν ἀρχηγὸς κόμματος, ὁ ὁποῖος ὑπεσχέθη ὅτι εὐθὺς ὡς ἔλθῃ εἰς τὴν Ἀρχὴν θὰ δώσῃ εἰς τοὺς πρόσφυγας τὸ ὑπόλοιπον τῶν ἀπαιτήσεών των; Διατί ὄχι;

Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

ΑΜΑΛΙΕΙΟΝ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΝ ΚΟΡΑΣΙΩΝ

Συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 29 τοῦ Καταστατικοῦ, τὰ μέλη τοῦ Ἀμαλιείου Ὀρφανοτροφείου κορασίων καλοῦνται εἰς γενικὴν συνέλευσιν, γενησομένην ἐν τῷ καταστήματι αὐτοῦ, τὴν 5 Φεβρουαρίου 1928, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10 1)2 π.μ. μετὰ ἐπιμνημόσυνον δέησιν ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῶν ἀειμνήστων εὐεργετῶν, δωρητῶν καὶ μελῶν αὐτοῦ.

Θέματα τῆς γενικῆς συνελεύσεως:

Ὑποβολὴ τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς λήξάσης χρήσεως. Ὑποβολὴ τῆς ἐκθέσεως τῶν κ.κ. ἐλεγκτῶν. Ὑποβολὴ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς ἀρξαμένης χρήσεως. Τροποποίησις τοῦ καταστατικοῦ.

(Ἐκ τοῦ γραφείου)

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΩΝ ΚΑΙ ΒΙΟΤΕΧΝΩΝ

Προσκαλοῦνται τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου εἰς τακτικὴν ἐτησίαν Γεν. συνέλευσιν, γενησομένην αὔριον Κυριακήν, 29 Ἰανουαρίου καὶ ὥραν 10 π.μ. εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Συνδέσμου, μέγαρον Ἐπιμελητηρίου, ὁδὸς Ἀμερικῆς 8.

Ἀντικείμενα συνελεύσεως: Λογοδοσία τῆς Διοικ. ἐπιτροπῆς καὶ ἀρχαιρεσίαι.

(Ἐκ τοῦ γραφείου)

ΕΤΑΙΡΙΑ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τοῦ Κοινοῦ ὅτι ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Τετάρτης, 1 Φεβρουαρίου, εἰς τὰς ἁμαξοστοιχίας Ἀθηνῶν—Καλαμῶν καὶ τἀνάπαλιν ἡ Ἑταιρεία τῶν Wagons Lits *ἀνέλαβεν ὄχημα ἑστιατορίου μεταξὺ Ἀθηνῶν—Ἀχλαδοκάμπου καὶ ἀντιστρόφως πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν πρὸς Καλάμας ἢ ἐκ Καλαμῶν ἐπιβατῶν, ὡς καὶ πρὸς πληρεστέραν ἄνεσιν τῶν ἐπιθυμούντων νὰ ἐπισκεφθῶσι τὰς ἀρχαιότητας Τίρυνθος, Μυκηνῶν, Ἐπιδαύρου τοιούτων.*

Ἐν Ἀθήναις τὴν 27)1)28

(Ἐκ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως)

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Ἀπὸ 1ης Φεβρουαρίου ἄρχεται ἡ ἐφαρμογὴ τῶν μεταξὺ Ἑλληνικῶν καὶ Σερβικῶν Κρατικῶν σιδηροδρόμων, ὑπογραφεισῶν συμφωνιῶν περὶ κατ' εὐθεῖαν μεταφορᾶς ἐμπορευμάτων. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης θὰ δύνανται νὰ σταλοῦν ἐμπορεύματα κατ' εὐθεῖαν ἐκ τῶν σταθμῶν τῶν Σιδηροδρόμων τοῦ Κράτους διὰ τοὺς σταθμοὺς τῶν σερβικῶν σιδηροδρόμων καὶ τανάπαλιν, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ἀνάγκη ἐκδόσεως νέας φορτωτικῆς εἰς τὸν σταθμὸν Γευγελῆς.

ΤΟ „ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΟΝ"
ΣΤΡΟΦΥΛΙ ΚΗΦΙΣΣΙΑΣ
ΤΟ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΙΚΩΤΕΡΟΝ ΚΑΙ ΠΟΛΥΤΕΛΕΣΤΕΡΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ
ΤΕΙΟΝ—ΓΕΥΜΑΤΑ—ΕΝΟΙΚΙΑΣΕΙΣ ΔΩΜΑΤΙΩΝ

ΦΥΜΑΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ
Ι. ΚΑΡΑΜΑΝΗ Φιλελλήνων — Γέφυρα Πατησίων
ΑΚΤΙΝΕΣ Χ
Κλῖναι Α', Β', Γ' θέσεως. Τιμαὶ προσιτ. Τεχν. πνευμονοθώραξ

Μακεδονικὰ γράμματα

Τὸ ψήφισμα τοῦ Συνεδρίου τοῦ Σερβικοῦ Δημ. Κόμματος

Νέαι ἀπειλαὶ κατὰ τῆς Ἑλλάδος

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, Ἰανουάριος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). —Εἰς τὸ Βελιγράδιον συνῆλθε τὸ ἐτήσιον συνέδριον τοῦ ὑπὸ τὸν κ. Δαβίδοβιτς Δημοκρατικοῦ κόμματος εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει καὶ ὁ νῦν ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τοῦ ὁμόρου Κράτους κ. Μαρίγκοβιτς. Ἀπὸ τὸ Συνέδριον τοῦτο ἐγνώσθη ὁ λόγος τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησεν ὁ κ. Μαρίγκοβιτς εἰς ἀπάντησιν τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου καὶ ὁ ὁποῖος ἐχαρακτηρίσθη ὡς παρέχων βάσεις πρὸς περαιτέρω ἐξακολούθησιν ἢ ἐπανάληψιν τῶν διαπραγματεύσεων πρὸς διευθέτησιν τῶν ὑφισταμένων διαφορῶν μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν. Ὅ,τι ὅμως δὲν ἐγνώσθη ἀπὸ τὸ Συνέδριον τοῦτο εἶνε τὸ ψήφισμα, ἡ ἀπόφασις εἰς τὴν ὁποίαν κατέληξε μετὰ πολυημέρους συζητήσεις. Τὸ ψήφισμα τοῦτο ἔχει ταύτην τὴν σπουδαιότητα: Ὅτι αἱ ἀποφάσεις τοῦ δημοκρατικοῦ κόμματος ὅσον ἀφορᾷ τὰς σχέσεις μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Σερβίας πᾶν ἄλλο ἢ πρὸς τὰς δηλώσεις τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν συμφωνοῦν.

—Τὸ ψήφισμα διὰ τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν

Τὸ ψήφισμα τοῦ Δημοκρατικοῦ Συνεδρίου ἀσχολεῖται περὶ δύο πραγμάτων:

α') Περὶ τῆς δεινῆς — ὡς λέγει — ἀπὸ ἀπόψιν δικαίου, δημοσιονομίας καὶ οἰκονομίας καταστάσεως τῆς χώρας καὶ περὶ τῶν σοβαρῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων, καὶ

β') Περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς περισυλλογῆς τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων πρὸς τὴν χαραχθεῖσαν ἐν τούτῳ κατεύθυνσιν τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως.

* * *

«Ἐν τῇ ἐξωτερικῇ πολιτικῇ—λέγει ἡ ἀπόφασις τοῦ Δημοκρ. Κόμματος—κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος ἡ χώρα προσεπάθησε νὰ μείνῃ πιστὴ εἰς τὴν γραμμὴν τῶν φιλιῶν ἐκείνων διὰ τῶν ὁποίων ἐδημιούργησε τὴν σημερινὴν θέσιν της ἐν τῷ κόσμῳ. Τὸ Δημοκρατικὸν Κόμμα ἐπιδοκιμάζει ἐπίσης τὰς προσπαθείας ὅπως ὁ Σερβικὸς λαὸς ἀποκαταστήσῃ στοὺς δεσμοὺς φιλίας μετὰ λαῶν μεθ' ὧν, παρὰ τὴν θέλησίν του, ἦλθεν εἰς σύρραξιν καὶ παρὰ τοῖς ὁποίοις ὁμοίως εὑρίσκει καλὴν θέλησιν διὰ μίαν εἰλικρινῆ συνεργασίαν πρὸς διατήρησιν τῆς εἰρήνης ἐν Εὐρώπῃ.

»Ὅσον ἀφορᾷ ὅμως τὰς δυσχερείας, τὰς περιπλοκὰς διὰ τῶν ὁποίων, παρὰ τὴν ἐπίμονον ἐμμονήν μας εἰς τὴν διαλλακτικότητα, ὡρισμέναι χῶραι προσπαθοῦν νὰ περιβάλουν τὴν χώραν μας, αὗται ἥκιστα θ' ἀνησυχήσουν τὸν λαόν μας, ἐὰν ὁ λαὸς οὗτος ἔχῃ καλυτέραν συνείδησιν περὶ τῆς σοβαρᾶς [illegible] φωτισμένης, ἀγρύπνου, ἀκαταπονήτου [illegible] παθείας περὶ τούτων καὶ περὶ πασῶν [illegible] ἄλλων ὑποθέσεων καὶ μεγαλυτέραν ἐμπιστοσύνην πρὸς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι διευθύνουν τὰς τύχας του καὶ ἐὰν εἰς τὰς δυσχερεῖς ταύτας περιστάσεις ἴδῃ συνηνωμένας τὰς δυνάμεις πασῶν τῶν πολιτικῶν ὁμάδων, αἵτινες συμφωνοῦν πρὸς τὴν ἄποψιν ταύτην. Τὸ Δημοκρατικὸν Κόμμα διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ προγράμματός του τούτου θεωρεῖ ἐπάναγκες, ὅπως μετ' ἀφασιώσεως καὶ πειθαρχίας ὑποστηριχθῇ τὸ σύνθημα τοῦτο: Περισυλλογὴ τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων, ἀποδοχὴ τῶν ἐθνικῶν βλέψεων, ἐπιβολὴ τῆς ἐθνικῆς θελήσεως μετ' εἰλικρινοῦς προθυμίας, διότι ἄλλως οὐδὲν καλὸν εἶνε δυνατὸν νὰ προκύψῃ.»

* * *

Εἶνε σαφὴς ἡ ἐκ τοῦ ψηφίσματος [illegible] ἀπειλή, τοῦ κόμματος τὸ ὁποῖον διευθύνει τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῆς ὁμόρου χώρας. [illegible] νομίζομεν ὅτι τοιοῦτον ψήφισμα, τοιαύτης [illegible] μασίας, δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ μείνῃ ἄνευ [illegible] τήσεως.

Α. ΚΟΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΗΣ "ΠΡΩΪΑΣ,,

Η ΑΡΚΟΥΔΑ

Τὸ μικρὸ καινούργιο ὑποστατικὸ ποὺ βρισκόταν στὸ ριζοβούνι, ἦταν τριγυρισμένο ἀπὸ τὸ μεγάλο βαθὺ δάσος. Τὸ δάσος ἀρχινοῦσε εὐθὺς πέρα ἀπὸ τὴν ἄδεντρη ἔκταση μὲ τὰ ξύλινα παράσπιτα.

Τὸ χῶμα ἀνάμεσα στὰ γιγάντια δέντρα ἦταν κατάμαυρο καὶ βασίλευε πάντα κάτω ἀπὸ τὰ βελόνια τῶν ἐλάτων μιὰ δροσερὴ σκοτεινιά.

Τὰ βράδυα τοῦ χειμώνα, ὅταν τὸ χιόνι ἔπεφτε ἀδιάκοπα, σκεπάζοντας μὲ λευκὰ τὴ γῆ, ἡ δροσιὰ γινόταν τσουχτερὴ παγωνιὰ καὶ ἡ σκοτεινιὰ φάνταζε γαλαζόμαυρη. Τότες ὅποιος τολμοῦσε νὰ μπῇ στὸ δάσος εἶχε τὴν ἐντύπωση πὼς περιπλανιόταν στὰ βάθη τῆς θάλασσας καὶ πὼς ἔβλεπε τὴ μέρα ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ κύματα.

Πίσω ἀπὸ τὸ δάσος ὑψωνόταν τὸ βουνό. Ἕνα τραχὺ βουνὸ ποὺ κατηφόριζε στὴς δασωμένες πεδιάδες μὲ τὰ ψηλά του ὀροπέδια. Τὴν ἄνοιξη, ὅταν τὸ χιόνι ἔλυωνε στὴς κορφές, ἐν ᾧ οἱ πλαγιὲς ἀπόμεναν ἀκόμη γυμνές, μιὰ παράξενη βουὴ ἀκουγόταν μέρα-νύχτα. Ἐρχόταν ἀπὸ τὸ βουνὸ καὶ τὴν ἔκανε ὁ θόρυβος τῶν νερῶν ποὺ κατρακυλοῦσαν σὰν καταράχτες ἀπὸ τὴν κορφή. Καὶ ἦταν τόσοι οἱ ἀφροὶ ποὺ σκέπαζαν τὴν κατηφοριά, ποὺ νόμιζες πὼς τὰ ὀγκολίθαρα ποὺ ξέβγαιναν δῶθε-κεῖθε ἦταν βράχια ποὺ ἀπάνω τους ἔσπαζαν τὰ κύματα φουρτουνιασμένης θάλασσας. Ἔτσι τὸ νερὸ ἄφριζε καὶ χτυπιόταν ὁρμητικὰ ἐπάνω τους, καὶ ἀπὸ κεῖ κυλοῦσε στὴν πεδιάδα. Ὅποιος δὲν ἤξερε τί ἦταν ἡ βουὴ ποὺ ἀκουγόταν θἄλεγε πὼς ἦταν βροντὲς ἀκατάπαυτες.

Κάποτε βράχια μεγάλα σὰν σπίτια ξεκολνοῦσαν ἀπὸ ψηλὰ καὶ γκρεμιζόντανε στὸ κενό. Καὶ τότε ἢ συντρίβουνταν χτυπῶντας πάνω στοὺς πέτρινους ὄγκους ποὺ συναντοῦσαν στὴν τρομερή τους κατρακύλα, ἢ ἔφταναν ὡς κάτω στὴν πεδιάδα μ' ἀμπόδιστο τὸν ἰλιγγιώδη τους δρόμο. Ὅταν ὅμως ἀντισκόβουνταν μεσοστρατὶς καὶ θρυμματίζουνταν, ἕνας καπνὸς ἀλεσμένης πέτρας σηκωνόταν καὶ ὅλο τὸ δάσος γέμιζε μὲ μιὰ παράξενη μυρωδιὰ σκουριᾶς. Τὴς καλοκαιριάτικες μέρες οἱ αὐλακιὲς τῆς νεροσυρμῆς φάνταζαν γκρίζες βυθισμένες σὲ σιωπὴ ποὺ διάκοφτε μόνο ποῦ καὶ ποῦ τὸ πέσιμο ἀπὸ κανένα λιθάρι.

Ὅμως τὸ ὑποστατικὸ ἦταν ἀσφαλισμένο ἐκεῖ πίσω ἀπὸ τὸ τεῖχος τῶν ἐλάτων καὶ οἱ κάτοικοί του πάντα εὕρισκαν τὸν τρόπο νὰ σκαρφαλώνουν μὲ τὰ κοπάδια τους στὰ μεγάλα ὀροπέδια, ὅπου τὰ ζῶα βοσκοῦσαν τὴν ἄνοιξη καὶ ὅπου τὸ χορτάρι ἔλαμπε ἐπὶ ὁλόκληρες ἑβδομάδες ἀνάμεσα στοὺς καταπράσινους βαλτότοπους.

Καὶ μόνο σὰν τὸ φθινόπωρο ἄνθρωποι καὶ ζῷα βιάζουνται νὰ κατέβουν στὸ δάσος πρὶν οἱ βροχὲς βάλουν ἀρχὴ νὰ κατηφορίζουν. Τὸ ὑποστατικὸ βρισκόταν ἀπομονωμένο μέση τοῦ δάσους, σὲ ἀπόσταση ἑνὸς [illegible] τρου ἀπὸ τὴν πιὸ κοντινὴ κατοικία. [illegible] περνοῦσε ποτὲ καὶ κανένα μονοπάτι δὲν [illegible] νόταν νὰ ὁδηγῇ πουθενά.

Μονάχα ἡ ἀρκούδα ἐρχόταν κάθε [illegible] καιρὶ νὰ πάρῃ κάποια ἀγελάδα ἢ [illegible] Τὴ μιὰ μέρα τὴν ἔβλεπαν νὰ περιφέρεται στὸ βουνὸ τρώγοντας τὸ «ἀρκουδόχορτο» [illegible] φυτρώνει ἀνάμεσα στὴς πέτρες τῶν [illegible] βουνῶν, καὶ τὴν ἄλλη ἔβλεπαν τὸ κοπάδι [illegible] τρέχῃ σὰν παλαβό, ἐν ᾧ ξοπίσω του [illegible] θοῦσε ἕνας μαυριδερὸς ὄγκος ποὺ στὸ [illegible] τὸ πρόφτανε.

Ἡ μαυριδερὴ ἀρκούδα καὶ τὸ ἄσπρο [illegible] βατο κυλοῦσαν τότες ἕνα κουβάρι [illegible] φορο σὲ βάθος ἀπὸ πολλὰ μέτρα [illegible] λος ἡ ἀρκούδα σταματοῦσε ὀρθὴ [illegible] καὶ σφίγγοντας στὸ πλατὺ στῆθος [illegible] λεία της σκαρφάλωνε στὴς πιὸ ἀψηλὲς [illegible] φὲς ἐκεῖ ποὺ ἀνθρώπινο πόδι δὲ μπορεῖ νὰ πατήσῃ, ἐνῷ ἀπὸ κάτω τὴν παρακολουθοῦσαν γιὰ πολλὴ ὥρα νὰ ἀνεβαίνῃ [illegible] μὲ τὸ πρόβατο κρεμάμενο πλάϊ της [illegible] θρωπος ποὺ σηκώνει παιδὶ στὴ μασχάλη.

Τὰ φθινοπωριάτικα βράδυα τὴν [illegible] ἀπὸ τὸ κτῆμα νὰ δέρνῃ τὰ παιδιά [illegible] κοντά. Κι' ἄκουγαν καὶ τὰ βογγητὰ [illegible] κουδόπουλων, ποὺ τῆς ἔτρωγαν.

Ὁ ἄνθρωπος ποὺ εἶχε χτίσει τὴν [illegible] του σ' αὐτὴ τὴν πεδιάδα ὀνομαζόταν [illegible] μαρ.

Ἦταν κοντός, μὲ φαρδυοὺς ὤμους, [illegible] κνῆμες ρεβές, τὴ ράχη χοντρὴ καὶ [illegible] ὄχι συμπαθητική. Ἔμοιαζε μὲ Λάπωνα. [illegible] μάλιστα τὸ πρόσωπο κιτρινωπὸ καὶ [illegible] σπανὸ σὰν οἱ Λάπωνες.

Πάντα ὅπου καὶ ἂν πήγαινε, ἔπαιρνε [illegible] του τὸ κοντάρι ποὖχε γιὰ τὸ κυνήγι τῆς [illegible] κούδας καὶ ἀπὸ τὴ ζώνη του δὲν ἔλειπε [illegible] τὸ ἀκονισμένο του μαχαῖρι.

Κάποια μέρα ποὺ ἐργαζόταν στὸ βουνὸ [illegible] τσοπάνος του ἦρθε τρέχοντας καὶ τοῦ [illegible] ξε πὼς ἡ ἀρκούδα πῆρε τώρα δὰ μιὰ [illegible] δα. Ἀμέσως ἀφίνει τὸ δρεπάνι νὰ πέσῃ, [illegible] πάζει τὸ κοντάρι καὶ ρωτᾷ κατὰ ποῦ [illegible] βηκε αὐτό. Καὶ μόλις μαθαίνει ὁρμᾷ κατὰ [illegible] δι τῆς ἀρκούδας μὲ τὸ κοντάρι στὸ χέρι [illegible] δῶντας ἀπὸ πέτρα σὲ πέτρα.

Τὸ κοντάρι αὐτὸ εἶνε ἀπὸ δυνατὸ ξύλο [illegible] κρὺ δυόμιση ὡς τριάμιση μέτρα μ' ἕνα [illegible] κοπο μαχαῖρι καρφωμένο στὴν ἄκρη καὶ [illegible] ρισμένο ἀπὸ τὸ κοντάρι μὲ μιὰ μικρὴ [illegible] τραβέρσα.

Ὁ ἄνθρωπος ξακολούθησε νὰ τρέχῃ [illegible] ποὺ εἶδε τέλος τὴν ἀρκούδα, μέσα σ' [illegible] χωράφι, πλαγιασμένη στὸ σκοτωμένο [illegible] Γύρω παρεκεῖ οἱ ἄλλες γελάδες στριμωγμένες ἡ μιὰ κοντὰ στὴν ἄλλη ἔβγαζαν μουγκρητὰ θυμοῦ καὶ τρόμου.

Ὁ Στέϊμαρ μετρίασε τὸ τρέξιμό του [illegible] σειώντας μὲ δύναμη τὸ κοντάρι πλησίασε [illegible] ἀρκούδα, μπήγοντας μιὰ δυνατὴ κραυγή. [illegible] δόντια τοῦ ζώου ἔλαμψαν ἀνάμεσα στ' [illegible] συρμένα του μάγουλα, ἀλλὰ καὶ ὁ Στέϊμαρ σὰν θυμωμένο ἄγριο θηρίο ποὺ ἀπειλεῖ, [illegible] ξε κι' αὐτὸς τὰ δικά του καὶ σταματώντας ἀπότομα ξαναφώναξε. Ἀλλὰ ἡ ἀρκούδα [illegible] κέστηκε νὰ στρέψῃ μόνο πρὸς αὐτὸν τὸ [illegible] λώριο κεφάλι της μὲ τὸ στόμα της ποὺ [illegible] φαζε. Κοίτουνταν τόσο ἀναπαυτικὰ πάνω [illegible] γελάδα ποὺ δὲν εἶχε καμμιὰ διάθεση νὰ [illegible] τακινηθῇ. Ὁ Στέϊμαρ βλαστήμησε ξαμολῶντας στὸ ζῷο ὅσες βρισιὲς ἤξερε. Αὐτὸ [illegible] τὸ χαβᾶ του. Τότες ὁ Στέϊναρ πλησίασε τόσο ὥστε ποὺ μπόρεσε μὲ τὸ κοντάρι νὰ τοῦ [illegible] σκίσῃ τὸ μουσοῦδι.

Στὸν ἦχο ποὺ ἔβγαλε τὸ κοντάρι χτυπῶντας τὰ δόντια τοῦ ζώου, ἀναμίχτηκε [illegible] μούγκρισμα πόνου, καὶ ἡ ἀρκούδα ἐγκαταλείποντας τὴ λεία της, μ' ἕνα πήδημα ὅρμησε στὸν ἄνθρωπο. Τὸ θηρίο ἀστόχησε, γιατὶ [illegible] ἄνθρωπος γέρνωντας πρὸς τὸ πλάϊ πήδησε στὰ πίσω καὶ πάλι σταμάτησε μὲ μιὰ τρομερὴ κραυγή. Ἡ ἀρκούδα στάθηκε ὄρθια. Μὲ [illegible] μπροστινὰ πόδια ἀνοιχτά, τὸ στόμα προτεταμένο καὶ τὸ κεφάλι χωσμένο στοὺς ὤμους, προχωροῦσε πρὸς αὐτὸν σὰν γιὰ νὰ τὸν ἀγκαλιάσῃ, ἐν ᾧ στὸ στῆθός της ἔπεφταν μεγάλες σταλαματιὲς ματωμένου ἀφροῦ. Τὰ δόντια της ξακολουθοῦσαν νὰ λάμπουν. Τὸ πληγωμένο χεῖλι της κρεμόταν στὸ σαγόνι της σὰν κουρέλι κόκκινο. Ἀκίνητος ὁ Στέϊμαρ περίμενε μὲ λυγισμένα τὰ γόνατα, κρατῶντας μὲ τὰ δυό του χέρια τὸ κοντάρι.

Ἡ ἀρκούδα ὁλοένα καὶ πλησίαζε... κι' ὅταν πλησίασε ἀρκετὰ ὁ Στέϊμαρ βύθισε τὸ κοντάρι του στὸ κορμί της. Τὸ ζῷο ἔτσι [illegible] ρουνισμένο ξακολούθησε νὰ προχωρῇ. Ἀλλὰ στὸ κάθε βῆμα ἡ δίκοπη λάμα χωνόταν [illegible] καὶ βαθύτερα στὸ στῆθός του... Τὸ αἷμα πλημμυροῦσε τὸ στυλιάρι καὶ κυλοῦσε στὰ χέρια τοῦ Στέϊμαρ. Λίγο-λίγο ἐπίσης τὸ μούγκρισμα τοῦ θηρίου ἐξασθενοῦσε, ὡς ποὺ ἔσβυσε σ' ἕνα ροχαλητό. Ἡ ἀρκούδα βαριανασαίνοντας ξεψυχοῦσε. Τὸ αἷμα ἔβγαινε [illegible] χτὰ κομμάτια ἀπὸ τὸ λαρύγγι της. Τὰ μέλη της παράλυαν. Γιὰ μιὰ στιγμὴ τὰ μπροστινά της πόδια ἔκαμαν νὰ ἀγκαλιάσουν τὸ κενό. Ἔπειτα κάθησε. Τὰ μάτια της προσηλώθηκαν χωρὶς ἐλπίδα καὶ χωρὶς [illegible] στὰ κατακόκκινα, γιομάτα κακία μάτια τ' ἀνθρώπου, ποὺ ξακολουθοῦσε νὰ σφίγγῃ τὸ κοντάρι, περιμένοντας τὴν ἀρκούδα νὰ ξεψυχήσῃ καὶ ποὺ τώρα εἶχε κυλίσει μὲ τὸ πλάϊ.

Κι' ὅταν τὸ ζῷο ἔμεινε νεκρό, τότες ἔπεσε σὰν ψόφιος κι' αὐτὸς πλάϊ του μερικὰ λεπτὰ ἀνασαίνοντας βαρειὰ καὶ γρήγορα, σὰν κάποιος ποὺ εἶδε τὸ θάνατο ἀπὸ πολὺ κοντά.

ANDREAS HAUKLAND

Τὸ νέον μυθιστόρημα τῆς „Πρωΐας"

Ὁ φόνος τῆς ἀγάπης

Τῆς Ἀνρὺ Ἀρντὲλ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

— Τόσο μικρό;... Ἐνόμιζα πὼς στὴν ἐπαρχία τὰ σπίτια εἶνε τόσο μεγάλα!...

— Ὅταν μπορῇ κανεὶς νὰ τὰ πληρώνῃ, ναὶ.... Ἀλλὰ δὲν εἶνε ἀκριβῶς ἡ περίπτωσίς μας... Τώρα θὰ ἰδῇς τὴν μικρότητα τοῦ σπιτιοῦ μας... Φθάνομε σὲ λίγο...

Ἐπῆραν ἕνα ἥσυχο μικρὸ δρομάκο, ποῦ ἀνηφόριζε γιὰ νὰ τελειώσῃ ἀποτόμως σ' ἕναν πλατὺ ὁρίζοντα γαλάζιου οὐρανοῦ.

Ἡ Φρὰνς ἠρώτησε ἔκπληκτη:

— Δὲν ὑπάρχουν ἄλλα σπίτια ἀπὸ πάνω;

— Ὄχι... Εἶνε ἔπειτα τὰ χωράφια... Καὶ αὐτὸ εἶνε πρᾶγμα πολύτιμο γιὰ τὰ τρία πουλάκια μου, ποῦ χάρις εἰς τὴν γειτνίασιν αὐτὴν μποροῦν νὰ διατηρήσουν τὴν φρεσκάδα των. Ἄ!... ἐφθάσαμε ἐπὶ τέλους, μικρή μου. Θὰ εἶσαι σὰν στὸ σπίτι σου, ἂν καὶ τὸ σπιτάκι μας εἶνε ἕνα μέτριο σπιτάκι ἀνθρώπων ὄχι πλουσίων, οἱ ὁποῖοι ἀντὶ ἄλλης πολυτελείας, δὲν μποροῦν νὰ σοῦ δώσουν παρὰ στοργήν.

— Μαργαρίτα, ἀγαπημένη μου, πολυαγαπημένη μου μεγάλη ἀδελφή, τί θὰ ἠμποροῦσες νὰ μοῦ προσφέρῃς καλύτερο ἀπ' αὐτό;

— Ἡ κυρία ντ' Ὑμιέρ ἐχαμογέλασε, ἄνοιξε τὴν στενὴ θύρα, καὶ στὸ ἡμίφως ἑνὸς μικροῦ πλακοστρώτου προθαλάμου, ἡ Φρὰνς διέκρινε ἕνα λεπτοκαμωμένο κοριτσάκι, ποῦ ἔτρεχε πρὸς τὴν Μαργαρίτα, ἐνῷ μία ὑπηρέτρια βγαίνοντας ἀπὸ τὴν κουζίνα, ἐνεφανίζετο μὲ ἕνα βρέφος στὸ χέρι.

— Ἡ ἀνεψιές σου, Φράνς, εἶπε ἡ Μαργαρίτα, μὲ βλέμμα γεμάτο ἐνθουσιασμό, καὶ παίρνοντας τὸ βρέφος, ἐπρόσθεσε:

— Ἡ βαφτιστικιά σου!... Μπορεῖς νὰ ὑπερηφανεύεσαι, ξέρεις, γιατὶ εἶνε ἕνα ἀπ' τὰ ὡραιότερα μωρὰ τοῦ Ἀμιέν. Μὴ γελᾷς γιὰ τὴν ὑπερηφάνειά μου!... Τὸ θηλάζω μόνη μου.

Ἡ φωνή της εἶχε τὸν ἴδιον τόνο εὐθυμίας, ποῦ δὲν εἶχε ἄλλοτε ξανακούσει ἡ Φράνς. Προφανῶς ἡ τριπλῆ μητρότης της, ἦτο μία εὐτυχία ποῦ θὰ τῆς ἀρκοῦσε ἀντὶ κάθε ἄλλης. Ὁ κόσμος της θὰ ἦταν πραγματικῶς τὰ τρία αὐτὰ χαριτωμένα πλασματάκια ποῦ μετεμόρφωναν γι' αὐτὴν τὸ ταπεινὸ σπιτάκι, ἐπιπλωμένο βέβαια μὲ γοῦστο, ἀλλὰ ὅπου χίλιες λεπτομέρειες ἀπεδείκνυαν τὴν παρουσίαν τῶν παιδιῶν. Παιχνίδια ριγμένα σὲ μιὰ γωνιά, φανελλίτσες μέσα στὸ καλάθι τῆς ἐργασίας, πανωφοράκια κρεμασμένα στὴν κρεμάστρα τοῦ προθαλάμου.

Ἀπ' τὴν μιὰ καὶ τὴν ἄλλη μεριὰ τῆς μητέρας τους, τὰ δύο μεγαλύτερα, ὁ Μπὸμπ καὶ ἡ Στεφανοῦλα, ἐφαίνοντο ἀποφασισμένα νὰ μὴ τὴν ἀφήσουν. Τὸ χέρι μάλιστα τῆς μικρούλας ἐκρατοῦσε σφιχτὰ τὸ φόρεμα τῆς μητέρας της, καὶ δὲν τὴν ἄφῆκε, παρὰ ὅταν ἡ Μαργαρίτα, μὲ τὸ μικρὸ στὴν ἀγκαλιά, ἀνέβηκε τὴν σκάλα γιὰ νὰ ὁδηγήσῃ τὴν ἀδελφή της.

— Ἡ βαπτιστική σου εἶνε πολὺ φρόνιμη τὴν νύκτα, Φράνς. Ἐλπίζω ὅτι δὲν θὰ σὲ ξυπνήσῃ, γιατὶ ἡ κάμαρά σου εἶνε κοντὰ στὴ δική μας. Θὰ ἤθελα νὰ σὲ ἐγκαταστήσω καλύτερα, ἀγαπημένη μου. Ἀλλά, τοὐλάχιστον, σὲ ὑποδέχομαι μὲ ὅλην μου τὴν καρδιὰ στὴ μικρὴ καμαρούλα σου.

— Ὤ! Μαργαρίτα!... Τί καλὰ ποῦ θὰ εἶμαι κοντά σου!... Τόσο, ποῦ δὲν θὰ ἔχω τὸ κουράγιο νὰ ξαναγυρίσω στὸ Παρίσι.

Ἕνα πονηρὸ μειδίαμα, λιγάκι μελαγχολικό, πέρασε ἀπὸ τὰ χείλη τῆς νεαρᾶς γυναικός.

— Δυστυχῶς γιὰ μᾶς, δὲν ὑπάρχει τέτοια πιθανότης... Γρήγορα θὰ βαρεθῇς τὴν μονοτονία τῆς ἐπαρχιακῆς ζωῆς μας!... Τώρα, πρέπει νὰ σ' ἀφήσω μιὰ στιγμὴ γιατὶ ἀκούω τὴν μοναδική μας καμαριέρα ποῦ μὲ φωνάζει. Ὅταν θὰ τακτοποιήσῃς τὰ πράγματά σου, ἔλα νὰ μὲ βρῇς κάτω, μικρούλα μου Φράνς, ἢ φώναξέ με...

Ἐπῆρε τὸ χεράκι τῆς Στεφανούλας καὶ κατέβηκε, κρατῶντας διαρκῶς στὴν ἀγκαλιά της τὸ μωρό.

Ἡ Φρὰνς ἄκουσε τὰ βήματά της ν' ἀπομακρύνωνται στὴν σκάλα, ἀκούστηκε ὕστερα στὸ ὑπόγειο θόρυβος φωνῶν καὶ ὕστερα ἐπεκράτησε σιγή, σιγὴ στὸ σπίτι καὶ σιγὴ στὸν δρόμο, ποῦ δὲν κυκλοφοροῦσε κανεὶς διαβάτης.

— Τί ἡσυχία ποῦ εἶνε ἐδῶ!... ἡσυχία ποῦ μπορεῖ νὰ σὲ πλήξῃ ἢ νὰ σὲ γαληνεύσῃ! ἐψιθύρισε, κατάπληκτος ἀπὸ τὴν τελείαν αὐτὴν ἔλλειψιν ζωῆς ποῦ τῆς ἔκανε ἐντύπωσιν, ὕστερα ἀπὸ τὸ θορυβῶδες Παρίσι.

Τῆς φάνηκε ἔξαφνα, ὅτι ἦταν μακρυά, ριγμένη σὲ μιὰ ἀτμόσφαιρα ξένη, ὅπου δὲν ἀνεγνώριζε τὴν ψυχή της.

Ἐπλησίασε τὸ παράθυρο. Τὸ δωμάτιόν της ἔβλεπε σ' ἕνα μικρὸ κῆπο, ὅπου ἦταν μερικὰ παρτὲρ τριγυρισμένα ἀπὸ θάμνους, καὶ γεμάτα πρασινάδα καὶ χλόη.

Στὸ σκοῦρο χῶμα ἐπρόβαλαν τὰ πρῶτα βλαστάρια καὶ τὰ ἀόρατα ἀρώματά τους ἐσκορπίζοντο στὸν δροσερὸ ἀέρα. Πίσω ἀπὸ τοὺς τοίχους τοῦ κήπου, εἶδε ἄλλους ἡσύχους κήπους, μὲ γυμνὰ ἀκόμη κλαδιά, ποῦ ἐφαίνοντο σὰν σκιὲς ἐπάνω στὸν κοκκινωπὸ ὁρίζοντα τῆς δύσεως. Πιὸ μακρυά, ἦταν τὰ ἀτελείωτα χωράφια, ποῦ ἔφθαναν ὡς τὴν ἄκρη τοῦ ὁρίζοντος, πεδιὰς ἀπέραντη, ποῦ πετοῦσαν ψηλὰ τὰ πρῶτα χελιδόνια. Μέσα στὴν ἡσυχία τοῦ δειλινοῦ, ἄρχισαν νὰ κτυποῦν ἡ καμπάνες, γιατὶ ἡ ἐπαύριον ἦτο Κυριακή. Ἀπὸ τὴν μιὰ ἐκκλησιὰ ὡς τὴν ἄλλη, ἡ καμπάνες ἐφαίνοντο σὰν ν' ἀπαντοῦν ἡ μία στὴν ἄλλη, καὶ γέμιζαν τὴν ψυχὴ τῆς Φράνς, ψυχὴ καλλιτέχνιδος καὶ ποιητρίας, ἀπὸ μιὰ μεγάλη χαρά.

Οἱ στίχοι ἀμέσως τραγούδησαν, συγκεχυμένα στὸ μυαλό της, ἀναπολοῦντες ἀπροσδιόριστα αἰσθήματα, ποῦ ξυπνοῦσαν μέσα της ἡ μουσικὲς φωνὲς τῶν κωδώνων, μέσα στὸ σβύσιμο τῆς ἡμέρας... Ἤκουσε τὸν γαμβρόν της ποῦ ἐπέστρεφε καὶ ἐφώναζε μέσα στὸν κῆπο:

— Μαργαρίτα!... Ποῦ εἶσαι ἀγαπημένη μου;

«Ἀγαπημένη»!... Ἡ θωπευτικὴ αὐτὴ ἐπίκλησις τῆς ἔκαμε ἐντύπωσιν. Κατέληξε, ἐπὶ τέλους μὲ τὸν καιρό, νὰ καταλάβῃ τί θησαυρὸς ἦταν ἡ γυναῖκά του;... Τότε ἡ Μαργαρίτα θὰ ἠμποροῦσε νὰ εἶνε εὐτυχής, παρὰ τὴς τρομερὲς φροντίδες τῆς νοικοκυρᾶς, τὴν χρηματικὴ στενοχωρία, τὴς μητρικές της ἐνασχολήσεις;...

Ἡ Φρὰνς ἤκουσε τὸ γέλοιο τῆς ἀδελφῆς της, καὶ κατόπιν τὸ ἐπιφώνημά της:

— Ἀνδρέα, ἀφοῦ ξέχασες τὴν παραγγελία μου στὸν ζαχαροπλάστη, πρέπει νὰ πᾷς γρήγορα νὰ πάρῃς τὰ τσουρέκια μας. Ἡ Λεωνία δὲν ἔχει καιρὸ νὰ τρέξῃ.

Ἀπὸ τὸ παράθυρο, τῆς φώναξε εὔθυμα ἡ Φράνς:

— Μὴν ἐνοχλῇς τὸν Ἀνδρέα, Μαργαρίτα. Δὲν εἴμαστε λαίμαργοι καὶ μποροῦμε νὰ περιμένουμε ὡς αὔριο τὰ τσουρέκια.

— Ἄ!... ὄχι, θεία Φράνς! Ὄχι αὔριο!... Ἀπόψε!... ἐφώναξε ὁ Μπόμπ, μὲ τέτοια ὁρμή, ὥστε ἤρχισαν ὅλοι νὰ γελοῦν.

— Τότε θὰ πάω ἐγὼ νὰ τὰ πάρω, εἶπε ἡ Φράνς.

— Μὰ δὲν ξέρεις τὸν δρόμο...

— Καλά!... Θὰ πάρω τὸν Μπόμπ νὰ μὲ ὁδηγήσῃ.

— Καὶ γιὰ νὰ συντροφεύσῃ τὸν Μπόμπ καὶ τὴν θεία του, θέλεις Φράνς, νὰ δεχθῇς καὶ τὸν μπαμπᾶ τοῦ Μπόμπ; ἐπρότεινε ὁ Ἀνδρέας μὲ τόνον εὐδιάθετον. Κατέβα γρήγορα. Κολακεύομαι πολὺ νὰ σὲ συντροφεύσω στὸν πρῶτο περίπατό σου στὸ Ἀμιέν.

(Ἀκολουθεῖ)

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

ΔΙΑΦΟΡΑΙ ΑΝΤΙΛΗΨΕΩΝ Ἐνῷ ὁ γαλλικὸς Τύπος καὶ ἡ γαλλικὴ πολιτικὴ δυσφοροῦν διὰ τὴν ἀναστολὴν τοῦ ἐν Γενεύῃ διαβήματος τῆς Μικρᾶς Ἀντάντ διὰ τὸν λαθραῖον ἐξοπλισμὸν τῆς Οὐγγαρίας, ἐκ Λονδίνου, ἐκ Βερολίνου καὶ ἐκ Ρώμης παρέχονται πρὸς τὰς κυβερνήσεις τῆς Μικρᾶς Ἀντάντ συμβουλαὶ μετριοπαθείας. Καὶ ἄνευ αὐτῶν, ἡ Μικρὰ Ἀντὰντ δὲν ἐπρόκειτο νὰ ἐγκαταλείψῃ — ἔργῳ — τὴν μετριοπάθειάν της, παρὰ τὴν σχετικῶς δριμεῖαν ἀρθρογραφίαν τοῦ Τύπου τῶν τριῶν πρωτευουσῶν. Ἀλλ' αἱ παρασχεθεῖσαι συμβουλαὶ ἀποδεικνύουν μίαν κατάδηλον ἀντίθεσιν ἀντιλήψεων μεταξὺ τῶν κυριωτέρων Δυνάμεων τῆς Εὐρώπης ἐπὶ ζητήματος λεπτοῦ ὅσον ἡ παράβασις ὡρισμένων διατάξεων περὶ ἀφοπλισμοῦ μιᾶς μεταπολεμικῆς συνθήκης. Καὶ οὕτως ἀπομένει εὐπαθὴς εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο μόνον ἡ Γαλλία, καίτοι δὲν εἶνε λογικὸν νὰ πιστευθῇ ὅτι ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Ἰταλία εὐχαρίστως θὰ ἔβλεπον ἐξοπλιζομένην τὴν Οὐγγαρίαν, παρὰ τὰς ἀναληφθείσας ἐπισήμως ὑποχρεώσεις της. Ἀλλ' εἰς τὰς ἄλλας δυτικὰς πρωτευούσας, πλὴν τῆς γαλλικῆς, φαίνεται ὅτι πιστεύεται, ὅτι ἡ ἡσυχία καὶ ἡ εἰρήνη δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ διακυβευθῶν ἀπὸ κρατίδιον ἄοπλον καὶ ἀσθενὲς ὡς ἡ Οὐγγαρία, ἔστω καὶ ἂν ὄντως εἰσήχθησαν μερικὰ πολυβόλα, ἀλλὰ μᾶλλον ἐκ τῶν ἀπεριορίστων ἐξοπλισμῶν ἄλλων κρατῶν, μηδεμίαν ἀναλαβόντων ἀκόμη ὑποχρέωσιν ἀφοπλισμοῦ.

ΜΩΡΙΑ, Ἢ ΣΥΚΟΦΑΝΤΙΑ; Ἡ πρωϊνὴ βενιζελικὴ ἐφημερίς, ἡ ὁποία ἐσχάτως ἐνοχλεῖται ἐπιδεικτικῶς ὁσάκις θίγεται ὁ κομμουνισμὸς καὶ ὁσάκις ἀκούονται αἱ διαμαρτυρίαι τοῦ συντηρητικοῦ ἀστικοῦ κόσμου διὰ τὴν ἀσυγκράτητον πλέον ροπὴν τῶν βενιζελικῶν κομμάτων πρὸς πᾶσαν ἐπικίνδυνον διὰ τὴν κοινωνικήν μας καὶ τὴν κρατικήν μας εὐστάθειαν ἀριστερότητα, «ἐξέστη φρενῶν», ὅπως θὰ ἐλέγετο ἄλλοτε, καὶ ἐστήριξε τὸ χθεσινόν της δίστηλον ἄρθρον εἰς μίαν παραδοξολόγον πρωτίστου μεγέθους ἀνοησίαν: «Κομμουνισταί—λέγει—εἶνε οἱ μοναρχικοί», οἱ ὁποῖοι, ὡς ἐξηγεῖ, ἠνέχθησαν καὶ ὑπέθαλψαν τὴν κομμουνιστικὴν προπαγάνδαν εἰς τὸν στρατὸν ἐν Μικρασίᾳ, διὰ νὰ εὕρουν τρόπον ἐξόδου ἐξ αὐτῆς. Ἐχαρακτηρίσαμεν τὴν βεβαίωσιν αὐτὴν ὡς ὑπερμεγέθη μωρίαν, διὰ νὰ μὴ καταλογίσωμεν εἰς τὸν ἀρθρογράφον κακοήθη συκοφαντίαν. Διότι εἶναι πασίγνωστος ὁ ἀγών, τὸν ὁποῖον διεξῆγεν ἡ ἀνωτάτη διοίκησις τῆς Μικρασιατικῆς Στρατιᾶς ἐναντίον τῆς κουμμουνιστικῆς προπαγάνδας, τὴν ὁποίαν ἤσκουν εἰς τὰ μετόπισθεν οἱ στρατευθέντες κατόπιν τῆς ἀπεργίας των κομμουνισταὶ ἐργάται καὶ σιδηροδρομικοί. Καὶ εἶνε ἐπίσης πασίγνωστον, ὅτι σημαντικωτάτην ἐνίσχυσιν εἰς τὴν προπαγάνδαν των εὕρισκον οὗτοι εἰς μερικὰ ἄρθρα ἑλληνιστὶ δυστυχῶς γραφόμενα καὶ δημοσιευόμενα εἰς βενιζελικὴν ἐφημερίδα τῆς Κων)πόλεως, τὰ φύλλα τῆς ὁποίας ἔρριπτον Κεμαλικὰ ἀεροπλάνα εἰς τὰς ἑλληνικὰς γραμμάς.

Ο ΝΕΟΣ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΣ *Ἡ ἐκλογὴ τοῦ Παύλου Νιρβάνα ὡς ἀκαδημαϊκοῦ ἐξαγνίζει τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν διὰ τὴν καταγωγήν της καὶ τὸν ἐν γένει τρόπον τῆς ἀρχικῆς της συγκροτήσεως. Διότι ὁ διαπρεπὴς λογοτέχνης εἶχεν ἤδη πρὸ πολλοῦ κριθῇ ἀπὸ τὴν γενικὴν ἐκτίμησιν ὄχι μόνον τῶν μεμυημένων εἰς τὴν τέχνην τοῦ λόγου, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἀναγινώσκοντος Ἑλληνικοῦ κοινοῦ. Ὁ Παῦλος Νιρβάνας ἐκαλλιέργησε μὲ τὴν ἰδίαν ἐπιτυχίαν ὅλα τὰ εἴδη τοῦ καλοῦ λόγου—καὶ τὸ δρᾶμα καὶ τὸν στίχον καὶ τὸν διάλογον—πλὴν τοῦ χρονογραφήματος, τὸ ὁποῖον ἀνήγαγεν εἰς πραγματικὴν περιωπήν. Πρὸ πάντων ἐδημιούργησε μίαν διαυγῆ σύμμετρον καὶ εὐπετῆ μορφὴν νεοελληνικοῦ πεζοῦ λόγου, ἡ ὁποία καὶ μόνη θὰ ἤρκει διὰ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἐκλογήν του ὡς ἀκαδημαϊκοῦ. Ὁ τίτλος τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ, χωρὶς νὰ προσθέτῃ τίποτε εἰς τὴν ἀνεγνωρισμένην ἀξίαν τοῦ καλλιτέχνου τοῦ λόγου, προσθέτει ἀρκετὰ εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τὸν ἐξέλεξαν δι' αὐτόν.*

Η ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ Ἡ κυβέρνησις κατὰ τὴν χθεσινὴν ψηφοφορίαν ἐμπιστοσύνης συνεκέντρωσε 125 ψήφους, δέκα δηλαδὴ μόνον ὑπὲρ τὰς ἀπαραιτήτως ἀπαιτουμένας διὰ νὰ θεωρηθῇ παρασχεθεῖσα ἡ ἐμπιστοσύνη τῆς Βουλῆς. Ἀλλὰ καὶ ἄλλως κρινόμενον τὸ ἀποτέλεσμα τῆς χθεσινῆς ψηφοφορίας δὲν εἶνε περισσότερον ἱκανοποιητικὸν διὰ τὴν κυβέρνησιν. Ἐκ τῶν διακοσίων δηλαδή, περίπου βουλευτῶν τῶν μετεχόντων εἰς τὴν Κυβέρνησιν κομμάτων, ἐψήφισαν ὑπὲρ αὐτῆς οἱ 125. Οἱ ὑπόλοιποι 75 μεταξὺ τῶν ὁποίων ὀλίγοι εἶνε οἱ ἀπόντες, ἀπέσχον τῆς ψηφοφορίας διὰ νὰ μὴ καταψηφίσουν τὴν Κυβέρνησιν.

ΕΩΣ ΕΚΕΙ; Τὸ «Ἐλεύθερον Βῆμα» χθές, γράφον διὰ τὸ νομοσχέδιον περὶ ἐπιτροπείας τῆς πριγκηπίσσης Αἰκατερίνης ἔρριψεν ὑπαινιγμοὺς κατὰ τῆς Βασιλίσσης Σοφίας, τὴν ὁποίαν παρέστησεν ὡς σχεδιάζουσαν σφετερισμὸν τῆς περιουσίας τῶν παιδιῶν της. Παρόμοιοι ὑπαινιγμοὶ δὲν θὰ ἤξιζον οὔτε διάψευσιν. Εἶνε ὅμως σύμπτωμα θλιβερὸν ἡ ἔλλειψις αὐτὴ σεβασμοῦ, ὄχι πρὸς μίαν Βασίλισσαν, ἀλλὰ πρὸς μίαν μητέρα καὶ ἡ ἀπουσία τῆς στοιχειωδεστέρας ἀξιοπρεπείας καὶ ἐντροπῆς. Εἶνε μερικὰ πράγματα τὰ ὁποῖα εὐλαβοῦνται καὶ οἱ πλέον ἐμπαθεῖς καὶ οἱ ποταπώτεροι συκοφάνται ἀκόμη. Καὶ αὐτοὶ σταματοῦν εἰς ἕνα σημεῖον, πέραν τοῦ ὁποίου διὰ νὰ προχωρήσῃ κανεὶς πρέπει νὰ τοῦ λείπῃ κάθε ἴχνος ἀνθρωπισμοῦ.

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΚΑΙ ΕΥΘΥΝΑΙ Ἐν τῇ ῥύμῃ τῆς δημιουργικότητός του ὁ κ. Καφαντάρης κατὰ τὴν προχθεσινὴν ἐν τῇ Βουλῇ συζήτησιν ἐνέγραψε καὶ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν προσφύγων εἰς τὸ ἐνεργητικὸν τῆς κυβερνήσεως. Ἀλλ' εὐστοχώτατα ὁ κ. Βοζίκης παρετήρησεν ὅτι ἡ ἀποκατάστασις τῶν προσφύγων ἐπετελέσθη ἐπὶ τῶν προηγουμένων Κυβερνήσεων καὶ ὅτι ἐφ' ὅσον ἡ Κυβέρνησις οἰκειοποιεῖται τὸ ἔργον των ἔπρεπε νὰ ἔχῃ τοὐλάχιστον τὴν συνέπειαν νὰ υἱοθετήσῃ καὶ τὰς εὐθύνας τῶν προηγουμένων Κυβερνήσεων... Πρὸ τῶν εὐθυνῶν τότε ὁ κ. Καφαντάρης ὠπισθοχώρησε.

ΔΙΑ ΝΑ ΤΕΛΕΙΩΝΩΜΕΝ Εἰς ὅσα καὶ πάλιν ἐμπαθῆ ἀνεγράφησαν καὶ χθὲς εἰς τὴν ἐφημερίδα τοῦ κ. Κονδύλη περὶ τοῦ ἀντιστρατήγου Τριλίβα θὰ ἦτο ἴσως ἄσκοπον νὰ δοθῇ ἡ τιμὴ μιᾶς ἀπαντήσεως. Ἐν τούτοις εἶνε ἀνάγκη νὰ τονισθῇ, ὅτι ἐὰν ὁ κ. Τριλίβας ἐπεδίωξε πάσῃ θυσίᾳ τὴν ἐπάνοδον μεγαλυτέρου ἀριθμοῦ ἀποτάκτων, ἔπραξε τοῦτο κατὰ καθῆκον εὐσυνειδησίας καθ' ὅτι ἦτο ζήτημα δικαιοσύνης νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὸ στράτευμα ἱκανοὶ καὶ γενναῖοι ἀξιωματικοί, ἐφ' ὅσον ἔμενον εἰς αὐτὸ μερικοὶ τοῦ φυράματος τῶν ἰσχυριζομένων ἐν γνώσει τῆς ἀνακριβείας τοῦ πράγματος, ὅτι κατὰ τὴν ἐκστρατείαν τοῦ 1912 ὁ κ. Τριλίβας διέχισε τὴν Μακεδονίαν ὡς διοικητὴς μεταγωγικῶν τοῦ 9ου πεζικοῦ συντάγματος ὑπὸ τὸν τότε συνταγματάρχην καὶ νῦν ὑποστράτηγον κ. Α. Ἀναγνωστόπουλον, οὗτινος σχετικὴ ἐπιστολὴ δημοσιεύεται εἰς ἄλλην σελίδα.

ΞΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΟΔΟΠΟΙΪΑΣ

ΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΦΟΞ ΜΠΡΟΔΕΡΣ - ΡΑΛΛΙΔΗ

Ὁ κ. S. Grossbard ἀντιπρόεδρος Fox-Brothers International Corporation τῆς Νέας Ὑόρκης, εὑρισκόμενος ἐκ νέου εἰς τὰς Ἀθήνας διὰ τὴν παρακολούθησιν τῆς πορείας τοῦ ζητήματος τῆς συμβάσεως τῆς ὁδοποιίας, διὰ τὴν ὁποίαν καὶ ὑπέβαλε προτάσεις μετὰ τοῦ συνεργαζομένου μετ' αὐτοῦ κ. Ἀντ. Ραλλίδου, ἀπέστειλε πρὸς δημοσίευσιν τὰς κάτωθι δηλώσεις σχετικῶς μὲ τὰς προτάσεις του.

Ἐπωφελοῦμαι τῆς εὐκαιρίας ὅπως ὁμιλήσω εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τοὺς φορολογουμένους Ἕλληνας πολίτας μέσον τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου ἐν σχέσει μὲ τὴν νῦν διαπραγματευομένην σύμβασιν ὁδοποιίας.

Δὲν ἐπιδιώκω οὐδεμίαν εὔνοιαν ἢ χάριν ἀλλ' ἐπιζητῶ χάρις εἰς τὴν πατροπαράδοτον φιλίαν μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Ἀμερικανικῆς Δημοκρατίας, ὅπως εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἀπονεμηθῇ τὸ ἀνάλογον δίκαιον.

1) Ἰσχυρίζομαι ὅτι ἡ προσφορά, ἣν ὑπεβάλομεν μετὰ τοῦ μεθ' ἡμῶν συνεργαζομένου κ. Ἀντωνίου Ραλλίδη διὰ τὴν σύμβασιν ὁδοποιίας θέλει εἶσθαι διὰ τὸν Ἑλληνικὸν φορολογούμενον Λαὸν κατὰ Ἓν καὶ πλέον δισεκατομμύριον δραχμῶν συμφερωτέρα.

Παρακαλῶ τὸν ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας ὑπουργὸν κ. Μεταξᾶν ὅπως δημοσιεύσῃ ὅλας τὰς προσφοράς. Ὅταν αὗται δημοσιευθῶσι, τότε τὸ κοινὸν θέλει πεισθῇ ὅτι ἡ προσφορά μας εἶνε, ὡς ἀνωτέρω ἀνεφέρθη, συμφερωτέρα κατὰ Ἓν καὶ πλέον δισεκατομμύριον δραχμῶν.

2) Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας ὑπουργὸς κ. Μεταξᾶς ἔκαμε δηλώσεις εἰς τὴν Βουλὴν περὶ τὰς ἀρχὰς Δεκεμβρίου ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς ἱκανότητος τῆς ἡμετέρας Ἑταιρείας. Παρακαλῶ τὸν ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας ὑπουργὸν κ. Μεταξᾶν ὅπως ἀποδείξῃ τὰς δηλώσεις του ταύτας. Τὸ τηλεγράφημα, τὸ ὁποῖον οὗτος, καθὼς ἐπίσης καὶ ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, ἔλαβεν ἐκ μέρους τῆς ΠΑΡΚ ΝΑΣΙΟΝΑΛ ΜΠΑΝΚ τῆς Νέας Ὑόρκης, θέλει πείσῃ τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ὅτι αἱ ἐπὶ τῆς ἡμετέρας οἰκονομικῆς ἱκανότητος δηλώσεις τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας ὑπουργοῦ κ. Μεταξᾶ εἶναι ἀπολύτως λανθασμέναι.

3) Ἡ Ἑταιρεία ΤΕΞΑΣ ΚΟΜΠΑΝΥ ἡ ὁποία ἐτηλεγράφησεν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν διὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ὅτι ἐνδιαφέρεται μεθ' ἡμῶν διὰ τὴν σύμβασιν τῆς ὁδοποιίας, εἶναι μία Ἑταιρεία μὲ κεφάλαιον πεντακοσίων εἴκοσι ἑνὸς ἑκατομμυρίων (521.000.000) δολλαρίων, ἐσχάτως δὲ ἔχει ἀγοράσει αὐτὴ τὴν ΚΟΡΠΟΡΕΣΙΟΝ ΠΕΤΡΕΛΑΙΩΝ ΚΑΛΛΙΦΟΡΝΙΑΣ.

Τὸ μεθ' ἡμῶν συνεργαζόμενον Τραπεζιτικὸν Συνδικᾶτον διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ δανείου ὁδοποιίας ἀποτελεῖται ἐκ τεσσάρων ἐκ τῶν ἰσχυροτέρων ἐκδοτικῶν Τραπεζῶν τῆς Ἀμερικῆς. Κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος τὸ Συνδικᾶτον τοῦτο ἐχορήγησε δάνειον εἰς τὴν Ἰταλίαν διὰ τὴν Ἰταλικὴν Ὑδροηλεκτρικὴν ἐπιχείρησιν ἐκ Τριάκοντα ἑκατομμυρίων (30.000.000) δολλαρίων, τὸ ὁποῖον δάνειον ἐκαλύφθη ἐντὸς εἴκοσι τεσσάρων ὡρῶν. Ἡ τιμὴ τῶν ὁμολογιῶν τοῦ Ἰταλικοῦ τούτου δανείου ηὔξησε διαρκῶς εἰς τὴν Χρηματαγορὰν τῆς Νέας Ὑόρκης διὰ τὸν λόγον ὅτι αὗται χειρίζονται ὑπὸ τοιούτου σοβαροῦ καὶ δυνατοῦ Τραπεζιτικοῦ Συνδικάτου.

4) Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας ὑπουργὸς κ. Μεταξᾶς ἐδήλωσεν, ὅτι ἀναθέτων εἰς ἡμᾶς τὴν Σύμβασιν τῆς ὁδοποιίας ἤθελε βλάψῃ τὴν ἐθνικὴν πίστιν τῆς Ἑλλάδος. Ἐὰν ὁ κ. ὑπουργὸς ἤθελεν εἶσθαι δίκαιος ἔπρεπε νὰ μὲ καλέσῃ ὅπως τοῦ ἐκθέσω τὴν ἀκριβῆ κατάστασιν. Θὰ ἤμην εἰς θέσιν νὰ τοῦ ἀποδείξω, ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Ἑλληνικὴ πίστις ἠμπορεῖ νὰ ὑποστηριχθῇ τελείως ὑφ' ἡμῶν ὅταν ἡ ἔκδοσις τοῦ δανείου ὁδοποιίας ἐκδοθῇ μέσον τοῦ ἡμετέρου Συνδικάτου.

Ἡ Ἰταλία εἶναι ὁ πλησιέστερος γείτων τῆς Ἑλλάδος καὶ εἶνε εὐκολώτατον εἰς οἱονδήποτε ἐνδιαφερόμενον νὰ ἐξακριβώσῃ τὴν ὠφέλειαν, τὴν ὁποίαν τὸ Συνδικᾶτον τοῦτο ἐπέφερεν εἰς τὴν Ἰταλίαν.

Θὰ ἐπεθύμουν ὅπως ὅλαι αἱ συναγωνιζόμεναι προσφοραὶ καὶ οἱ προσφέροντες τραπεζιτικοὶ ὅμιλοι ὑποβληθοῦν ὑπὸ τὴν ἀντίληψιν τοῦ φορολογουμένου Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καὶ κατόπιν ἂς κρίνῃ οὗτος ποία εἶνε ἡ συμφερωτέρα προσφορὰ δι' αὐτὸν καὶ τίς ὁ ἱκανώτερος τραπεζιτικὸς ὅμιλος. Ἐξ ὅσων γνωρίζομεν ἡμεῖς, εἷς ἐκ τῶν ἀνταγωνιζομένων μας οὔτε ἀνέφερε κἂν ὅτι εἶναι προετοιμασμένος νὰ ὑποβάλῃ οἰκονομικὴν προσφοράν. Ὁ δεύτερος ἀνταγωνιζόμενος οὔτε κἂν ἔκαμε οἰκονομικὴν προσφοράν, ἡμεῖς ἀφ' ἑτέρου ὑπεβάλομεν οἰκονομικὴν προσφοράν, ἡ ὁποία θέλει εἶσθαι εἰς τὸ Ἑλληνικὸν φορολογούμενον Κοινὸν χρηματικῶς κατὰ πολὺ συμφερωτέρα.

Συνοψίζων ὑποστηρίζω:

α') ὅτι ἡ προσφορά μας εἶναι ἡ ἐφθηνοτέρα ἐξ ὅλων τῶν ὑποβληθεισῶν.

β') ὅτι ὁ τραπεζιτικός μας ὅμιλος καὶ ἡ ΤΕΞΑΣ ΚΟΜΠΑΝΥ, ἡ ὁποία, ὡς ἐτηλεγράφησεν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν διὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἐνδιαφέρεται εἰς τὴν ἐπιχείρησιν, εἶναι οἱ ἰσχυρότεροι ὅμιλοι διὰ τὴν ἔκδοσιν Ἑλληνικοῦ δανείου καὶ προαγωγὴν καὶ ὑποστήριξιν τῆς ἑλληνικῆς πίστεως.

γ') Ἀπὸ τεχνικῆς καὶ οἰκονομικῆς ἀπόψεως εἴμεθα ἱκανώτεροι ἐν συμπράξει μὲ τὴν ΤΕΞΑΣ ΚΟΜΠΑΝΥ καὶ ΠΕΤΡΟΛΕΟΥΜ ΚΟΡΠΟΡΕΣΙΟΝ τῆς Καλλιφορνίας, αἱ ὁποῖαι ἔχουσι ἐκπονήσει ἰδιαιτέρας ἐκτενεῖς μελέτας ὁδοποιίας, νὰ κάμωμεν καλυτέραν ἐργασίαν κατασκευάζοντες τὰς ὁδοὺς διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν παρὰ οἱοσδήποτε ἄλλος ἐκ τῶν ἀνταγωνιστῶν μας.

Οἱ ΦΟΞ ΜΠΡΟΔΕΡΣ ἔχουσιν ἀναλάβει ἔργα κατασκευῆς σιδηροδρόμων καὶ ἐν γένει δημόσια ἔργα ἀπὸ τοῦ 1889. Ἔχομεν κατασκευάσει μεγάλα δημόσια ἔργα εἰς Κούβαν, Κεντρικὴν Ἀμερικήν, Κίναν καὶ εἰς Ρωσσίαν πρὸ τῆς Ἐπαναστάσεως. Ὑποσχόμεθα εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κοινόν, ὅτι ἐὰν ἡ σύμβασις παραχωρηθῇ εἰς τὸν μεθ' ἡμῶν συνεργαζόμενον κ. Ραλλίδην ἐκτὸς τοῦ Ἀμερικανικοῦ χρήματος θὰ προμηθεύσωμεν τὴν καλυτέραν μηχανικὴν ἐπιδεξιότητα καὶ Ἀμερικανικὴν πεῖραν κατασκευῆς δημοσίων ἔργων διὰ τὴν κατασκευὴν ὁδῶν ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὰς τελειοτέρας συγχρόνους μεθόδους, καθ' ὅσον τὰ Ἀμερικανικὰ τεχνικὰ μέσα καὶ αἱ Ἀμερικανικαὶ μέθοδοι κατασκευῆς ἀναγνωρίζονται ὑφ' ὅλης τῆς Εὐρώπης ὡς αἱ πλέον οἰκονομικαὶ καὶ πλέον στερεαί.

Αἱ ἀνωτέρω δηλώσεις μου ἀνάγονται εἰς γεγονότα ἀνεπίδεκτα οἱασδήποτε καλοπίστου ἀμφισβητήσεως. Δὲν ἐπιδιώκω καμμίαν ἰδιαιτέραν εὔνοιαν, ἀλλ' ἐπιθυμῶ νὰ τύχω δικαιοσύνης ἐν Κράτει εὐνομουμένῳ καὶ πολιτισμένῳ καὶ ἐὰν ἡ προσφορά μας εἶνε ἡ καλυτέρα, ἐλπίζω ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς θέλει μᾶς ὑποστηρίξῃ, ὅπως ἐπιτύχωμεν τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς πατροπαραδότου φιλίας μεταξὺ τῶν δύο Λαῶν καὶ ἐφ' ὅσον εἴμεθα τὸ μόνον Ἀμερικανικὸν ἵδρυμα, τὸ συμμετέχον εἰς τὸν διαγωνισμὸν τοῦτον.

ΔΗΛΩΣΙΣ ΟΙΚΙΣΤΩΝ ΗΛΙΟΥΠΟΛΕΩΣ

Οἱ κάτωθι ὑπογεγραμμένοι οἰκισταὶ τοῦ Συνοικισμοῦ Ἡλιουπόλεως καὶ ἰδιοκτῆται οἰκιῶν ἐντὸς αὐτοῦ παρακολουθήσαντες σήμερον μετὰ βδελυγμίας τὰς ἀηδεῖς σκηνὰς τὰς διοργανωθείσας διὰ προσώπων διαφόρων προελεύσεων, εἰσκομισθέντων εἰς τὸν συνοικισμόν μας παρὰ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων Χ. Ἀποστολοπούλου καὶ Α. Κωνσταντοπούλου, ἵνα δημιουργηθῇ πρόσκαιρος ἐντύπωσις ἐπὶ τοῦ ἐπισκεφθέντος τὸν συνοικισμὸν δι' αὐτοψίαν λειτουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης τοῦ Κράτους θεωροῦμεν καθῆκόν μας νὰ διαμαρτυρηθῶμεν δημοσίως καὶ δηλώσωμεν ὅτι:

1) Ἡ Ἑταιρεία τοῦ Συνοικισμοῦ ἐπέδειξε οὐχὶ μόνον καλὴν πίστιν ἀπόλυτον, ἀλλ' ἀνεκτικότητα ὑπερβολικήν, μὴ πιέσασα μέχρι σήμερον τοὺς οἰκιστὰς πρὸς πληρωμὴν τῶν ὀφειλομένων εἰς αὐτὴν ποσῶν καὶ συντηρήσασα ἐπὶ μακροὺς μῆνας ἐπὶ μεγίστῃ χρηματικῇ ζημίᾳ αὐτῆς τὴν τακτικὴν συγκοινωνίαν καὶ ὕδρευσιν τοῦ Συνοικισμοῦ.

2) Ὅτι εἶνε ἄνω ποταμῶν ἡ διεξαγομένη παρὰ τῶν ἀνωτέρω δημοσίων ὑπαλλήλων προπαγάνδα, καθ' ἣν οἱ οἰκισταὶ δὲν πρέπει νὰ καταβάλωσι τὰ χρέη των ἐξ οἰκοπέδων ἀλλὰ ν' ἀναμείνωσιν ὅπως ἡ ἔκτασις ἀπαλλοτριωθῇ ὑπὲρ αὐτῶν φροντίδι τοῦ Κράτους, ὡς ὑπόσχονται αὐτοῖς οἱ ὡς ἄνω ὑπάλληλοι.

3) Εἶνε ὅλως ἀστεία ἡ σύγχρονος ἐμφάνισις ἀξιώσεως ὅπως νομιμοποιηθῇ ἡ ἄρνησις τῆς πληρωμῆς τῶν πρὸς τὴν ἑταιρείαν ὀφειλῶν καὶ ἐν τ' αὐτῷ ἀπαιτήσουν ὅπως ἐκτελεσθῶσι περισσότερα ἔργα.

4) Ἡ Ἡλιούπολις, ἔχουσα ὑπὲρ αὐτῆς ὑπέροχα φυσικὰ προσόντα καὶ σύντονον, πολυδάπανον διετῆ ἐργασίαν θὰ καταστῇ ταχέως πρώτης τάξεως καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ὀργανώσεως συνοικία, ἐὰν τεθῶσιν ἐκποδὼν τὰ κομμουνιστικὰ στοιχεῖα — Χ. Ἀποστολόπουλος καὶ Α. Κωνσταντόπουλος — τὰ εἰσχωρήσαντα μεταξὺ τῶν ἀφελεστέρων οἰκιστῶν καὶ κινήσαντα τὴν προσπάθειαν αὐτῶν ὅπως ἀποφύγωσι τὴν πληρωμὴν τῶν οἰκοπέδων των.

Ἰωάννης Ἀθανασόπουλος, Γεώργιος Μαρκέας, Ἐμμ. Φραντζεσκάκης, Σ. Τσοχαλῆς, Ε. Ὀρειᾶνος, Σ. Φίλιππας, Βέτα Φαρμάκη, Δημοσθ. Ἰβρακνός, Μιχαὴλ Μπούλακας, Ε. Λεωνιδοπούλου, Κ. Νικολαΐδης, Π. Πάνου, Ἰω. Ἀκριβόπουλος, Γ. Τσοκάνης, Λ. Κατσαράκης, Β. Γκολφέτσος, Λ. Κουβελᾶ, Δ. Βάλλας, Δ. Κουτρουβίδης, Κ. Σκαρλᾶτος, Δ. Ἀραμπατζόγλου, Κ. Νέρης, Ν. Ρογκαβοπούλου, Δ. Παπαδάκης, Μ. Παπαδάκης, Θ. Κρανιωτάκης, Ν. Φραγκουδάκης, Β. Χριστοφίδης, Ἄννα Γενάτου, Ἀθ. Παπαδημητρίου, Κ. Στεφανουδάκης, Δεσπ. Καραθανάσης, Βασ. Μανζουβῖνος, Παν. Ἀγαθοκλῆς, Χαρ. Ἀναγνώστου, Σ. Στεφανάκης, Α. Δρόσος, Α. Δημόπουλος, Μαρ. Θεοδωράκη, Α. Πισκοπάκη, Γ. Κωνσταντινίδης, Κ. Φιλόπουλος, Ε. Δούνια, Ι. Ἰωαννίδου, Ἀλ. Βάλβης, Θ. Καγκελάρης, Α. Νταλάκας, Ξ. Καγκελάρης, Ε. Σταματίου, Σπ. Σκουλᾶς, Α. Μπόβαλης.

Ἐπειδὴ δὲν κατέστη δυνατόν, ἐλλείψει χρόνου νὰ συγκεντρωθῶσιν ἐντὸς τῆς ἑσπέρας περισσότεραι ὑπογραφαί, παρακαλοῦνται πάντες οἱ οἰκισταί, οἱ συμφωνοῦντες μὲ τὰς ἀνωτέρω ἀπόψεις ὅπως σπεύσωσι καὶ ὑπογράψωσι τὴν αὐτὴν ἀποδοκιμασίαν εἰς τὸ κατάστημα τῶν ἀδελφῶν Φραντζεσκάκη, Στοὰ Ὀρφανίδου ἢ εἰς τὸ κομμωτήριον Καγκελάρη, πλατεῖα Ὁμονοίας, κάτωθι μεγάρου Πούλου εἰς δὲ τὴν Ἡλιούπολιν εἰς τὰ ξυθοπωλεῖα Χρ. Σπανοῦ καὶ Θ. Καγκελάρη.

ΔΙΑΨΕΥΣΙΣ

Ὡς μᾶς ἐπληροφόρησαν, κακῶς ἀνεγράφη χθὲς ὅτι ἐκρατήθη ὁ συμβολαιογράφος Ἀθηνῶν Ἀθ. Γαρταγάνης.

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ

Γεγονὸς χαρακτηριστικώτατον εἶναι ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν Συνέλευσιν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν εἰς τὴν Γενεύην, ὅλοι οἱ διπλωμάται καὶ πολιτικοὶ ἄνδρες ἐκάπνιζον ποῦρα «MELIOR», μηδενὸς ἐξαιρουμένου. Τοῦτο ἀποτελεῖ τρανὴν ἀπόδειξιν ὅτι οἱ καλοὶ καπνισταὶ ἀναγνωρίζουν ὅτι τὰ ΠΟΥΡΑ «MELIOR» εἶναι τὰ ἐκλεκτότερα σήμερον. Ἰδίας ποιότητος εἶναι καὶ τὰ ΠΟΥΡΑ «VIEIL - ANVERS», τὰ ὁποῖα προτιμῶνται καὶ αὐτὰ ἐξ ἴσου.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ Π.Ο.Α.Δ.Α.

Καλοῦνται εἰς γενικὴν συνέλευσιν πάντες οἱ δικαιοῦχοι ἀνταλλάξιμοι Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Περιχώρων διὰ τὴν προσεχῆ Κυριακήν, 29ην λήγοντος, καὶ ὥραν 10ην π.μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Κινηματογράφου «Ἰντεὰλ» ἔναντι τοῦ καφενείου «Ποσειδῶν» πρὸς συζήτησιν ἐπὶ τῶν μᾶλλον φλεγόντων προσφυγικῶν ζητημάτων.

Κατ' αὐτὴν προσεκλήθησαν νὰ παραστῶσι καὶ οἱ πρόσφυγες βουλευταί.

Ἐκ τοῦ Δ. Συμβουλ. τῆς Π.Ο.Α.Δ.Α.

—Ἐὰν ὑπάρχουν ἀκόμη πάσχοντες ἀπὸ ΕΠΙΛΗΨΙΑΝ εἶνε μόνον ὅσοι δὲν μετεχειρίσθησαν ἀκόμη τὸ ALEPSAL. Ἂς τὸ ζητήσουν ἀμέσως ἀπὸ τὸ φαρμακεῖόν των. Θὰ σωθοῦν.

Ο ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ
ΑΦΩΝ Γ. ΛΙΑΚΟΥ
ΟΔΟΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 50
Παρέλαβε νέαν συλλογὴν Ἀγγλικῶν Κασμηρίων ὡς καὶ μαῦρα διὰ ΦΡΑΚ καὶ ΣΜΟΚΕΝ μὲ τὰς καλυτέρας τιμὰς

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

ΑΙ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΕΛΑΒΕ ΨΗΦΟΝ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ

ΕΚΥΡΩΘΗ Η ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΔΙΑ ΤΑ ΧΡΕΗ ΚΑΙ ΤΟ ΔΑΝΕΙΟΝ

ΑΙ ΑΓΟΡΕΥΣΕΙΣ ΤΩΝ κ. κ. Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ ΚΑΙ Γ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

Τὴν 6.40' ἄρχεται ἡ συνεδρίασις. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἀναφορῶν ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῶν ἀναφορῶν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεως διὰ τὰς ἀπαλλοτριώσεις τῶν οἰκοπέδων ἔληξε. Ἡ Κυβέρνησις ἔθεσε ζήτημα ἐμπιστοσύνης, ἐπὶ τοῦ ὁποίου παρακαλεῖ τὴν Βουλὴν ν' ἀποφανθῇ. Τὸ ζήτημα τίθεται οὕτω: οἱ ἔχοντες ἐμπιστοσύνην πρὸς τὴν κυβέρνησιν λέγουσι ναί, οἱ μὴ ἔχοντες λέγουσιν ὄχι.

Ἄρχεται μετὰ ταῦτα ἡ ψηφοφορία ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν κ.κ. Μαλαμίδου καὶ Μαντᾶ κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ ἀποτέλεσμα ἔχει οὕτω:

Ἐψήφισαν ἐν ὅλῳ 173. Ναὶ 125. Ὄχι 47. Ἠρνήθη ψῆφον 1.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Συνεπῶς ἐξεφράσθη ἡ ἐμπιστοσύνη τῆς Βουλῆς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν.

Η ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΕΞΕΤΑΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Ὑπεβλήθη ἤδη παρὰ τῶν κ.κ. Π. Τσαλδάρη, Μ. Γούδα, Γ. Μερκούρη, Α. Στεφανοπούλου, Δ. Χατζίσκου, Γ. Καρπετοπούλου, Μ. Μαντᾶ, Ι. Καυταντζόγλου, Δ. Βούλτσου, Νικ. Κδανιωτάκη, Δημ. Πετρακάκου, Σ. Τσακοπούλου, Δ. Σκυλίτση, Π. Ἀλεξίδη, Μ. Θεοδωρίδη, Γ. Μπακοπούλου, Ε. Χατζηδάκη, Ι. Ράλλη, Ι. Σπετσιώτη, Φ. Μοσχούλα, Β. Ρούφου, Λ. Ἀποστολίδου, Π. Μπούμπουλη, Ν. Κουμάνταρου, Ν. Κολυβᾶ, Ξ. Μαυρομμάτη, Ν. Καμπάνη, Μ. Δερλερέ, Ι. Κίνια, Γ. Πεσμαζόγλου, Δ. Βοκοτοπούλου, Σ. Στάη, Γ. Καντιάνη, Ν. Δαρβέρη, Ι. Μαγκριώτη, Κ. Καμπάνη, Α. Ἀγγελοπούλου, Κ. Ἀγγελοπούλου, Π. Νικολαΐδη, Π. Ψαρρᾶ καὶ Κακαρᾶ πρότασις συστάσεως ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὰς ἀπαλλοτριώσεις τῶν οἰκοπέδων πρὸς ἐγκατάστασιν τῶν ἀστῶν προσφύγων. Ἐπ' αὐτῆς ζητεῖται ν' ἀποφανθῇ ἡ Βουλὴ δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως. Ἐπειδὴ δὲν ὑπογράφει ὁ κεκανονισμένος ἀριθμὸς βουλευτῶν, δηλαδὴ τὸ ἓν τρίτον τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ, διὰ νὰ συσταθῇ χωρὶς ψηφοφορίαν ἡ ἐπιτροπή, θὰ ἐρωτηθῇ ἡ Βουλή. Καλοῦνται πάλιν ὡς ψηφολέκται οἱ κ.κ. Μαλαμίδης καὶ Μαντᾶς καὶ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν αὐτῶν ἄρχεται ἡ ψηφοφορία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ἐψήφισαν ἐν ὅλῳ 165, εἶπον ναὶ 48, ὄχι 116 καὶ 1 ἠρνήθη ψῆφον. Ἡ πρότασις λοιπὸν περὶ συστάσεως ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς δὲν ἔγινε δεκτή.

Ἡ Βουλὴ μετὰ ταῦτα εἰσέρχεται εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς νομοθετικῆς ἐργασίας. Δευτέρα κατ' ἄρθρον καὶ εἰς σύνολον συζήτησις τοῦ σχεδίου νόμου περὶ κυρώσεως τῆς συμβάσεως διὰ τὸν διακανονισμὸν τῶν πρὸς τὴν Ἀμερικὴν πολεμικῶν μας χρεῶν.

Η ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΤΟΥ κ. Γ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

Γ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ. Μετὰ τὸν διακανονισμὸν τῶν πρὸς τὴν Ἀγγλίαν πολεμικῶν μας χρεῶν ἐπηκολούθησεν ἡ ἀναγγελία τοῦ τερματισμοῦ τῶν μετὰ τῆς Γαλλίας διαπραγματεύσεων ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ζητήματος, ὑπὸ τοῦ ἀξιοτ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, διὰ προσφυγῆς πρὸς διαιτησίαν κατὰ τρόπον ἐκτάκτως μειονεκτικὸν διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἀφοῦ, ἐφ' ὅσον γνωρίζομεν, ἡ διαιτησία δὲν πρόκειται νὰ κρίνῃ γενικῶς περὶ τοῦ ἂν ἡ Γαλλία ὀφείλει εἰς ἡμᾶς, ὡς ἡμεῖς φρονοῦμεν, ἢ ἐὰν ἡμεῖς ὀφείλομεν εἰς τὴν Γαλλίαν. Δὲν πρόκειται κἂν νὰ κρίνῃ καὶ ἐπὶ τῆς γαλλικῆς ὑποχρεώσεως διὰ τὰς εἰς τὴν Ἑλλάδα πιστώσεις, ἀλλὰ πρόκειται νὰ κρίνῃ ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον ἐπὶ τοῦ ποσοστοῦ τὸ ὁποῖον ὑποχρεοῦται νὰ ἐκπέσῃ ἡ Γαλλία, δυνάμει τῆς γνωστῆς συμφωνίας περὶ τῆς οἰκονομικῆς μας ἀντοχῆς, ἐπὶ τοῦ ἐκχωρηθέντος ὑλικοῦ διὰ τὴν συνέχισιν τοῦ πολέμου, πρὸς ἐξυπηρέτησιν γενικωτέρων Συμμαχικῶν συμφερόντων. Ἀλλὰ τὰς κρίσεις μας ἐπὶ τῆς διαρρυθμίσεως τῶν Ἑλληνογαλλικῶν χρεῶν ἐπιφυλασσόμεθα νὰ φέρωμεν ὁπότε μᾶς ζητηθῇ ἡ κύρωσις τῶν τοιούτων συμφωνιῶν. Ἄλλως τε δὲν εἶνε οὔτε ὀρθὸν οὔτε δίκαιον νὰ ἐκφέρωμεν κρίσεις προδικαστικὰς ἐπὶ τοῦ ζητήματος, προτοῦ ἀκούσωμεν καὶ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ (ὑπ. Οἰκον.) Θὰ ὑποβληθῇ ἡ συμφωνία πρὸς κύρωσιν ἐντὸς αὐτῶν τῶν ἡμερῶν.

Γ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ. Ἤδη ζητεῖται ἡ κύρωσις τῆς μετὰ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν συμβάσεως «περὶ ρυθμίσεως τῶν πρὸς αὐτὰς Ἑλληνικῶν χρεῶν», ὡς λέγει ἡ εἰσηγητικὴ ἔκθεσις. Τῶν πολεμικῶν χρεῶν, ὡς προσθέτομεν, καὶ ὡς ἐπιθυμοῦμεν νὰ διατυποῦται εἰς τὸ μέλλον, ἀποδίδοντες οὐσιώδη σημασίαν εἰς τὴν ἄκακον αὐτὴν προσθήκην.

Ἡ συμφωνία αὐτὴ δὲν νομίζω ὅτι δύναται νὰ συζητηθῇ, κ.κ. συνάδελφοι, παρὰ ἐντὸς ὡρισμένων ὁρίων. Καὶ ἡ ἔρευνα ἐπὶ τοῦ ἐὰν ἡ συμφωνία αὐτὴ εἶνε ἢ δὲν εἶνε ἐπωφελὴς διὰ τὴν Ἑλλάδα δὲν δύναται νὰ γίνῃ εἰμὴ λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ἤδη κυρωθείσης μετὰ τῆς Ἀγγλίας ἀναλόγου συμφωνίας. Μὲ τοῦτο θέλω νὰ εἴπω ὅτι θεωρῶ ἄσκοπον τὴν ἐπανάληψιν τῶν κατὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐπικρίσεων διὰ τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον προέβη εἰς τὸν διακανονισμὸν τοῦ μετὰ τῆς Ἀγγλίας χρέους μας καὶ θὰ περιορισθῶ εἰς τὸ νὰ κρίνω τὴν μετὰ τῆς Ἀμερικῆς συμφωνίαν, λαμβάνων ὡς προϋπόθεσιν τὸ τετελεσμένον γεγονὸς τῆς κεκυρωμένης ἤδη ἀγγλικῆς συμφωνίας. Τούτου τεθέντος δὲν δύναμαι νὰ κρίνω παρὰ ἐπωφελέστερον τὸ ὑπὸ τῆς Ἀμερικῆς παραχωρούμενον ἀντάλλαγμα δανείου 12.167.000 δολλαρίων πρὸς 4 ο)ο διὰ τὴν ἐκ μέρους μας παραίτησιν τοῦ ὑπολοίπου μέρους τῶν πιστώσεων, ἢ τοὐλάχιστον πραγματικώτερον τὸ Ἀμερικανικὸν ἀντάλλαγμα ἀπὸ τὴν κάπως ἀόριστον ὑποστήριξιν, ἣν μετὰ ζωηροτάτης ἄλλως τε συμπαθείας μᾶς παρέχει ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις.

Ἡ μετὰ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Β. Ἀμερικῆς συμφωνία δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ἀποβλέπουσα νὰ διακανονίσῃ ἀφ' ἑνὸς μὲν τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Ἑλλάδος ἀπέναντι τῆς Ἀμερικῆς διὰ τὰ ὀφειλόμενα 15.000.000 δολλάρια, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὰς ὑποχρεώσεις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν πρὸς τὴν Ἑλλάδα, αἵτινες ἀπορρέουσιν ἐκ τοῦ ὑπολοίπου μέρους τῶν πιστώσεων, αἵτινες ἀνέρχονται περίπου εἰς 33.000.000 δολλάρια. Καὶ ἡ διατύπωσις αὐτὴ πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι εἶνε ἐπιτυχεστάτη. Δὲν γνωρίζω ἐὰν ὀφείλεται εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν ἢ καὶ εἰς τὸν διακεκριμένον ἐν Οὐασιγκτῶνι ἀντιπρόσωπον τῆς Ἑλλάδος κ. Χ. Σιμόπουλον. Τὰ ἠθικὰ ὀφέλη τῆς ἐπιτυχοῦς ταύτης διατυπώσεως ἠδύναντο ν' ἀποβῶσιν οὐσιαστικώτερα ἐὰν ἡ μετὰ τῆς Ἀμερικῆς συμφωνία προηγεῖτο τῶν Ἀγγλικῶν καὶ Γαλλικῶν διαπραγματεύσεων, ἢ ἐὰν ἐτηρεῖτο καὶ ὡς πρὸς αὐτὰς ἡ αὐτὴ διατύπωσις, διότι δυσκολώτερον θὰ παρεβλέποντο ἀναμφισβήτητα δικαιώματα τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀπέναντι τῶν χωρῶν ἐκείνων.

Ἂς ἔλθωμεν ἤδη εἰς τὸ πρῶτον μέρος τῆς συμφωνίας τὸ ἀφορῶν τὸν διακανονισμὸν τῆς ἐκ 15 ἑκατομ. δολλαρίων ὀφειλῆς μας πρὸς τὴν Ἀμερικήν. Τοῦτο μετὰ τῶν τόκων του πρὸς 4 1)2 ο)ο μέχρι τῆς 15 Δεκεμβρίου 1922 καὶ πρὸς 3 ο)ο μέχρι τῆς 1 Ἰανουαρίου 1928 ἀνέρχεται εἰς 18.227.922.67.

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Ἔχω ἕνα λογαριασμὸν ὅστις ἀναβιβάζει τὸ χρέος εἰς 19.659.836 δολλάρια.

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. Αὐτὸ συνέβη διότι εἶχε γίνει ὑπολογισμὸς μὲ τόκον 5 ο)ο.

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Δηλῶ ὅτι δὲν θὰ ὁμιλήσω τὴν ἑσπέραν ταύτην ἀλλὰ θὰ ἐπιφυλαχθῶ ὅταν θὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὸ ζήτημα τῶν γαλλικῶν χρεῶν.

Γ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ. Συνεχίζων λέγει ὅτι τὰ 2.922.65 δολλάρια θὰ πληρωθῶσι τοῖς μετρητοῖς, τὸ δὲ ὑπόλοιπον μετὰ τῶν τόκων αὐτῶν, οἵτινες ἀνέρχονται εἰς τὸ ποσὸν τῶν 2.205.000, θὰ πληρωθῇ εἰς ἑξαμηνιαίας δόσεις ἀρχομένας ἀπὸ τῆς 1 Ἰουλίου 1928 μέχρι τοῦ 1998. Κατὰ συνέπειαν ὁ προϋπολογισμὸς τῆς παρούσης χρήσεως κατ' οὐδὲ ἤθελει ἐπιβαρυνθῇ, διότι ἡ ἐπιβάρυνσις ἄρχεται ἀπὸ τῆς προσεχοῦς χρήσεως καὶ θ' ἀνέλθῃ:

Διὰ τὸ 1928—1929 εἰς δολλ. 40.000 ἢ δραχ. 3.000.000

Διὰ τὸ 1929—1930 εἰς δολλ. 50.000 ἢ δραχ. 3.750.000

Διὰ τὸ 1930—1934 εἰς δολλ. 60.000 ἢ δραχ. 4.500.000.

Ἀπὸ τοῦ 1931 καὶ μέχρι τοῦ 1990 θ' ἀρχίσῃ πολὺ μεγαλυτέρα ἐπιβάρυνσις τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Καὶ ὁ λογιστικὸς οὗτος διακανονισμός, ὡς βλέπετε, δὲν δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ἐπιβαρυντικὸς τῶν πρώτων ἐτῶν, κατὰ τὰ ὁποῖα θὰ ἔχῃ ἡ Ἑλλὰς νὰ παλαίσῃ πρὸς τὰς μείζονας δυσχερείας διὰ τὴν οἰκονομικήν της ἀνασυγκρότησιν.

Τὸ μικρὸν ἐπιτόκιον καὶ ἡ μικρὰ ἐπιβάρυνσις τοῦ προϋπολογισμοῦ μας κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη ὀφείλονται εἰς τὴν γνωστὴν ὑποχρέωσιν ἣν καὶ ἡ Ἀμερικὴ ἀνέλαβε, μετὰ τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας, νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν της τὴν οἰκονομικήν μας ἀντοχήν, κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς πληρωμῆς.

Ἤδη ἐρχόμεθα εἰς τὸ δεύτερον μέρος τῆς συμφωνίας. Ἡ Ἑλλὰς εἰς ἀντάλλαγμα τῆς ἐκ τῶν πιστώσεων παραιτήσεώς της λαμβάνει παρὰ τῆς Κυβερνήσεως δάνειον 12.167.000 δολλάρια, ἐπὶ τόκῳ 4 ο)ο ἐξοφλητέον ἐντὸς εἰκοσαετίας.

Ἡ ἐκ μέρους τῆς Ἀμερικανικῆς Κυβερνήσεως ἀπ' εὐθείας καὶ ὄχι διὰ τῆς ἀγορᾶς της παροχὴ δανείου, ἔστω καὶ ποσοῦ πολὺ μικροτέρου τῶν ὀφειλομένων πιστώσεων, ἐνῷ εἶνε γνωστὴ ἡ ρητὴ ἀπόφασις τοῦ Κογκρέσσου νὰ μὴ ἐπιτρέπῃ δάνεια ἐκ μέρους τοῦ Ἀμερικανικοῦ Θησαυροφυλακίου εἰς Κυβερνήσεις, ἀποτελεῖ ἐξαίρεσιν γενομένην προφανῶς ἐκ τῆς ἐπιθυμίας τὴν ὁποίαν ἡ Ἀμερικανικὴ Κοινὴ Γνώμη ἔχει νὰ φαίνεται συνεπὴς εἰς τὰς ὑποχρεώσεις της, ἔστω καὶ ἐὰν αὗται ἀνελήφθησαν ἀπέναντι Κράτους, τὸ ὁποῖον δὲν ἀποτελεῖ μεγάλην Δύναμιν. Καὶ ἐπιθυμῶ ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου νὰ διαδηλώσω πλῆρες τὸ συναίσθημα τὸ ὁποῖον μὲ κατέχει ἀπέναντι τοῦ εὐγενοῦς ἔθνους μετὰ τοῦ ὁποίου τόσοι εἶνε οἱ πνευματικοὶ καὶ οἰκονομικοί μας δεσμοί.

Κ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ. Λέγει ὅτι ὅλοι ἀνήρεσαν τὰς ὑποχρεώσεις των καὶ ἡ Βουλὴ αὐτὴ ἔπρεπε νὰ δώσῃ ἓν μάθημα εἰς τοὺς ὑψηλοὺς ἀνηθίκους.

Γ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ. Ἀλλ' ἂς ἐξετάσωμεν ἤδη ἀπὸ πρακτικῆς ἀπόψεως τὸ ἐπιτευχθὲν ἀντάλλαγμα ἐκ τῆς παραιτήσεώς μας ἀπὸ τοῦ ὑπολοίπου τῶν πιστώσεων. Τοῦτο συνίσταται εἰς τὴν διαφορὰν τοῦ τόκου μὲ τὸν ὁποῖον μᾶς δανείζει ἡ Ἀμερικὴ τὸ ποσὸν τῶν 12.167.000 πρὸς 4 ο)ο καὶ τοῦ ἐπιτοκίου μὲ τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ συνάψῃ ἡ Ἑλλὰς τὸ ὑπόλοιπον μέρος τοῦ τριμεροῦς δανείου, τὸ ὁποῖον ἀνέρχεται εἰς 7.02 ο)ο (καθαρά). Καθ' ὑπολογισμὸν ὅστις εἶνε εὔκολον νὰ γίνῃ ἀπὸ οἱονδήποτε ἔχομεν ἐτησίαν ἐπιβάρυνσιν ἐπὶ ἔλαττον δολλάρια 365.000 ἢ δραχ. 27.375.000 κατ' ἔτος ἐπὶ 20 ἔτη. Πρέπει ἐν τούτοις νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι τὸ δάνειον τοῦτο εἶνε σχετικῶς βραχυπρόθεσμον καὶ κατὰ συνέπειαν αἱ χρεωλυτικαί του δόσεις θὰ εἶνε μεγάλαι.

Παρεστάθη, κ. κ. συνάδελφοι, ὅτι ἡ μέλλουσα νὰ ἐπακολουθήσῃ τὴν κύρωσιν τῆς Ἑλληνοαμερικανικῆς συμφωνίας ἄρσις τῆς γνωστῆς ἀπαγορεύσεως τῆς Ἀμερικανικῆς ἀγορᾶς ἀποτελεῖ ἀποκλειστικὸν ὑπὲρ ἡμῶν ὄφελος. Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου δὲν δύναμαι νὰ συμφωνήσω μετὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Τὰ Ἑλληνικὰ δάνεια μὲ τὰς παρεχομένας ἐξαιρετικὰς ἐγγυήσεις ἀποτελοῦν ἐπωφελεστάτην καὶ ἀσφαλεστάτην τοποθέτησιν τοῦ ἐκεῖ συναθροισθέντος χρήματος. Ἡ μὴ ἐπίγνωσις τῆς ἀνάγκης εἰς ἣν εὑρίσκεται ἡ Ἀγγλική, ἀλλ' ἰδίως ἡ Ἀμερικανικὴ ἀγορὰ νὰ διαθέσῃ τὸ ἄτοκον χρῆμά της, μαρτυρεῖ τὴν πλήρη ἄγνοιαν τῶν διαχειριζομένων τὰ οἰκονομικά μας πράγματα. Ἡ ἄγνοια δὲ αὐτή, σὺν τῇ ἀγνοίᾳ τοῦ κινδύνου τὸν ὁποῖον διέτρεξαν πρὸς στιγμὴν αἱ συναθροίσασαι τὸν χρυσὸν ὁλοκλήρου τῆς ὑφηλίου χῶραι, τὴν ὁποίαν δὲν ἐξεμεταλλεύθημεν, ἔκαμε, λέγω, νὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ σταθεροποίησις τοῦ Ἑλληνικοῦ νομίσματος ὑφ' οὓς ὅρους ἐπεδιώχθη.

Τὸ ἄνοιγμα τῆς Ἀμερικανικῆς ἀγορᾶς δὲν εἶνε βεβαίως ἀνωφελὲς δι' ἡμᾶς, εἶνε ὅμως ἐπωφελέστερον διὰ τοὺς Ἀμερικανοὺς κεφαλαιούχους, οἵτινες θὰ εὕρουν νὰ διαθέσουν τὰ κεφάλαιά των ἀσφαλῶς μὲ τόκον ὑπερβαίνοντα τὰ 7 ο)ο, ἐνῷ τώρα πολλάκις ἀναγκάζονται νὰ θεωροῦν ἐπωφελῆ τοποθέτησιν τὸ 3 1)2—4 ο)ο. Τὸ πόσον δὲ βιάζονται οἱ Ἀμερικανοὶ νὰ δώσουν εἰς τὴν ἀγοράν των εὐρυτέρας οἰκονομικὰς διεξόδους, μαρτυρεῖ καὶ τὸ γεγονός, γεγονὸς τὸ ὁποῖον ἐπίσης ἀγνοεῖ ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ἀφοῦ ἐπανακάμπτων ἐκ Γαλλίας διεβεβαίου ἐπισήμως τὰ ἀντίθετα, ὅτι μὴ διακανονισθεισῶν τῶν Γαλλοαμερικανικῶν οἰκονομικῶν διαφορῶν, ἤρθη ἡ Ἀμερικανικὴ ἀπαγόρευσις ὡς πρὸς τὴν Γαλλίαν, ἀπὸ τῆς 16 Ἰανουαρίου.

Ὅταν ἐπέμεινα ἀρχόμενος τῆς ἀγορεύσεώς μου νὰ τονίσω ὅτι ἡ κύρωσις τῆς μετὰ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν συμφωνίας μας ἔπρεπε νὰ ὁρίζῃ ὅτι αὐτὴ ἀφορᾷ τὴν ρύθμισιν τῶν πολεμικῶν μας χρεῶν, ἐπεθύμουν νὰ ἐπισύρω τὴν προσοχήν σας εὐρύτερον ἐπὶ τῆς ἐννοίας ἣν ἔχει ὁ προσδιορισμὸς οὗτος.

Εἶνε κοινὸν πλέον μυστικὸν ὅτι ὅλα τὰ Κράτη προσπαθοῦν νὰ ἐξαρτήσουν, μελλοντικῶς τοὐλάχιστον τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον θὰ καταλογισθῇ εἰς βάρος των, λόγῳ πολεμικῶν χρεῶν, ἐκ τοῦ ποσοῦ τὸ ὁποῖον θὰ λάβωσιν ἐκ τῶν Γερμανικῶν ἐπανορθώσεων. Εἰς τὸ σημεῖον δὲ τοῦτο περιστρέφεται κυρίως καὶ ἡ διαφορὰ τῶν ἀντιλήψεων μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἀμερικῆς ἐπὶ τοῦ ζητήματος. Εἰς τὸν διακανονισμὸν τῶν πολεμικῶν της χρεῶν ἡ Ἀγγλία ἐδέχθη τὴν ἀρχὴν ἡ ἰδία ὅπως, ἐφ' ὅσον τὸ σύνολον τῶν ἐτησίως ὀφειλομένων αὐτῇ ἀπὸ τῶν διαφόρων χωρῶν, λόγῳ πολεμικῶν χρεῶν, ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον ὀφείλει νὰ καταβάλῃ ἐτησίως εἰς τὴν Ἀμερικήν, μειοῦται ἀναλόγως. Εἶνε ἐπίσης γνωστὸν ὅτι ἐν Ἀμερικῇ ὁλονὲν ὀγκοῦται ὑπὲρ τῆς μειώσεως ἢ καὶ τελείας διαγραφῆς τῶν πολεμικῶν χρεῶν, διὰ γενικωτέρους ὄχι μόνον ἠθικούς, ἀλλὰ καὶ οἰκονομικοὺς λόγους. Ἄγνωστος βεβαίως εἶνε ἡ ἔκτασις τὴν ὁποίαν θὰ λάβῃ ἡ τάσις αὐτὴ μελλοντικῶς, ἐπειδὴ ὅμως δὲν δυνάμεθα νὰ γνωρίζωμεν πῶς θὰ ἐξελιχθῇ ἡ κατάστασις, νομίζομεν ὅτι ἀποτελεῖ ἀληθῆ παράλειψιν ἡ μὴ διατύπωσις ὅρου ἐν τῇ συμφωνίᾳ, κατὰ τὸν ὁποῖον, ἐφ' ὅσον πρόκειται μελλοντικῶς ἄλλαι ἀρχαὶ νὰ ἐπικρατήσωσιν ὡς πρὸς τὸν διακανονισμὸν τῶν πολεμικῶν χρεῶν γενικῶς, καὶ ἡ Ἑλλὰς νὰ τύχῃ τοῦ αὐτοῦ εὐεργετήματος. Εἶμαι βέβαιος ὅτι τοιαύτη αἴτησις ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως μετὰ συμπαθείας θὰ ἐξητάζετο κατὰ τοσοῦτο μᾶλλον, καθ' ὅσον τὸ ὑφ' ἡμῶν ὀφειλόμενον ποσὸν δὲν δύναται παρὰ νὰ θεωρηθῇ ὡς εὐτελέστατον ἀπέναντι τῶν ὅσων ὑπὸ ἄλλων χωρῶν ὀφείλονται. Καὶ ἡ παντελὴς ἔλλειψις τῆς τοιαύτης προβλέψεως ἀποτελεῖ ἀσυγχώρητον σφάλμα τῆς Κυβερνήσεως, τὴν ὁποίαν καλοῦμεν νὰ μεριμνήσῃ περὶ τῆς ἐπανορθώσεώς του.

Μετὰ τὸν κ. Πεσμαζόγλου, ὁμιλεῖ ὁ κ. ΚΑΚΟΥΛΙΔΗΣ κατηγορῶν τὸν κ. Καφαντάρην ὡς προσκολληθέντα εἰς τὴν ἀγγλικὴν ἀγοράν.

Η ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ (ὑπ. Οἰκ.) Ὀλίγας λέξεις θὰ εἴπω σχετικῶς μὲ ὅσα ἐλέχθησαν ἐπὶ τῶν ἀμερικανικῶν χρεῶν. Εἶνε ἀνάγκη νὰ πληροφορήσω τὴν Βουλὴν ὅτι δὲν εἶνε ἀκριβὲς τὸ λεχθέν, ὅτι παρὰ τῆς κυβερνήσεως παρεγνωρίσθη ἡ σημασία τῶν διαπραγματεύσεων ἐκ μέρους τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν φιλελευθέρων, καθόσον τυγχάνει πασίγνωστον ὅτι εἰς αὐτὸν ἀνέθεσε τὰς διαπραγματεύσεις καὶ ὅτι παρὰ τὰς ἐπανειλημμένας ἀρνήσεις του ἐπέμενε μέχρι τέλους, ὅπως ἐξακολουθήσῃ ἐκπροσωπῶν αὐτὴν εἰς τὸ Λονδῖνον. Δὲν εἶνε ἐπίσης ἀκριβές, ὅτι οἱ ὅροι τοῦ διακανονισμοῦ τῶν ἀγγλικῶν χρεῶν, οἱ ἐπιτευχθέντες παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἦσαν χειρότεροι τῶν ἐπιτευχθέντων κατὰ τὸ προηγούμενον διάστημα ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν φιλελευθέρων. Δὲν εἶνε ἐπίσης ἀκριβές, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔδειξε μονομέρειαν ὑπὲρ τῆς ἀγορᾶς οἴκου τινὸς καὶ θὰ ἦτο αὐτόχρημα ὑποτίμησις τῆς κοινῆς νοημοσύνης ἂν ἔλεγον, ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις δὲν ἦτο δυνατὸν ποτὲ νὰ ὑποτιμήσῃ τὴν σημασίαν τὴν ὁποίαν ἔχει ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς τοῦ κόσμου κινήσεως ὁ ἀμερικανικὸς παράγων. Συνέπεσεν ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους αἱ προτάσεις τοῦ ἀγγλικοῦ οἴκου νὰ εἶνε εὐνοϊκώτεραι ὑπὲρ τῆς χώρας ἡμῶν. Ὡς πρὸς τὸν ὑπὸ συζήτησιν διακανονισμὸν ἡ Ἑλλὰς ὑπῆρξε τὸ τελευταῖον Κράτος ἐξ ὅλων, τὸ ὁποῖον κατώρθωσε νὰ προέλθῃ εἰς συμφωνίαν μετὰ τῆς ἀμερικανικῆς κυβερνήσεως. Πρὸ αὐτῆς, ὅλα τὰ κράτη τὸ ἓν μετὰ τὸ ἄλλο ἔσπευδον ἐπὶ τῷ πέρατι τοῦ πολέμου νὰ ἐκκαθαρίζωσι τοὺς λογαριασμούς των καὶ τακτοποιῶσι τὴν θέσιν των ἀπέναντι ἀληθῶς τοῦ Θησαυροφυλακίου τῆς γῆς καὶ νὰ αἴρωσι τὰ ἐμπόδια ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἐκώλυον ἀπὸ τοῦ νὰ ἀντλήσωσιν ἐκ τῆς Ἀμερικῆς τὰ μέσα καὶ τοὺς πόρους ἱκανοποιήσεως τῶν ἀναγκῶν των. Ἀσφαλῶς δὲν ἔχομεν φθάσει εἰς μίαν γενικὴν ἐκκαθάρισιν τῶν πολεμικῶν χρεῶν. Ὑπάρχουν κράτη τινά, τὰ ὁποῖα δὲν ἐτακτοποίησαν τοὺς λογαριασμούς των πρὸς τοὺς δανειστὰς αὐτῶν. Καὶ ἀναφέρω τὴν Σερβίαν καὶ Ρουμανίαν ἀπέναντι τῆς Γαλλίας. Ὑπάρχουν ἄλλα τὰ ὁποῖα προῆλθον μόνον εἰς συμφωνίας, ἀλλὰ δὲν ἐκύρωσαν τὰς συμφωνίας αὐτάς καὶ ἀναφέρω τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Ἑλλάδα ἀπέναντι τῆς Ἀμερικῆς. Ἀλλὰ εἶνε ἀναμφισβήτητον γεγονός, ὅτι ὅλα τὰ κράτη εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἐπροθυμοποιήθησαν πρωτίστως νὰ τακτοποιήσωσι τοὺς λογαριασμοὺς των ἐπὶ τῆς ἀμερικανικῆς ἀγορᾶς. Διότι ἀπέβλεπον πολὺ μεγαλυτέραν σημασίαν ἐκεῖ-[illegible] τὴν ὁποίαν ἀπέδωκεν ὁ ἔντιμος ἐξ Ἀττικῆς συνάδελφος εἰς τὴν ἄρσιν τῆς ἀπαγορεύσεως τὴν ὁποίαν καθώρισεν ἡ Ἀμερικὴ δι' ὅλα τὰ κράτη τὰ εὑρισκόμενα ἐν καθυστερήσει.

Γ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ. Εἶπον ὅτι ἡ ἄρσις δὲν εἶνε μονομερὴς εἰς ὄφελος τῆς Ἑλλάδος.

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. Πᾶν συμφέρον ἔχει ἡ Ἀμερικὴ νὰ ἔχῃ μεγαλυτέρας δοσοληψίας ἡ ἀγορά της. Αὐτὸ ὅμως δὲν τὴν ἠμπόδισε νὰ μείνῃ ἀπαρεγκλίτως πιστὴ εἰς τὴν ἀρχήν της, ὅτι ὀφείλει νὰ ὑπάρξῃ ἀκεραία ἡ ἐκπλήρωσις τῶν διεθνῶν οἰκονομικῶν ὑποχρεώσεων καὶ νὰ ἀρνῆται πᾶσαν συνεννόησιν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ συμψηφισμοῦ ἢ τῆς ἀποσβέσεως τῶν πολεμικῶν χρεῶν. Ἐτήρησεν ἐπίσης καὶ τὸν ἄλλον ὅρον αὐστηρῶς, καθ' ὃν τὰ κράτη τὰ διατελοῦντα ἐν καθυστερήσει διατελοῦν ὑπὸ ἀπαγόρευσιν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν τοποθέτησιν κεφαλαίων εἰς τὴν ἀμερικανικὴν ἀγοράν. Ὁ κ. βουλευτὴς Ἀττικῆς μοῦ ἀπέδωκεν ἄγνοιαν ὅταν εἶπον ἐνταῦθα, ὅτι πρέπει νὰ τηρήσωμεν τὴν συμφωνίαν αὐτήν, διότι φαίνεται φανταζόμενος, ὅτι ἄνευ τῆς τηρήσεως ταύτης θὰ ἐγένετο ἡ συμφωνία καὶ ἡ ἄρσις τῆς ἀπαγορεύσεως.

ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ. Εἶπα ὅτι ἔγινε διὰ τὴν Γαλλίαν.

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. Ἀκριβῶς τοῦτο ἀποδεικνύει ἐκεῖνο ὅπερ ἔλεγον, διότι ἡ συμφωνία μετὰ τῆς Γαλλίας εἶχε διακανονισθῇ πρὸ διετίας καὶ ὑπολείπεται μόνον ἡ κύρωσις καὶ ἡ Γαλλία ἐξακολουθεῖ κατὰ τὸ διάστημα τῆς διετίας νὰ καταβάλῃ τὰ συμφωνηθέντα ποσὰ χωρὶς νὰ ἔχῃ καμμίαν καθυστέρησιν. Ἐνῷ καταβάλλει τὰ ποσὰ λόγῳ τῆς μὴ ἐπικυρώσεως συμφωνίας ἡ ἀπαγόρευσις ἴσχυε καὶ μόνον κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας ἐλέγετο ὅτι θὰ ἀρθῇ ἡ ἀπαγόρευσις.

ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ. Ἔγινε.

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. Ἔγινε κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας καὶ εὑρίσκομαι ἐν δικαίῳ λέγων, ὅτι θὰ ἴσχυεν ἡ ἀπαγόρευσις καὶ περὶ ἡμῶν, ἐφ' ὅσον δὲν ἐκυροῦτο ἡ συμφωνία. Ἡ ἰσχύς, συνεχίζει, τῆς ἀπαγορεύσεως ἔχει ἕνα λόγον, τὸν λόγον ὅτι θέλει ἡ ἀμερικανικὴ κυβέρνησις νὰ ὦσιν ὅλοι πιστοὶ εἰς ἕνα κανόνα τὸν ὁποῖον ἔθεσε καὶ δὲν φαντάζομαι ὅτι θὰ ἐγίνετο ἐξαίρεσις ὑπὲρ τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους.

ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ. Ἐγὼ ἤθελον νὰ σᾶς εἰπῶ ὅτι ἡ πίεσις ἣν ὑπέστη ἡ ἀμερικανικὴ κυβέρνησις ἀπὸ τοὺς οἰκονομικοὺς κύκλους ἐπέδρασεν, ὥστε νὰ ἀρθῇ ἡ ἀπαγόρευσις διὰ τὴν Γαλλίαν χωρὶς νὰ κυρωθῇ ἡ συμφωνία.

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. Μετὰ διετῆ ὅμως παραμονήν της ἐν ἰσχύϊ. Ἐγένετο, συνεχίζει, καὶ ἡ παρατήρησις, ὅτι δὲν ἠξιώσαμεν παρὰ τῆς Ἀμερικῆς τὸν ὅρον τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου Κράτους. Θὰ ὑπομνήσω ὅτι, τοιοῦτος ὅρος δὲν ἐτέθη εἰς καμμίαν συμφωνίαν τακτοποιήσεως χρεῶν καὶ ἡ Ἀμερικὴ δὲν ἔδωκεν αὐτὸ τὸ δικαίωμα εἰς κανὲν Κράτος καὶ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ τὸ δώσῃ, διότι θὰ ἐκλόνιζεν ἡ ἰδία τὰς παρ' αὐτῆς τεθείσας καὶ πιστῶς τηρηθείσας ἀρχάς της. Οὔτε συνεπῶς ἐν τῷ σημείῳ τούτῳ ὑπῆρξεν ἄγνοιά τις ἢ παράλειψις ἡμῶν. Συνεχίζων λέγει, ὅτι ὅταν ἤλθομεν εἰς τὴν ἀρχὴν αἱ μετὰ τῆς Ἀμερικῆς συνεννοήσεις διὰ τὸ πολεμικὸν χρέος εὑρίσκοντο εἰς ἥκιστα εὐχάριστον σημεῖον. Ὑπῆρχεν εἰς τὸ Κογκρέσσον ἓν νομοσχέδιον ὑπογεγραμμένον ὑπὸ ἑνὸς Γερουσιαστοῦ, ἑνὸς βουλευτοῦ, διὰ τοῦ ὁποίου ἐδίδετο εἰς τὴν Ἀμερικανικὴν Κυβέρνησιν ἡ ἐξουσιοδότησις διευθετήσεως τοῦ χρέους τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν πιστώσεων. Τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ ἐγένετο ἐπὶ τῇ βάσει μιᾶς προτάσεως τῆς δικτατορικῆς Κυβερνήσεως καὶ δὲν υἱοθετήθη οὐδὲ παρ' αὐτῆς τῆς Ἀμερικανικῆς Κυβερνήσεως. Διὰ τῆς προτάσεως ταύτης ἐκ τῶν 48 ἑκατομμυρίων δολλαρίων ἀποτελούντων τὸ σύνολον τῶν πιστώσεων, ἐξέπιπτοντο 5 ἑκατομμύρια μὴ ἀναγνωριζόμενα παρὰ τῆς Ἀμερικανικῆς Κυβερνήσεως. Ἐπίσης ἕτερα 5 ἀπέναντι τῆς ὀφειλῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ φθάνομεν εἰς τὸ ποσὸν τῶν 38 ἑκατομμυρίων δολλαρίων, ἐξέπιπτοντο πάλιν 10 ἑκατομμύρια καταβληθέντα καὶ ἐφθάναμεν εἰς τὰ 28 ἑκατομμύρια, ἐξ ὧν ἀφαιρουμένων τῶν τόκων περιωρίζοντο ταῦτα εἰς 23 ἑκατομμύρια καὶ διὰ κάποιας ἄλλης ἐκπτώσεως ὑπεβιβάζετο τὸ ποσὸν εἰς 20 ἑκατομμύρια δολλάρια ἀφ' ὧν ἀφῃροῦντο πάλιν 2.240.000 δολλάρια καὶ ἀπέμενον οὕτω 17.600.000 δολλάρια ἅτινα ἐπρόκειτο νὰ καταβάλῃ ἡ Ἀμερικανικὴ Κυβέρνησις, ὡς εἶχε δεχθῇ ἡ Κυβέρνησις Παγκάλου. Διὰ τὰ 17 ἑκατομμύρια δολλάρια θὰ ὑπεγράφαμεν ὁμολογίας διὰ 33 ἑκατομμύρια δολλάρια πρὸς τόκον 4 ο)ο ἐξοφλητέα ἐντὸς μιᾶς 15ετίας καὶ θὰ ἐπληρώναμεν ἐπὶ πλέον τῶν 32 ἑκατομμυρίων δολλαρίων 51 ἑκατομμύρια δολλάρια καὶ ὑπεχρεούμεθα τὸ ποσὸν νὰ τὸ διαθέσωμεν εἰς τὴν Ἀμερικανικὴν ἀγορὰν εἴτε δι' ἀγορὰν εἰδῶν εἴτε δι' ἐκτέλεσιν ἔργων ἐν Ἑλλάδι παρ' Ἀμερικανῶν. Αὐτὴν τὴν πρότασιν εὕρομεν ἡμεῖς γενομένην δεκτὴν παρὰ μιᾶς αὐθαιρέτου Κυβερνήσεως. Ἐλάβομεν δύο διακοινώσεις τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Ἀμερικῆς καὶ ἐπελήφθημεν τῶν συνεννοήσεων, αἵτινες μετὰ μακρὰς διαπραγματεύσεις κατέληξαν εἰς τὴν ὑπὸ κρίσιν συμφωνίαν. Σύγκρισις βεβαίως τῶν δύο συμφωνιῶν δὲν ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ. Εἶναι γεγονὸς ὅτι οἱ ὅροι τοὺς ὁποίους ἐπετύχαμεν, δὲν εἶνε ὅροι πόρρω ἀπέχοντες τῶν δικαίων μας. Ἀλλ' ὅταν θέλωμεν νὰ συσχετίσωμεν τὸν διακανονισμὸν τοῦτον μὲ τὸν διακανονισμὸν τῶν Ἀγγλικῶν χρεῶν, ὀφείλομεν νὰ μὴ λησμονῶμεν, ὅτι τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον μᾶς ἔδωκεν ἡ Ἀμερικὴ μᾶς τὸ ἔδωκεν διὰ νὰ ἔλθῃ εἰς ἴσην μοῖραν μὲ τὴν Ἀγγλίαν, ἡ ὁποία μᾶς ἔδωκε κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου 6 ἑκατομμύρια λιρῶν. Τὰ δίκαια ἡμῶν βεβαίως ἦσαν ἀδιαφιλονίκητα, ἀλλ' ὑπῆρχε μία ἀπόφασις τοῦ Κογκρέσσου νὰ παύσῃ πᾶσα ληψοδοσία μετὰ τῶν Κρατῶν μεταπολεμικῶς τῶν εὑρισκομένων ἐν καθυστερήσει. Ἐτονίσαμεν ὅμως, ὅτι δὲν ἦτο δυνατὸν ἡ Ἀμερικὴ νὰ φανῇ ἄνισος ἐν σχέσει μὲ τὴν Ἀγγλίαν, ἐὰν δὲ δὲν ὑπῆρχε τὸ ἀγγλικὸν προηγούμενον τῆς χορηγίας ἡμῖν ὡρισμένου ποσοῦ, δὲν γνωρίζω κατὰ πόσον θὰ ἐφθάναμεν εἰς ἀποτέλεσμα. Εἶναι γνωστόν, συνεχίζει, ὅτι ἡ μὲν Ἀγγλία κατὰ τὸν πόλεμον κατέβαλεν εἰς ἡμᾶς 6 ἑκατομμύρια λίρας, ἡ Ἀμερικὴ 15 ἑκατομμύρια δολλάρια καὶ ἡ Γαλλία τίποτε. Ἑπομένως ὁ παράγων οὗτος, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ἤσκησεν μεγάλην ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς διευθετήσεως τοῦ ζητήματος. Αἱ διαπραγματεύσεις τὰς ὁποίας ἐκάμαμεν ἀφοροῦν μᾶλλον πιστώσεις καὶ ὄχι δάνεια.

Γ. ΚΑΚΟΥΛΙΔΗΣ. Ἐζητήσατε περισσότερα;

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. Ἐζητήσαμεν τὸ ὅλον.

Ὁ κ. Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ συνεχίζων λέγει, ἐζητήσαμεν τὸ ποσὸν αὐτὸ νὰ δοθῇ ὑπὸ τὴν ἔννοιαν πιστώσεως ἵνα χαρακτηρισθῇ ὡς χρέος πολεμικόν, ἀλλὰ μᾶς ἀντετάχθη ἡ παρατήρησις ὅτι ὁ διακανονισμὸς τοῦ ὅλου χρέους τῶν 19 ἑκατ. δολλαρίων γίνεται εἰς ἡμᾶς ὑπὸ τοὺς μᾶλλον εὐνοϊκοὺς ὅρους, ἀλλ' ὅτι εἶνε τελείως ἀδύνατον νὰ ἐμφανισθῇ ἡ Ἀμερικανικὴ Κυβέρνησις εἰς νέας χορηγίας ὑπὸ ὅρους σχεδὸν χαριστικούς. Ἄλλωστε τοιαῦται συμφωνίαι δὲν θὰ ἐγένοντο δεκταὶ ὑπὸ τοῦ Κογκρέσσου. Ἐάν, λέγει, ἠθέλατε παρατηρήσει κατὰ ποῖον τρόπον συμπεριεφέρθη ἡ Ἀμερικὴ εἰς ἄλλα Κράτη, θὰ εἴδετε ὅτι διὰ τὴν Ἀγγλίαν ἡ κεφαλαιοποίησις τῶν 124 δόσεων παρέχει ἓν ποσὸν σημερινὸν 78 ο)ο τοῦ ἀρχικοῦ, διὰ τὴν Γαλλίαν 50 ο)ο, διὰ τὴν Ρουμανίαν 50 ο)ο, δύο δὲ μόνον εἰδικώτεραι ἐξαιρέσεις ὑπάρχουν, ὁ διακανονισμὸς τοῦ Βελγικοῦ χρέους ὅστις ἕνεκα λόγων αἰσθηματικῶν ἦτο ἐξαιρετικῶς εὐμενὴς ὑπὲρ τοῦ Βελγικοῦ κράτους καὶ κατὰ δεύτερον λόγον ὁ πρὸς τὴν Ἰταλίαν διακανονισμός, τῶν ὁποίων ἡ κεφαλαιοποίησις ἀνέρχεται εἰς 26 ο)ο. Ἡ Γιουγκοσλαυΐα ἔχει 32 ο)ο, ἡμεῖς ἔχομεν 30—32 ο)ο. Αὐτὴ εἶναι ἡ συμφωνία τὴν ὁποίαν ἐπετύχαμεν. Καταλήγων λέγει: Εἶμαι εὐτυχὴς διότι δεόντως ἐξετιμήθη ἡ ἐπιτυχία αὐτὴ ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κοινωνίας καὶ ὅτι ἡ ἐντύπωσις τῆς ἐπιτυχίας ταύτης δὲν ὑπῆρξε μόνον ἐν Ἑλλάδι, ἀλλὰ καὶ εἰς ὅλον τὸν κόσμον, καὶ τὸ τοιοῦτον συνετέλεσεν ὄχι ὀλίγον εἰς τὴν ἐξύψωσιν τῆς πίστεως ἡμῶν, καὶ κατερχόμενος τοῦ βήματος ἐκφράζω τὴν εὐγνωμοσύνην μου πρὸς τὰ ἀείποτε φιλελληνικὰ αἰσθήματα καὶ τῆς Ἀμερικῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Ἀμερικανικοῦ λαοῦ.

Γίνεται εἶτα δεκτὸν εἰς δευτέραν κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου περὶ κυρώσεως συμβάσεως μεταξὺ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς καὶ Ἑλλάδος περὶ ρυθμίσεως τῶν πρὸς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ἑλληνικῶν χρεῶν.

Μεθ' ὃ ἐπικυρουμένων τῶν πρακτικῶν λύεται ἡ συνεδρίασις ὥρα 10.45' διὰ τὴν Δευτέραν καὶ ὥραν 5 1)2 μ.μ.

ΚΗΔΕΙΑ

Τὴν σεβαστὴν καὶ προσφιλῆ μας μητέρα, ἀδελφὴν καὶ μάμμην

ΣΤΥΛΙΑΝΗΝ ΒΟΓΟΠΟΥΛΟΥ

θανοῦσαν χθὲς κηδεύομεν σήμερον Σάββατον καὶ ὥραν 4ην μ.μ. ἐκ τῆς οἰκίας μας κειμένης ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μενάνδρου ἀρ. 72 εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν τοῦ Α' Νεκροταφείου.

Παρακαλοῦμεν τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους ὅπως εὐαρεστούμενοι συνοδεύσωσι τὴν ἐκφοράν.

Τὰ τέκνα

Γεώργιος, Βασίλειος, Χρυσόστομος, Διονύσιος, Δημήτριος, Βικτωρία Γ. Βογοπούλου, Εὐγενία Β. Βογοπούλου, Παντζεχρούλα Σταυροπούλου, Μαρία Σιδέρη, Τριάς, Βασιλ. Σιδέρης.

Ὁ ἀδελφὸς Δ. Πόταρης Οἱ ἀνεψιοὶ

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΩΝ ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ ΚΑΙ ΤΙΤΟΥΛΕΣΚΟ

ΖΩΗΡΟΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΤΩΝ ΓΑΛΛΙΚΩΝ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΩΝ ΚΥΚΛΩΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 27. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ὑπὸ τῶν διπλωματικῶν κύκλων σχολιάζονται ζωηρῶς τὸ ἀνακοινωθέν, ὅπερ ἐξεδόθη μετὰ τὴν δευτέραν συνάντησιν τῶν κ. κ. Μουσσολίνι καὶ Τιτουλέσκο, καὶ αἱ δηλώσεις τοῦ δευτέρου πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Τύπου.

Μολονότι αἱ δηλώσεις αὗται γίνονται δεκταὶ μετ' ἀρκετῆς ψυχραιμίας καὶ θεωροῦνται μᾶλλον ὡς τυπικαί, οὐχ' ἧττον αἱ διαβεβαιώσεις τόσον τοῦ κ. Τιτουλέσκο, ὅσον καὶ τοῦ ἀνακοινωθέντος περὶ τῆς στερεότητος τῆς ἰταλορρουμανικῆς φιλίας καὶ περὶ τοῦ συμβιβαστοῦ αὐτῆς μετὰ τοῦ θεσμοῦ τῆς Μικρᾶς Ἀντὰντ γεννῶσι τὴν ὑπόνοιαν ὅτι αἱ συνεννοήσεις Μουσσολίνι-Τιτουλέσκο ἐνδέχεται νὰ προσέλαβον εὐρεῖαν ἔκτασιν.

Διὰ τοῦτο ἀναμένεται μετ' ἀνυπομονησίας ἡ μεθαυριανὴ συνάντησις τοῦ Ρουμάνου ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν μετὰ τοῦ κ. Μπριάν, ἥτις ἀναμένεται ὅτι θὰ διαλευκάνῃ τὴν κατάστασιν.

Ο κ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΡΟΤΙΘΕΤΑΙ Ν' ΑΠΟΧΩΡΗΣΗ ΕΚ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Η ΔΙΑΦΩΝΙΑ ΜΕ ΤΟΝ κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΝ

Μεταξὺ τῶν κύκλων τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὑπῆρχον χθὲς πληροφορίαι κατὰ τὰς ὁποίας ὁ κ. Μιχαλακόπουλος εἶνε διατεθειμένος ν' ἀποχωρήσῃ τῆς κυβερνήσεως εὐθὺς μετὰ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ δανείου. Προσετίθετο ὅτι τὰς διαθέσεις του ταύτας ὁ ἡγέτης τοῦ Συντηρητικοῦ Δημοκρατικοῦ κόμματος κατέστησε γνωστὰς καὶ πρὸς τοὺς φίλους του εἰς χθεσινὴν συνομιλίαν μετ' αὐτῶν κατὰ τὴν ὁποίαν, ἀντιτασσόμενος εἰς τὰς ἀντιλήψεις των ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐν τῇ Βουλῇ ψῆφον ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν ἀπαλλοτριώσεων, τοὺς παρεκάλεσε νὰ ψηφίσουν ὁμοῦ μετὰ τῶν ἄλλων κυβερνητικῶν κομμάτων «διὰ τελευταίαν φοράν.» Τὰ ἐλατήρια τῶν ἀναφερομένων διαθέσεων τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου ἀπεδίδοντο ὑπὸ τῶν ἄνω κύκλων εἰς τὴν βαθυτέραν ἢ ὅσον φαίνεται διαφωνίαν του πρὸς τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Καφαντάρη ἐφαρμοζόμενον κυβερνητικὸν πρόγραμμα, ὡς ἐπ' ἐσχάτων διεμορφώθη τοῦτο.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΔΙΑ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΟΔΟΠΟΙΪΑΣ

Η ΑΝΤΙΔΡΑΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΗΣ ΛΥΣΕΩΣ

Τὸ διὰ χθὲς προαγγελθὲν ὑπουργικὸν συμβούλιον ἀνεβλήθη διὰ τὴν 10 1)2 π.μ. τῆς Δευτέρας. Ἡ συνεδρίασις τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, συγκληθεῖσα τῇ αἰτήσει τοῦ κ. Μεταξᾶ, εἶνε προωρισμένη διὰ τὴν συζήτησιν καὶ τελικὴν ἀπόφασιν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ διαγωνισμοῦ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων τῆς ὁδοποιΐας.

Καὶ αἱ χθεσιναὶ πληροφορίαι συμπίπτουν εἰς τὸ ὅτι αἱ ὑφιστάμεναι ἀντιδράσεις κατὰ τῆς ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας προκρινομένης λύσεως ἔχουν ἐνταθῆ μέχρι σημείου ἐπικινδύνου ἴσως διὰ τὴν περαιτέρω διατήρησιν τῆς κυβερνητικῆς συνοχῆς. Ἀνεφέρετο συναφῶς χθὲς τὴν νύκτα, ὅτι ὡρισμένοι τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν, ἀντιτιθέμενοι ἐκδήλως κατὰ τῆς ὑπὸ τοῦ κ. Μεταξᾶ ὑποστηριζομένης λύσεως, ἐζήτησαν τὴν μεσολάβησιν τοῦ κ. Βενιζέλου πρὸς ἀποτροπὴν τῆς λύσεως ταύτης ἄνευ κινδύνου τῆς συνεργασίας τῶν κομμάτων. Σχετικὴ δὲ φαίνεται ὅτι ἦτο καὶ ἡ ἐπίσκεψις τοῦ κ. Παπαναστασίου παρὰ τῷ κ. Βενιζέλῳ.

ΝΕΑΙ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΙΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΕΙΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑΣ ΣΧΟΛΑΣ

Διὰ προεδρικοῦ διατάγματος προκληθέντος ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν τοποθετοῦνται εἰς τὰς διαφόρους στρατιωτικὰς σχολὰς οἱ κάτωθι ἀξιωματικοί:

Εἰς τὸ Κέντρον ἀνωτέρας στρατιωτικῆς ἐκπαιδεύσεως.— Συνταγματάρχης πυροβολικοῦ Θ. Παπακωνσταντίνου, ἀποσπώμενος εἰς τὴν σχολὴν πολέμου ὡς ὑφηγητής, λοχαγὸς πεζικοῦ Μεν. Παντελίδης.

Εἰς τὴν σχολὴν πολέμου.— Ὑποστράτηγος Δ. Καθενιώτης, ὡς διοικητής, ἀντισυνταγμ. Π. Μπασακίδης, τοῦ πεζικοῦ, Ε. Καλογερέας, τοῦ μηχανικοῦ, ταγματάρχαι πυροβολικοῦ Δ. Ψαρρός, Δ. Καπεταγόπουλος, Σ. Κιτριλάκης, πεζικοῦ, Α. Μεταξᾶς, ἀεροπλοΐας, Μ. Κοζυράκης. Ἅπαντες οἱ ἀνωτέρω ταγματάρχαι θὰ ἐκτελοῦν χρέη ὑφηγητοῦ. Λοχαγοὶ πυροβολικοῦ Κ. Λαγγουράκης, Γ. Τραυλὸς καὶ Ὀρ. Ἀντζοῦς. Οἱ δύο τελευταῖοι ἀποσπῶνται παρὰ τῇ γαλλικῇ ἀποστολῇ.

Εἰς τὴν σχολὴν ἐφαρμογῆς πεζικοῦ.—Ἀντισυνταγματάρχης πεζικοῦ Λεων. Σπαῆς, ταγματάρχαι πεζικοῦ Δημ. Γρηγοράκης, Ε. Παππᾶς, Χ. Δέδες, Κ. Ἀνδρεάδης, Γ. Κρητικός, Α. Μπάρμπανος, Κ. Πασσιᾶς, Δημ. Ἀμπατζῆς, λοχαγοὶ πεζικοῦ Κ. Κανάκης, Α. Τζάντζαρης, Θ. Στεριώτης, Γ. Μαρούκης, Σ. Κοτσομῆτρος, Ι. Καρβούνης, ὑπολοχαγοὶ πεζικοῦ, Ἐμμ. Ἀγγουριδάκης, Σ. Μέξας καὶ ἀνθυπολοχαγὸς Α. Χρυσοχόου.

Εἰς τὴν σχολὴν ἐφαρμογῆς πυροβολικοῦ.— Συνταγμ. πυροβολικοῦ Σ. Γυαλίστρας, ὡς διοικητὴς τοῦ τμήματος τακτικῶν σπουδῶν πυροβολικοῦ, ἀποσπώμενος ἐκ τοῦ Γεν. Ἐπιτελείου, ἀντ)χης Ν. Μάρκου ὡς διοικητὴς τῆς σχολῆς ἐφαρμογῆς, ταγμ. Ν. Φλέγγας, Γ. Βαγενᾶς, Λ. Λαδᾶς, Β. Ἀσημάκης, (ἐπὶ εἰδικῇ ἀποστολῇ εἰς Ἰταλίαν), λοχαγοὶ Α. Παππᾶς, Θ. Ζαΐμης, Δ. Χρυσανθακόπουλος, Β. Μελῆς, ὑπολοχαγὸς Σ. Ταβουλάρης, καὶ ταγματάρχης διαχ. ὑλικοῦ πολέμου Λ. Καρκαλέτσος.

Εἰς τὴν σχολὴν ἐφαρμογῆς ἱππικοῦ. — Ἀντ)χαι Γ. Στανωτᾶς καὶ Ε. Δημάρατος (φοιτοῦν εἰς σχολ. πολέμου), ἐπίλαρχοι Ἀθ. Ἰατρίδης, Σ. Καφεζέζης, Σ. Τσατσαρανάκης, ἴλαρχοι Π. Παρίσης, Ν. Σπηλιωτόπουλος, Δ. Καζούρης, Α. Κώνστας, Β. Παπαγιάννης, Γ. Μελᾶς, (ἀπεσπασμένος εἰς τὴν γεωγραφ. ὑπηρεσίαν), Α. Μπαλοδῆμος, Α. Κορύζης, ὑπίλαρχοι Ἀρ. Σιώτης, Π. Στρατάκος, Σ. Τσακανόπουλος, ἀνθυπίλαρχοι Α. Μπίζας, Σ. Γερασιμίδης, Α. Παπαθανασίου, ἰατρὸς Κ. Βασιλόπουλος, κτηνίατρος Κ. Ξηρουχάκης.

Εἰς τὴν σχολὴν ἐφαρμογῆς μηχανικοῦ. — Συνταγμ. Μουτούσης Μ., (ἀπεσπασμένος εἰς τὸ Αον σύνταγμα σκαπανέων), ταγμ. Καραχρῆστος Δ., Τσουνάκης Ε., λοχ. Παραρᾶς Ι., ὑπολ. Καρανάσος Χ., Φέγγας Χ., ἀνθυπ. Στασινόπουλος, λοχ. διαχ. Σαλταμπανίκας Ι.

Εἰς τὴν σχολὴν ἐφαρμογῆς ἐπιμελητείας. — Ἀντισυντ. Βλαχόπουλος Σ., ταγμ. Μποζάνης Θ., ὑπολ. διαχ. Ζωΐδης.

Εἰς τὴν σχολὴν ἐφαρμογῆς μεταγωγ. ὑπηρεσίας.— Ἀντισυντ. Καββαδᾶς Γ., λοχ. Ἀλεβιζᾶτος Α. Εἰς τὴν σχολὴν ἐφαρμογῆς ὑγειονομ. ὑπηρεσίας. Γεν. ἀρχίατρος Ἀντωνόπουλος Γ. Εἰς τὴν σχολὴν εὐελπίδων ὑποστρ. Σολιώτης Γ., ἀντ. πεζ. Σαράφης Στ., ταγμ. Σωτηρόπουλος Σ., Κολοκοτρώνης Π., λοχ. Φαρμάκης Κ., Ἰωάννου Σ., Κολιόπουλος Α., Πλούμης Δ., ὑπολ. πεζ. Καφετζόπουλος Π., Χρυσάνθου Μ., Παπαθανασιάδης Θ., Ἀρβανίτης Σ., Παπαδημητρίου Κ., Γιαννούλης Π., Κανάβας Ι., Τσιτσεκλῆς Α., Πικουλάκης Ξ., Μαρσέλλος Θ., λοχ. πυρ. Παπαϊωάννου Γ., Φαναριώτης Χ., ὑπολ. Βρεττὸς Ε., ἴλαρχοι Γκίκας Σ., Βερυκόπουλος Θ., λοχ. μηχ. Παπαπασχάλης Ν., ἐπίατρος Κωτούλας Ε., ὑπίατρος Μαθιόπουλος Ν., λοχ. διαχ. Λόξας Ι., ἀνθυπ. ἀρχειοφύλαξ Ἀντωνίου Α., στρατ. ἱερεὺς Κωσταρίδης Ε. καὶ ἀνθυπολ. Τσαντάρης Α.

Εἰς τὴν σχολὴν ὑπαξιωματ. συντ. πεζ. Δημητρέας Ι., ἀντισυντ. πυρ. Ματάλας Κ., ταγμ. πεζ. Σαλβάνος Γ., Καλῆς Α., λοχ. πεζ. Ματζουράνης Β., Βασιλόπουλος Θ., Ζαχαρόπουλος Ι., ὑπολ. Παπατριανταφύλλου Τρ., Ἀνδρουλιδάκης Μ., Μαντούβαλος Τ., Μανωλίδης Δ., Χρυσαδάκος Ι., Παπούλας Σ., ὑπολ. πυρ. Παναγιωτίδης Ε., ἰατρὸς Ἀνδρικόπουλος Χ., λοχ. διαχ. Λαζαρίδης Ι., ὑπολ. ἀρχειοφύλαξ Κουραντῆς Π. καὶ ἀνθυπ. πεζ. Γκίκας Σ.

Εἰς τὴν στρατ. ἰατρικὴν σχολὴν Γεν. ἀρχ. Φλῶκος Χ., ταγμ. πεζ. Ματζῶρος Α., Παπακωνσταντίνου Ι., λοχ. Ζαφειρόπουλος Δ., ὑπολ. Σέρρας Π., Κατσιβάνης Π., ἀνθυπ. Κατσαούνης Λ., Οἰκονόμου Π., Μπέκας Χ., ὑπίατρος Κανάτσούλης Α.

Εἰς τὴν σχολὴν ἐφέδρων ἀξιωματικῶν συνταγμ. πεζ. Μαρούλης Ὀδ. (ἀποσπώμενος εἰς τὴν γεωργ. ὑπηρεσίαν), ἀντισυνταγ. Βλάχος Σ., ταγμ. Σακόρραφος, λοχ. Παπαδόπουλος Κ., λοχαγ. Ἀρχιμανδρίτης Δ., Θεοδωρίδης Γ., ὑπολ. Καραβίας Ι., Παπαγεωργακόπουλος Ε., Παπαδόπουλος Δ., Ριζόπουλος Α., ἀνθυπολ. Καραδῆμας Π., Τσιτσεκλῆς Β., Καραχάλιος Χ., Ἀναγνωστόπουλος Κ., Καπετανάκος Μ., ἀνθυπασπ. Ἀναστασιάδης Α., ταγμ. πεζ. Παπαδημητρίου Σ., λοχ. Δεττοράκης Ι., ὑπολ. Ἀνδρουλακάκης Γ., Πολύζος Π., ὑπίλαρχος Ἀλτζελακάκης Γ., ὑπολ. μηχ. Ζαΐμης Κ., ἀνθυπολ. Καμπετζίδης Δ., λοχ. μεταγωγικοῦ Κεχαγιᾶς Κ., ἰατρὸς Τασσόπουλος Π., ἀνθυπίατρος Ζουμπούλης Σ., λοχ. διαχειρ. Μαστρόκαλος Ν.

Προπαρασκευαστικὴν σχολὴν ὑπαξιωματικῶν ἀντισυντ. πεζ. Καλλονᾶς Π., ταγμ. Τσιγάντες Χ., λοχ. Τριβυζᾶς Σ., Κατωπόδης Σ., ὑπολ. Τσιγάντες Ι., ἀνθυπολ. Ζαδές Γ., Παπανικολάου Ι., λοχ. πεζ. Τασσώνης Ν., ὑπολ. μηχανικοῦ Μάτζος Μ., ἀνθυπίλαρχος Βαβαρούτσος Λ. καὶ ὑπίατρος Πρίφτης Α.

Σχολὴν τεχνιτῶν ἀντισυντ. πυροβ. Κοντεκάκης Γ., λοχ. πυρ. Καλφιώτης Α., ὑπολ. πεζ. Μπασιώτης Ι., Μίχας Χ., μηχαν. Γραμματικάκης Ν., ἀνθυπ. Παπαδήμας Κ., ὑπολ. διαχειρ. Κατσίκης Ν.

Στρατ. σχολὴν γυμναστικῆς ἀντισυνταγμ. πεζ. Τσάμης Γ., ταγμ. Στέκος Κ., λοχαγὸς Γιούργαλης Ι., ὑπολ. πεζικοῦ Μεθυμάκης Γ., Καραμαλέγκος Μ., ἀνθυπολ. Ἀλεβιζᾶτος Π., Φακῖνος Π., Ἀποστολόπουλος Δ. καὶ ἰατρὸς Καραπιστόλης Γ.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Ο κ. ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ ΥΠΕΒΑΛΕ ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΝ

ΥΠΕΙΚΩΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΜΠΝΕΥΣΕΙΣ ΩΡΙΣΜΕΝΗΣ ΜΕΡΙΔΟΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΝ ΤΩ ΣΤΡΑΤΩ.-ΑΝΑΜΙΞΙΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Τὸ ζήτημα τῆς παραιτήσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν κ. Μαζαράκη, προσέλαβε πλέον— κατόπιν τῆς ἐπανειλημμένως ματαιωθείσης συναντήσεως τοῦ κ. Καφαντάρη μετ' αὐτοῦ— μορφὴν ἐντελῶς διαφορετικὴν ἀπὸ ἐκείνην ὑπὸ τὴν ὁποίαν ἐνεφανίσθη ἀρχικῶς. Καὶ συγκεκριμένως, ὅσον μὲν ἀφορᾷ τοὺς προβληθέντας ὑπὸ τοῦ κ. Μαζαράκη λόγους, διὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς παραιτήσεώς του, (περὶ ὀργανώσεως τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης), οὗτοι φαίνονται ἀτονίσαντες τόσον ὥστε νὰ μὴ γίνεται ἤδη λόγος περὶ αὐτῶν μεταξὺ τῶν κυβερνητικῶν κύκλων. Ἀντιθέτως, ὁμολογεῖται ὑπ' αὐτῶν ὅτι, ἐκτὸς τῶν λόγων τούτων, ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἔχει συνδέσει τὴν τύχην του πρὸς ὡρισμένην μερίδα ἀνωτάτων καὶ ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν, κατ' εἰσήγησιν τῶν ὁποίων καὶ θέλει κανονίσει τὴν τελικὴν στάσιν του μετὰ τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἰδιαιτέρας μετὰ τοῦ κ. Καφαντάρη συναντήσεώς του. Ἡ συνάντησις αὕτη, ὡς ἐδήλωσε χθὲς τὴν νύκτα ὁ ἡγέτης τῶν Προοδευτικῶν Φιλελευθέρων, θὰ πραγματοποιηθῇ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα σήμερον. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, κρατεῖ γενικῶς, καὶ μεταξὺ αὐτῶν τῶν κυβερνητικῶν κύκλων, ἡ ἐντύπωσις ὅτι ὁ κ. Μαζαράκης δὲν θὰ δυνηθῇ πλέον, καὶ διὰ λόγους ἀξιοπρεπείας, ν' ἀναβάλῃ τὴν ἐπίσημον ὑποβολὴν τῆς παραιτήσεώς του εἰς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως. Κατὰ συνέπειαν, ἡ σημερινὴ ἡμέρα θὰ κρίνῃ ὁριστικῶς τὸ ζήτημα.

Ὡς πρὸς τοὺς προαναφερθέντας δεσμοὺς τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ὑπάρχουν ἀπὸ ἡμερῶν πληροφορίαι κατὰ τὰς ὁποίας, ἡ ἐκδηλωθεῖσα καὶ τελευταίως ἐν τῷ στρατεύματι ἀνησυχητικὴ κίνησις, ἡ ἀπήχησις τῆς ὁποίας ἔφθασε καὶ μέχρι τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου, ἐξ ἀφορμῆς τῶν γενομένων στρατιωτικῶν τοποθετήσεων, συνδέεται στενῶς πρὸς τὰς ἐμπνεύσεις τῆς μερίδος ἐκείνης τῶν ἀξιωματικῶν μεθ' ὧν διατελεῖ ἐν συνεννοήσει ὁ κ. Μαζαράκης. Περὶ τῶν ἀμέσων σκοπῶν τῆς κινήσεως ταύτης δὲν ὑπάρχουν συγκεκριμέναι πληροφορίαι, ἐφ' ὅσον ἄλλωστε ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς παραιτήσεως τοῦ κ. Μαζαράκη οὐδεμία ἐμεσολάβησε νεωτέρα ἐκδήλωσις τῶν διαθέσεων τῆς ἐν λόγῳ στρατιωτικῆς μερίδος, ἐν ἀναμονῇ προφανῶς τῶν ἀποτελεσμάτων τὰ ὁποῖα προσεδέχετο νὰ προκύψουν ἐκ τῆς παραιτήσεως τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν. Ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει, θεωρεῖται βέβαιον ὅτι πρὸς τὴν κίνησιν ταύτην δὲν εἶναι ἄσχετοι ὡρισμέναι συνομιλίαι τοῦ κ. Βενιζέλου, τὸ περιεχόμενον τῶν ὁποίων ἔχει περιέλθει, ὡς λέγεται, εἰς γνῶσιν καὶ τοῦ κ. Καφαντάρη. Διὰ τὸν λόγον δὲ τοῦτον, κατὰ τὴν κρατοῦσαν μεταξὺ ὡρισμένων πολιτικῶν κύκλων ἐντύπωσιν, ὁ ἡγέτης τῶν Προοδευτικῶν Φιλελευθέρων, ἐνήμερος τῶν προαναφερθεισῶν κινήσεων καὶ συναντήσεων, σκοπίμως παρείλκυσε μέχρι τοῦδε τὴν ὑποσχεθεῖσαν εἰς τὸν κ. Μαζαράκην ἰδιαιτέραν συνάντησιν, μὲ τὴν διάθεσιν νὰ ἐκθέσῃ οὕτω τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν καὶ ὑποχρεώσῃ αὐτὸν εἰς παραίτησιν, τῆς ὁποίας ὅμως ἡ εὐθύνη δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιρριφθῇ εἰς τὸν ἴδιον.

ΕΚ ΤΟΥ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΤΑΔΕΙΚΝΥΕΤΑΙ ΟΤΙ ΔΙΕΣΠΑΣΘΗ ΣΗΜΑΝΤΙΚΩΣ Η ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΣΥΝΟΧΗ

Η ΑΝΤΙΔΡΑΣΙΣ ΤΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΕΩΝ

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς χθεσινῆς ἐν τῇ Βουλῇ ψηφοφορίας ἐπὶ τοῦ τεθέντος ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ζητήματος ἐμπιστοσύνης ἐκρίνετο, τὴν νύκτα, ὑπὸ τῶν κύκλων τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὡς ἐνδεικτικὴ μείωσις ἂν ὄχι τῆς κυβερνητικῆς δυνάμεως, ἀλλὰ τοὐλάχιστον τῆς συνοχῆς τῆς παρατάξεως τῆς πλειοψηφίας. Διότι καὶ ἂν ἀκόμη γίνῃ δεκτὸν ὅτι ἀπουσίαζον εἰς τὰς ἐπαρχίας των πολλοὶ κυβερνητικοὶ βουλευταί, ὁ ἀριθμὸς τῶν 125 ψήφων τὰς ὁποίας συνεκέντρωσεν ἡ Κυβέρνησις ἐπὶ ζητήματος ἐφ' οὗ ὁ ἡγέτης τοῦ πλειοψηφοῦντος κόμματος ἔκρινε σκόπιμον νὰ ζητήσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ Σώματος ἐθεωρεῖτο γενικῶς ὡς ἀνεπαρκής, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι τὸ κατώτατον ὅριον τῆς ἐμπιστοσύνης εἶνε 115 ψῆφοι. Ἡ Κυβέρνησις ἄρα ὑπερέβη τὸ κατώτατον τοῦτο ὅριον κατὰ 10 μόνον ψήφους, ἐνῷ εἰς προηγουμένας ψηφοφορίας εἶχε συγκεντρώσει πολὺ μεγαλύτερον ἀριθμὸν ψήφων. Οἱ ἀριθμοὶ αὐτοὶ καὶ μόνον ἀποτελοῦν, κατὰ τὴν ἀντίληψιν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, τὸ ἀσφαλέστερον τεκμήριον περὶ τῆς χαλαρώσεως τῆς κυβερνητικῆς συνοχῆς, συγχρόνως δὲ καὶ βεβαίωσιν τῶν πληροφοριῶν περὶ τῆς ἀντιδράσεως τὴν ὁποίαν συνήντησεν ἐξ ἀρχῆς, καὶ ἐντὸς τῶν κόλπων τῆς κυβερνητικῆς παρατάξεως, ἡ τηρηθεῖσα ὑπὸ τοῦ κ. Καφαντάρη τακτικὴ εἰς τὸ ζήτημα τῶν ἀπαλλοτριώσεων. Δέον νὰ σημειωθῇ σχετικῶς ὅτι, μολονότι παρόντες εἰς τὴν Βουλήν, δὲν προσῆλθον νὰ ψηφίσουν ἐκ τῶν κυβερνητικῶν βουλευτῶν οἱ κ.κ. Τσιτσεκλῆς καὶ Νικολίτσας.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν δύναμιν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, αὕτη παρέμεινε σταθερὰ καὶ συμπαγής. Εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν 47 ψήφων τῆς ἀντιπολιτεύσεως πρέπει νὰ προστεθοῦν καὶ οἱ κάτωθι βουλευταὶ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος οἱ ὁποῖοι ἀπουσίαζον κατὰ τὴν χθεσινὴν ψηφοφορίαν: Θεοτόκης, Παϊπέτης, Ζυμάρης, Καρτάλης, Πιέρρης, Ἐμπειρῖος-Κουμουνδοῦρος, Μισυρλῆς, Βατίστας, Πλαπούτας, Χρηστοβασίλης, Ἀλεξίδης, Καζάκος, Σισίνης, Τροχάνης, Μουντζουρίδης. Ἐπίσης δὲ καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν ἀντιπολιτευομένων βουλευτῶν ἀπουσιάζοντες εἰς τὰς ἐπαρχίας των.

Ἀνεξαρτήτως ὅμως τοῦ πολιτικοῦ μέρους, ὑπὸ τῆς ἀντιπολιτεύσεως παρετηρεῖτο ὅτι τὰ θετικὰ ἀποτελέσματα εἰς τὰ ὁποῖα ἀπέληξεν ἡ τετραήμερος συζήτησις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν ἀπαλλοτριώσεων εἶνε ἀπολύτως ἱκανοποιητικὰ διὰ τὰς ἀπόψεις της, δεδομένου ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὑπὸ τὴν πίεσιν τῆς Κοινῆς Γνώμης καὶ τῆς Βουλῆς ἠναγκάσθη νὰ προβῇ ἐπισήμως εἰς τὰς ἀκολούθους ὑποσχέσεις:

1) Ὅτι ἐφεξῆς ἀπαλλοτριώσεις θὰ γίνωνται μόνον ἐπὶ χώρων ἐφ' ὧν ὑπάρχουν ἀνηγερμένοι προσφυγικοὶ συνοικισμοί, ἐπιτρεπομένης τῆς ἐπεκτάσεως αὐτῶν, διὰ λόγους ἐξυγιαντικούς, εἰς τὰ πέριξ γήπεδα, ἐφ' ὅσον ἡ τιμὴ τούτων εἶνε ἀκριβωτέρα, μόνον μετὰ προηγουμένην ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, 2) ὅτι θὰ ληφθοῦν προστατευτικὰ μέτρα διὰ τὴν μικροϊδιοκτησίαν, 3) ὅτι θὰ ἐξετασθοῦν ὅλα τὰ σχετικὰ παράπονα τῶν ἰδιοκτητῶν, ἀκυρουμένων τῶν ἀποφάσεων περὶ ἀπαλλοτριώσεως, ἐφ' ὅσον τὰ παράπονα ταῦτα ἤθελον ἀποδειχθῇ βάσιμα, 4) ὅτι, προκειμένου περὶ τῶν ἀποζημιώσεων, θὰ τηρηθῇ αὐστηρῶς τὸ μέτρον ὅπως καταβάλλεται ἀμέσως εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας τῶν ἀπαλλοτριουμένων χώρων τὸ προϊὸν τῆς προεκτιμήσεως, τὸ ὑπόλοιπον δὲ μετὰ τὴν δικαστικὴν ἐκτίμησιν, 5) ὅτι θὰ ὑποβληθῇ ἐντὸς τῶν προσεχῶν ἡμερῶν εἰς τὴν Βουλὴν σχέδιον νόμου τὸ ὁποῖον θ' ἀποτελέσῃ τὴν βάσιν τῆς γενικῆς νομοθεσίας ὅσον ἀφορᾷ τὸν τρόπον τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀπαλλοτριώσεων, καὶ ἰδίᾳ τὴν ὀργάνωσιν καὶ ἐποπτείαν τῶν διαφόρων συνεταιρισμῶν.

Η ΚΥΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΣ ΣΥΝΟΜΟΛΟΓΗΘΕΙΣΗΣ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΣΕΡΒΙΑΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ ΠΕΡΙ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

ΕΙΣΗΓΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ

Εἰς μίαν τῶν αἰθουσῶν τῆς Βουλῆς συνῆλθε χθὲς τὴν ἑσπέραν εἰς συνεδρίασιν παρισταμένου καὶ τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου, ἡ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπή.

Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος εἰσηγούμενος εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τὴν ἔγκρισιν ὑπ' αὐτῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως τῆς τελευταίως συνομολογηθείσης μετὰ τῆς Σερβίας συμβάσεως ἐμπορίου καὶ ναυτιλίας, ἀνέπτυξε διεξοδικῶς τὰς βάσεις ἐφ' ὧν κατηρτίσθη καὶ συνωμολογήθη ἡ σύμβασις αὕτη.

Παρέστησεν περαιτέρω ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τὴν ἀνάγκην ὅπως ἐπισπευσθῇ ἡ ὑπ' αὐτῆς ἀπόφανσίς της ἵνα τὸ ταχύτερον εἰσαχθῇ καὶ ψηφισθῇ ἡ σύμβασις ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

«Ἐπισπεύδουσα, προσέθεσεν, ἡ Βουλὴ τὴν κύρωσιν τῆς συμβάσεως θὰ ἀποδείξῃ μετὰ τῆς Κυβερνήσεως πόσον ἡ Ἑλλὰς εἶναι συνεπὴς πρὸς τὰς συμφωνίας της, ὅταν αἱ συμφωνίαι αὗται συνομολογοῦνται ἐλευθέρως καὶ χωρὶς νὰ θίγωνται τὰ δικαιώματά της.

»Διὰ τῆς ἐνεργείας ταύτης, κατέληξεν ὁ κ. ὑπουργός, θὰ καταδειχθῇ πόσον ἀβάσιμοι ἦσαν αἱ καθ' ἡμῶν αἰτιάσεις διὰ τὴν ἀπόφασιν ἐκείνην εἰς τὴν ὁποίαν προῆλθε πρό τινων μηνῶν ἡ ἐθνικὴ ἀντιπροσωπεία καὶ τὴν ὁποίαν εἶχεν ὑπαγορεύσει ἡ ἐπίγνωσις τοῦ κινδύνου τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων.»

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν εἰσηγήθη εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τὸ νομοσχέδιον περὶ ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Κυβερνήσεως ὅπως ἀποδεχθῇ ὑπὸ ὡρισμένους ὅρους τὴν ῥήτραν τοῦ 36ου ἄρθρου τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ Διαρκοῦς Δικαστηρίου Διεθνοῦς Δικαιοσύνης τῆς Χάγης.

Ἐπίσης εἰσηγήθη τὸ νομοσχέδιον περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 30 Ἀπριλίου 1926 Ν. Δ. περὶ κυρώσεως τῆς ἐν Γενεύῃ ὑπογραφείσης τὴν 21ην Σεπτεμβρίου 1925 μετὰ τῆς Ἑλβετικῆς Ὁμοσπονδίας συνθήκης συνδιαλλαγῆς καὶ ὑποχρεωτικῆς διαιτησίας ὡς καὶ τὸ νομοσχέδιον κυρώσεως τῆς ἐν Γενεύῃ συνομολογηθείσης συμβάσεως περὶ καταστολῆς τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς κυκλοφορίας τῶν ἀσέμνων δημοσιευμάτων.

Ἡ ἐπιτροπή, χωρὶς νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῆς οὐσίας τῶν νομοσχεδίων ὥρισεν εἰσηγητὰς ἐπὶ τῶν δύο πρώτων τὸν κ. Ἐξηντάρην, ἐπὶ τοῦ τρίτου τὸν κ. Φ. Δραγούμην καὶ ἐπὶ τοῦ τετάρτου τὸν κ. Μ. Ἀργυρόπουλον.

Ἡ ἐπιτροπὴ θὰ συνέλθῃ ἐκ νέου ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος.

Ἡ ἐπὶ τῆς ἑλληνοσερβικῆς συμβάσεως συζήτησις θὰ διεξαχθῇ ἐν τῇ Βουλῇ ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου τοῦ Φεβρουαρίου, θὰ λάβῃ δὲ κατ' αὐτὴν ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τὴν εὐκαιρίαν νὰ καταστήσῃ ἐνήμερον τὴν Βουλὴν τῆς ἐξελίξεως τῶν μετὰ τῆς γείτονος χώρας σχέσεων.

ΕΤΗΛΕΓΡΑΦΗΘΗ

Η ΚΥΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΣ

Η ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΟΥ ΔΑΝΕΙΟΥ

Ὁ κ. Καφαντάρης εὐθὺς ἅμα τῇ λύσει τῆς συνεδριάσεως τῆς Βουλῆς ἀπέστειλε πρὸς τοὺς κ.κ. Κακλαμᾶνον καὶ Τσουδερὸν εἰς Λονδῖνον τηλεγράφημα διὰ τοῦ ὁποίου καθιστᾷ γνωστὴν εἰς αὐτοὺς τὴν τελικὴν ψήφισιν ὑπὸ τῆς Βουλῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως τῆς ἑλληνοαμερικανικῆς συμφωνίας.

Τὴν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου ἀνήγγειλεν ἐπίσης τηλεγραφικῶς ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν καὶ πρὸς τὸν ἐν Βασιγκτῶνι πρεσβευτὴν κ. Σιμόπουλον μὲ τὴν παράκλησιν ὅπως ἀνακοινώσῃ ταύτην εἰς τὴν ἀμερικανικὴν Κυβέρνησιν καὶ ἐπιζητήσῃ παρ' αὐτῆς τὴν ἄμεσον ρύθμισιν τοῦ ζητήματος τῆς ἄρσεως τῆς ἀπαγορεύσεως διὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν ἑλληνικῶν δανείων εἰς τὴν ἀμερικανικὴν χρηματαγοράν.

Εἰς ἀνακοινώσεις του πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Τύπου, γενομένας ἀργὰ τὴν νύκτα ἐτόνισεν ὁ κ. Καφαντάρης ὅτι ἐκπληρωθεισῶν ἤδη μετὰ τὴν ὑπὸ τῆς Βουλῆς κύρωσιν τῆς ἑλληνοαμερικανικῆς συμφωνίας καὶ τῶν τελευταίων προϋποθέσεων διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ δανείου, θὰ πραγματοποιηθῇ ἐντὸς τῆς ἡμέρας εἰς Λονδῖνον ἡ ὑπογραφὴ τῆς μετὰ τοῦ οἴκου Χάμπρο συμφωνίας.

Τὸ «φλοττάρισμα» τοῦ δανείου, προσέθεσεν ὁ κ. Καφαντάρης, θὰ ἀρχίσῃ τὴν Δευτέραν ἢ τὸ ἀργότερον τὴν Τρίτην.

ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΥ ΚΑΤΑΧΡΑΣΤΟΥ

Δυνάμει ἐντάλματος τοῦ ἀνακριτοῦ Λαρίσσης συνελήφθη ὁ ἀνθυπίλαρχος Γ. Τσακωνόπουλος, κατηγορούμενος ἐπὶ καταχρήσει.

ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΩΝ ΨΗΦΙΣΑΝΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

ΠΟΙΟΙ ΕΨΗΦΙΣΑΝ ΥΠΕΡ ΚΑΙ ΠΟΙΟΙ ΚΑΤΑ

Ὑπὲρ τῆς κυβερνήσεως ἐψήφισαν οἱ κ.κ. Ν. Ἀμηρᾶς, Μ. Ἀργυρόπουλος, Γ. Γεωργιάδης, Α. Δουλγερίδης, Γ. Ἐμπειρῖκος, Ε. Ἐμμανουηλίδης, Ι. Καλογερᾶς, Χ. Λαδᾶς, Θ. Νικολούδης, Δ. Μπαμπᾶκος, Α. Στρατηγόπουλος, Γ. Ἀθανασιάδης, Γ. Καλαντζόπουλος, Ι. Καννᾶβός, Γ. Καφαντάρης, Γ. Τσακανίκας, Α. Γρηγοριάδης, Η. Δημάδης, Γ. Παπαπαράσχος, Γ. Μηναῖος, Π. Πετρίδης, Κ. Τσαλδάρης, Α. Χριστόπουλος, Ν. Μπακόπουλος, Θ. Τουρκοβασίλης, Ν. Ἀνδρεαδάκης, Λ. Κουτσοπέταλος, Γ. Μικρός, Τ. Ἀναστασίου, Κ. Γκότσης, Κ. Γόντικας, Α. Μιχαλακόπουλος, Σ. Πολυζωγόπουλος, Γ. Βοραζάνης, Γ. Ζερβός, Λ. Λαμπρινίδης, Χ. Παπάζογλου, Χ. Παπαστρατῆς, Π. Χ'' Πᾶνος, Γ. Κοκκινάκης, Γ. Μαρῆς, Β. Μειμαράκης, Ι. Περδικογιάννης, Κ. Πολυχρονάκης, Δ. Ἀμπατζόπουλος, Π. Αὐγουστίδης, Α. Βουτυρᾶς, Δ. Εὐθυμιάδης, Λ. Ἰασωνίδης, Δ. Κάκαβος, Μ. Κύρκος, Λ. Κυβετός, Μεσαντζῆς Μεντὲς Λιάο, Κ. Μουζενίδης, Α. Παπαναστασίου, Φ. Παπαγεωργίου, Γ. Χατζηγεωργίου, Α. Μελᾶς, Δ. Μπότσαρης, Α. Μυλωνᾶς, Α. Λούλης, Γ. Ἐξηντάρης, Σ. Νικολαΐδης, Α. Παπαδᾶτος, Ι. Τσονταρίδης, Ε. Βελιανίτης, Ι. Μεταξᾶς, Κ. Μπουρμπούνης, Α. Φωκᾶς, Λ. Ἀνδρεάδης, Η. Παπαδόπουλος, Κ. Ἀλαβᾶνος, Π. Εὐρυταῖος, Π. Μαζαράκης, Κ. Ναυπλιώτης, Γ. Φικιώρης, Α. Ἰωαννίδης, Α. Μέρος, Κ. Σπυρίδης, Ε. Μοδάτσος, Β. Καραπαναγιώτης, Σ. Κρητικός, Γ. Παπανδρέου, Κ. Σῖμος, Π. Μερλόπουλος, Δ. Μπενάκης, Π. Μποῦτος, Ε. Φεσσᾶς, Π. Διαμαντόπουλος, Ε. Μαχαίρας, Γ. Προυκάκης, Γ. Σακαλῆς, Σ. Συμεώνογλου, Γ. Στρῖγκος, Θ. Χρυσοβέργης, Γ. Μπανιᾶς, Λ. Τσόκος, Θ. Χαβίνης, Κ. Καλκάνης, Μ. Τσαρλαμπᾶς, Β. Σκουλᾶς, Ε. Φωτάκης, Α. Μπακάλμπασης, Ν. Βλιάμος, Σ. Μανταφούνης, Θ. Σοφούλης, Ν. Μανούσης, Δ. Φλωριᾶς, Κ. Πετσάλης, Χ. Ἀλαμανῆς, Γ. Σίδερης, Σ. Χατζηδάκης, Α. Μιαούλης, Ν. Βελέντζας, Σ. Γάτος, Σ. Κρεμεζῆς, Ε. Μαλαμίδης, Χ. Στεριόπουλος, Σ. Λιούμπης, Γ. Μόδης, Α. Ξανθόπουλος, Α. Ἀνδρεάδης, Α. Παχνός, Α. Κανάρης καὶ Ν. Μαμούνης.

Κατὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐψήφισαν οἱ κ.κ. Κ. Ἀγγελόπουλος, Χ. Βοζίκης, Ν. Κρανιωτάκης, Γ. Μερκούρης, Ι. Ράλλης, Γ. Ἀλεξανδρόπουλος, Ξ. Μαυρομμάτης, Σπ. Τρικούπης, Γ. Καρπετόπουλος, Σπ. Στάης, Π. Τσαλδάρης, Γ. Μπακόπουλος, Σπ. Τσακόπουλος, Ι. Κίνιας, Μ. Μαντᾶς, Π. Νικολαΐδης, Γ. Πεσμαζόγλου, Α. Ἀγγελόπουλος, Β. Ροῦφος, Β. Σαγιᾶς, Α. Στεφανόπουλος, Ι. Βογιατζῆς, Δ. Βοῦλτσος, Ν. Κολυβᾶς, Ν. Δαρβέρης, Μ. Θεοδωρίδης, Ι. Καυταντζόγλου, Μ. Γούδας, Δ. Βοκοτόπουλος, Μ. Δερλερές, Ν. Καμπάνης, Π. Καμπάνης, Ν. Κουμάνταρος, Δ. Πετρακάκος, Α. Ἀποστολίδης, Γ. Καντιάνης, Δ. Σκυλίτσης, Ι. Σπετσιώτης, Σ. Σωτηριάδης, Θ. Μαγκριώτης, Ε. Χατζηδάκης, Π. Ἀλεξίδης, Α. Ἀργυρός, Π. Μπούμπουλης, Α. Ψάρας, Ι. Τζίβας, Δ. Χατζίσκος.

Ἠρνήθη ψῆφον ὁ κ. Φίλιππος Δραγούμης.

ΤΟ ΜΕΡΙΣΜΑ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν συνῆλθε χθὲς τὸ γενικὸν συμβούλιον καὶ ὥρισε τὸ μέρισμα τῆς β' ἑξαμηνίας τοῦ 1927 εἰς δρ. 1300 ἀπηλλαγμένον φόρου.

Ἐπίσης ἀπεφάσισε τὴν μεταφορὰν 15 ἑκατομμυρίων δραχμῶν εἰς τὸ ἀποθεματικόν.

Κατὰ σχετικὴν ἀνακοίνωσιν τὸ μέρισμα θὰ ἀρχίσῃ πληρωνόμενον ἀπὸ 1ης Φεβρουαρίου.

ΑΙ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΙ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ

ΔΙΑΨΕΥΣΙΣ ΑΝΑΚΡΙΒΕΙΩΝ

Εἰς χθεσινὴν πρωϊνὴν ἐφημερίδα ἀνεγράφη ὅτι ἡ ὑποβολὴ εἰς τὴν Βουλὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκπροσωπήσεως τῆς Α. Β. Υ. τῆς Πριγκηπίσσης Αἰκατερίνης εἶναι σκόπιμος ὅπως διευκολυνθῇ ἡ ἐκτέλεσις τῶν σχεδίων τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης Σοφίας ἐναντίον τῆς περιουσίας τῶν ἄλλων Πριγκήπων καὶ Πριγκηπισσῶν καὶ ὅτι ὑπάρχουν ἀρκετὰ σκοτεινὰ σημεῖα εἰς τὴν βασιλικὴν περιουσίαν, ἅτινα προεκάλεσαν εἰς τὸ παρελθὸν διενέξεις μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας.

Δυνάμεθα νὰ βεβαιώσωμεν μὲ τὸν ἐπισημότερον τρόπον ὅτι οὐδεμία ποτὲ ἐπῆλθε διένεξις μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας διὰ περιουσιακὰ ζητήματα, τρανωτάτη ἀπόδειξις τούτου, πλὴν τῶν ἄλλων, εἶναι καὶ τὸ ὅτι ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος, ἡ Βασίλισσα Σοφία, ὁ Πρίγκηψ Παῦλος καὶ αἱ Πριγκήπισσαι Ἑλένη τῆς Ρουμανίας καὶ Εἰρήνη εἶχον καὶ ἔχουν ἀκόμη ἐνταῦθα ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν πληρεξούσιον, ὅστις ἐπιμελεῖται τῶν ὑποθέσεων τῆς τε ἀτομικῆς περιουσίας ἑνὸς ἑκάστου ὡς καὶ τῆς κοινῆς ὅλων τῶν ὡς ἄνω, Ὑψηλῶν προσώπων.

ΜΑΤΑΙΟΥΤΑΙ

Η ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΟΕΛΒΕΤΙΚΗΣ

Ἀνεκοινώθη ἁρμοδίως ὅτι ἡ περίπτωσις καταγγελίας τῆς ἑλβετικῆς ἐμπορικῆς συμβάσεως ἀπεκλείσθη ἤδη ὁριστικῶς.

Ἡ ληφθεῖσα ἀπάντησις τῆς Ἑλβετικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν διαμαρτυρίαν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν διὰ τὰς ὑπό τινων καντονίων ἀπαγορεύσεις τῆς εἰσαγωγῆς ἑλληνικῶν οἴνων εἶνε καθησυχαστική. Αἱ διεξαγόμεναι ἤδη μέσῳ τοῦ ἐνταῦθα Ἑλβετοῦ ἐπιτετραμμένου συνεννοήσεις ἀποβλέπουν εἰς τὴν ὁλοκληρωτικὴν μὲν ἀποκατάστασιν τοῦ ἐκ τῆς ἐμπορικῆς συμβάσεως καθεστῶτος καὶ εἰς τὴν μερικὴν ἐπανόρθωσιν τῶν μέχρι τοῦδε σημειωθεισῶν εἰς βάρος τῶν ἑλληνικῶν συμφερόντων παραβάσεων αὐτῆς.

Ο ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

ΤΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Χωροφυλακῆς κ. Πέτσας ἐπεσκέφθη χθὲς διαδοχικῶς τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν κομμάτων πρὸς τοὺς ὁποίους ἐξέθεσε τὰς ἀπόψεις του ἐπὶ τοῦ ἀστυνομικοῦ ζητήματος, προκειμένου οἱ ἀρχηγοὶ νὰ εἶνε κατατοπισμένοι κατὰ τὴν σχετικὴν ἐν ὑπουργικῷ Συμβουλίῳ συζήτησιν.

Κατὰ παρασχεθείσας πληροφορίας, θὰ κληθοῦν νὰ ἐκθέσουν τὰς ἀπόψεις των εἰς τὴν ὁλομέλειαν τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου οἱ κ.κ. Πέτσας ἐκ μέρους τῆς Χωροφυλακῆς καὶ Γεωργιάδης τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

2α ΕΚΔΟΣ

ΑΙ ΝΕΑΙ ΝΑΥΠΗΓΗ
ΥΠΟ ΤΩΝ ΗΝ. ΠΟΛΙΤ
ΕΚΔΗΛΟΥΝΤΑΙ ΖΩ
ΑΝΗΣΥΧΙΑΙ ΕΝ Α

ΤΟ ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΟΝ ΠΟΛΕΜ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 27 (
ταποκριτοῦ μας). — Ἡ
κοινὴ γνώμη ἐκδηλοῖ
ἀνησυχίαν λόγῳ τῶν
παλλήλων εἰδήσεων, αἵτι
ταδιδάζονται ἐξ Οὐασιγ
περὶ τῆς σταθερᾶς ἐφαρ
τοῦ προγράμματος τῶν
ὤν ἐξοπλισμῶν.

Κατὰ τὰς πληροφορίας
τας, εὐρύνεται ὁλονὲν
τῶν παραγόντων τῆς Ἀ
κανικῆς πολιτικῆς ὁ κύκλ
ὑποστηρικτῶν τῆς δημιου
ναυτικοῦ ἰσχυροτέρου
Βρεττανικοῦ καὶ κατακ
μέραι ἔδαφος ἡ ἰδέα
δεχομένου Ἀγγλοαμερ
κοῦ πολέμου.

Σχετικῶς τηλεγραφεῖ
μερον ἐξ Οὐασιγκτῶνος
ναύαρχος Μπυερὲ ἐδήλ
νώπιον τῆς ἐπὶ τῶν ναυτι
πετροπῆς τῆς Βουλῆς τῶ
τεπροσώπων, ὅτι εἶνε
ἡ στρατολογία 20.00
δρῶν καὶ 825 ἀξιωμ
πρὸς συμπλήρωσιν τῶν
μάτων τῶν 8 ὑπὸ κατα
καταδρομικῶν, ὡς καὶ
καταδρομικῶν, τῶν
προβλέπεται ἡ ναυπήγη
τοῦ νέου προγράμματος
γήσεων.

ΠΑΡΑΙΤΕΙΤΑΙ
ΠΙΘΑΝΩΣ Ο κ. ΜΑΡΙΓΚΟ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 27. (Ἀσύρμ
Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Βε
κυκλοφορεῖ ἡ φήμη ὅτι ὁ ὑπουρ
Ἐξωτερικῶν τῆς Σερβίας κ. Μ
ὅτις θὰ παραιτηθῇ προσεχῶς ἕνεκ
κακῆς καταστάσεως τῆς ὑγεί

ΦΟΒΟΙ ΣΟΒΑΡΩ
ΤΑΡΑΧΩΝ ΕΙΣ ΚΑ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 27 (Ἀσύρ
*Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Λονδίνου
χουν φόβοι περὶ σοβαρῶν ταρ
Κάρδιφ ἕνεκα τῆς ἀγανακτήσεως
οὗ διὰ τὴν μελετωμένην ἐκτέλεσιν
νατικῆς ποινῆς τῶν ἀνθρακωρύ
γαρ Ρώλαντς καὶ Δάνιελ Ντρίσ
δικασθέντων διότι ἐθεωρήθησαν
τοῦ φόνου ἑνὸς ποδοσφαιριστοῦ. Ἡ
ἀγγλικὴν Κυβέρνησιν ἐπεδόθη ἀν
πογεγραμμένη ὑπὸ τετρακοσίων
πολιτῶν πρὸς ἀπονομὴν χάριτος
καταδίκους, ἀφοῦ ὁ σπουδαιότερ
τίων τῶν μάρτυς εἶνε παράφρων
λεύεται εἰς τὸ ἐγκληματικὸν φρ
ον. Ἐπικρατεῖ πεποίθησις ὅτι οἱ
κοι οὗτοι εἶνε ἀθῷοι.*

ΚΑΤΑΔΙΚ
ΠΡΙΓΚΗΠΟΣ ΕΠΙ ΑΠ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 27. (Ἀσύρματος).
πρίγκηψ Φερδινάνδος Βουρβῶνος,
τοῦ Βασιλέως τῆς Ἱσπανίας κατεδικ
πὸ τοῦ δικαστηρίου τῆς κειμένης
τῶν Παρισίων γαλλικῆς πόλεως Μ
τριῶν μηνῶν φυλάκισιν καὶ εἰς πρόστ
ὅτι προσέφερε πρὸς πληρωμὴν ἕν τι
ρημένον πάσης ἀξίας. Μολονότι ὁ π
ἐπωφελήθη τῶν διατάξεων τοῦ νόμου
ἀναστολῆς τῆς ποινῆς, ὡς πρώτην φ
τηγορηθείς, παραμένει ὑπὸ ἀστυνομικ
τήρησιν μέχρις οὗ ἀποφανθῇ τὸ γαλλ
καστήριον ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τῆς Ἰσ
Κυβερνήσεως πρὸς ἔκδοσιν τοῦ κατηγ
νου δι' ἀπάτην διαπραχθεῖσαν ἐν

Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ
ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ ΕΙΣ ΑΦ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 27 (Ἀσύρματ
*Ὁ Διάδοχος τῆς Ἰταλίας Οὐμβέρ
χώρησε χθὲς ἐκ Τάραντος ἵνα ἐ
ταξείδιον δύο μηνῶν εἰς τὴν Ἀφ
Ὁ Ἰταλὸς πρίγκηψ σκοπεῖ νὰ ἐπι
τὴν Τριπολίτιδα, τὴν ἰταλικὴν
Σομάλι καὶ τὴν ἀγγλικὴν ἀνατολ
φρικήν.*

ΑΙ ΑΙΤΗΣΕΙΣ
ΠΑΓΚΑΛΙΚΩΝ ΠΕΡΙ ΑΠΟΦΥΛΑΚ

Εἰς τὴν Βουλὴν συνῆλθε χθὲς ἡ
λευτικὴ ἀνακριτικὴ ἐπιτροπὴ
ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ κ. Φιλάνδρου
σεως τοῦ ποσοῦ τῶν 500 χιλιάδων
τὸ ὁποῖον ὡρίσθη διὰ τὴν ἐπὶ ἐγγυήσει
λυσίν του. Ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἐδέχθη
τοῦ ποσοῦ, ἐσημείωσεν ὅμως εἰς τὴν
ἀπόφασιν, ὅτι δύναται νὰ καταβληθῇ
αὐτὸ εἰς προσφυγικὰς ὁμολογίας,
εἰς τὸ ἀκέραιον.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἐν συνεχείᾳ ἐδέχθη
κ. Θ. Βουτσινᾶ πρὸς ἀποφυλάκισιν
γυήσει, ὥρισε δὲ τὸ ποσὸν δι' αὐτ
δραχμῶν.

ΑΠΟΦΥΛΑΚΙΣΕΙΣ
ΔΥΝΑΜΕΙ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜ

Ἡ Διεύθυνσις τῶν φυλακῶν
ἀνέφερεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικ
ὅτι ἐντὸς τῆς ἡμέρας θ' ἀποφυλακ
Τσερούλην διότι συμπληροῦται τὸ
Συντάγματος καθοριζόμενον τρίμη
νιαῖον διάστημα τῆς προφυλακίσε

Ἐκ τῶν φυλακῶν αὐτῶν θ' ἀ
ἐντὸς τοῦ μηνὸς καὶ ἄλλοι Π
κρατούμενοι ἤδη, τῶν ὁποίων συ
ται τρίμηνον χρονικὸν διάστημα
κίσεως.

ΚΡΟΥΣΜΑ
ΕΞΑΝΘΗΜΑΤΙΚΟΥ Τ

Εἰς τὸ ἐνταῦθα σύνταγμα
ἐσημειώθη κροῦσμα ἐξανθηματικ
ἐπί τινος στρατιώτου. Τὸ Α
Στρατοῦ διέταξεν ὅπως ἀπομ
ἅπαντες οἱ ὁπλῖται τῶν συνταγμ
πανέων καὶ τηλεγραφητῶν,
δὲ εἰς αὐτοὺς νὰ ἀνέλθουν εἰς τ
Ὁ προσβληθεὶς ὁπλίτης μετεφέρ
εἰδικὸν νοσοκομεῖον λοιμωδῶν
ὑγειονομικὴ ὑπηρεσία τοῦ στρατ
πάντα τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ ἀγορὰ τῶν χρεωγράφων κατὰ τὴν χθεσινὴν πρωϊνὴν συνεδρίασιν τοῦ Χρηματιστηρίου ἐσημείωσεν ἐλαφρὰν χαλάρωσιν τιμῶν, συνεπείᾳ τοῦ ἐκδηλωθέντος πνεύματος προσφορᾶς ἐκ μέρους τῶν ἐνδιαφερομένων. Ἡ τοιαύτη τάσις προσφορᾶς ἀπεδίδετο εἰς τὴν συνεχιζομένην πολιτικὴν ἐκκρεμότητα.

Ἡ αὐτὴ τάσις ἐσυνεχίσθη καὶ κατὰ τὴν ἀπογευματινὴν συνεδρίασιν τοῦ Χρηματιστηρίου, ἐξαιρέσει μετοχῶν τινων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐσημειώθη σταθερότης λόγῳ εἰδικῆς ζητήσεως.

ΤΟ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ

Ἡ συναλλαγματικὴ ἀγορὰ ἦτο καὶ χθὲς ἄπρακτος. Γενικῶς ἐπεκράτησε στασιμότης τιμῶν.

Ἡ λίρα διακυμανθεῖσα περὶ τὸ ἐπίπεδον τῶν 368 δραχμῶν ἔκλεισε τὴν μεσημβρίαν εἰς τὰς δρ. 368.25. Τὸ ἀπόγευμα διεκυμάνθη μεταξὺ 368.50—368.25, ὅπου καὶ ἔκλεισε.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Τηλεγραφικῶς: Κλείσιμον 26 Ἰανουαρίου 1928

ΛΟΝΔΙΝΟΥ		ΠΑΡΙΣΙΩΝ	
5 ο)ο 1881	60.—	5 ο)ο 1914	1830
5 ο)ο 1884	60.—	Τράπ. Ἀθηνῶν	351
4 ο)ο 1887	50.—	» Ἀνατολῆς	
4 ο)ο 1889	51.—	Οἴνων	637
5 ο)ο 1890	61.—	Λαυρίου	28
5 ο)ο 1893	61.—	Ἠλεκτρικῆς	145
4 ο)ο 1902	58.—	Σ.Π.Α.Π.	231
5 ο)ο 1907	85.—	Σιδ. Θεσσαλίας	357
4 ο)ο 1910	59.—		
5 ο)ο 1914	76.50		
7 ο)ο 1924	10075		

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κατηρτίσθη ἐπιτροπὴ ἥτις καὶ θὰ ἐξετάσῃ κατὰ πόσον θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ὑποχρεωθοῦν οἱ ἔμποροι Θεσσαλονίκης νὰ ἐνεργοῦν δι' ἐμπορεύματα ἄνω τῶν 10 τόννων πάσας τὰς συναλλαγὰς εἰς τὸ ἐκεῖ Χρηματιστήριον Ἐμπορευμάτων.

ΔΕΛΤΙΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 27 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1928

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ	Π. Μ.	Μ. Μ.	ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ	Π. Μ.	Μ. Μ.
5 ο)ο 1881	4475	4475	ἄτοκον 1885	2.—	2.—
5 ο)ο 1884	4475	4475	5 ο)ο 1898	80.—	80.—
4 ο)ο 1887	3685	3685	5 ο)ο 1900	77.—	77.—
4 ο)ο 1889	3700	3700	1 ο)ο 1906	44.—	44.—
5 ο)ο 1890	4450	4450	6 ο)ο 1917	80.—	80.—
5 ο)ο 1893	4400	4400	6 ο)ο 1918	83.—	83.—
2 1)2ο)ο 1898	32000	32000	8 ο)ο ΑΒ 1919	80.—	80.—
4 ο)ο 1902	4100	4100	» Γ.ΣΤ. 1925	77.—	77.—
5 ο)ο 1907	1260	1260	5 ο)ο 1920)π.	190.—	191 —
4 ο)ο 1910	4225	4225	)μ.	190.—	190.—
5 ο)ο 1914	5495	5475	6 1)2ο)ο 1922	96.—	96.—
7 ο)ο 1924	7300	7300	6 ο)ο 1926	86.—	85.50
8 ο)ο 1925	79200	79200	8 ο)ο 1926	97.—	97.—

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

3 ο)ο 1880	1600	1600	2 1)2 ο)ο 1912	69.50	69.50
2 1)2 ο)ο 1904	72.—	72.50	8 ο)ο 1926	814.—	814.—

Γραφεῖον Γ. Ν. ΣΤΟΥΠΑΘΗ

ΜΕΤΟΧΑΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ ΚΑΙ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ

ΜΕΣΗΜΒΡΙΑΣ ΚΑΙ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΟΣ

ΤΡΑΠΕΖΩΝ	Π. Μ.	Μ. Μ.
Ἐθνικῆς	71500	71500
Ἀθηνῶν	1045	1047
Ἀνατολῆς	1114	1135
Λαϊκῆς	6000	6000
Ἐμπορικῆς	867	870
Πειραιῶς	315	315
Βιομηχανίας	720	724
Οἰκονομ.ας	208	210
Γενικῆς	2000	2000
Κεντρικῆς	400	400
Κοσμ)πούλ.	700	775
Θεσσαλίας	163	164
Χίου	735	735
Ἑλ. Ἐμ. Πίσ.	240	240
Ἀγγλοαμ.	80.—	80.—
Καραβασίλ.	4150	4150
ΑΤΜΟΠΛΟΪΩΝ		
Κάπαρη	16	16.—
Ἀχαϊκῆς	128	128
Ἐθνικῆς	698	698
Παληοῦ	12.—	12.—
Μιχαληνοῦ	735	740
Χιακῆς	360	360
Γιαννουλάτου	200	240
Κορκόδειλος	330	330

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑΙ	Π. Μ.	Μ. Μ.
Ἑρμῆς	290	290
Καπνοῦ	163	164
Ἀπόλλων	220	220
Βασιλειάδη	100	100
Πυριτιδοπ.	2540	2545
Λιπασμάτων	1740	1745
Χρωμάτων	471	470
Ἄγκυρα	47	47
ΒΙΟ	410	415
Παλλὰς	360	360
Ἀβέζαπ	65	65
Κλινόδρομ.	154	154
Ἥλιος	50	50
Ψυγεῖα Θεσ.	190	190
Ἀθηνᾶ	270	270
Παγ. Πατησ.	85	85
Σάνιτας	90	92
Βέλλος	90	90
Ἀλεξόπουλ.	330	330
Κονσέρβαι	200	200
Ψυγεῖα Πει	275	275
Ἀνατολὴ	220	220
Χημ. Βιομηχ.	135	135
Μακρῆ	1405	1470
Ἅλατος	250	250

ΟΙΝΟΠΟΙΗΤΙΚΑΙ	Π. Μ.	Μ. Μ.
Οἰνοποιΐας	1135	1130
Οἴνων	1860	1875
Καμπᾶ	415	420
Ἠσαΐα	248	250
Ἕνωσις	400	400
Γεωρ. Βιομ.	370	365
ΔΙΑΦΟΡΟΙ		
Ἠλεκτρικῆς	380	380
Ἑνιαίας	595	595
Τίτλ. Ἱδρυτ.	60	60
Ὑπεγγύων	4080	4080
Κορίνθου	900	900
Γεν. Ἀποθηκ.	540	540
ΑΝΘΡΑΚΕΥΤΙΚ.		
Ἀλιβερίου	198	205
Ἀνθρακωρ.	63	68
Ἐπ.) Κοιναὶ	213	217
) Προν.	250	250
Λαυρίου	65	64.—
Ὠρωποῦ	328	336

ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΑΙ	Π. Μ.	Μ. Μ.
Ἡρακλῆς	1030	1030
Τιτὰν	2050	2050
Σέκερης	200	200
Τέκτων	420	430
Ἄτλας	250	250
Ἔργον	515	520
Κέκρωψ	274	278
Κύκλωψ	270	270
Ἐργοληπτ.	375	385
Ὄλυμπος	210	210
ΑΚΤΕ	290	287
Πρώτη Οἰκοδ.	265	265
ΥΦΑΝΤΟΥΡΓΙΚΑΙ		
Πειρ. Ἐπιχ.	360	360
Ἐριουργίας	771	769
Βερμίου	666	665
Ἔρια	248	248
Ἑλλ. Ταπητ.	365	365
Χρυσαλλὶς	167	166
Ὑφαντουργ.	146	146
ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΑ		
Θεσσαλίας	1010	1010
ΣΠΑΠ	655	655
Ἠλεκτ. Σιδ.	750	745